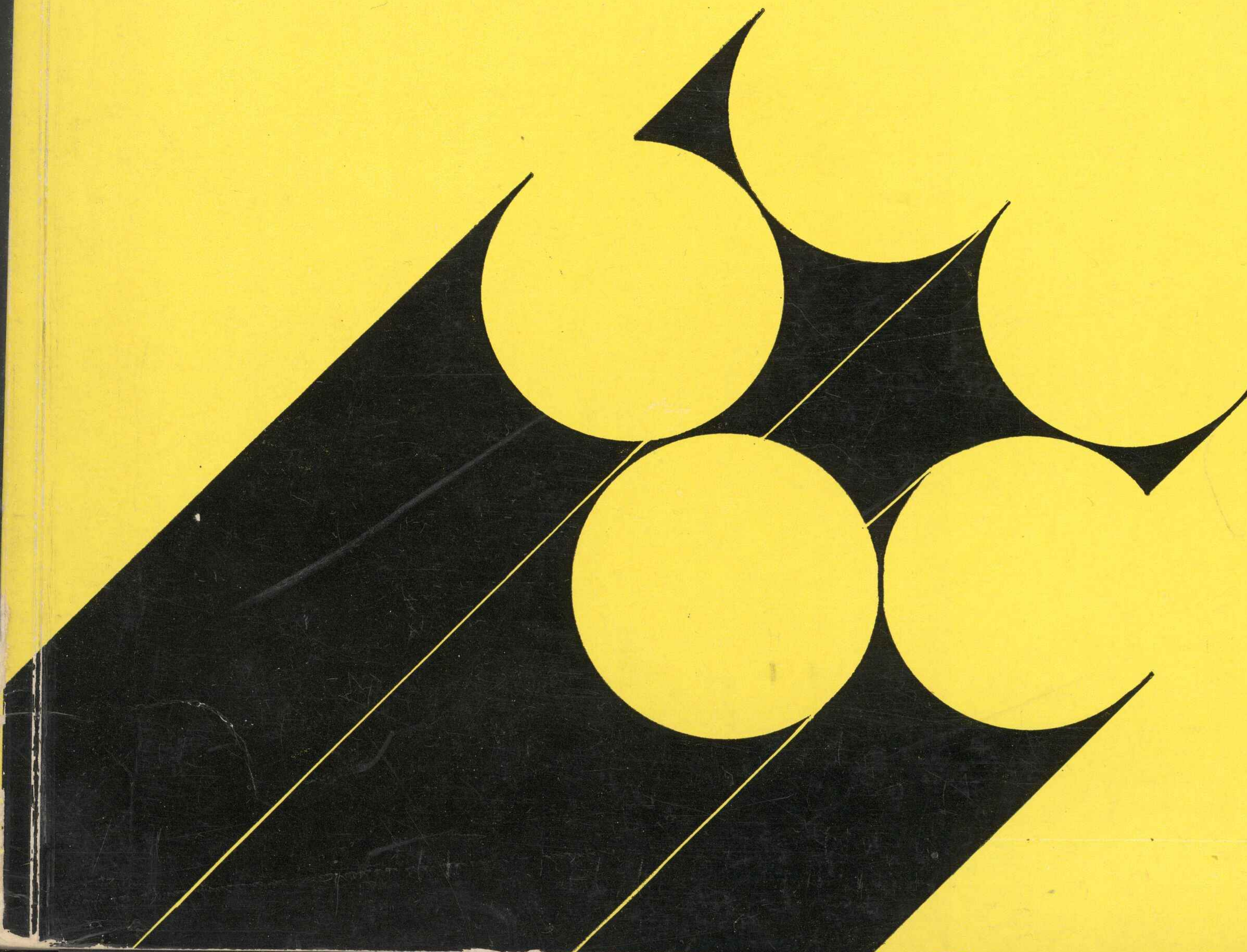

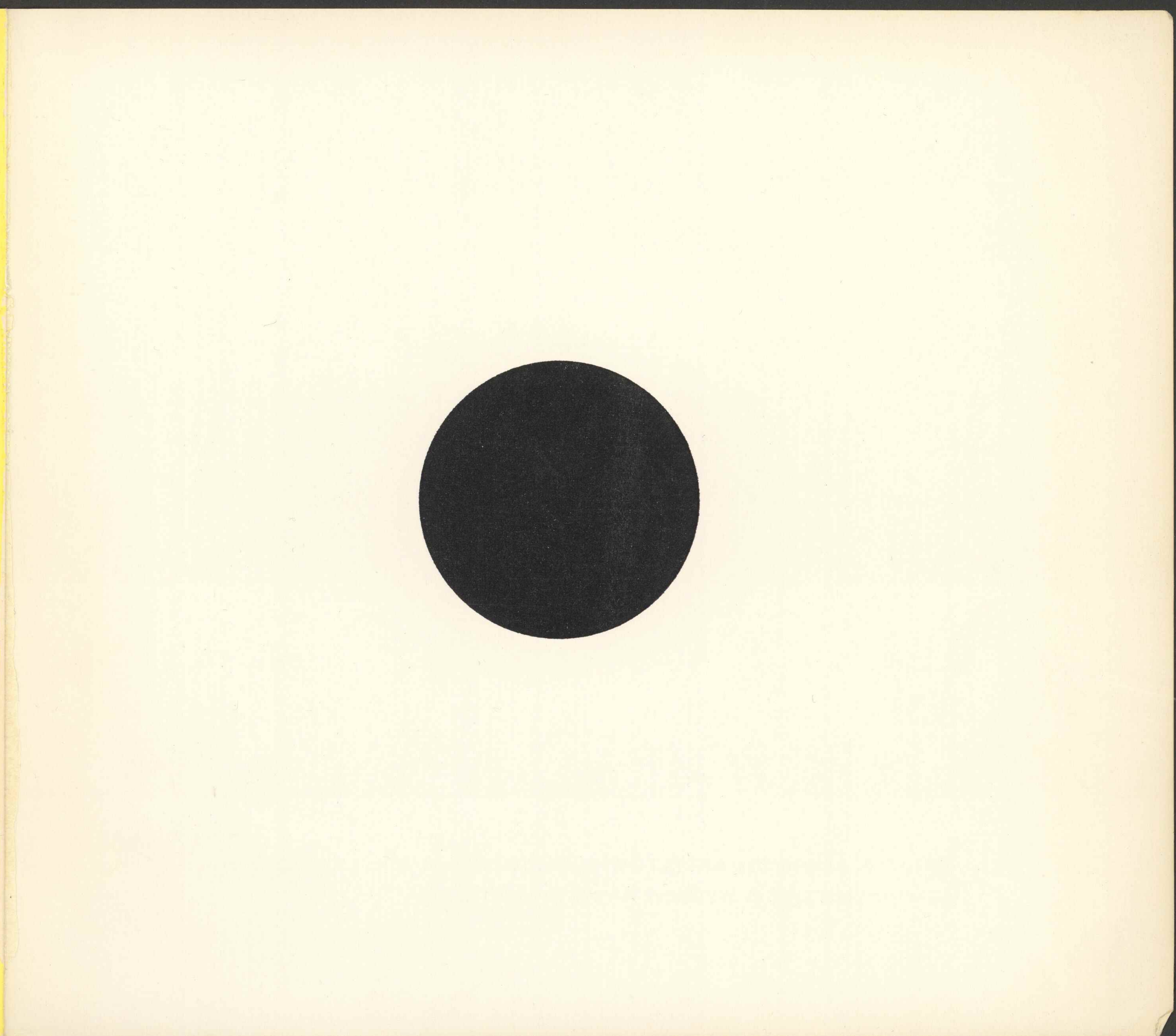
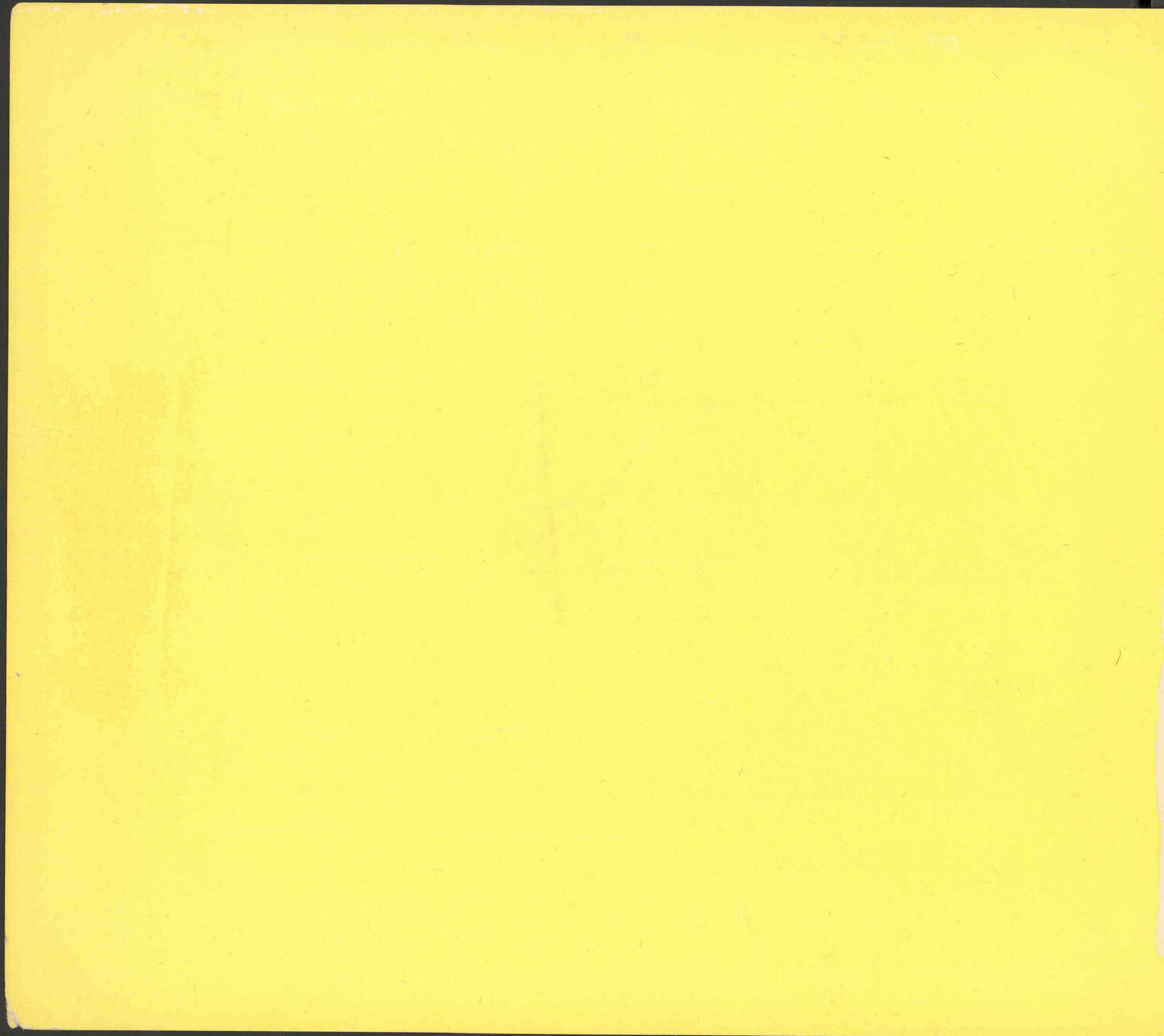
19/1971zach

WROCLAW 71

MALARSTWO
GRAFIKA
RZEŻBA
CERAMIKA
SZKŁO

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW
CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH

**MALARSTWO GRAFIKA RZEŻBA
CERAMIKA SZKŁO**

**WARSZAWA „ZACHĘTA”
PL. MAŁACHOWSKIEGO 3
WRZESIEŃ 1971**

KOMITET ORGANIZACYJNY:

EUGENIUSZ GEPPERT	HONOROWY PRZEWODNICZĄCY
JAN KOWALCZYK	PRZEWODNICZĄCY
KONRAD JARODZKI	KOMISARZ GENERALNY
JAN ALEKSIUN	
KRYSTYNA CYBIŃSKA	
TASIOS KIRIAZOPOULOS	
RUFIN KOMINEK	
GRZEGORZ KOTERSKI	
PRZYBYSŁAW KRAJEWSKI	
ANDRZEJ LACHOWICZ	
JANINA SZCZYPCZYŃSKA	
ANDRZEJ WILL	
RYSZARD ZAMORSKI	
MIECZYŚLAW ZDANOWICZ	

KOMISARZE WYSTAWY:

JERZY BINIEC — MALARSTWO
ANDRZEJ LACHOWICZ — GRAFIKA
ALOJZY GRYT — RZEŻBA
ANNA MALICKA-ZAMORSKA — CERAMIKA I SZKŁO

JURY WYSTAWY:

MALARSTWO

EUGENIUSZ GEPPERT — PRZEWODNICZĄCY
PAWEŁ BANAŚ
MARIUSZ HERMANSDORFER
KONRAD JARODZKI
LESZEK KAĆMA
ZBIGNIEW KARPIŃSKI
PRZYBYSŁAW KRAJEWSKI
ALFONS MAZURKIEWICZ
ZBIGNIEW PALUSZAK
JANINA ŻEMOJTEL

GRAFIKA

JAN ALEKSIUN — PRZEWODNICZĄCY
GRZEGORZ KOTERSKI
ALFONS MAZURKIEWICZ
HALINA PAWLIKOWSKA
ANDRZEJ WILL
HENRYK WILKOWSKI

RZEŻBA

MIECZYŚLAW ZDANOWICZ — PRZEWODNICZĄCY
JERZY BOROŃ
MARIUSZ HERMANSDORFER
ZBIGNIEW MAKAREWICZ
ALFREDA POZNAŃSKA
JANINA SZCZYPCZYŃSKA
WŁADYSŁAW TUMKIEWICZ
ANDRZEJ WOJCIECHOWSKI
RYSZARD ZAMORSKI

CERAMIKA I SZKŁO

RUFIN KOMINEK — PRZEWODNICZĄCY
KRYSZYNA CYBIŃSKA
IRENA HUML
LUDWIK KICZURA
TASIOS KIRIAZOPOULOS
IRENA LIPSKA ZWORSKA
MIECZYŚLAW ZDANOWICZ

Tworzenie nowych instytucji, związków i organizacji jest zawsze zadaniem trudnym. Trudność ta zwiększa się jeszcze w momentach przełomowych, w czasie, kiedy normalna działalność jest niemożliwa. Takim okresem był rok 1945. Wrocław leżał w gruzach. Był miastem wrakiem pozbawionym komunikacji, łączności, światła i gazu. Miastem wypalonych domów, nieistniejących ulic i zaminowanych piwnic. W tym stanie zobaczyli go pierwsi osadnicy, którzy w maju przybyli na Ziemię Zachodnie. Musieli mieć dużo siły i wyobraźni, aby zdecydować się na pobyt w tej miejscowości. Wielu nie podjęło decyzji — Jelenia Góra, Wałbrzych były mniej zniszczone. Jechali więc dalej. Część z nich wracała potem do Polski centralnej. Inni zostali we Wrocławiu. Kierowani przez grupę organizatorów życia gospodarczego i społecznego przystąpili do pracy. Oczyszczali ulice, naprawiali urządzenia fabryczne, przeprowadzali nowe instalacje. Po kilku miesiącach wytężonej pracy miasto ożyło.

Wśród ludzi, którzy w tym okresie nie wahali się połączyć swoich losów z Wrocławiem byli także przedstawiciele inteligencji twórczej. Kiedy inni odbudowywali zakłady pracy oni zajęli się sprawami kultury. Tworzyli szkoły, uczelnie, kina oraz teatry. W kronice miasta dni, w których uruchomiono gazownię, otwarto połączenie kolejowe z Warszawą i naprawiono linię tramwajową, sąsiadującą z datami pierwszych seansów filmowych, przedstawień teatralnych, wykładów inauguracyjnych na Uniwersytecie i Politechnice.

Dalszy rozwój życia kulturalnego uzależniony był jednak od sposobu działania poszczególnych środowisk twórczych. Wojewódzki Wydział Kultury przeprowadził więc rejestrację artystów. W ten sposób ustalono m.in. liczbę artystów działających na terenie Dolnego Śląska. W oparciu o te dane, Andrzej Will powołał komitet organizacyjny Związku Artystów Plastyków w skład którego, oprócz projektodawcy, weszli również: Zygmunt Kurczyński, Alojzy Kulicz, Stanisław Pękalski, Władysław Porejko. Po utworzeniu zarządu z przewodniczącym Zygmuntem Kurczyńskim, artyści wysłali memoriał do Prezydenta Miasta. Pisali w nim, że tworzą „... podwaliny pod rozwój ... sztuki ... przez założenie Zawodowego Związku Artystów Plastyków na terenie Województwa Dolnośląskiego z siedzibą we Wrocławiu”. W memoriale znalazła się także deklaracja: „... mali ilością lecz wielcy powagą i znaczeniem naszej pracy mamy niezłomną wolę spełnić swoje zadanie ...”.

W kwietniu 1946 przeprowadzono weryfikację członków Oddziału Wrocławskiego, których liczba powiększyła się w międzyczasie. Na ziemię zachodnie przyjeżdżali bowiem plastycy ze wszystkich stron Polski. Jedni podejmowali tę decyzję sami, innych wysyłały instytucje i związki twórcze. W ten sposób przybył do Wrocławia Eugeniusz Geppert, którego delegował Zarząd Główny ZPAP i Ministerstwo Kultury i Sztuki. Celem jego było formalne zorganizowanie Okręgu i utworzenie Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych. Eugeniusz Geppert został też prezesem nowego zarządu, który ukonstytuował się na wiosnę tego roku.

Przed członkami Związku stanęło wtedy nowe zadanie: należało zmanifestować swój udział w życiu kulturalnym miasta. Manifestacją mogła być tylko wystawa prac. Urządzono ją w maju 1946 przy współudziale malarzy krakowskich. Zaproszenie tych artystów nie było przypadkiem. Przeciwnie. Wspólne wystąpienie dwóch ośrodków, z których jeden posiadał stare tradycje, a drugi rozpoczął dopiero swoją działalność, miało w tym okresie duże znaczenie. Podkreślano w ten sposób związek dzieł powstających we Wrocławiu ze sztuką jednego z najbardziej twórczych środowisk w międzywojennej Polsce. Nawiązywano więc świadomie do tradycji.

Dla malarzy tradycją tą był koloryzm. Prąd ten wywarł wpływ na obrazy artystów starszego i średniego pokolenia, a oni właśnie nadawali ton całemu środowisku. Decydowali zresztą nie tylko o charakterze pierwszych powojennych wystaw, ale także o zainteresowaniach młodych adeptów sztuki, którzy w tym czasie rozpoczęli naukę we wrocławskiej uczelni. 15 października 1946 roku odbyła się bowiem inauguracja roku akademickiego w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, której pierwszym rektorem został Eugeniusz Geppert — a profesorami: Stanisław Dawski, Leon Dołżycki, Emil Krcha, Borys Michałowski, Stanisław Pękalski i Stanisław Rzecki. Wkrótce potem grono to zasilili: Maria Dawska, Hanna Krzetuska, Antoni Mehl, Mieczysław Pawełko, Władysław Wincze i Andrzej Will. Stanisław Kopystyński prowadził przy szkole t.zw. „kurs zerowy” dla studentów nie posiadających matury, a Władysław Broniewski wykładał dzieje architektury polskiej.

Od tego momentu działalność Związku obejmowała nie tylko rozwój życia artystycznego we Wrocławiu i na Dolnym Śląsku, ale także rozbudowę uczelni kształcącej projektantów form użytkowych. Już wtedy bowiem

został określony profil szkoły, której absolwenci stworzyli z czasem jeden z dwóch najważniejszych w kraju ośrodków ceramiki i szkła artystycznego.

Przyjęta specjalizacja nie wpłynęła jednak na zahamowanie rozwoju innych dyscyplin artystycznych. Istniejące na uczelni katedry malarstwa, grafiki i rzeźby prowadziły równoległe zajęcia, tak że od kończących szkołę zależał kierunek dalszej pracy. Na organizowanych wówczas wystawach przeważało zresztą malarstwo. Tak było podczas pierwszej okregowej ekspozycji otwartej w roku 1947 w Wałbrzychu, podobnie w latach następnych we Wrocławiu. Uczestniczyli w nich wymienieni już artyści oraz tacy jak Wacław Błazejewski, Kazimierz Holler, Maria Jurczenko, Władysław Kamiński, Zofia Krokowska-Zastawnik, Marian Łańcucki, Aleksander Stefanowski, Bronisław Wiktor i inni. Oni też wysłali swoje kompozycje na wystawy ogólnopolskie, otrzymywali nagrody i wyróżnienia za twórczość artystyczną, pracę organizacyjną i związkową.

Kronika dwóch ostatnich form działalności jest zbyt obszerna aby ją tu szczegółowo relacjonować, natomiast twórczość artystyczna pozostawała — jak wspomniano — początkowo w kręgu koloryzmu a potem realizmu socjalistycznego. Realizm ten spotykał się zresztą z szeregiem zarzutów krytyki, która oskarżała artystów o brak optymizmu, uleganie formalistycznym tendencjom etc. Pod wpływem tych głosów, niektórzy przemałowali prace dostosowując je do aktualnych wymagań. W latach 1950—1954 powstawały więc we Wrocławiu kompozycje podobne do tych, które prezentowano w całej Polsce. Wykonywali je także młodzi absolwenci szkoły uczestniczący od roku 1951 w działalności Związku, a ci którzy nie zgadzali się z głoszonymi postulatami pracowali dla siebie i wąskiego kręgu znajomych. Znanym powszechnie przykładem takiej postawy jest działalność Waldemara Cwenarskiego.

W tym czasie dokonuje się też rozwój sztuki użytkowej, której eksponaty zaprezentowane po raz pierwszy na pokazie okregowym w r 1953 stanowią w roku następnym główny trzon zorganizowanej we Wrocławiu Ogólnopolskiej Wystawy Szkła i Ceramiki.

Narastające w całej Polsce od roku 1955 przemiany społeczne i polityczne doprowadzają do generalnych zmian i w sprawach kulturalnych. Udział wrocławian w przełomowym pokazie młodej plastyki w Arsenale został dostrzeżony nie tylko przez jury, które wyróżniło

m.in. prace Maliszewskiej i Mazurkiewicza, ale także przez krytykę ogólnopolską.

Od tego czasu następuje stały rozwój nowych form artystycznej wypowiedzi. Przewodzą w tym młodzi malarze, którzy robią obrazy w stylu poetycko-metaforycznym, uznanym nawet przez część recenzentów za specjalność wrocławską. Sąd ten był mylny, bo podobne realizacje wykonywali także i artyści z innych ośrodków, ale faktem jest, że we Wrocławiu genre Kleego i Miró znalazł wielu zwolenników. Wczesna twórczość Chwałczyka, Hałasa, Mazurkiewicza, Rosołowicza i innych rozwijała się bowiem w cieniu obu prekursorów.

Podjęmowane są wówczas także i odmienne problemy, pojawiają się pierwsze próby rozwiązań strukturalnych, powstają grupy twórcze, których ambicją jest wypracowanie własnego programu. Na ambicjach się wprawdzie kończyło, ale z tych lat pozostało trochę dobrego malarstwa, wspomnienie ogólnego ożywienia artystycznego i wielkiej różnorodności sposobów wypowiedzi. Skala tendencji obejmuje bowiem i realizm i postimpresjonizm, malarstwo metaforyczne, surrealizm, informel w jego różnorodnych odmianach od tasyzmu po malarstwo materii. Kształtują się wówczas nowe indywidualności, tworzy środowisko złożone głównie z młodych, których prace dominują ilościowo i jakościowo na lokalnych pokazach sztuki, wystawach krajowych i pierwszych zagranicznych organizowanych przy współudziale artystów dolnośląskich.

Sytuacja ta uległa zmianie na początku lat 60-tych. Kryzys, który w tym czasie przeszła cała plastyka polska nie ominął i Wrocławia. Entuzjazm i zachwyty, jaki wzbudzało każde nowe rozwiązanie, ustąpiły miejsca głębszej refleksji. Upadały popularne mity, wyczerpywały się źródła modnych nowinek a zostawali tylko ci, którzy naprawdę mieli coś do powiedzenia. Wtedy powstała myśl założenia „Szkoły Wrocławskiej”. Nie przypadkiem zrodziła się ona wśród ludzi, którzy rozpoczęli w tym mieście działalność organizacyjną i nie przypadkiem za prozono do współpracy tych, którzy w latach 1945—1960 podejmowali najbardziej twórcze inicjatywy. W grudniu 1961 spotkali się więc profesorowie ze swoimi dawnymi uczniami i w pierwszym wspólnym katalogu wystawy w Sopocie napisali, że „łączy ich wspólny klimat, który (...) nie jest jednoznaczny z konkretnym kierunkiem artystycznym”. Nie wiadomo czy sami wierzyli w ten wspólny klimat poszukiwań plastycznych, bo już wtedy różnili

się zdecydowanie w swoich realizacjach, ale byli chyba pewni, że tworzą najbardziej wartościowy zespół wśród artystów wrocławskich. Tak się bowiem złożyło, że poza grupą pozostało wówczas tylko kilku interesujących plastyków, a większość tych którzy decydowali o charakterze nowej sztuki lub rokowali takie nadzieje, znalazła się w jej szeregach.

Od samego początku jednym z głównych celów grupy była konfrontacja sztuki wrocławskiej z plastyką innych ośrodków w Polsce i poza jej granicami. Realizowano ten postulat już przy inauguracyjnej wystawie w Sopocie w styczniu 1962, a kontynuowano potem w wielu miastach od Lublina po Olsztyn, Warszawę, Kraków lub Zieloną Górę. Prace kilku artystów reprezentowały też grupę w Galerii Lambert w Paryżu, a kompozycje wielu wchodziły w skład wystaw ogólnokrajowych i zagranicznych.

Znaczenie tego stowarzyszenia, które w roku 1967 zmieniło nazwę na „Grupę Wrocławską”, zaczęło jednak ostatnio zanikać. Przyczynili się do tego i jej formalni członkowie podejmując niezależnie od działalności całej grupy szereg indywidualnych inicjatyw, spowodowali to także przedstawiciele najmłodszej generacji, którzy od kilku lat zakładają własne związki twórcze (Grupa z Kuźnicznej, efemeryczna Grupa Śródmieście). Ostatecznie układ sił w plastyce wrocławskiej zmieniło powstanie „Galerii pod Moną Lisą”, wokół której skupiło się kilku artystów z Grupy Wrocławskiej (Chwałczyk, Gołkowska, Jurkiewicz, Michałowska, Rosołowicz) oraz plastyków młodych, rozpoczynających dopiero działalność (Kozłowska, Lach-Lachowicz, A. Lachowicz, Makarewicz), jak również coraz bardziej dynamiczne poczynania zwolenników nowej figuracji, związanych częściowo z galerią „Piwnica Świdnicka”. Miejsce dawnej stabilności i kultu dobrej roboty malarskiej reprezentowanej przez Grupę Wrocławską zastąpiła teraz fala eksperymentów, z których część przerodziła się w znaczące fakty artystyczne, a część umarła bądź umiera śmiercią naturalną. Aktualne poszukiwania artystów wrocławskich idą teraz w dwu kierunkach — sztuki koncepcyjnej i efemerycznej oraz nowej figuracji. Między tymi biegunami rozciąga się wszystko to, co we Wrocławiu i w całej Polsce robiono od 25 lat i co znalazło się w przeważającej większości na obecnej wystawie.

Mariusz Hermansdorfer

Mimo przybierającego na sile ruchu wystawowego w Stolicy, do rzadkości należy tego typu ekspozycja co wystawa „Wrocław 71”. Prezentacja środowiska w dwudziestą piątą rocznicę jego istnienia jest bowiem okazją nie częstą. Z tym większą satysfakcją powitać należy inicjatywę wrocławskich artystów. To najmłodsze, scalone dopiero w latach powojennych środowisko cechuje wyjątkowy dynamizm. Ma ono też zdecydowane oblicze.

Kształtowane od podstaw przed dwudziestopięciu laty centrum artystyczne we Wrocławiu dość szybko, gdyż już w latach pięćdziesiątych, wykrył się główne kierunki rozwoju i cechy szczególne. W ciągu lat sześćdziesiątych przybrały one na sile dzięki czemu stolica Dolnego Śląska stała się, obok Warszawy i Krakowa, jednym z najżywotniejszych środowisk twórczych w kraju. Dziś z miastem tym łączy się nierozzerwalnie odrodzenie polskiego szkła artystycznego i użytkowego oraz znaczny rozwój naszej ceramiki.

Wszystko to dokonało się na tle szerokich zainteresowań grafiką, malarstwem, rzeźbą, architekturą wnętrz i wzornictwem przemysłowym. U źródeł tych osiągnięć legł niekłamany młodzieńczy entuzjazm artystów, którzy przybyli tam ze wszystkich stron kraju w latach czterdziestych piątych, aby budować nowy ośrodek w geografii kulturalnej kraju. Utworzyli oni wkrótce aktywnie działający oddział Związku Polskich Artystów Plastyków.

Milowym słupem na tej pionierskiej drodze było powołanie do życia wyższej uczelni artystycznej — Szkoły Sztuk Plastycznych, uruchomionej w 1946 roku. Szkoła wkrótce stała się ogniskiem twórczych poszukiwań i ukształtowała obecne środowisko wrocławskie.

Za trzecie istotne ogniwo kształtujące rzeczywistość artystyczną Wrocławia uważa się Muzeum Śląskie, obecnie przemianowane na Muzeum Narodowe. Od początku swego istnienia wiązało się ono z bieżącym rytmem życia. Poza funkcjami typowo muzealnymi, gromadzenia zbiorów sztuki z epok minionych, podjęło ono wkrótce szeroko zakrojone współdziałanie z artystami.

Jego zasługą jest m.in. podsyćcie budzących się zainteresowań ceramiką i szkłem. Temu patronowały, urządzone od 1952 roku, ogólnopolskie ekspozycje ceramiki i szkła służące konfrontacji bieżącej twórczości i celom naukowym.

Rozwój ceramiki w tym środowisku nie był dziełem przypadku. Złożyło się nań kilka czynników, choć decydujące znaczenie miały względy ekonomiczno-gospodarcze. Usytuowanie w pobliżu Wrocławia przemysłu ceramicznego czerpiącego z bogatych złóż wysoko gątkowych glin ceramicznych, z kamionką bolesławiecką na czele, wpłynęło na decyzję powołania tam doświadczalnej pracowni ceramiki przez Biuro Nadzoru Estetyki Produkcji w roku 1947. Celem jej było współdziałanie z uruchomionymi po wojnie zakładami przemysłowymi tej branży. Placówka ta stała się prekursorem wydziału ceramicznego w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu.

Przybycie do tej Szkoły kilku wybitnych artystów ceramików, wychowanków Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych wzmocniło siły i zapewniło nowemu ośrodkowi wielostronny rozwój, wiążąc go jednocześnie z najlepszymi tradycjami ceramiki artystycznej lat międzywojennych, reprezentowanymi przez Spółdzielnię Artystów „Ład” i „Grupę Ceramików”.

Łączenie zagadnień wzornictwa z nurtem twórczości unikatowej wpłynęło na wszechstronne podejmowanie i rozumienie problemów ceramiki.

Charakter wrocławskiej ceramiki odzwierciedla ów klimat rytmicznej, nabierającej rozmachu pracy. Przejawia się to, najogólniej ujmując, w dążeniu do spokojnej struktury bryły i pogody nastroju kolorystycznego nie mającego nic z agresywności. Patrząc na różnorodne formy tej ceramiki, od klasycznych w proporcji naczyń, poprzez kształty efemeryczne do form niesłychanie prostych, technicznych, odnosi się wrażenie, że w tej kategorii artystycznego myślenia ceramika wrocławska osiągnęła pełnię wyrazu i ma przed sobą następny jeszcze bardziej ambitny etap. Przyczyni się do tego napewno urzekająca uroda szkliw prezentowanych w bogatej paletce barw.

W szczególności lata sześćdziesiąte przyniosły ceramice wrocławskiej wiele sukcesów krajowych i zagranicznych. Imponujący był już pierwszy udział w Międzynarodowej Wystawie Ceramiki Artystycznej Praha 1962, urządzonej pod patronatem AIC, na której na sześć przyznanych Polsce złotych medali, cztery otrzymali artyści wrocławscy.

Z wrocławskich pracowni pochodziły m.in. płyty okładzinowe dla osiedla w Nowej Hucie, warszawskiego MDM, Pałacu Kultury w Dąbrowie Górniczej.

Dokonania wrocławskich artystów ceramików obejmują szeroki wachlarz możliwości plastycznych i technicznych ceramicznego materiału, od detalu architektonicznego, rzeźby i form dekoracyjno użytkowych, do powtarzalnego w wielkich seriach modelu. Stanowią one istotny element rozwojowy współczesnej ceramiki polskiej.

*
*
*

Drugim obszarem twórczości plastycznej, który zwłaszcza w ostatnim dziesięcioleciu dokonał zasadniczego postępu, jest szkło wrocławskie.

Wrocław położony w centrum hutnictwa szkła predestynowany jest do pełnienia funkcji ośrodka wiodącego. Bezpośrednio po wojnie, artyści podejmujący współpracę z hutami przybywali zazwyczaj z Warszawy i nie wiązali się ściślej z Wrocławiem. Ich współpraca inicjowana przez BNEP nosiła charakter raczej dorywczy. Dlatego historia współczesnego szkła wrocławskiego wiąże się z okrzepnięciem Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych. Dzieje te są nieco odmienne od historii ceramiki chociaż istnieje zbieżność w powojennym rozwoju obu tych dyscyplin.

Początek szkła wrocławskiego datuje się od roku 1949, kiedy to w uczelni wrocławskiej wprowadzono wykłady o szkłe dla dyplomantów Zakładu Ceramiki. Zainteresowanie tym kierunkiem studiów okazało się tak znaczne, a potrzeby przemysłu tak niewątpliwe, że w 1956 roku uruchomiono samodzielny Wydział Szkła. Była to decyzja o zasadniczym znaczeniu. Dzięki niej wrocławska uczelnia i jej program zaważyły nie tylko na wytworzeniu miejscowych tradycji artystycznych, ale także na wyrazie plastycznym całego szkła polskiego.

Organizacja nauki uwzględniająca w szerokim zakresie zarówno malarstwo, rysunek jak i różnorakie techniki graficzne, nadała odrębny tok myśleniu wrocławskich projektantów szkła. Polegało ono na akcentowaniu linearnej wymowy dzieła. Metoda pobudzająca przestrzenne widzenie kształtu poprzez używanie języka graficznego i wykorzystanie wielorakich walorów kreski, stała się wykładnikiem powiązań obu tych odległych na pozór dziedzin. Symbioza szkła i grafiki w szkole wrocławskiej

przysporzyła środowisku jednej z bardziej charakterystycznych cech. Obecnie większość artystów szklarzy uprawia równorzędnie grafikę i twórczość w szkłe, kultywując w ten sposób nawyki wyniesione z uczelni.

Znaczna część absolwentów szkoły pracujących w hutach szkła przyczyniła się do zmian w produkcji i ożywiła jej profil. Za ich sprawą powstało przed laty szkło wrocławskie, którego walory szybko doceniono w całym kraju i za granicą.

Wystawa, którą prezentują wrocławscy artyści jest więc pokazem działalności pokolenia, które odrodziło i ożywiło nową myślą plastyczną a także emocją współczesną polską ceramikę i szkło.

dr Irena Huml

DZIEJE SZTUKI WROCŁAWSKIEJ W WYDANIU KIESZONKOWYM

Mogłoby się wydawać, że obraz całkowicie importowanej kultury wrocławskiej będzie stanowił mieszankę wielu odległych regionalizmów, z których każdy będzie w swoją stronę ewoluował. Nic takiego nie nastąpiło, a przeciwnie — wśród artystów, którzy tworzą największe liczebnie środowisko artystyczne, proces scalenia postaw przebiegał szybciej niż można się było spodziewać. Towarzyszyły mu jednak wypadki dość nieoczekiwane. Gdy już się wydawało, że zwyciężył gust krakowskiego kolorytyzmu poparty importem krakowskich profesorów z Eugeniuszem Geppartem na czele, okazało się, że we Wrocławiu powstała już w czasach Arsenau (1955) całkiem odrębna i zwarta szkoła malarska, którą poprzez jej prostotę i liryzm można było odróżnić od sztuki innych środowisk.

Ten uproszczony, zmysłowy pikturalizm ugruntował się po Arsenale i wydawało się że ma szansę w jakiejś zbliżonej postaci przetrwać dość długo tym bardziej, że szkoła wrocławska szczęśliwie uniknęła modnego w czasach Arsenau prymitywnego ekspresjonizmu, chociaż wpładła w pułapkę dekoracyjności.

Zasadnicze zmiany nastąpiły około roku 1957. Był to moim zdaniem bardzo ważny rok dla sztuki wrocławskiej, chociaż zdecydowały o tym zjawiska marginesowe, które dopiero później okazały się wcale nie takie marginesowe. Otóż datę tę można uważać za początek wrocławskiej awangardy. Powstały wówczas dwie grupy artystyczne: „grupa X” do której należeli Małgorzata Grabowska, Józef Hałas, Krzesława Maliszewska i Alfons Mazurkiewicz, oraz grupa „poszukiwań formy i koloru”, w skład której wchodził Jerzy Boroń, Jan Chwałczyk, Wanda Gołkowska i Mieczysław Zdanowicz. Pierwsze ugrupowanie stawiało na doskonałość samego malarstwa i jego stopniową, konsekwentną ewolucję, drugie natomiast chciało zrewolucjonizować sztukę, poprzez nieoczekiwane eksperymenty. Powstało zjawisko polaryzacji i autentycznego dialogu o kształt przyszłej sztuki środowiska, którego tak pieczołowicie budowana jedność została na razie rozbita.

Pojawiły się zresztą w tym czasie pierwsze symptomy odchodzenia od czystego pikturalizmu w stronę malarstwa materii, a następnie propozycji jakby z pogranicza malarstwa i rzeźby, pojawiły się pierwsze próby

budowania nowych przedmiotów sztuki i rewizji specyfiki gatunków artystycznych. Większość uczestników obydwu ugrupowań odegrała w rozpoczynającym się wówczas procesie kluczową rolę.

Dyskusja na temat sztuki rozszerzyła się, gdy powstała grupa „Szkoła Wrocławska”, która skupiła większość wybitnych artystów tego miasta. Poza już wymienionymi należeli do niej Hanna Krzetuska, Jerzy Rosołowicz, Andrzej Will, Janina Żemojtel, Zbigniew Paluszak, Anna Szpakowska-Kujawska, Konrad Jarodźki Zdzisław Jurkiewicz i inni, oraz jej centralna postać — Eugeniusz Geppert. Jak sama nazwa wskazuje, tendencje do jednolitości były nadal aktualne chociaż zróżnicowania odrębnych postaw nie dało się już uniknąć. Tym nie mniej w ciągu najbliższych kilku lat można było w sztuce wrocławskiej obserwować coś w rodzaju stabilizacji. Była to sytuacja przedziwna. Ci sami bowiem ludzie ze szczytu artystycznej hierarchii, starzy i nowi klasycy, równocześnie stanowili awangardę. Była to specyficzna awangarda, w pełni zhierarchizowana mimo pozorów równości i całkowicie hermetyczna mimo pozorów otwarcia, a jednak głównie stamtąd wyszedł nowy ferment, który po raz drugi gruntownie zmienił sytuację artystyczną Wrocławia. Można jednak powiedzieć, że nie „Szkoła Wrocławska” odegrała rolę w tych przesunięciach skali zainteresowań, tylko poszczególni artyści mimo istnienia „Szkoły Wrocławskiej”. Zanim to jednak nastąpiło sztuka we Wrocławiu w połowie lat sześćdziesiątych przeżyła okres rozkwitu. Powstało nawet — oczywiście na tle innych różnorodnych propozycji — coś w rodzaju prawdziwej szkoły wrocławskiej, której cechy charakterystyczne dałoby się może uchwycić. Z trudem, ponieważ w tej epoce formowanie się szkół artystycznych bywa zakłócanie przez znacznie bardziej znaczący proces odwrotny.

Jest może rzeczą czystego przypadku, że kilku ważnych artystów osiągnęło w swojej twórczości podobne rozwiązania dochodząc do nich zupełnie innymi drogami: jedni poprzez obserwację natury, inni poprzez autonomiczne kształtowanie samej materii. U Mazurkiewicza i Hałasa krajobraz przekształcił się w najprostszy z możliwych system znaków, któremu nadano kształt prawie monochromatycznych reliefów. Równocześnie Gołkowska i Rosołowicz stworzyli szare reliefowe, już czysto abstrakcyjne struktury materii plastycznej. Inni artyści również wzbogacali zawartość pojęcia szkoły wrocławskiej, której status był tylko pozornie statyczny.

I to był najważniejszy, ale chyba i ostatni moment kiedy można było na jakiejś dużej wystawie pokazać osiągnięcia środowiska i wystawa ta byłaby w stanie częściowo, ale w sposób efektowny odzwierciedlić to, co we Wrocławiu rzeczywiście się działo. Później było to już nie możliwe.

Następny przełom zaznaczył się w latach 1966—67 i rozpoczął trzeci już proces kształtowania się zupełnie nowej sytuacji. W tych dwu latach obok bardzo interesujących zjawisk artystycznych, które wówczas powstały nie tylko w dokonaniach materialnych ale przede wszystkim w świadomości artystów, miały miejsce inne wydarzenia. W roku 1966 powstało Muzeum Sztuki Aktualnej, którego program kładł akcent nie na zbiory i ich gromadzenie, lecz na akcję rozwijającą się w sztuce, nie na dobra materialne, tylko na proces twórczy i jego konsekwencje. Muzeum zwrócone miało być w przyszłość, a nie w przeszłość, stąd metody w nim panujące tylko częściowo miałyby charakter historyczny a w gruncie rzeczy miały podjąć próbę w pewnym sensie futurologiczną. W roku następnym powstała mała galeria pod Moną Lisą, w której same pokazy nie były tak ważne jak dyskusja teoretyczna, która się wokół nich toczyła. Była to typowa galeria gry oparta na najbardziej radykalnym odłamie wrocławskiej awangardy.

Najważniejsze jest jednak to, że w tym okresie zaznaczyły się sformułowania zarówno w sztuce jak i w jej teorii, które w systematyczny sposób zmieniały rzeczywistość artystyczną. Jerzy Rosołowicz od dawna precyzował koncepcję neutralizmu i teorię działań neutralnych, kwestionując agresję dzieł sztuki wobec świata. Zdzisław Jurkiewicz wysunął kryterium postawy, która jest czymś ważniejszym niż rzecz-przedmiot i równocześnie udało mu się pokazać już nie wyniki, ale same fragmenty procesu twórczego. Wanda Gołkowska starała się przenieść punkt ciężkości z realizacji na czystą koncepcję, co zakończyła apelem o niepowiększanie produkcji przedmiotów artystycznych. Jan Chwałczyk manipulując projekcjami światła, powoli dochodził do takiego zapisu dzieł sztuki, który mógłby istnieć tylko jako czysta abstrakcja. Zbigniew Makarewicz wysunął pozornie absurdalną teorię o przekształceniach „formuły X”, co stało się polem dla subtelnej gry wyobraźni. Anastazy Wiśniewski zaproponował istnienie nieistniejących galerii „Nie i Tak”. Maria Michałowska przy pomocy powiększonych kartek z kalendarza starała się pokazać paradoksy

upływu czasu. Natalia i Andrzej Lachowiczowie lansowali „sztukę permanentną” na pograniczach plastyki i fotografii a właściwie na pograniczach nie plastyki i nie fotografii. Barbara Kozłowska wyznaczyła strefę graniczną dla zjawisk nieograniczonych. Andrzej Wojciechowski w pewnym momencie gdy doszedł w swojej rzeźbie do dużego stopnia weryzmu, zgubił ją tak dalece, że pozostał mu tylko cokół. Teraz musi zaczynać wszystko od początku podobnie, jak wszyscy wymienieni tu artyści.

Moja nieprecyzyjna retrospekcja niektórych tylko (!) faktów artystycznych ułożyła się w rodzaj assamblage'u tak relatywnego, że wszystkie możliwe domysły mogą się z niego zrodzić. Może on również wywołać wszystkie możliwe tolerancje i nietolerancje skierowane we wszystkie możliwe strony, w stronę przedmiotów i nieprzedmiotów, w stronę sztuki i niesztuki, w stronę nas samych.

Proces ten ma swoje zamknięcie, co nie jest rzeczą logiczną, ale za to efektowną. Mam na myśli taki trójdzźwięk: sympozjum „Wrocław 70”, VIII Plener w Osiekach i pokaz sztuki pojęciowej w galerii pod Moną Lisą. Wszystkie te wydarzenia sugerują, że sztuka we Wrocławiu, a przynajmniej jej ważny — moim zdaniem — odłam osiągnął fazę konceptualną, pozapredmiotową. Tego procesu nie da się pokazać ani na wystawie w Zachęcie, ani na jakiegokolwiek innej wystawie możliwej do wyobrażenia.

Dlatego o tym napisałem, zdając sobie równocześnie sprawę z satysfakcji przedstawienia rzeczy statystycznie marginesowej.

Sytuacja jest taka, że trzeba sobie zdać sprawę z nie-możliwości zrozumienia tego, co dzieje się w sztuce i w jakim kierunku ona zmierza.

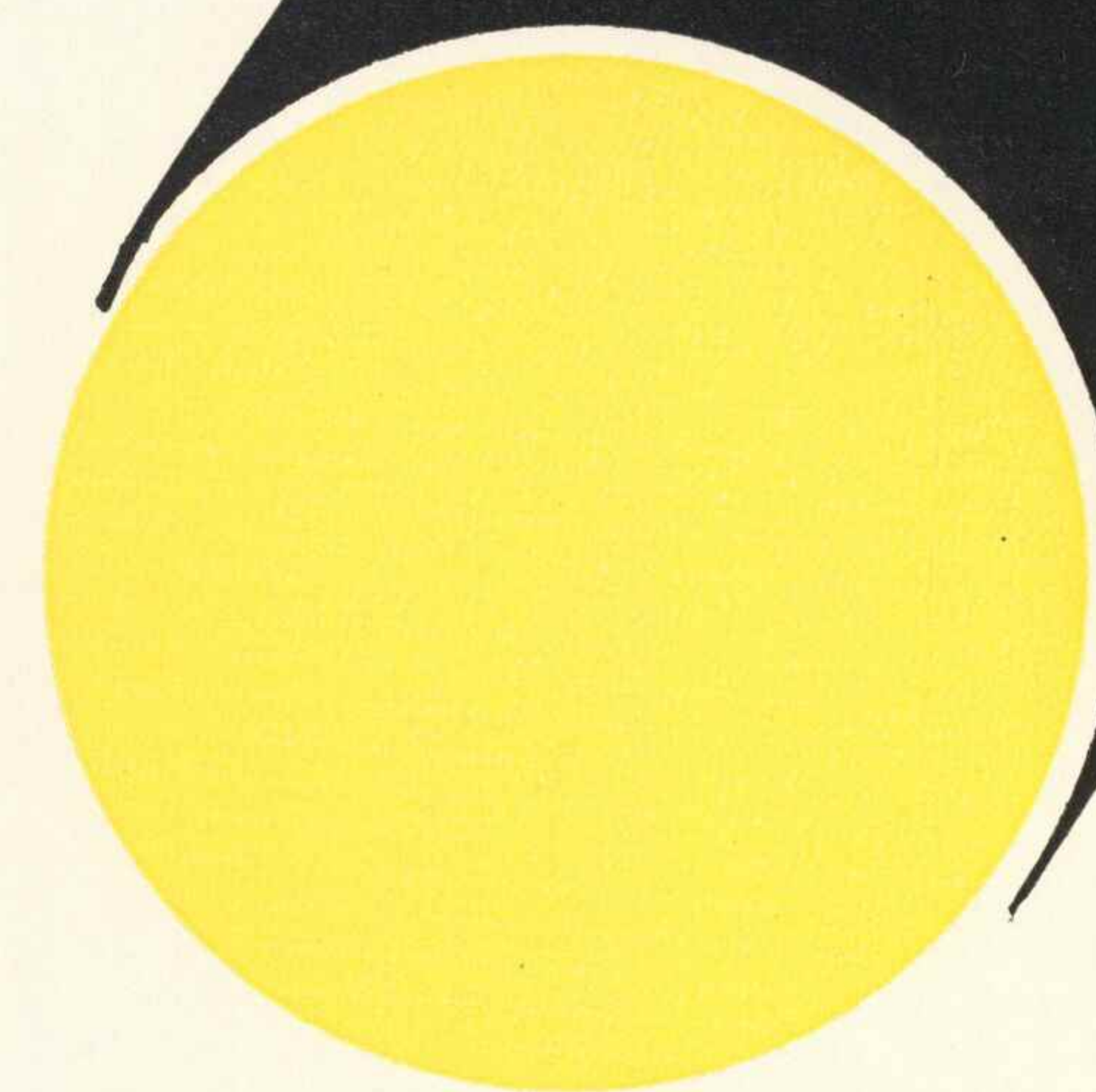
Dlatego taki skrót telegraficzny ma przynajmniej jedną zaletę: w żadnych rozważaniach nie stara się przeszkodzić nawet w ocenie dzieł sztuki pokazanych w tej chwili na wielkiej wystawie sztuki wrocławskiej.

Jedno wydaje się tylko pewne: trzeci przełom w sztuce Wrocławia rozpoczął się jeszcze w tym roku. Będzie on prawdopodobnie zjawiskiem tak dalece marginesowym, że tym łatwiej da się dostrzec.

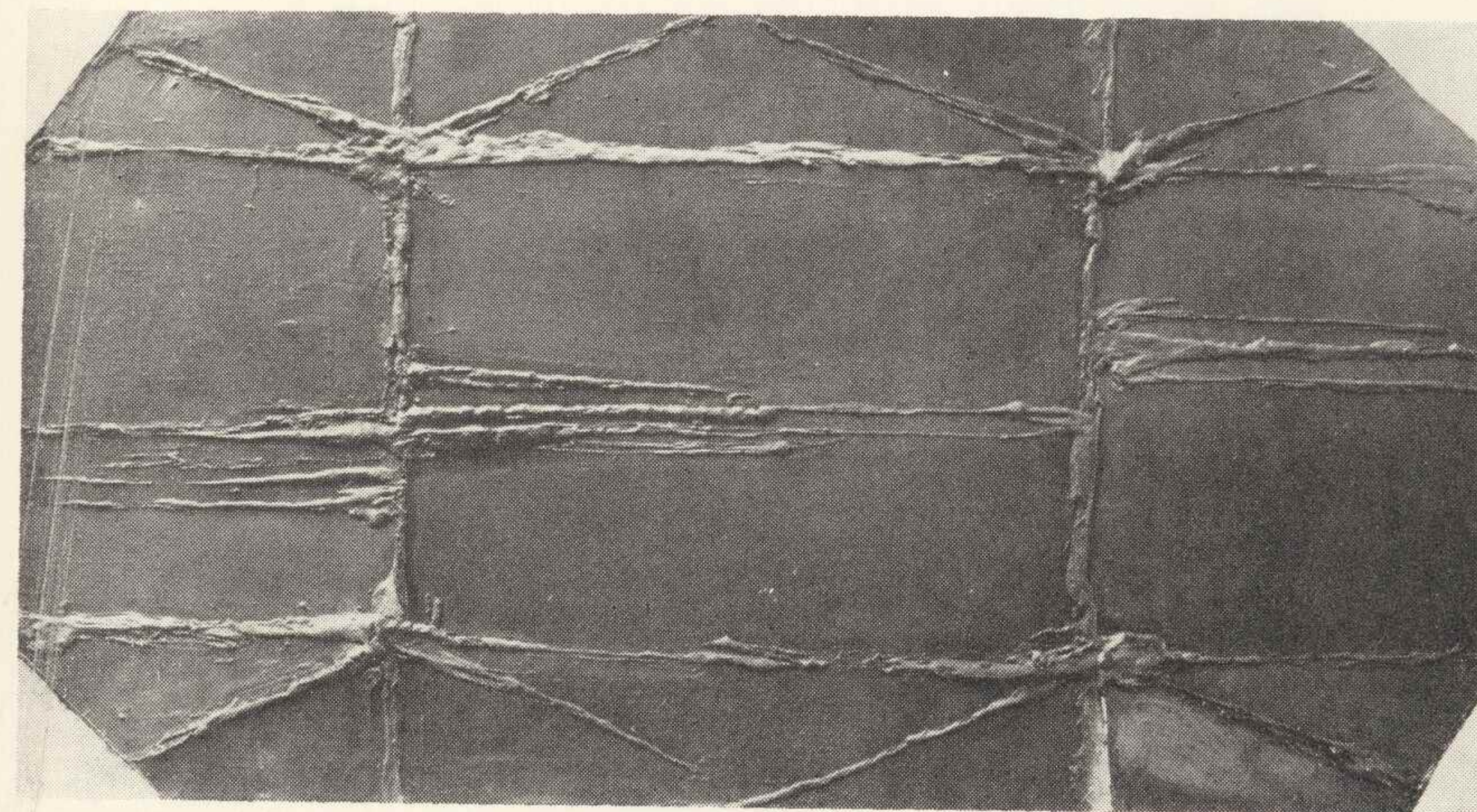
Jerzy Ludwiński

MALARSTWO

JERZY ADAMSKI

Wrocław, ul. Kościuszki 51/14

- 1. Adagio espressivo, olej, 180×100

ANDRZEJ BASAJ

Wrocław, ul. Trentowskiego 42

- 2. To nic..., olej, 100×130
- 3. List, olej, 100×130

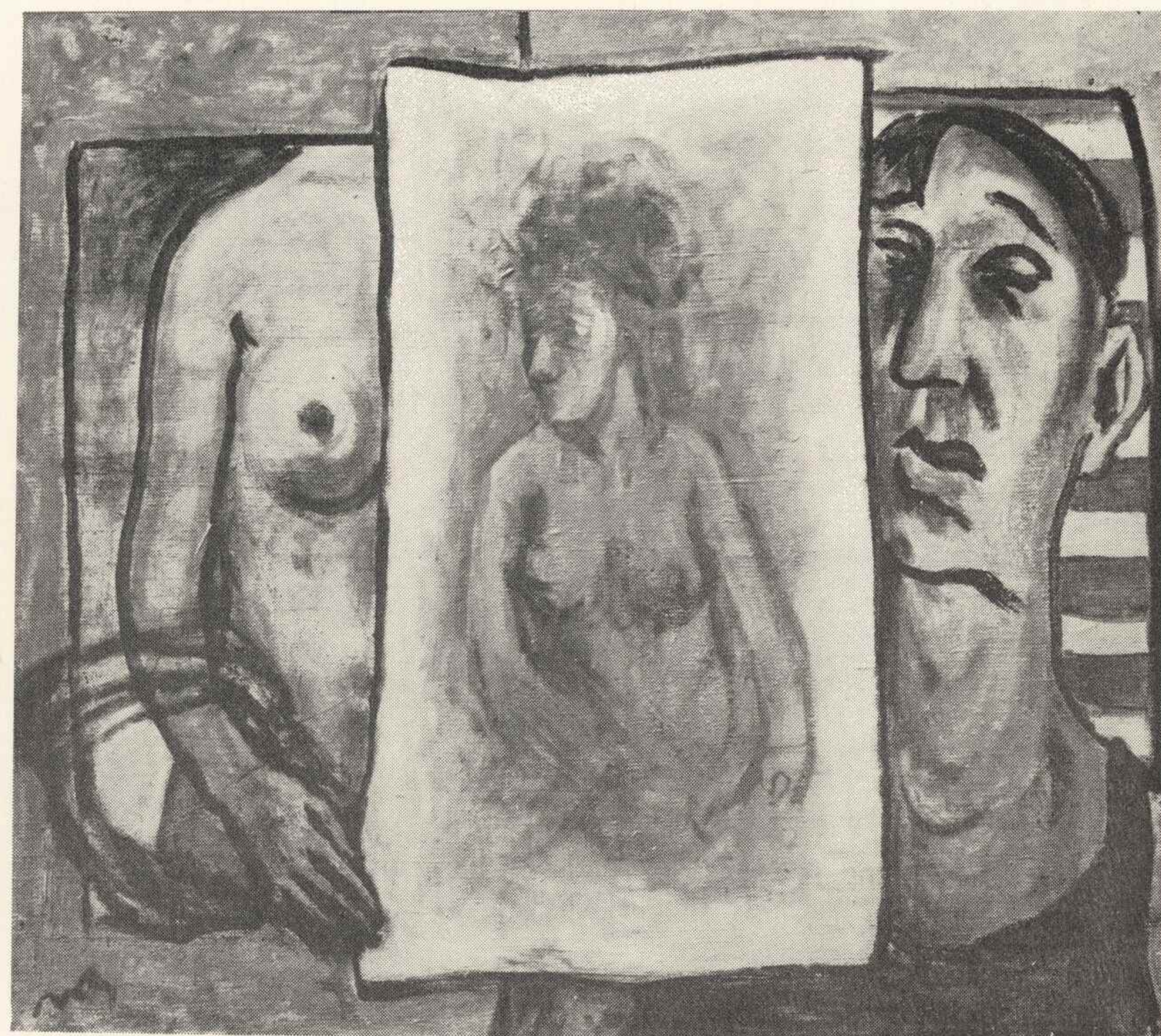

JERZY BINIEC

Wrocław, ul. Zielonogórska 22/7

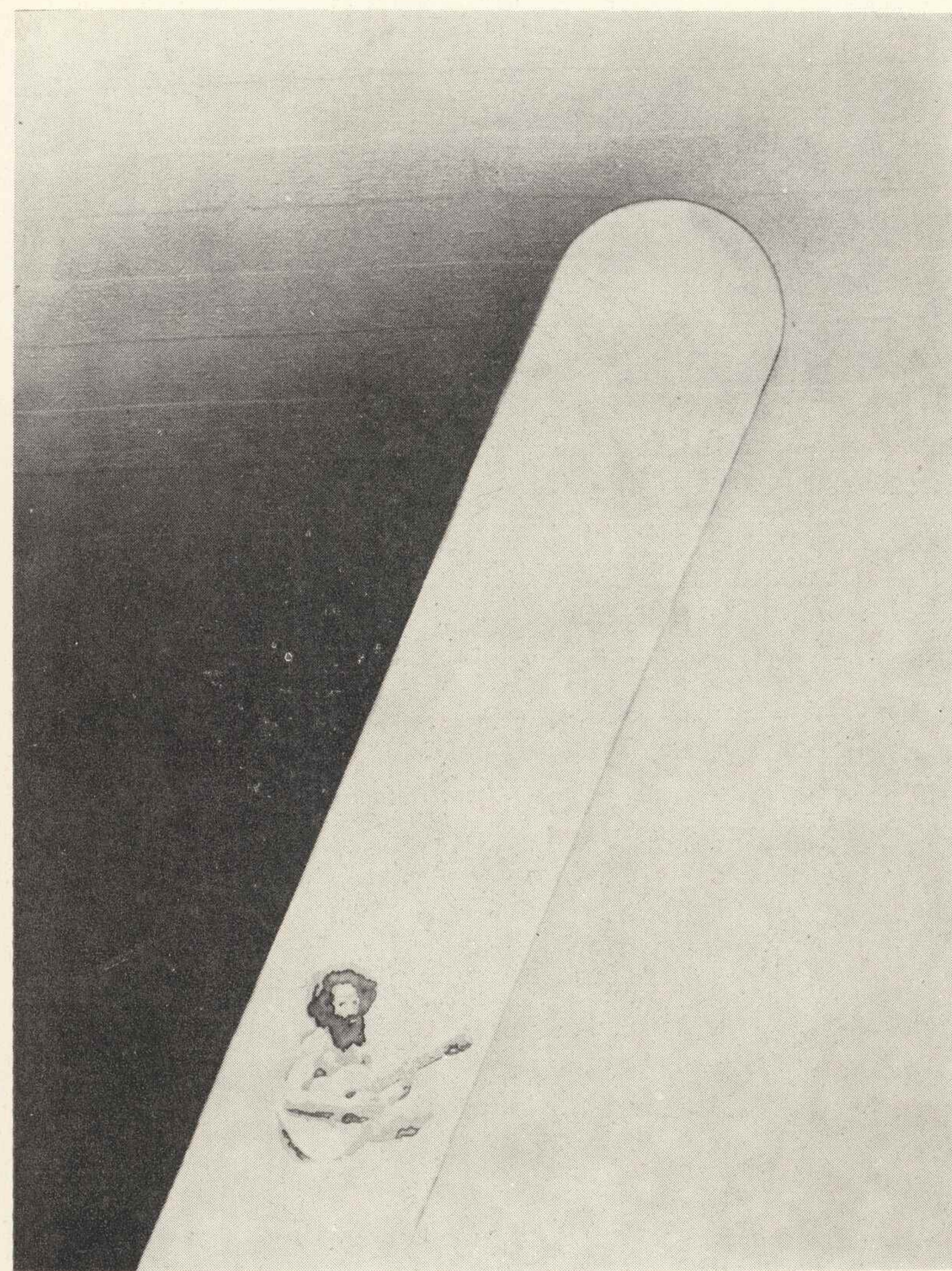
- 4. Ptak XXIX, olej, 200×200
- 5. Pejzaż, olej, 50×60

WACŁAW BREJTER

Kłodzko, ul. Kościuszki 11

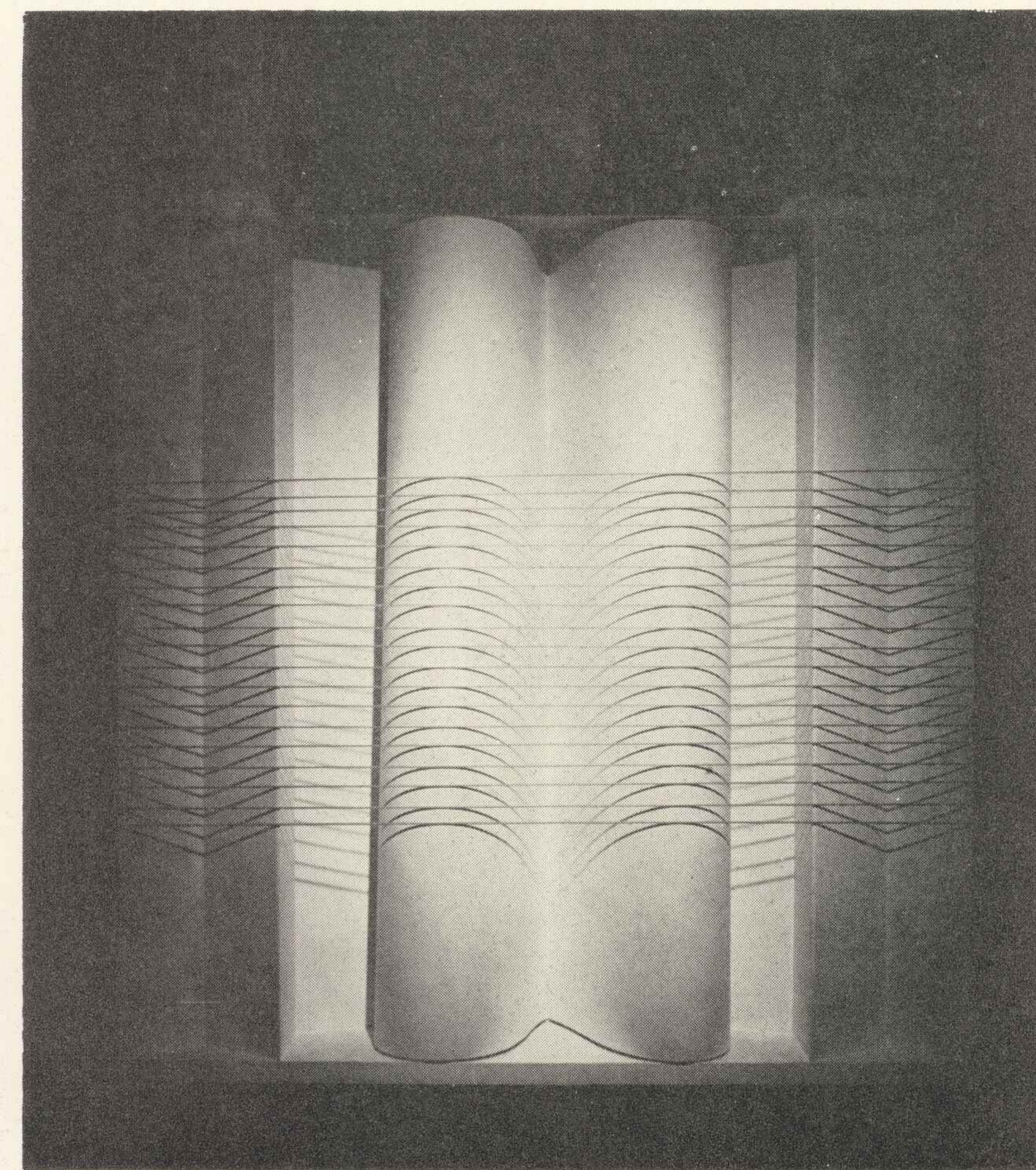
- 6. Malarz i jego model, olej, 65×74

JERZY CHODURSKI

Wrocław, ul. Świerczewskiego 10/20

- 7. Festyn, olej, 165×80

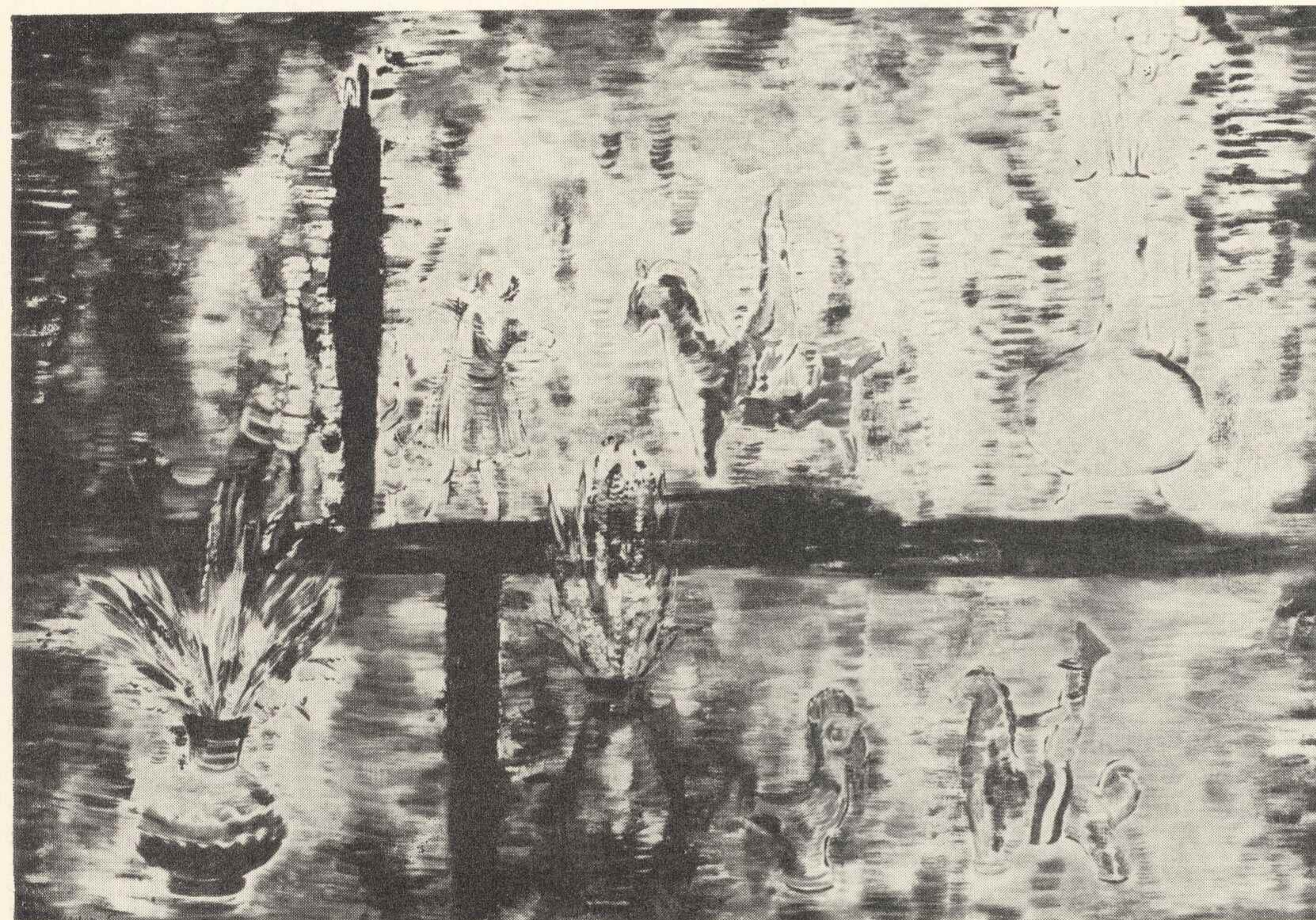

JAN CHWAŁCZYK

Wrocław, Łąka Mazurska 13/5

- 8. Ilustracja

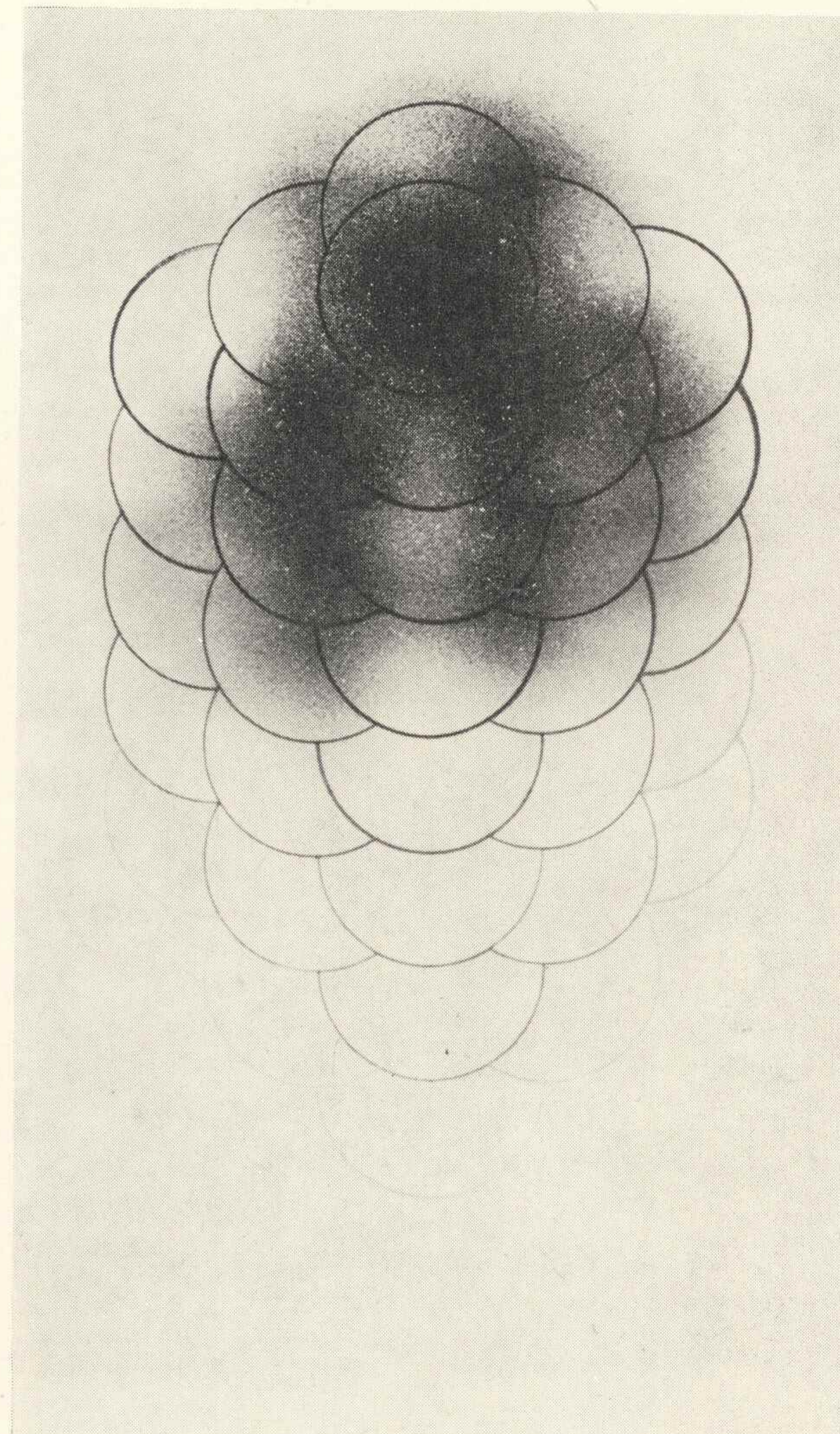

EUGENIUSZ GEPPERT

Wrocław, ul. Ofiar Oświęcimskich 1/2

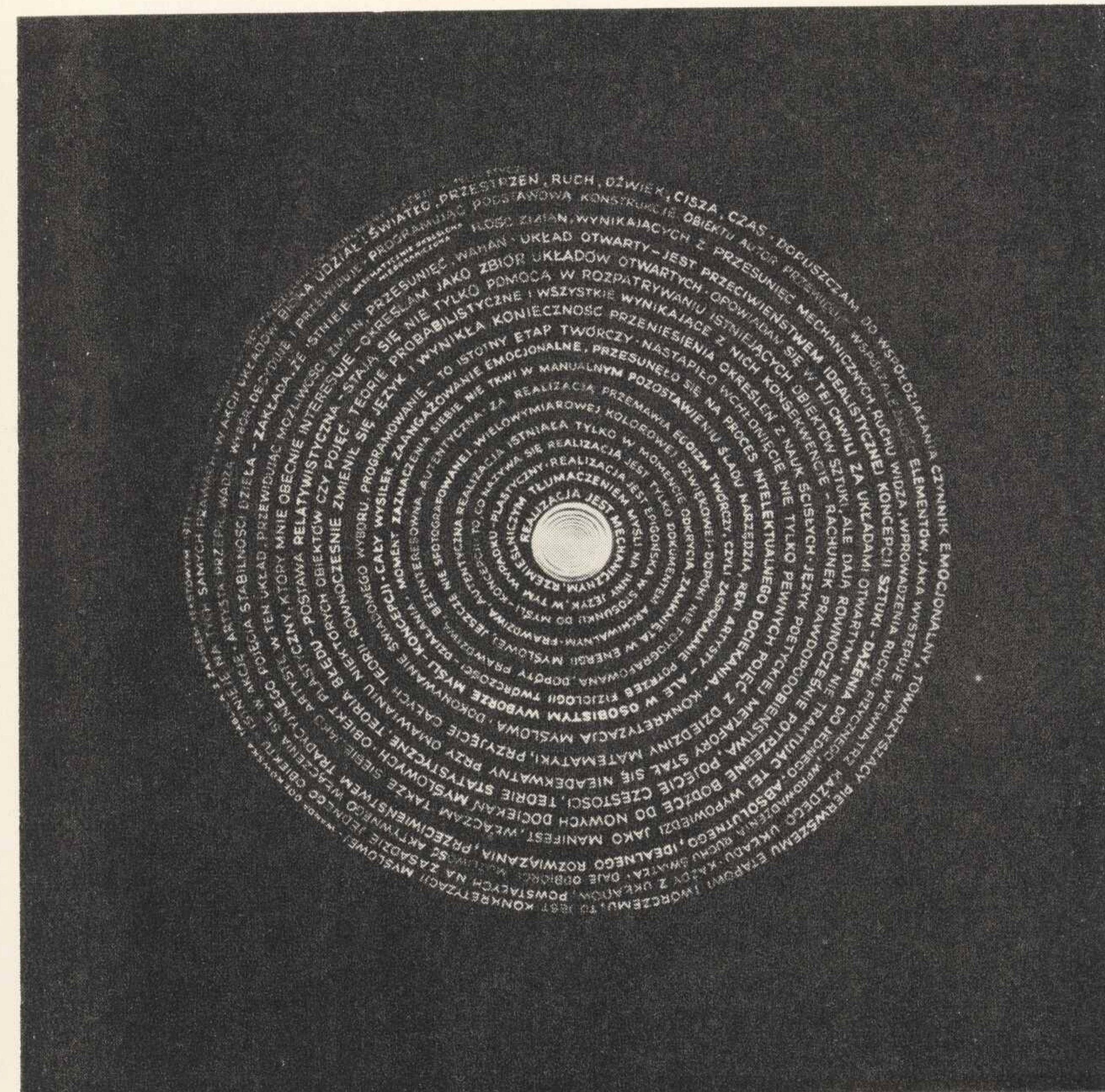
- 9. Obraz w niebieskiej gamie, olej, 130×94
- 10. Martwa natura z butelką, olej, 130×89
- 11. Podziały, olej, 130×89
- 12. Niebieski koń, olej, 130×97
- 13. Kompozycja na niebieskim tle, olej, 116×89

JOANNA GIERS ŻEMOJTEL

Wrocław, ul. Wincentego Pola 26

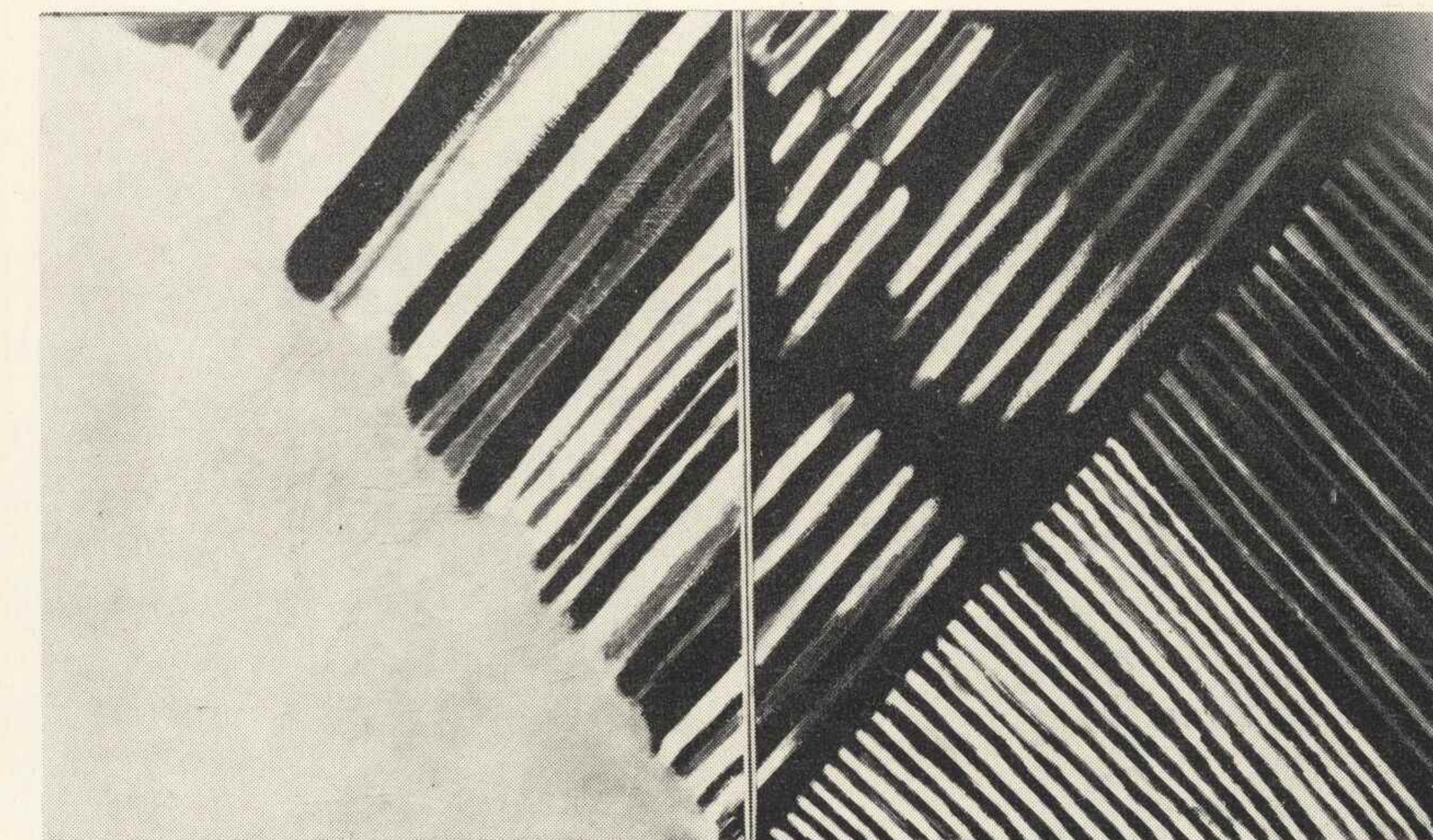
- 14. Struktura, tempera, 95×59

WANDA GOŁKOWSKA

Wrocław, ul. Łąka Mazurska 13/5

- 15. Tablica z zapisem tekstowym, techn. miesz., 70×70

MAŁGORZATA GRABOWSKA

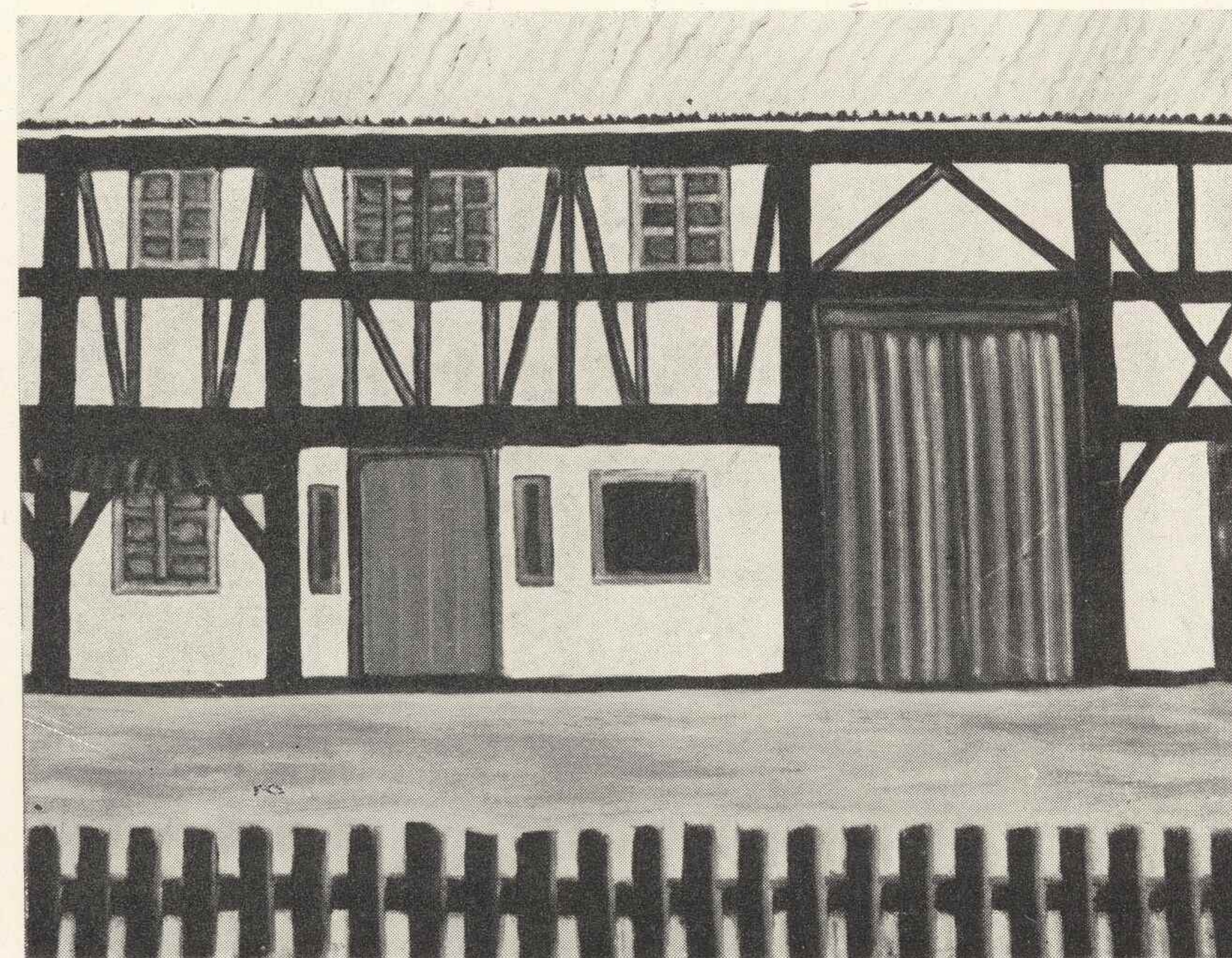
Wrocław, ul. Kołłątaja 9/10 m. 25

- 16. Turów 70 A, olej, 135×200
- 17. Turów 70 B, olej, 120×200

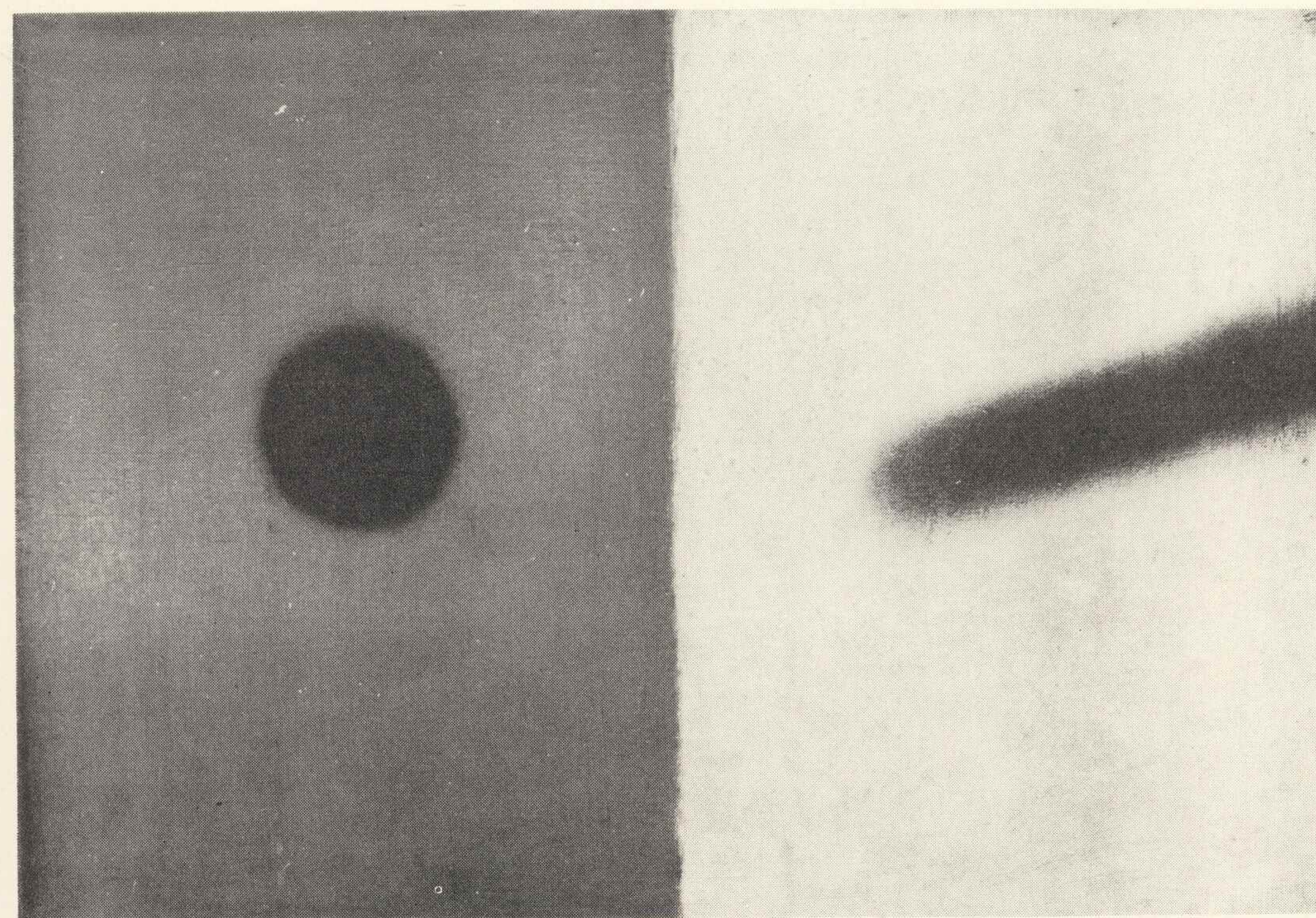

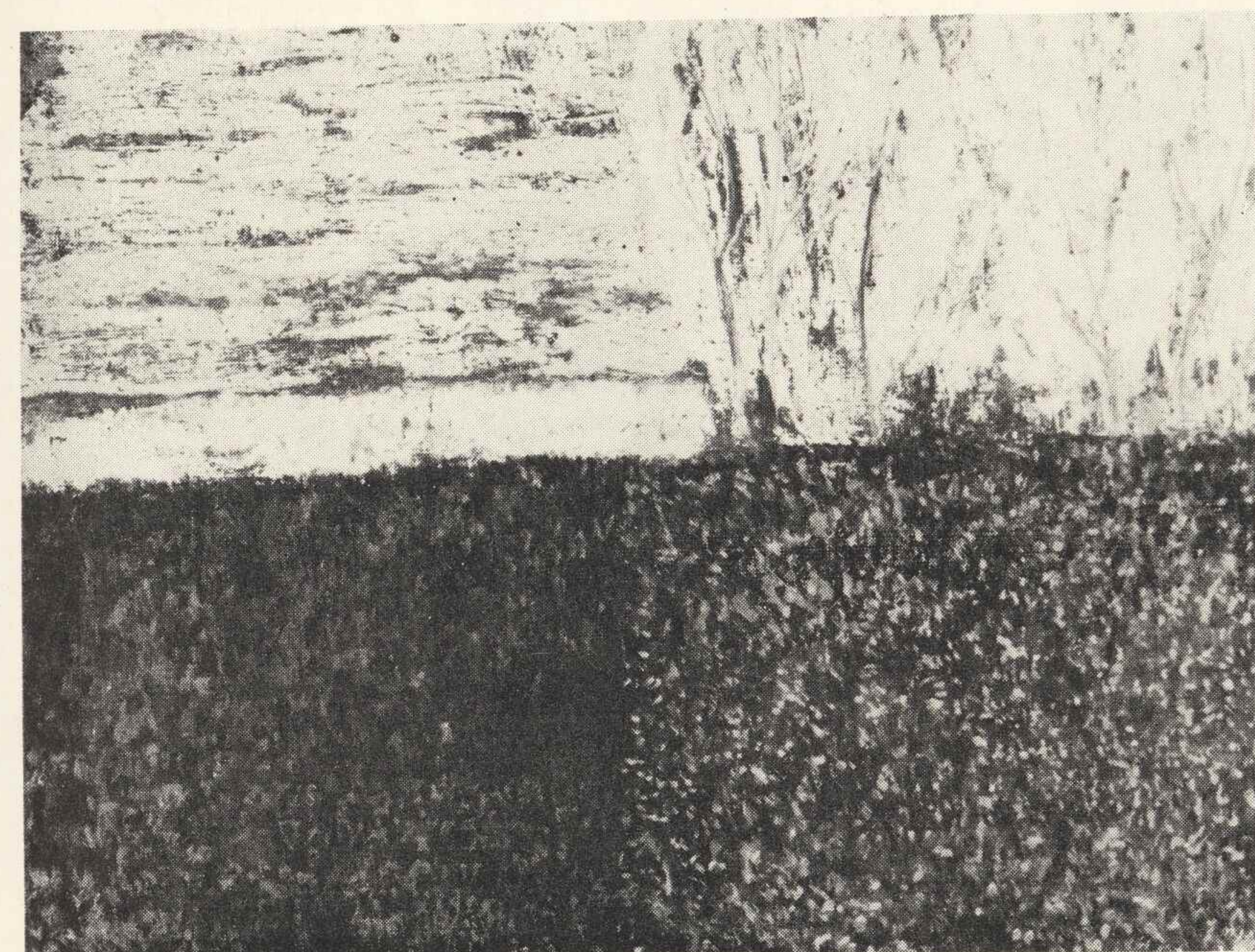
WANDA HADYŃSKA
Wrocław, ul. Świdnicka 9/1
● 18. Bezsilność, olej, 120×150

JADWIGA HOFMANOWA
Wrocław, ul. Sudecka 114/22
● 23. Ściana IX, olej, 105×81
24. Ściana XII, olej, 105×81

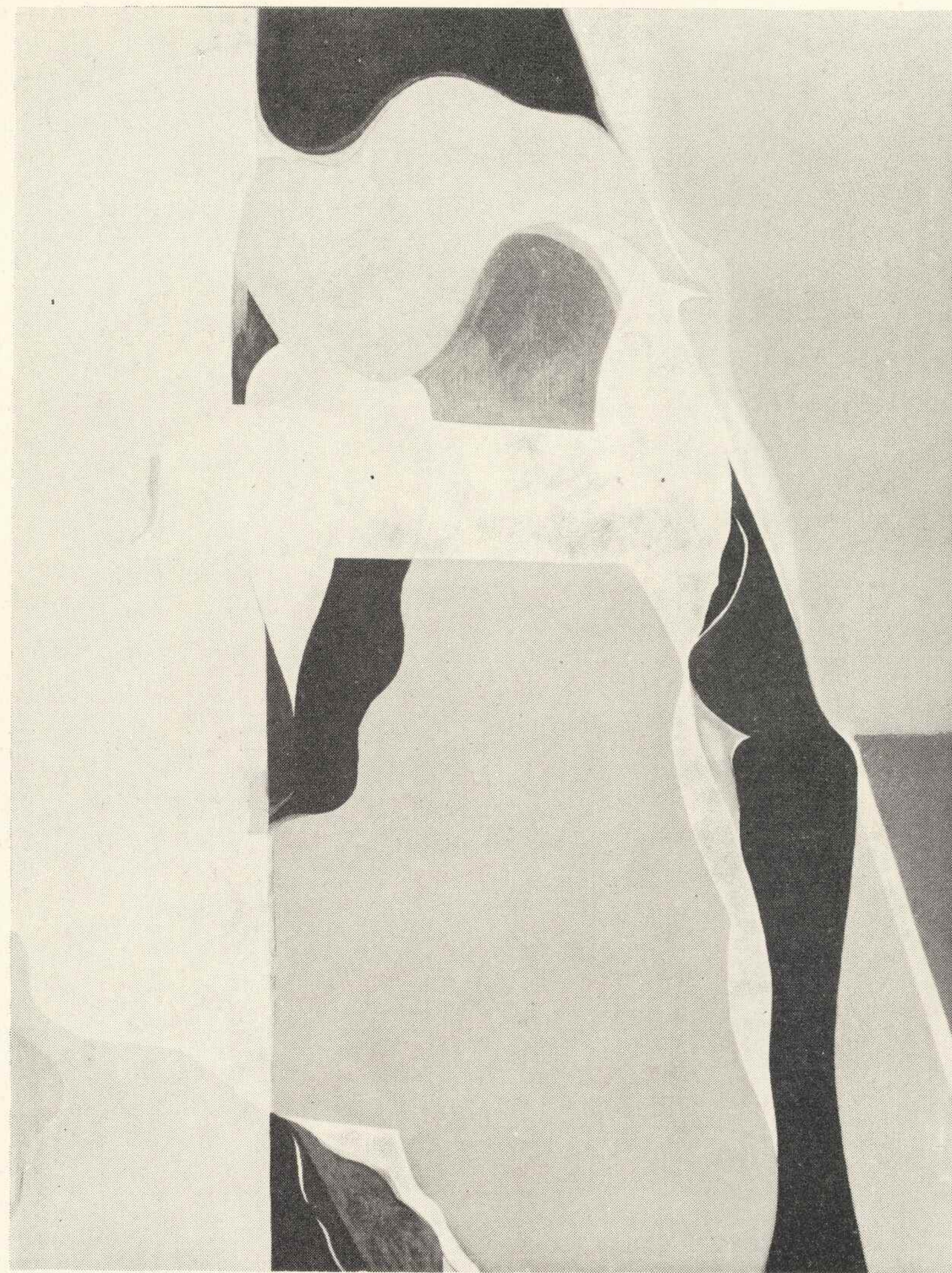

JÓZEF HAŁAS
Wrocław, ul. Podwale 47/18
19. Pejzaż — walka ciemności z jasnością, olej,
100×140
● 20. Przeciwstawienie IV, olej, 100×140
21. Przeciwstawienie IX, olej, 100×140
22. Przeciwstawienie N III, olej, 100×140

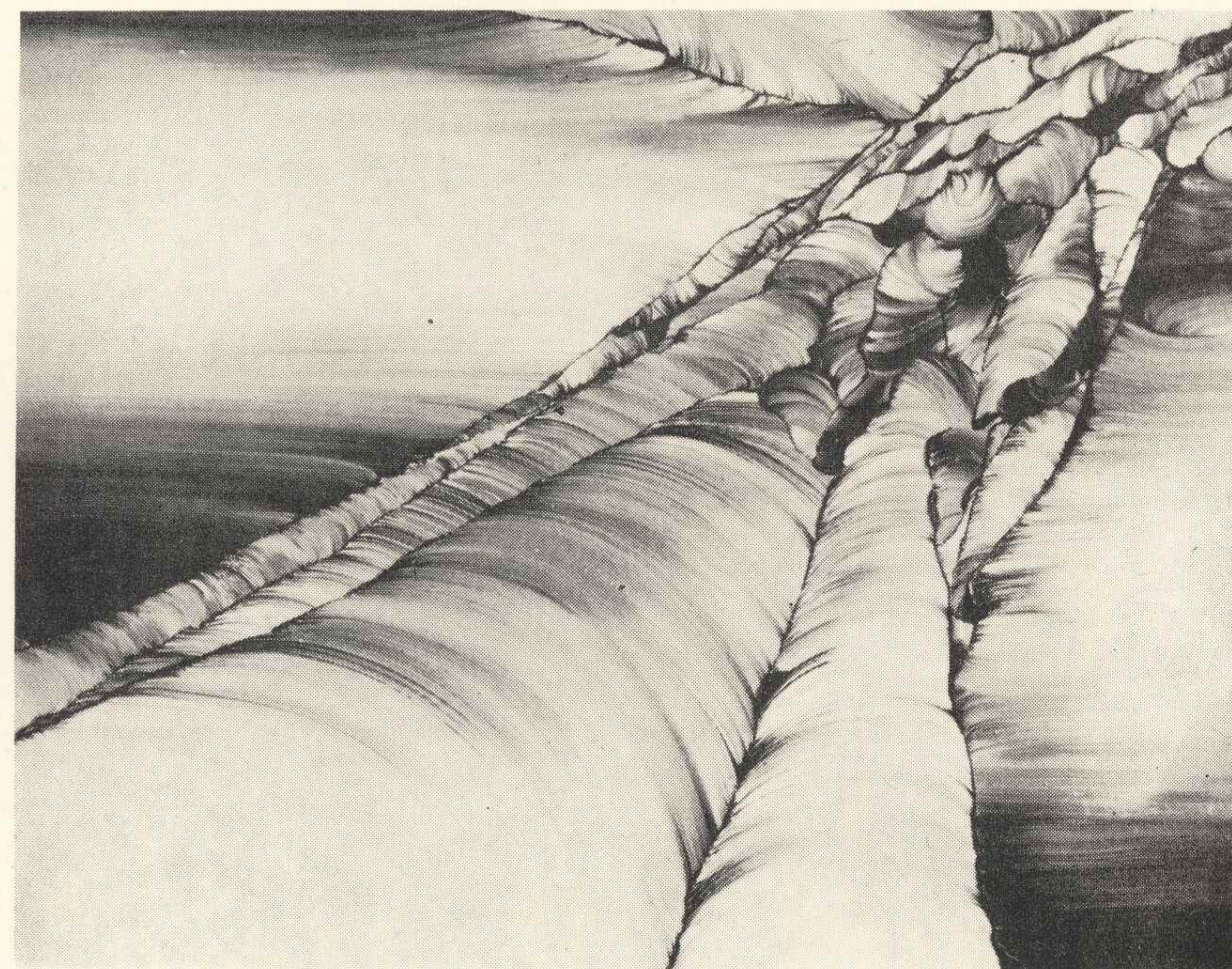

MARIA JANOWSKA KARPIŃSKA
Wrocław, ul. Michała Szyszki 13/1
● 26. Wiosna, olej, 100×130
27. Mleczce, olej, 80×60
28. Zaczarowana góra, olej, 60×70

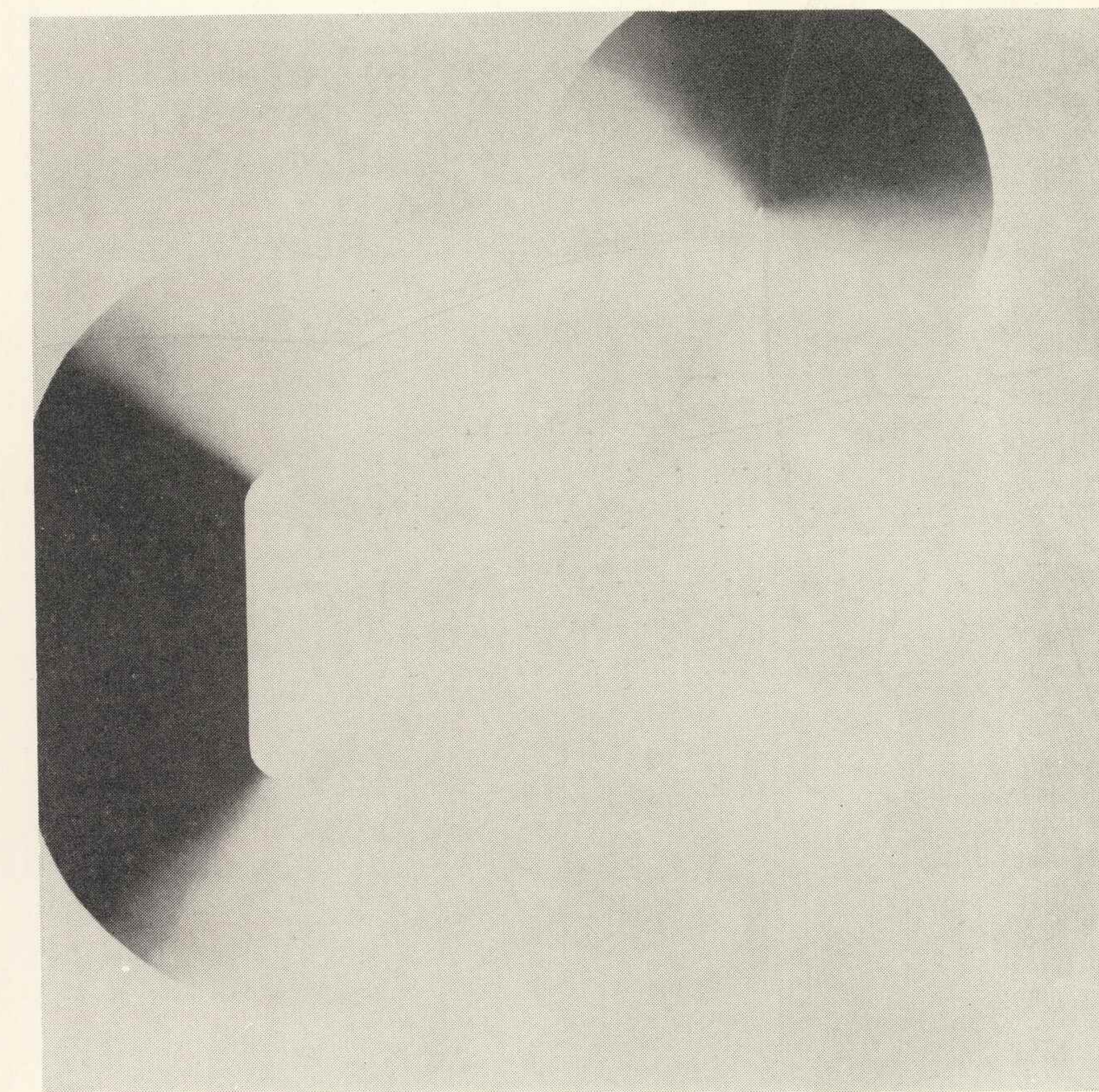
JADWIGA JANOWSKA KONDRATOWICZ
Wrocław, ul. Syrokomli 28
● 29. Kompozycja, olej, 100×130

KONRAD JARODZKI
Wrocław, ul. Sudecka 143
● 30. Przestrzeń I, olej, 100×130
31. Przestrzeń II, olej, 100×130
32. Przestrzeń III, olej, 100×130
33. Przestrzeń IV, olej, 100×130
34. Przestrzeń V, olej, 100×130
35. Przestrzeń VI, olej, 100×130

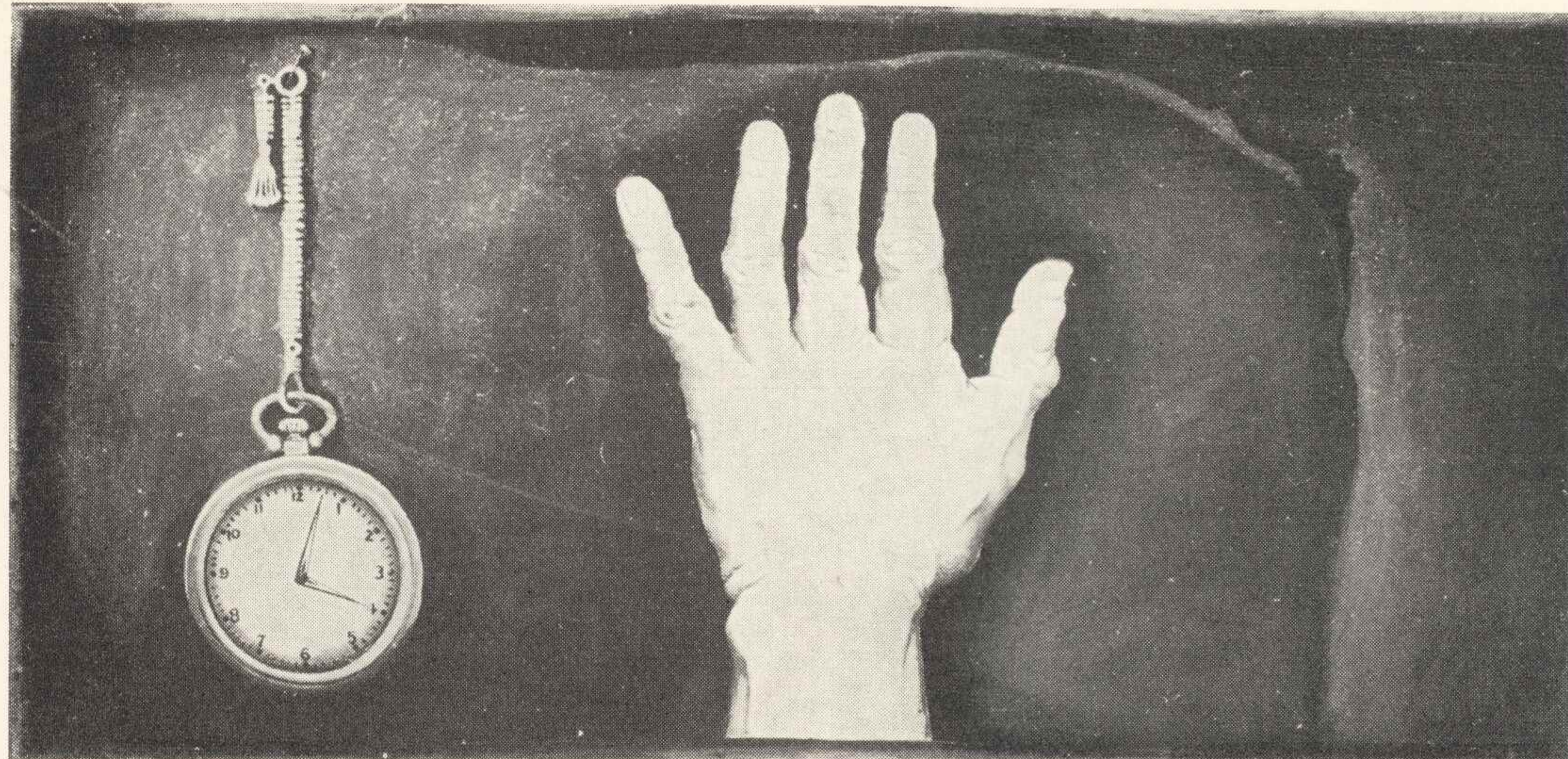

MARIA JURCZENKO KAMIŃSKA
Wrocław, ul. Katowicka 27
● 36. Martwa natura I, olej, 70×100
37. Martwa natura II, olej, 60×75

ZDZISŁAW JURKIEWICZ
Wrocław, ul. Łaciarska 59/9
● 38. Kontinuum B—C—N, olej, 120×120

WŁADYSŁAW KAMIŃSKI
Wrocław, ul. Katowicka 27
● 39. 16⁰³, olej, 120×60

ZBIGNIEW KARPIŃSKI
Wrocław, ul. Michała Szyszki 13/1
40. Obraz 287 Kłodzko, olej, 42×51
41. Obraz 310 Drzewo, olej, 65×100
● 42. Obraz 321 Pejzaż letni, olej, 100×130
43. Obraz 322 Pejzaż z Mielnika, olej, 80×100

JAN KONDRATOWICZ
Wrocław, ul. Syrokomli 28
● 44. Atole IV, olej, 100×120
45. Atole V, olej, 100×130

STANISŁAW KORS
Wrocław, ul. Zielińskiego 54/35
● 46. Explorer, olej, 100×100

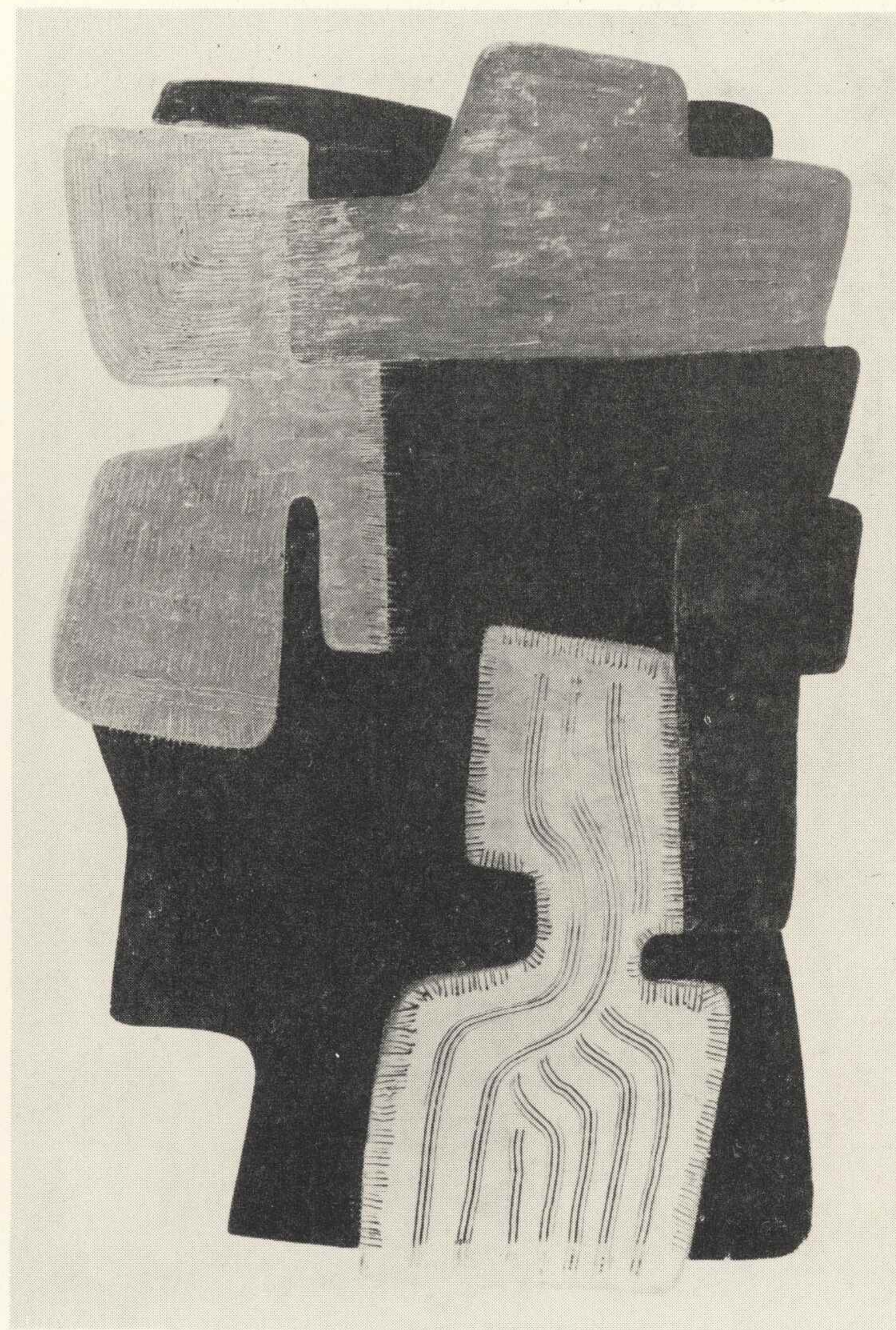

STANISŁAW KORTYKA

Wrocław, ul. Wrocławczyka 42/4

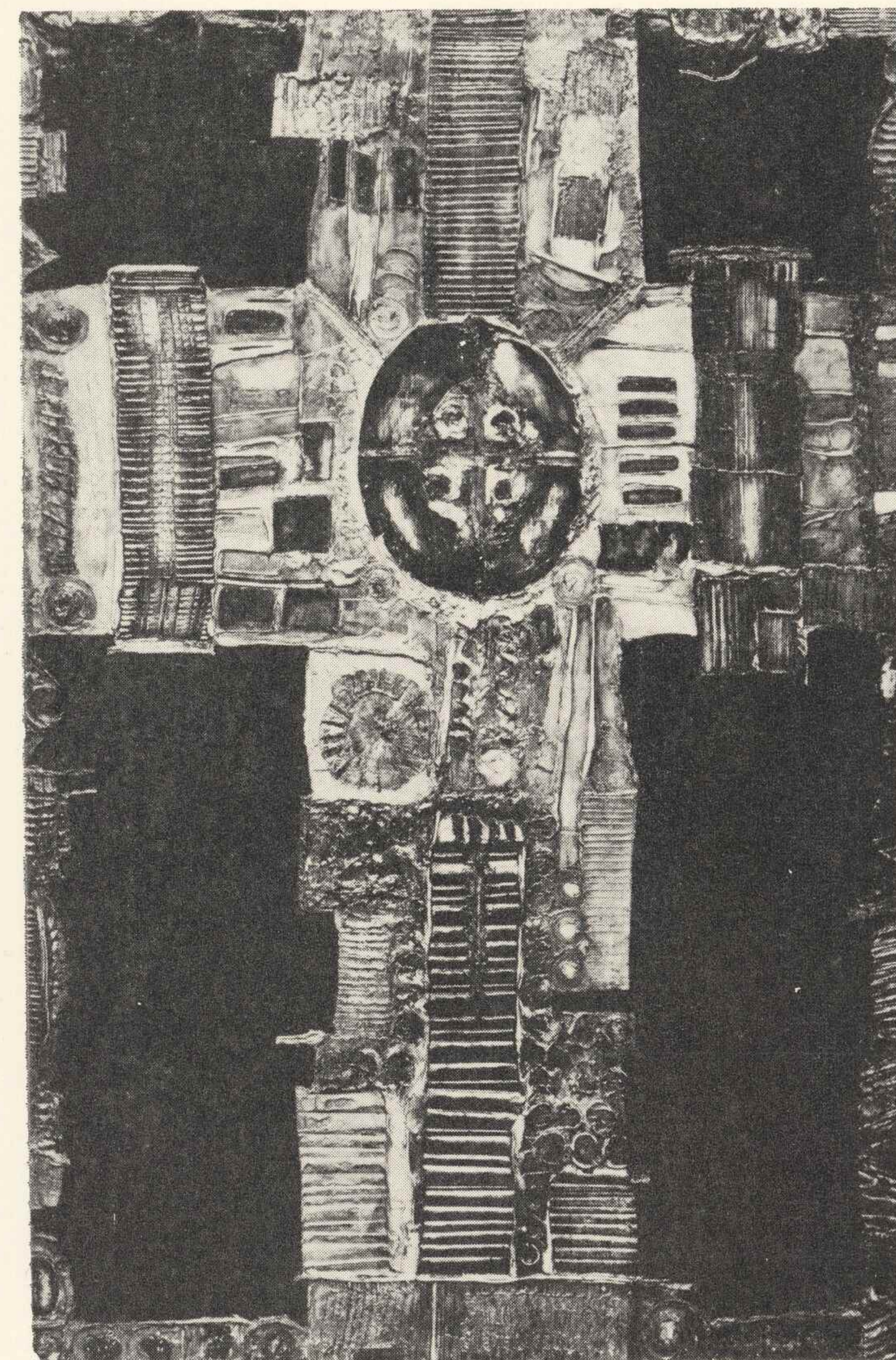
- 47. Okno, olej, 150×150
- 48. Wszystkie nasze... — obraz V, olej, 150×150

HANNA KRZETUSKA

Wrocław, ul. Ofiar Oświęcimskich 1/2

- 52. Formy PA 8/68—70, olej, 118×83
- 53. Bez tytułu PA 12/70, olej, 118×91
- 54. Bez tytułu PA 10/70, olej, 184×61
- 55. Próba 1/71, olej, 118×83
- 56. Próba 12/71, olej, 133×99

TOMASZ ŁOWICKI

Wrocław, ul. Żelazna 78/68

- 57. Z cyklu — Panagia I, techn. miesz., 150×150
- 58. Z cyklu — Panagia II, techn. miesz., 100×100

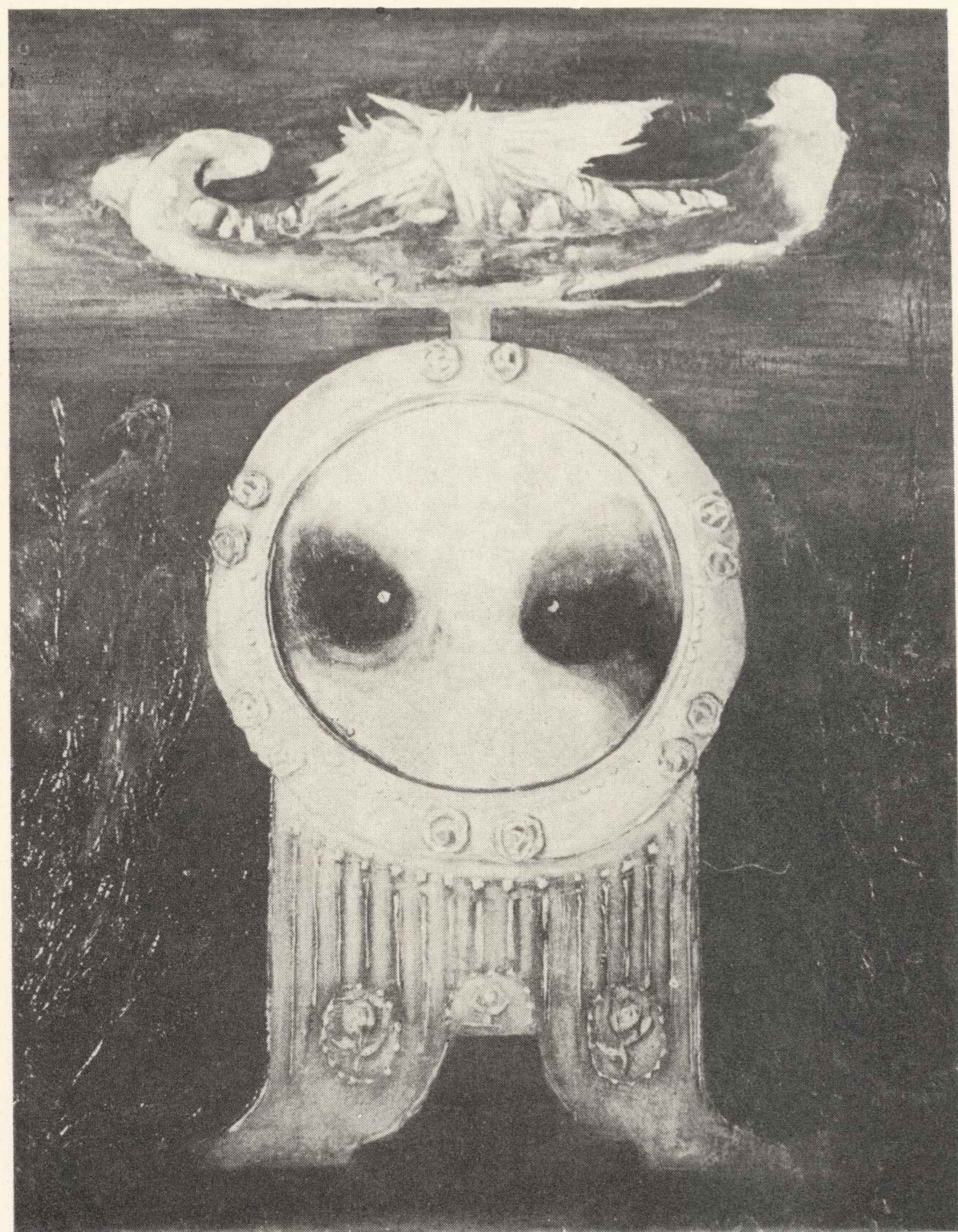

KRZESŁAWA MALISZEWSKA

Wrocław, Rynek 18/11

- 59. Dziewczyna, olej, 120×120
- 60. On i Ona, olej, 120×120
- 61. On i Ona, olej, 140×100
- 62. Dziewczyna, olej, 120×100

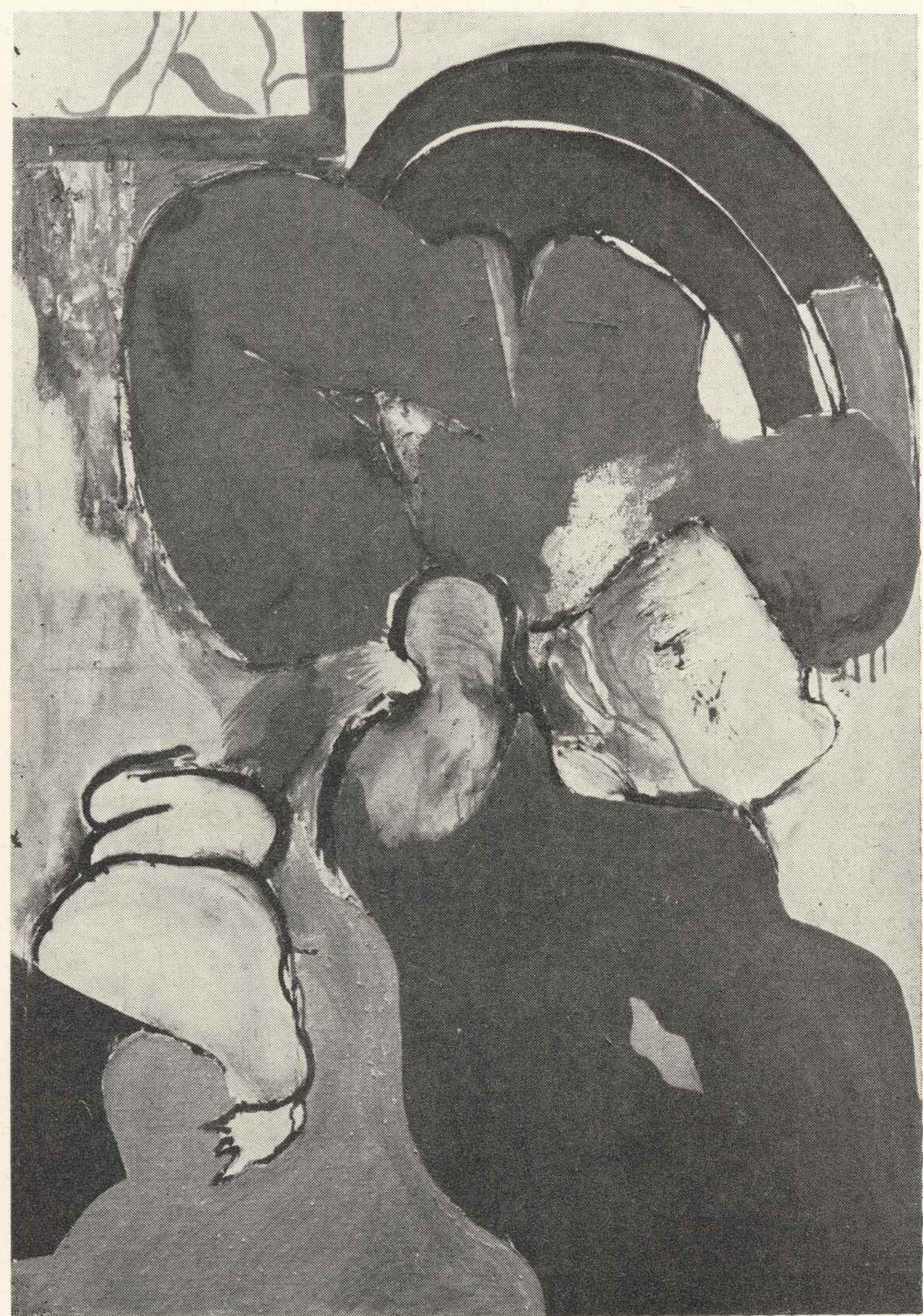
PRZYBYSŁAW KRAJEWSKI

Wrocław ul. Ofiar Oświęcimskich 3/1

● 49. Fizyczne zanikanie, olej, 160×160

50. Pomoc, olej, 180×130

51. Do widzenia Jurku, olej, 220×122

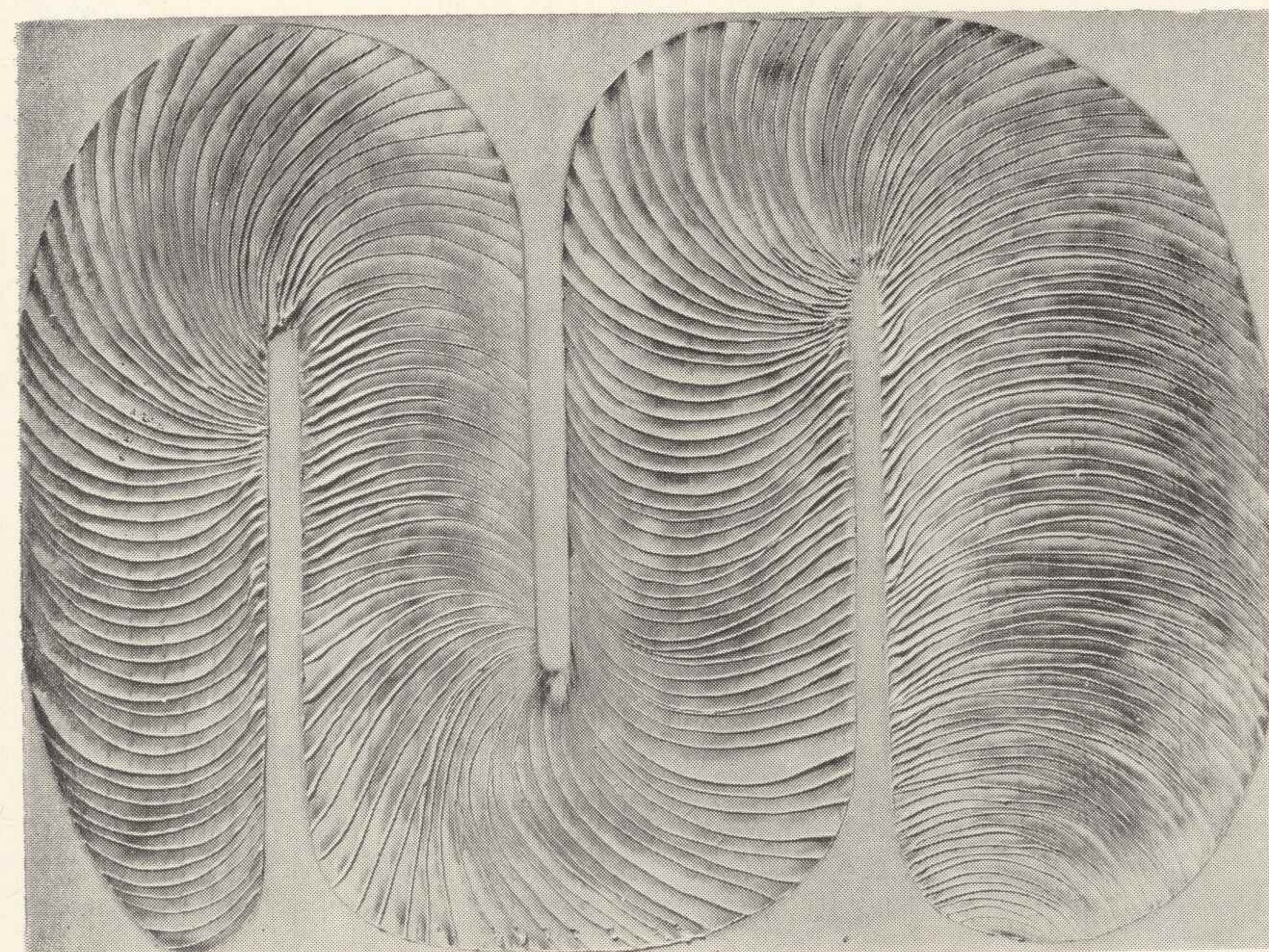

RENATA MANIERA

Wrocław, ul. Olszewskiego 119/12

● 63. Zdarzenie I, olej, 100×140

64. Wir, olej, 100×140

ALFONS MAZURKIEWICZ

Wrocław, Rynek 18/11

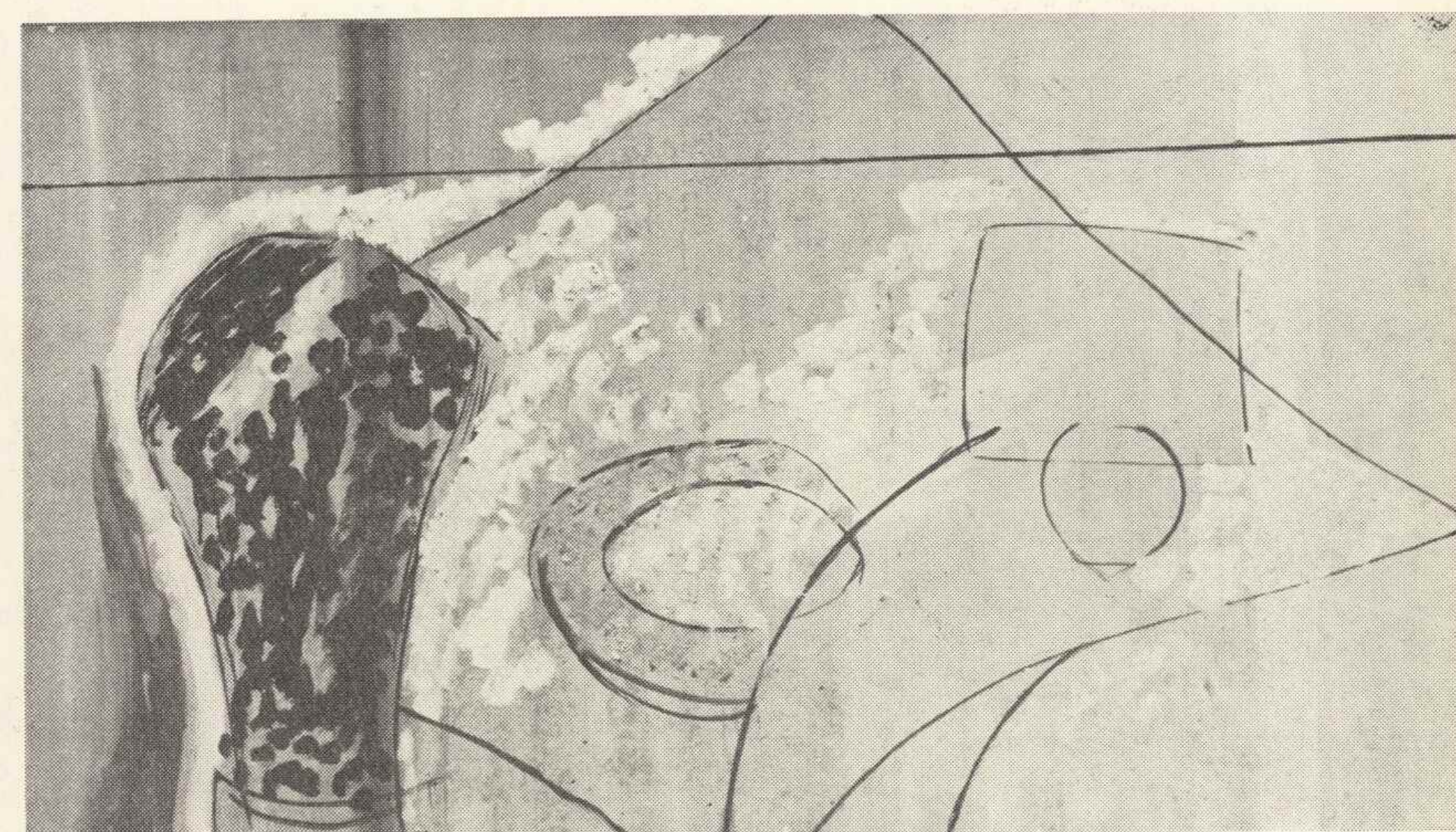
● 65. Duo — Obraz 6/70, olej, 110×110

66. Duo — Obraz 7/70, olej, 145×80

67. Duo — Obraz 8/70, olej, 110×110

68. Duo — Obraz 9/70, olej, 110×120

● 69. Duo — Obraz 10/70, 100×135

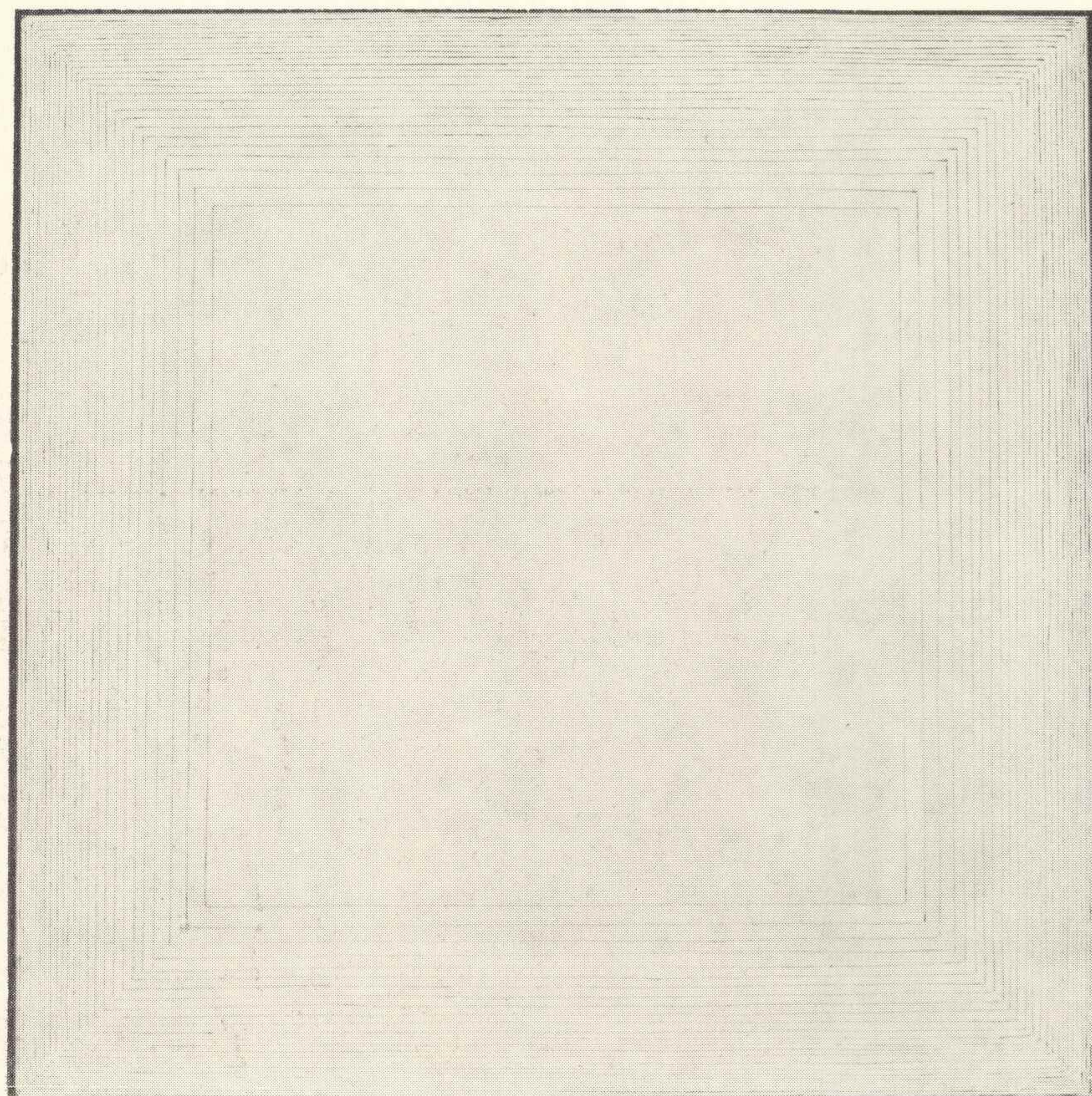
HELENA MICHAŁEK

Wrocław, ul. Piotra Skargi 9/16

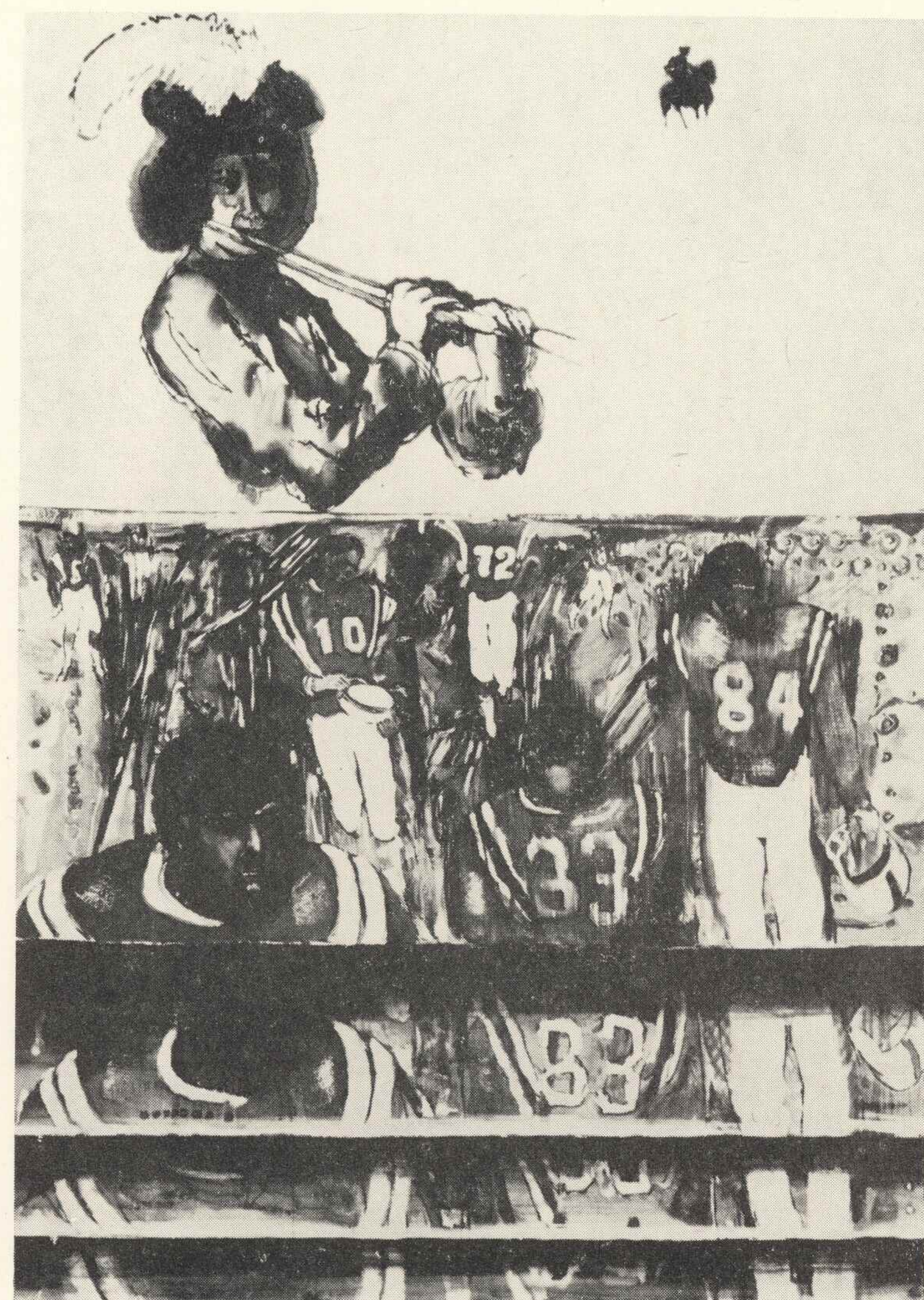
● 70. Żółty kwiat, olej, 80×53

71. Fleurs et pomones z różem, 77×105

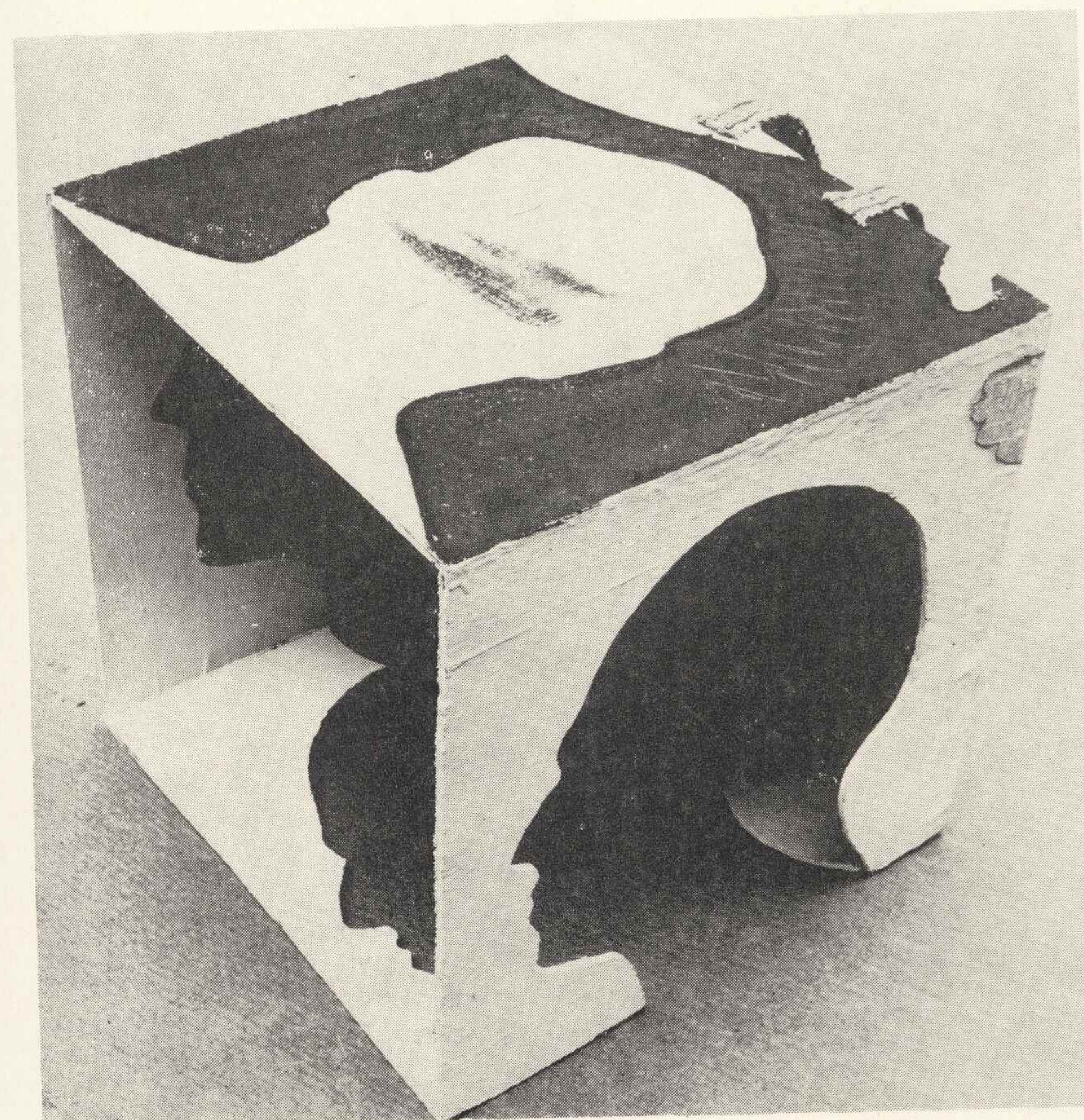

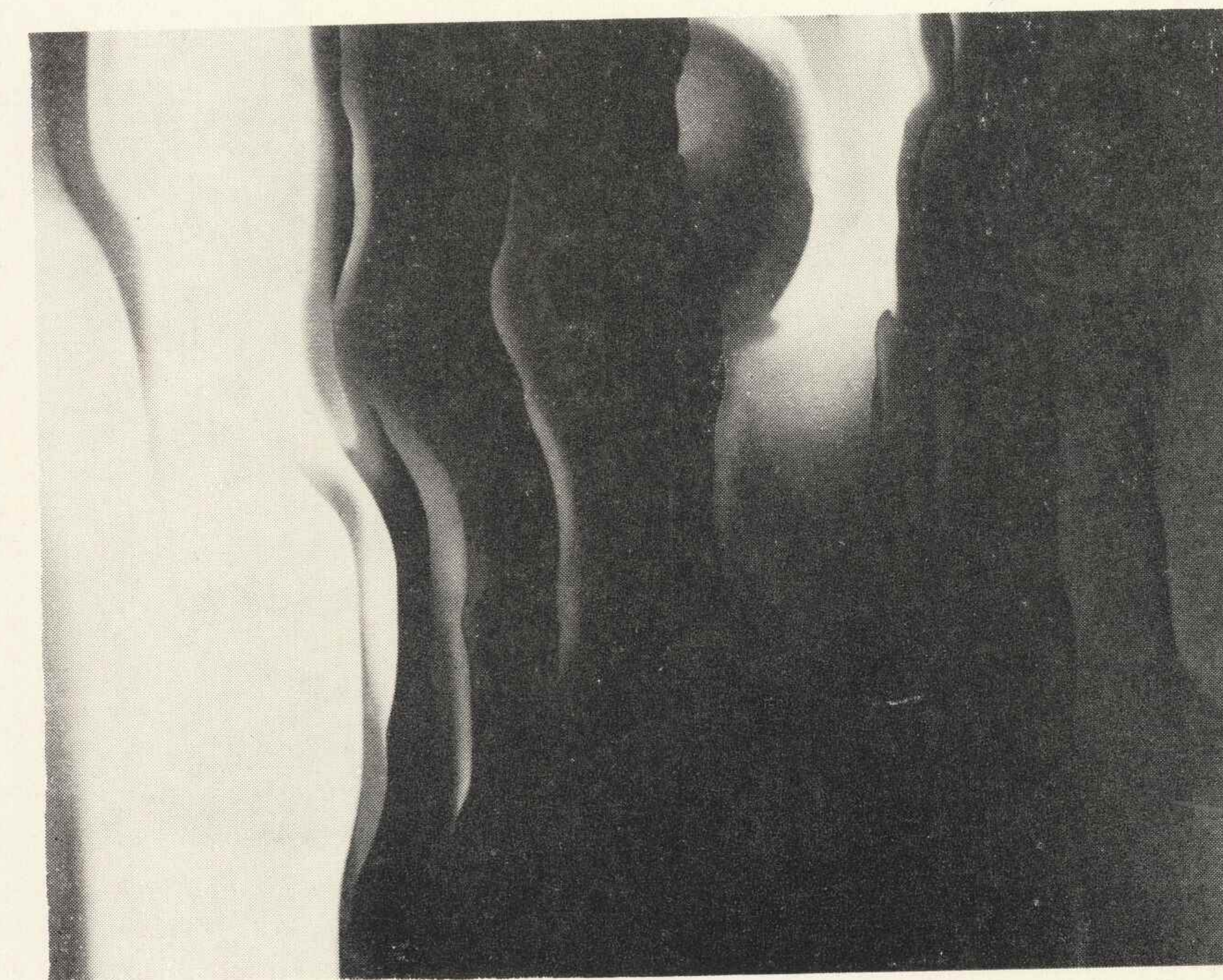
MARIA MICHAŁOWSKA
Wrocław, ul. Widok 5/23
72. II/12/69, techn. miesz., 120×100
● 73. VII/12/70, olej, 110×110

EUGENIUSZ MOLSKI
Wrocław, ul. Robotnicza 20/11
74. Wizja I/II, techn. miesz., 115×80
● 75. Spektakl I/II, techn. miesz., 115×80

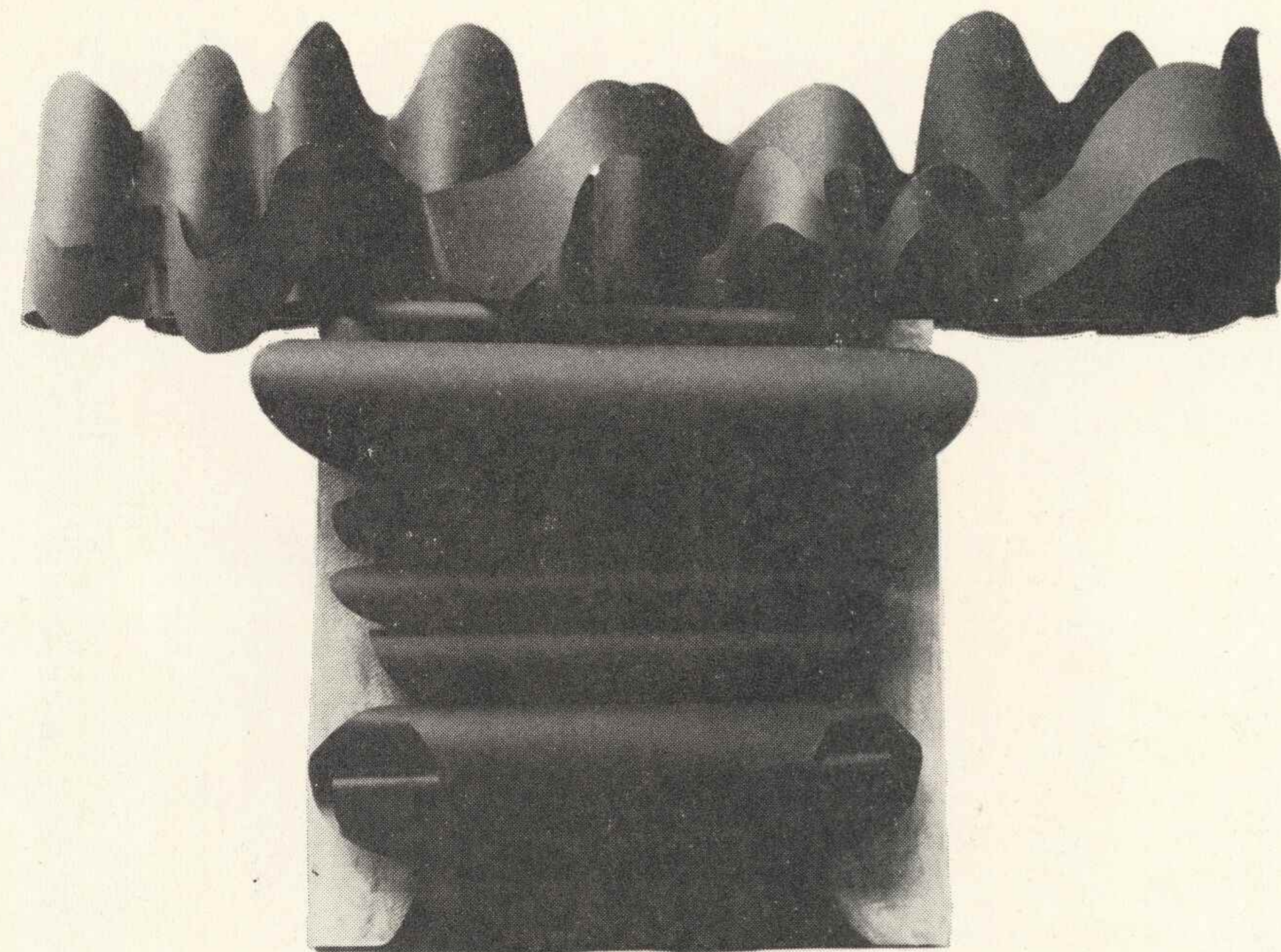

WIESŁAW PACZKOWSKI
Wrocław, ul. Mikołaja Reja 25/4
● 76. Portret podróżny, techn. miesz., 40×40×40

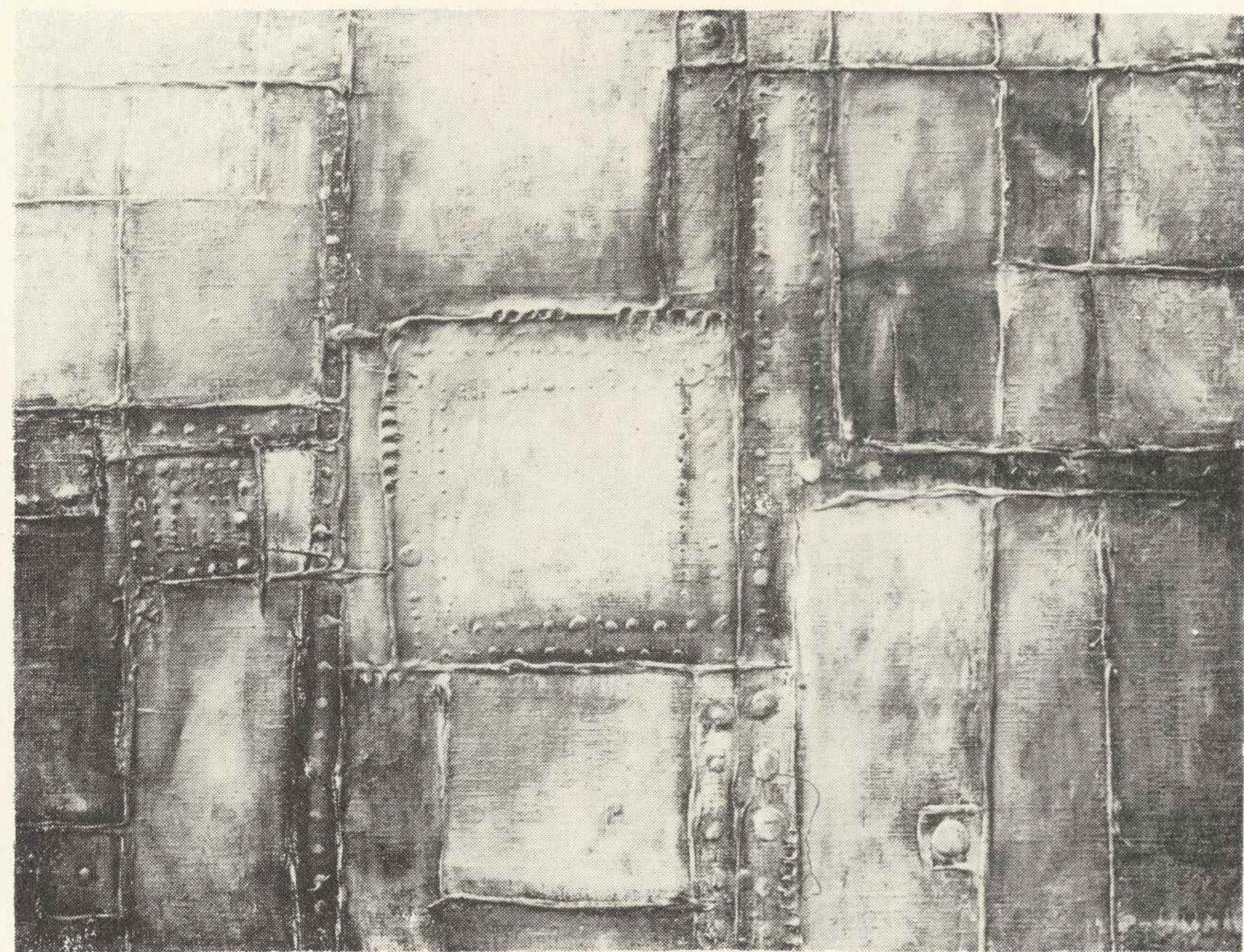

ZBIGNIEW PALUSZAK
Wrocław, ul. Pugeta 42/1
77. Ikar A, olej, 110×140
78. Ikar B, olej, 100×140
79. Ikar F, olej, 100×140
● 80. Spalona ziemia IV, olej, 110×140

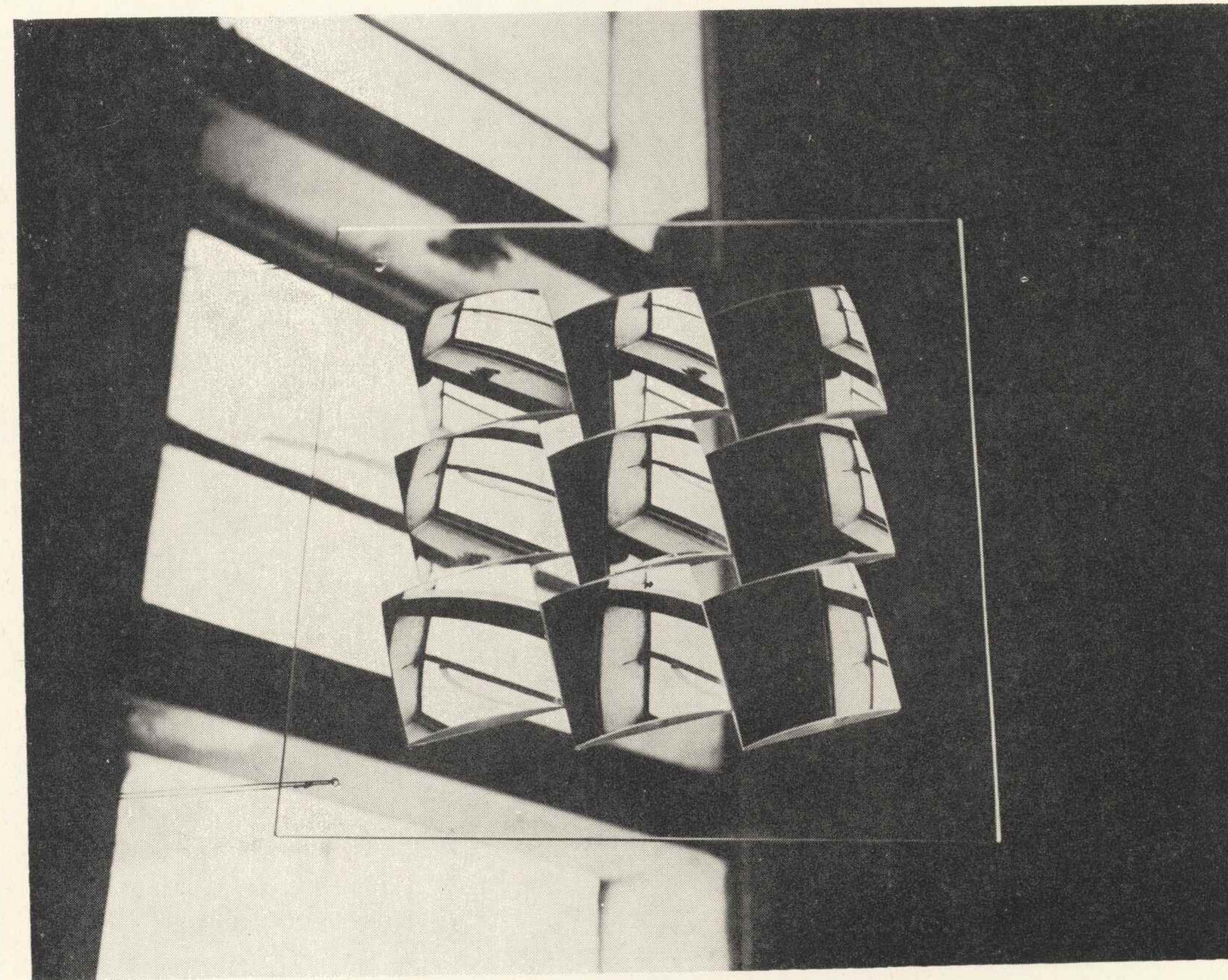

FELIKS PODSIADŁY
Wrocław, ul. C. Skłodowskiej 63/4
● 81. Fałdy, karton, akryl, 28×28

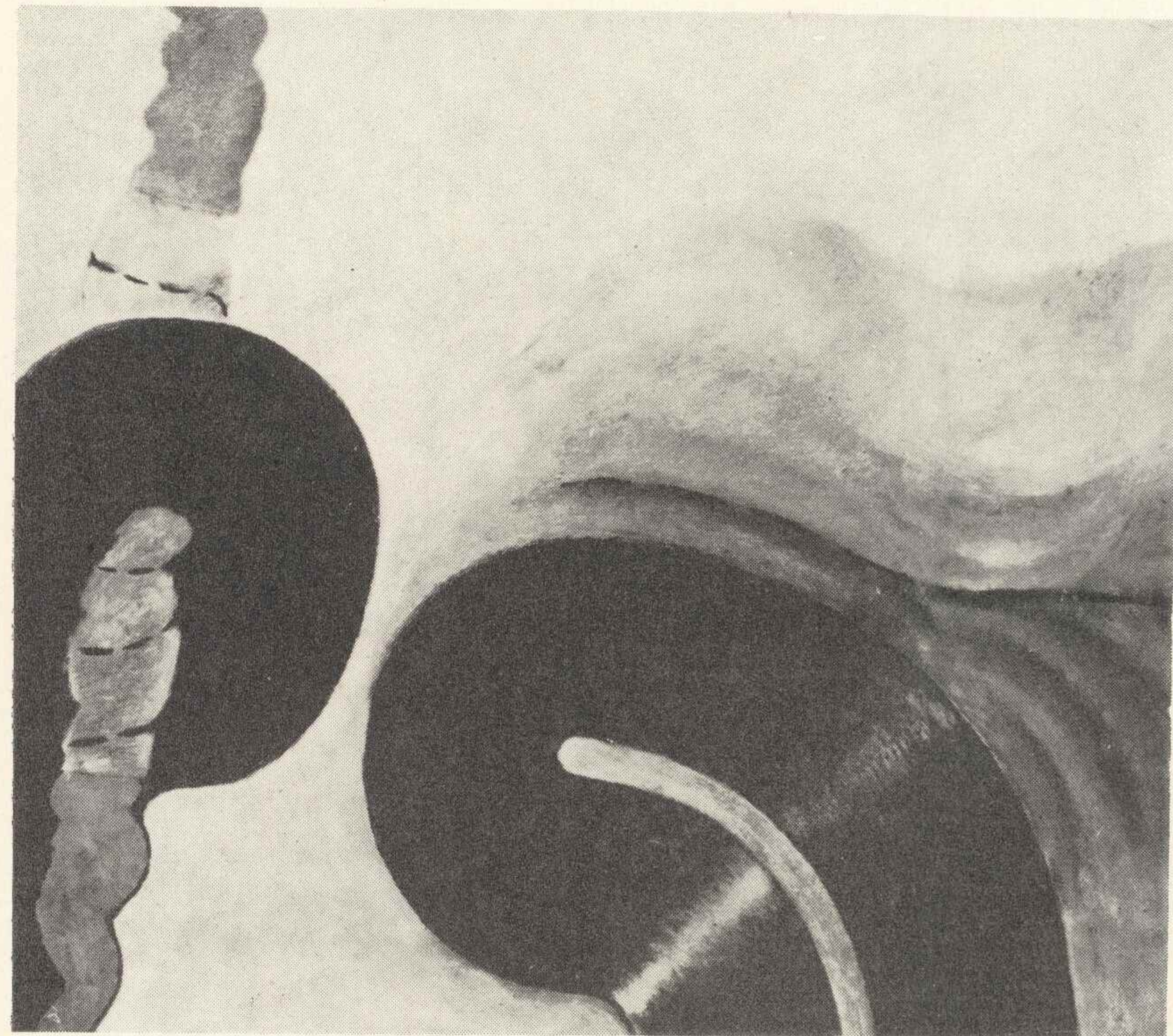

MARIAN POŻNIAK
Wrocław, ul. Kurkowa 40/5
82. Pejzaż szary, olej, 65×50
83. Obraz szary, olej, 73×68
● 84. Kompozycja — H, olej, 90×68

JERZY ROSOŁOWICZ
Wrocław, ul. Mielecka 4a/3
● 85. Neutrikon (P 12), szkło/szkła opt., 35×35
86. Nautrikon (S 30), szkło/szkła opt., 40×40
87. Neutrikon (S 31), szkło/szkła opt., 40×40

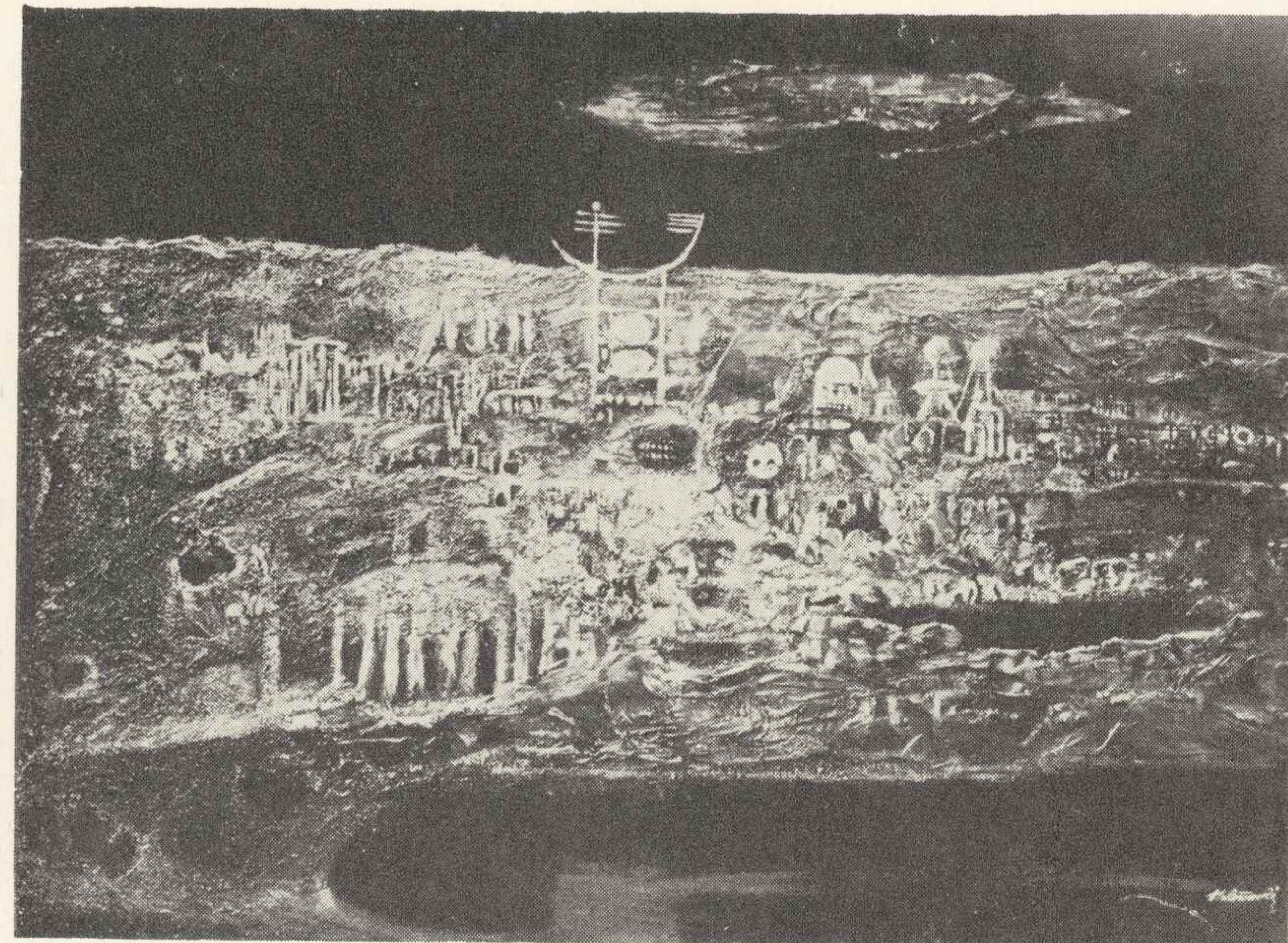

EUGENIUSZ SMOLIŃSKI

Wrocław, ul. Próchnika 34/2

- 88. Przybliżenia IV, olej, 120×140
- 89. Przybliżenia V, olej, 120×140

STEFAN SOKOŁOWSKI

Wrocław, ul. Słowackiego 30/8

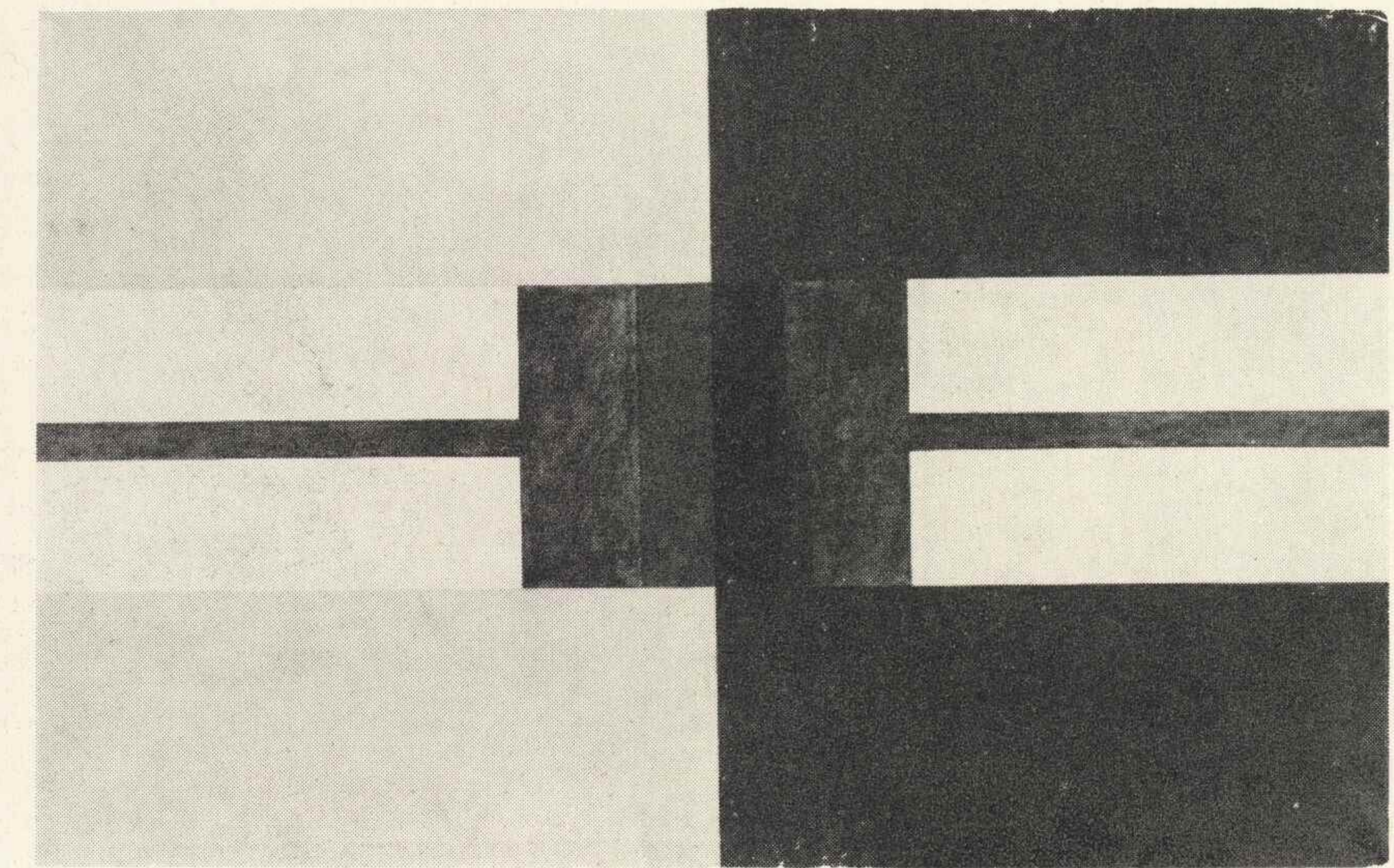
- 90. Przeciw wojnie, techn. miesz., 105×80

KAZIMIERZ STAROŚCIAK

Wałbrzych, ul. 22 Lipca 73/4

- 91. Kompozycja orientalna, olej, 110×65

STANISŁAWA ŚLÓSKIEWICZ

Wrocław, ul. Dębowa 9A/6

- 92. Układ sił równorzędnych, olej, 150×100

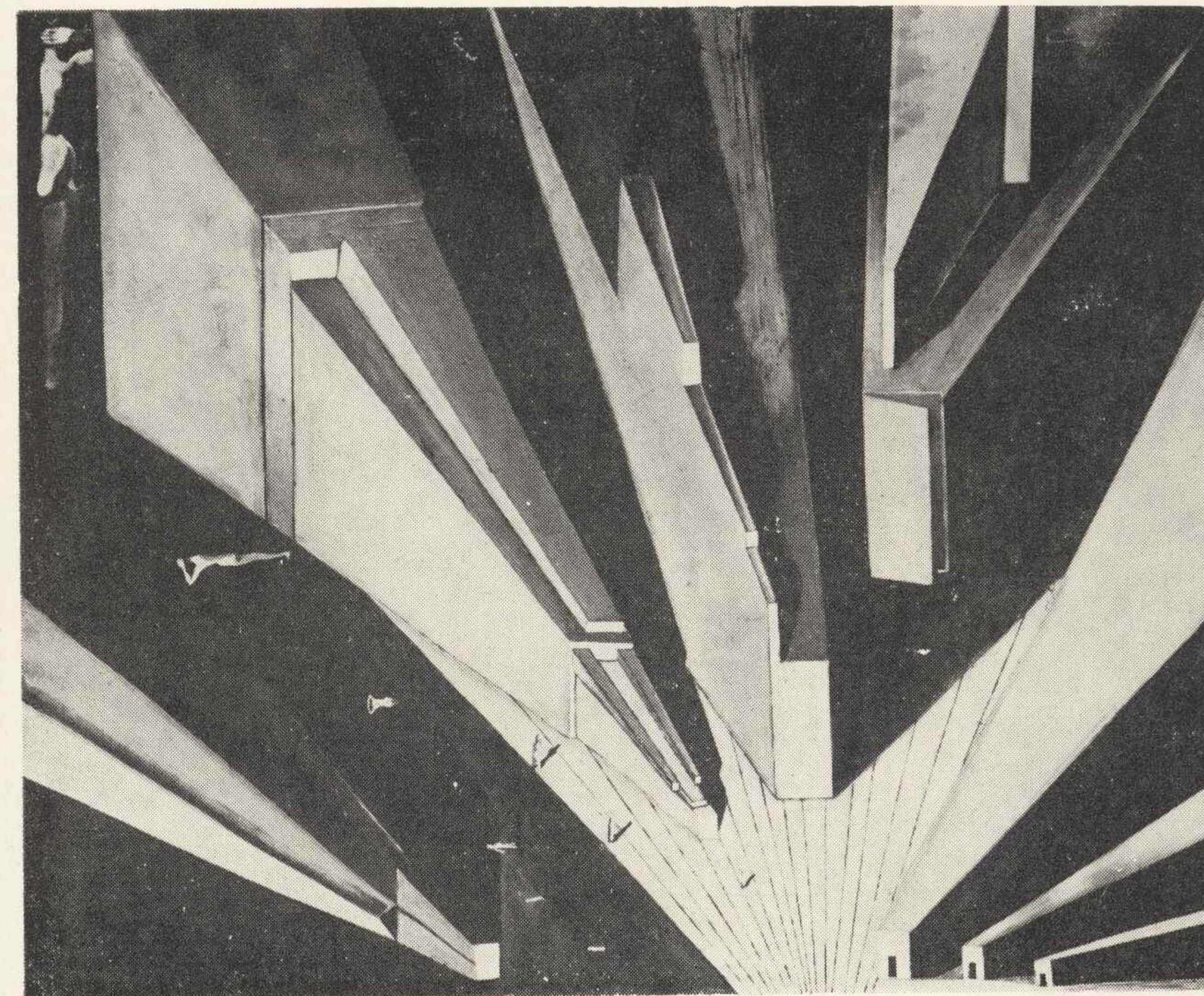

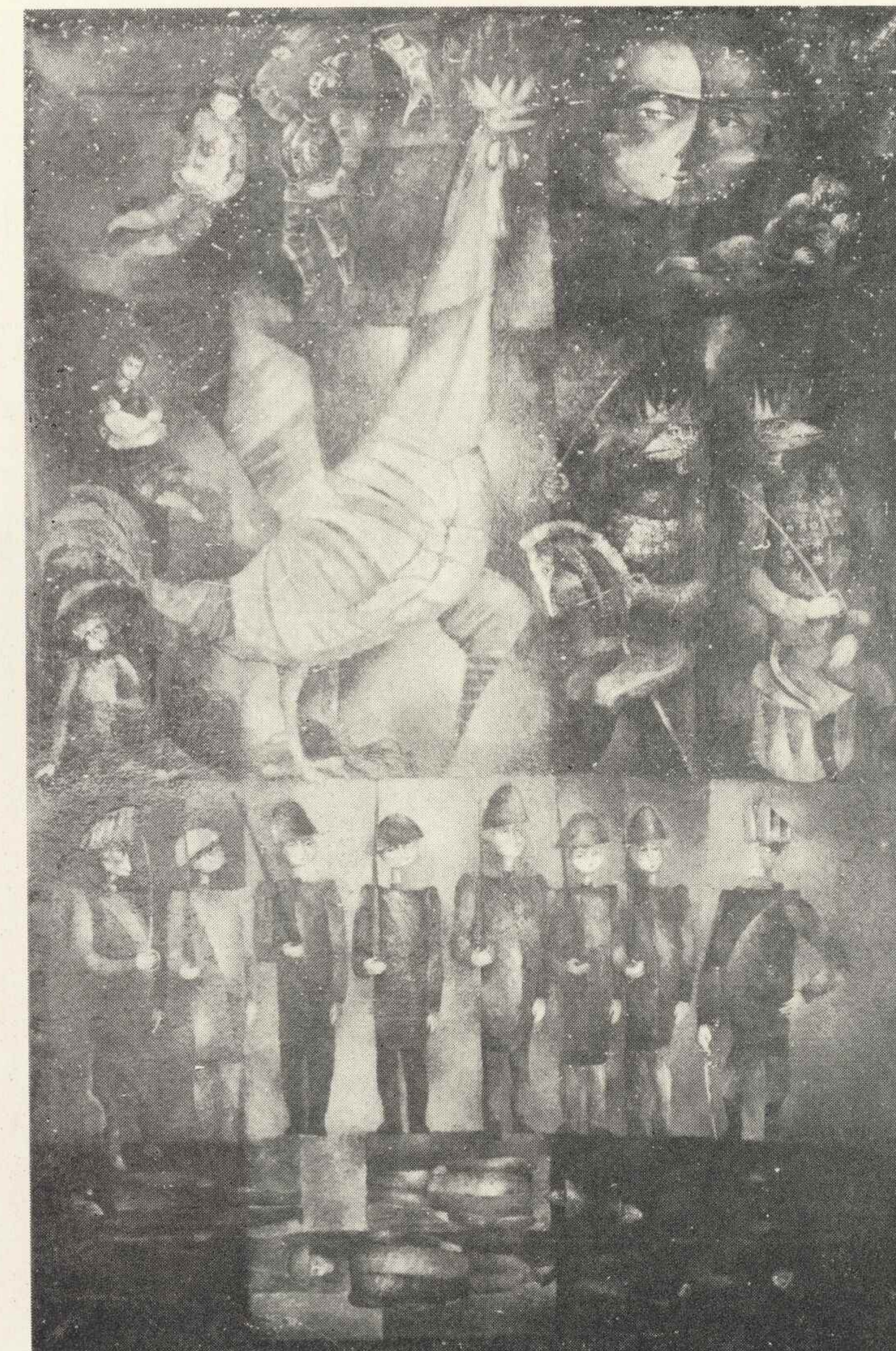
PAWEŁ TRYBALSKI
Kamienna Góra, ul. Jeleniogórska 17a/7
● 93. Stoliczek Maga, olej, 105×65

MARIAN WOŁCZUK
Wrocław, Al. Pracy 1/5
● 94. Uwertura na 7-S, olej, 120×90

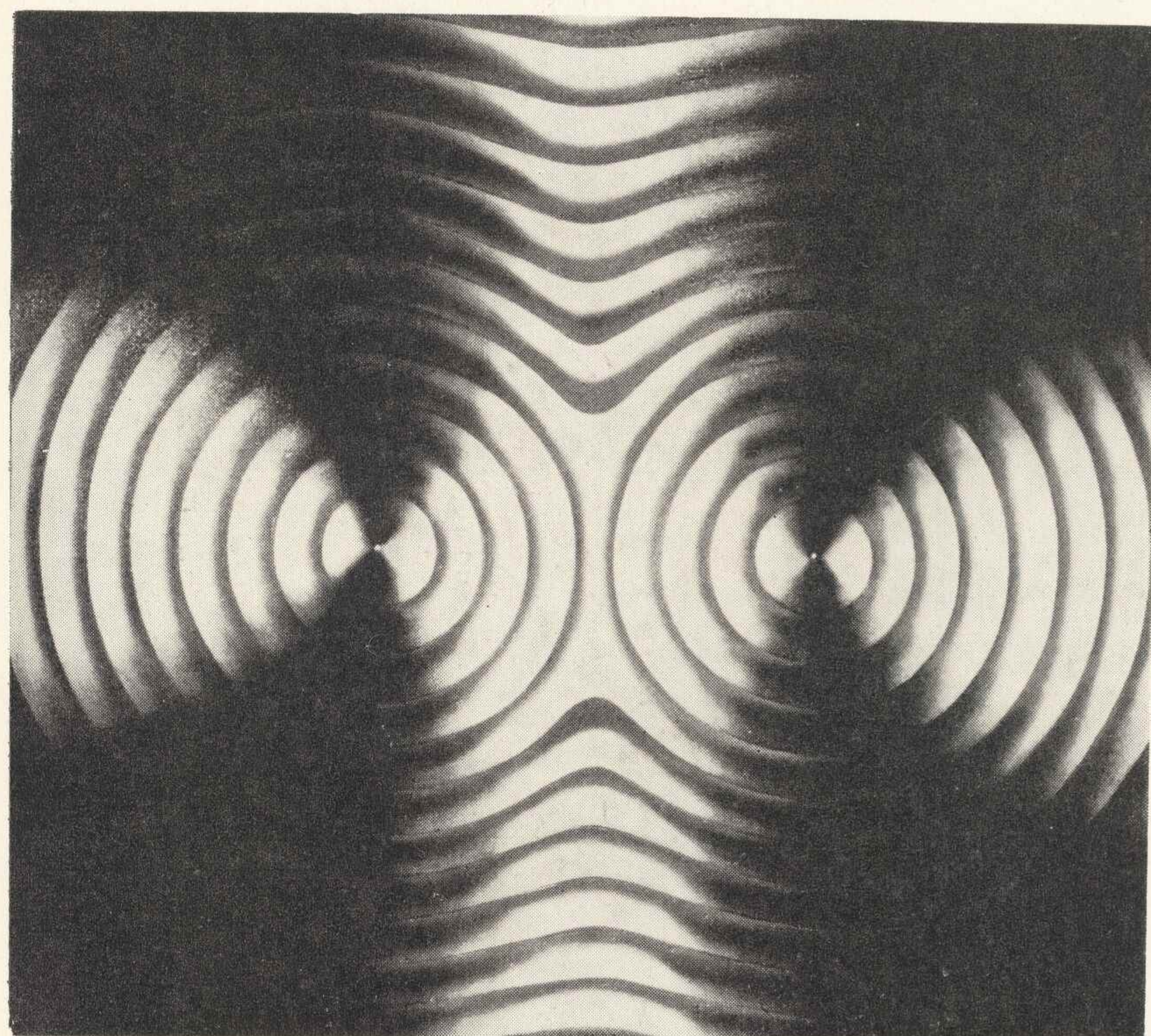

ZYGMUNT WOŹNOWSKI
Wrocław, ul. Łaciarska 29/18
95. Z tamtej strony przestrzeni XXVIII (część tryptyku Dawid i Goliat) olej, 170×140
● 96. Z tamtej strony przestrzeni XXV (część tryptyku Dawid i Goliat), olej, 170×140

TADEUSZ WROŃSKI
Wrocław, ul. Pugeta 42/3
● 97. Negocjacje, olej, 130×90
98. Pax, olej, 133×88
99. Tancerka, olej

HALINA WRZESZCZYŃSKA
Wrocław, ul. Ofiar Oświęcimskich 48
100. Elektryki 11/70, olej, 75×75
● 101. Zjawisko interferencji 1/71, olej, 90×80

EULALIA ZŁOTNICKA
Wrocław, ul. Trentowskiego 42
● 102. Co w myśli, acrylic, 100×100

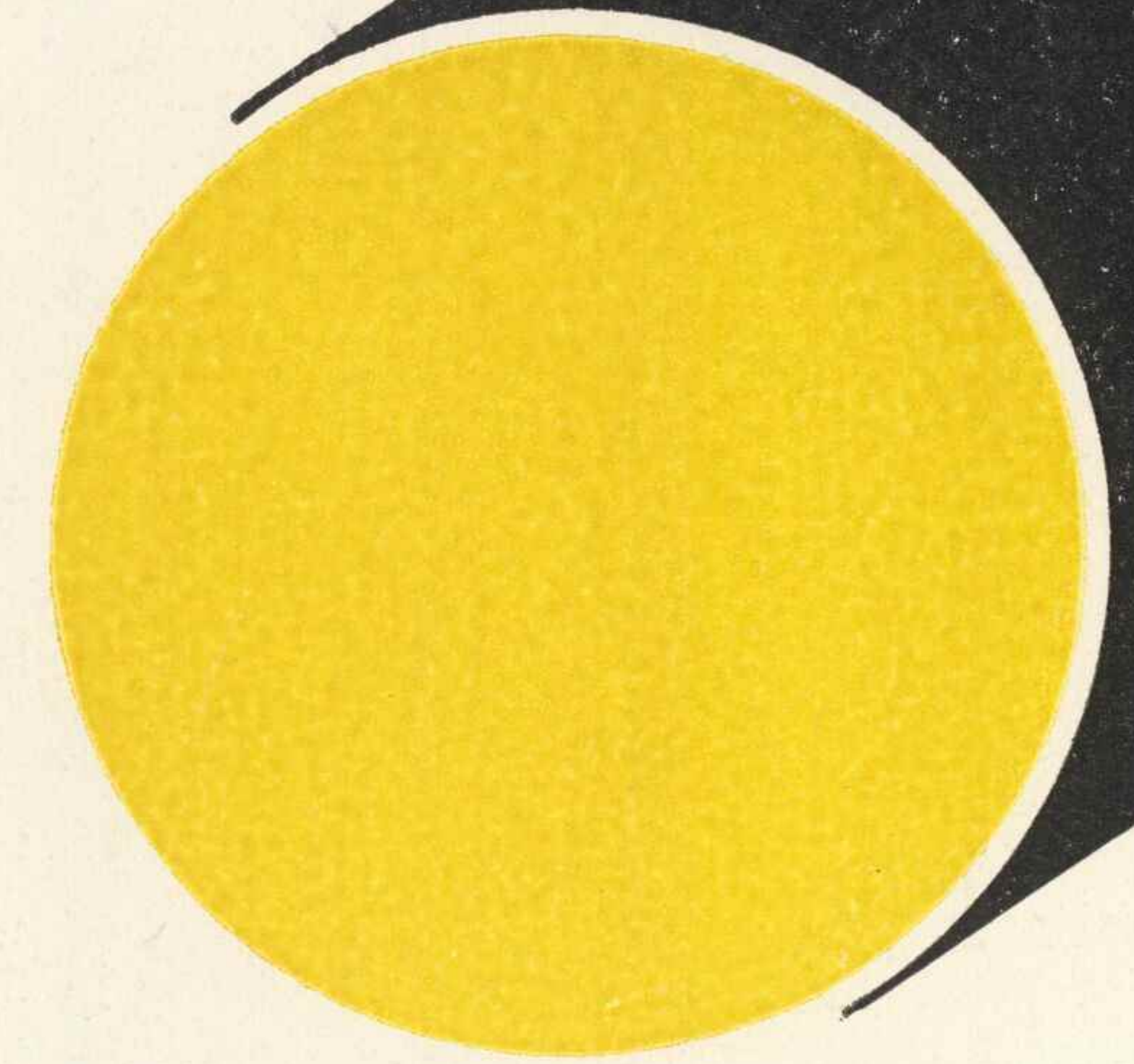
KAZIMIERZ HOLLER
Wrocław, ul. Jedności Narodowej 2/3/7
● 25. W słońcu, pastel, 95×64

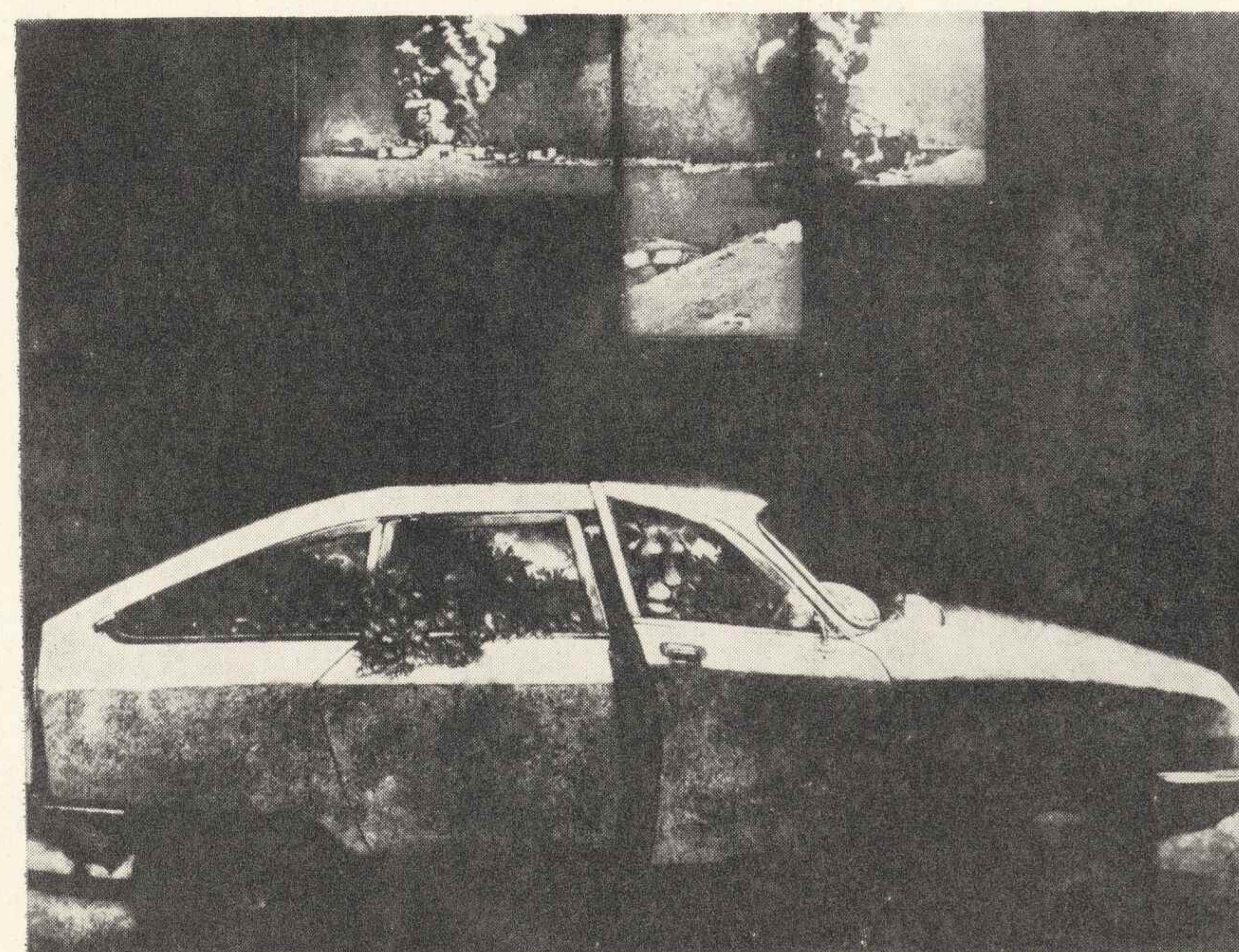
MIRA ŻELECHOWER ALEKSION
Wrocław, ul. Kraszewskiego 8/9
● 103. Szczęście wzlatujące, olej, 110×120

GRAFIKA

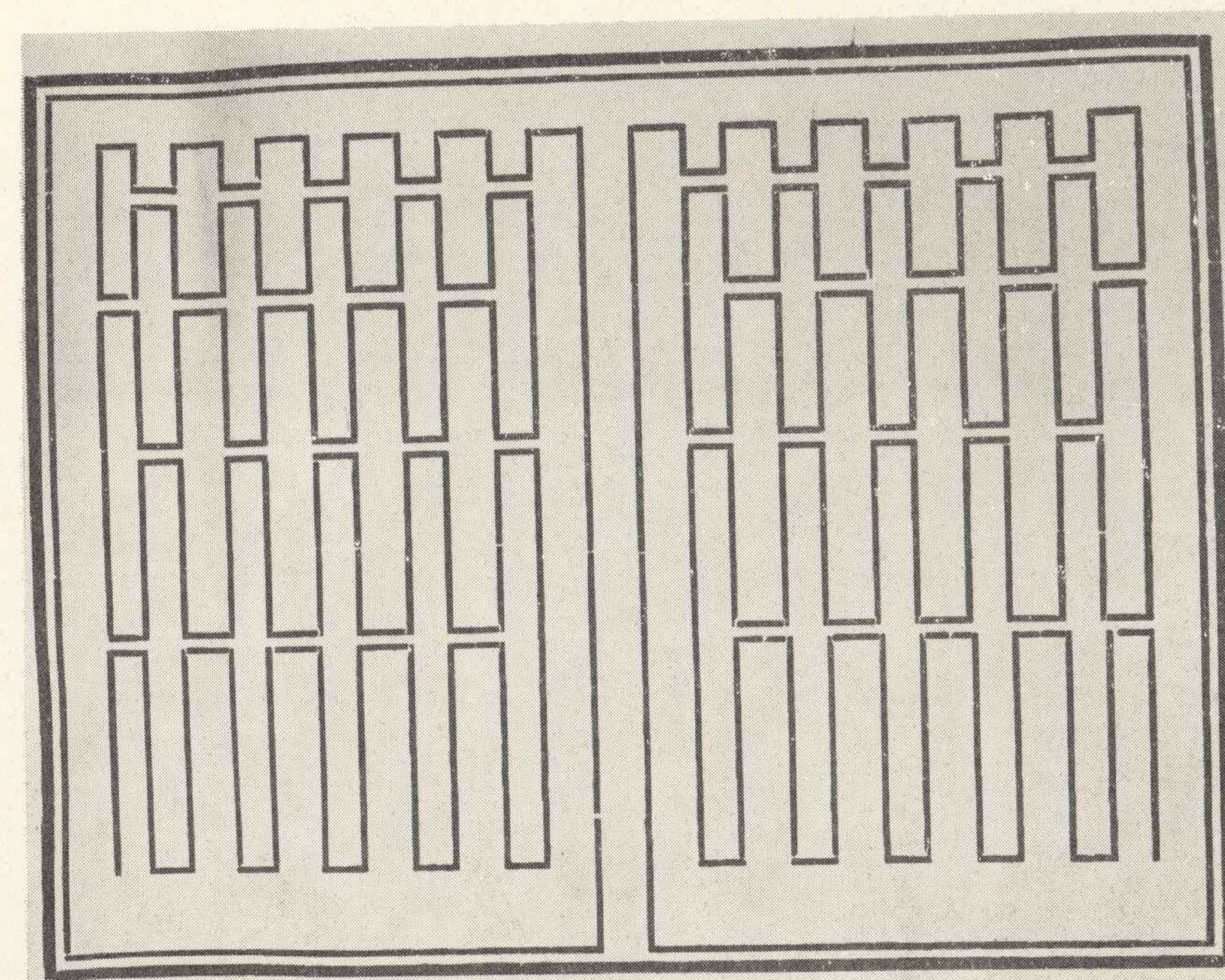

JAN ALEKSUN

Wrocław, ul. Kraszewskiego 8/9

- 1. Koniec sezonu, akwatinta 45×70
- 2. Dzielnica willowa, rysunek
- 3. Standart, rysunek
- 4. Stąpa po ziemi, rysunek
- 5. Manewry, rysunek
- 6. Dzień pierwszy i następne

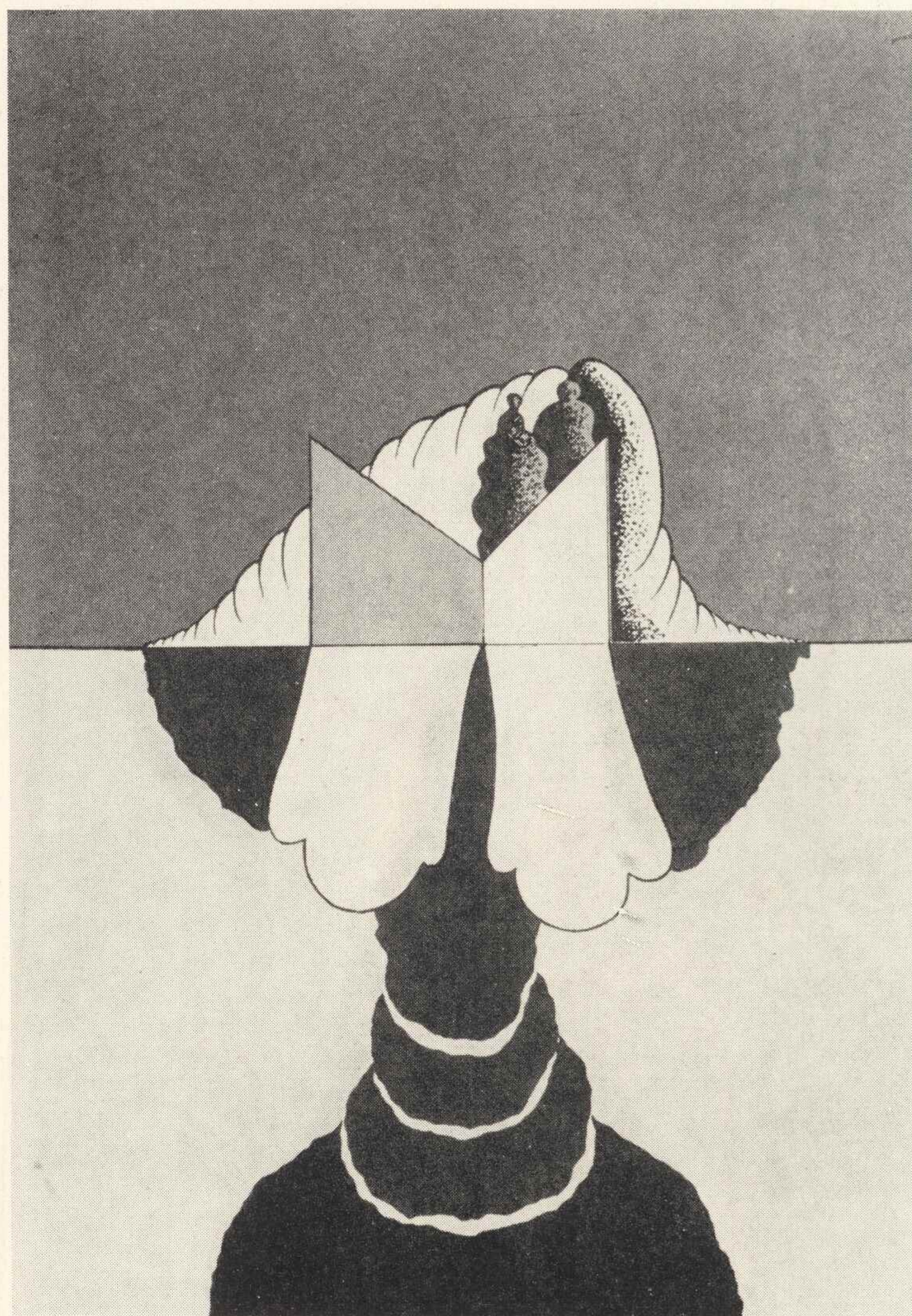

HENRYK BACA

Legnica

- 7. Kompozycja, druk wypukły 37×47

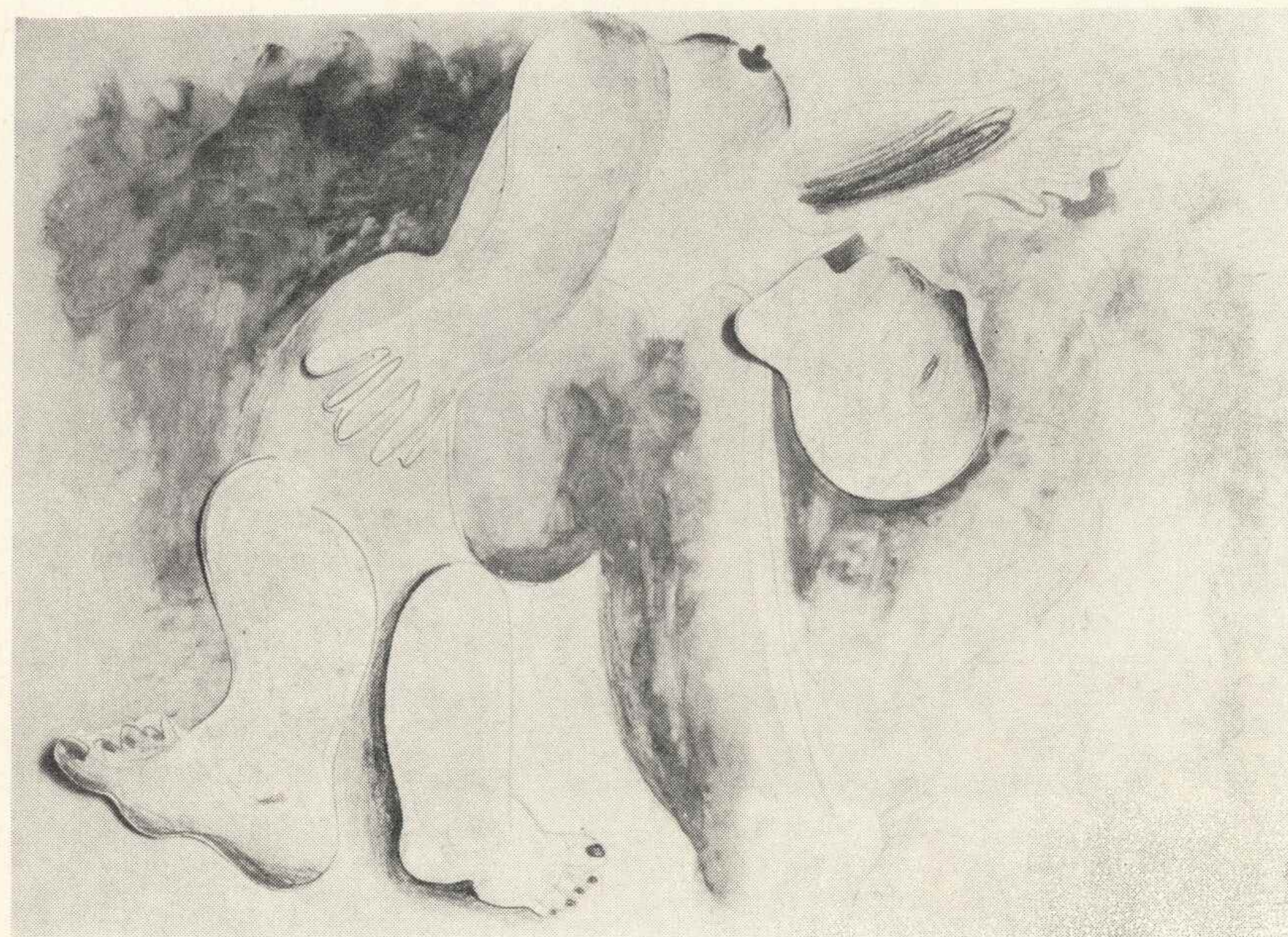

ANDRZEJ BASAJ

Wrocław, ul. Trentowskiego 42

- 8. Wyspy Szczęśliwe I, wypukłodruk barwny, 50×70
- 9. Wyspy Szczęśliwe II, wypukłodruk barwny, 50×70
- 10. Wyspy Szczęśliwe III, wypukłodruk barwny, 50×70
- 11. Zejście ze sceny V — Mr. Pontchek, wypukłodruk, 50×70
- 12. Zejście ze sceny VI — Primabalerina, wypukłodruk, 50×70
- 13. Wyspy Szczęśliwe IV, wypukłodruk barwny, 50×70

ALINA BLOCH

Wrocław, ul. Pasteura 12/4

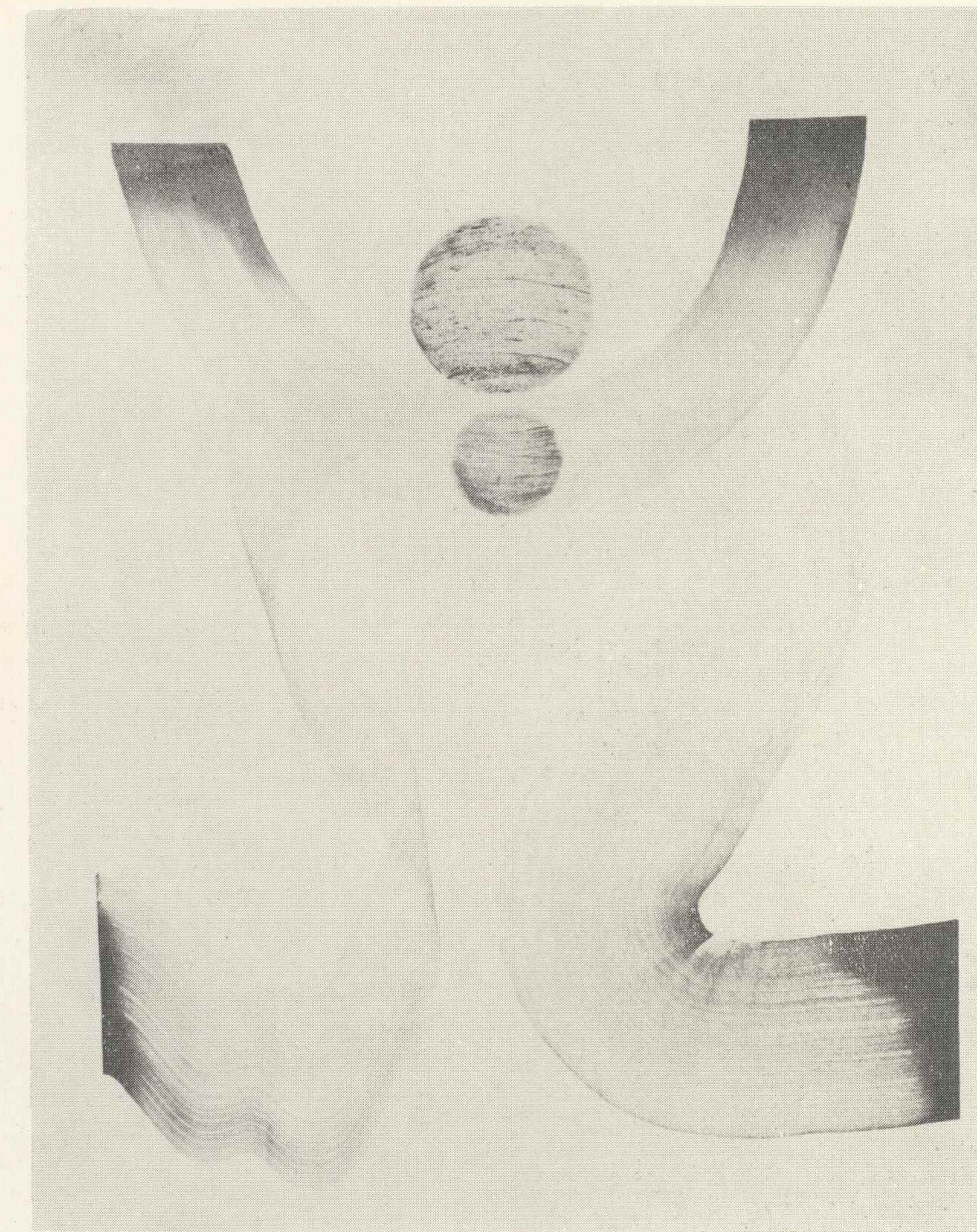
- 14. Dziwna historia, która nieomal się wydarzyła, techn. miesz. 50×70

JERZY CHODURSKI

Wrocław, ul. Świerczewskiego 10/20

- 15. Festyn IV, linoryt, 24×55
- 16. Festyn II, linoryt, 25×50

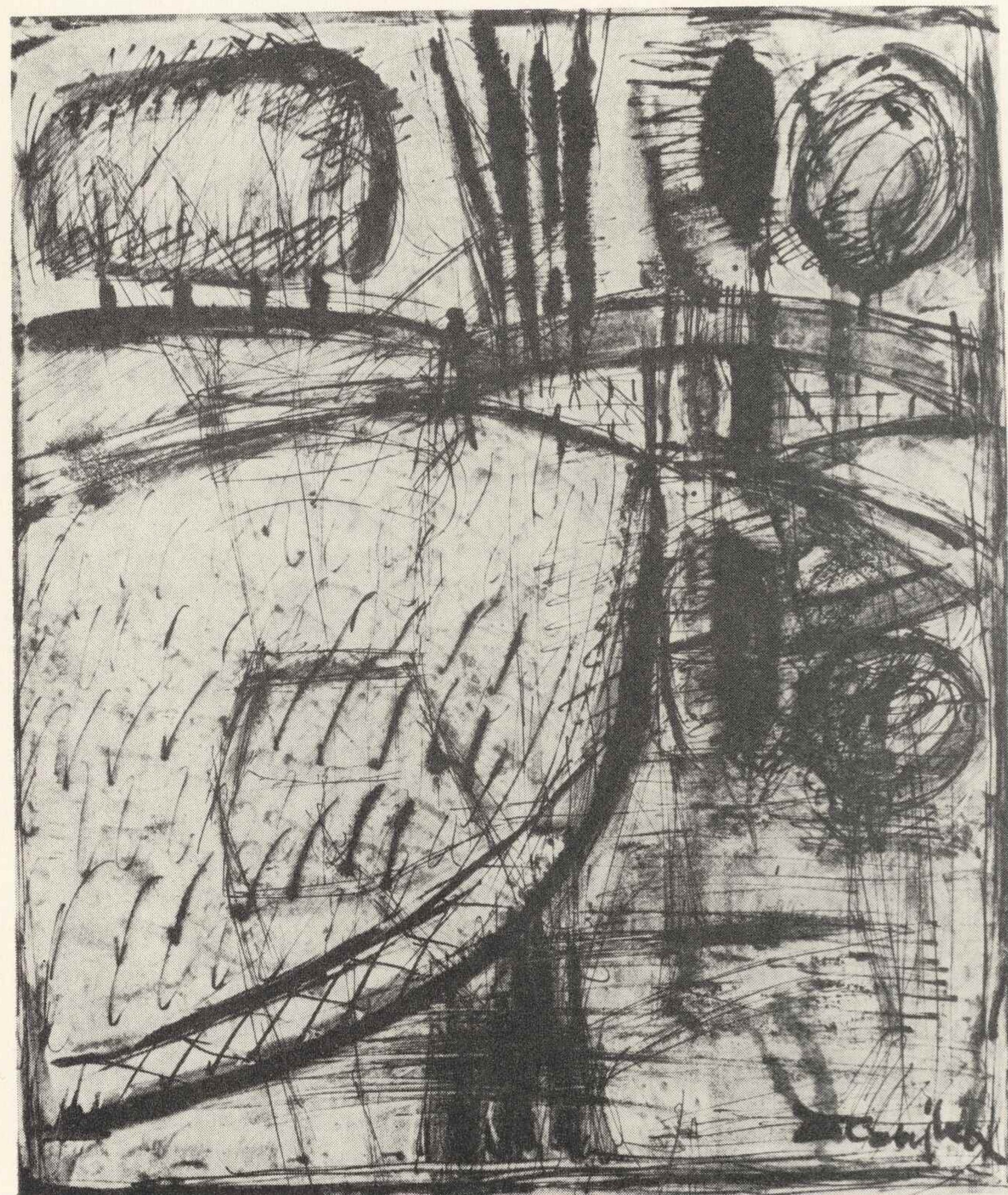

HENRYK CIASTOŃ

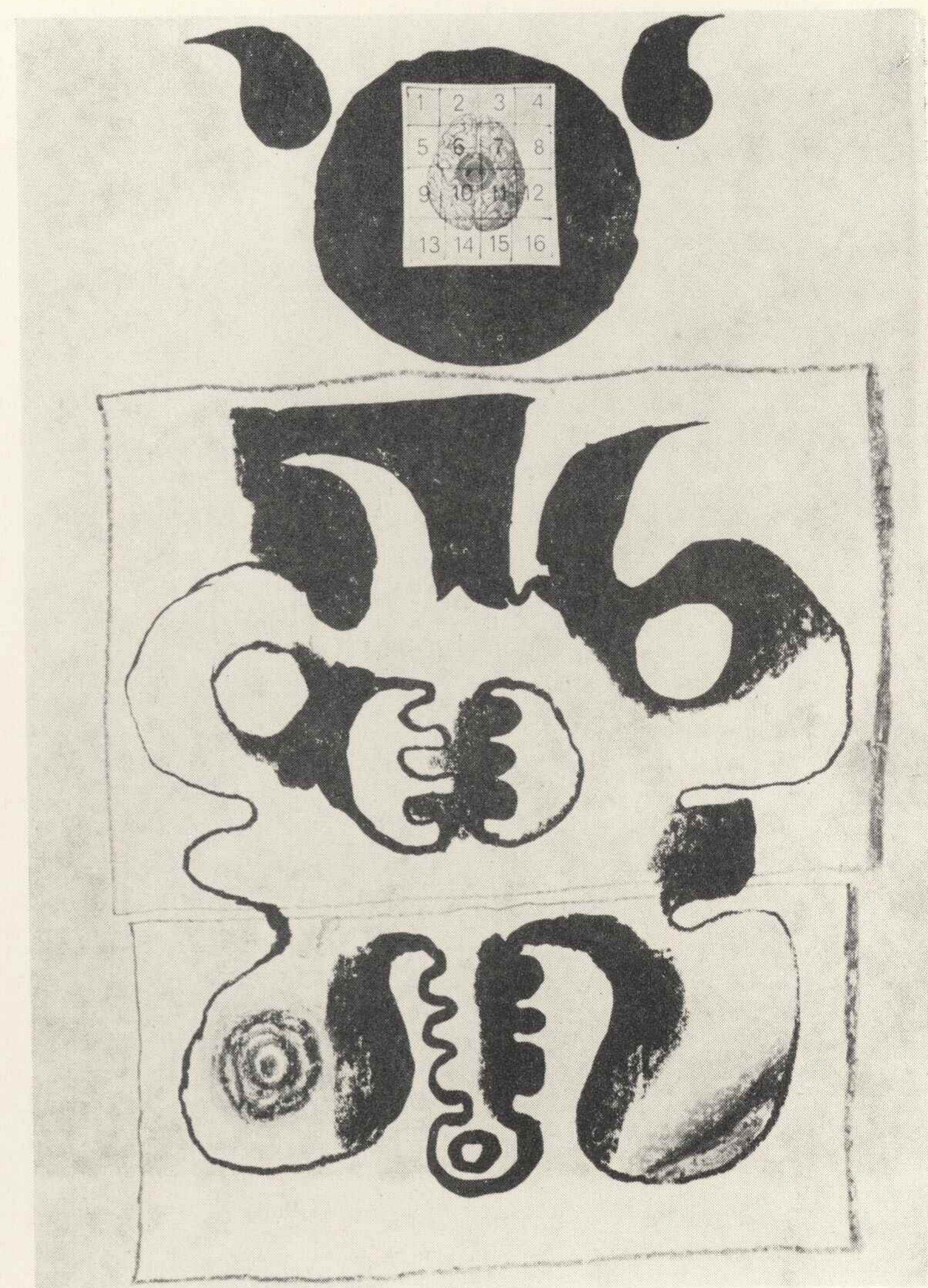
Wrocław, ul. Letnia 3/2

- 17. Orbity, tusz, 50×66
- 18. Diagram K III, tusz, 50×70

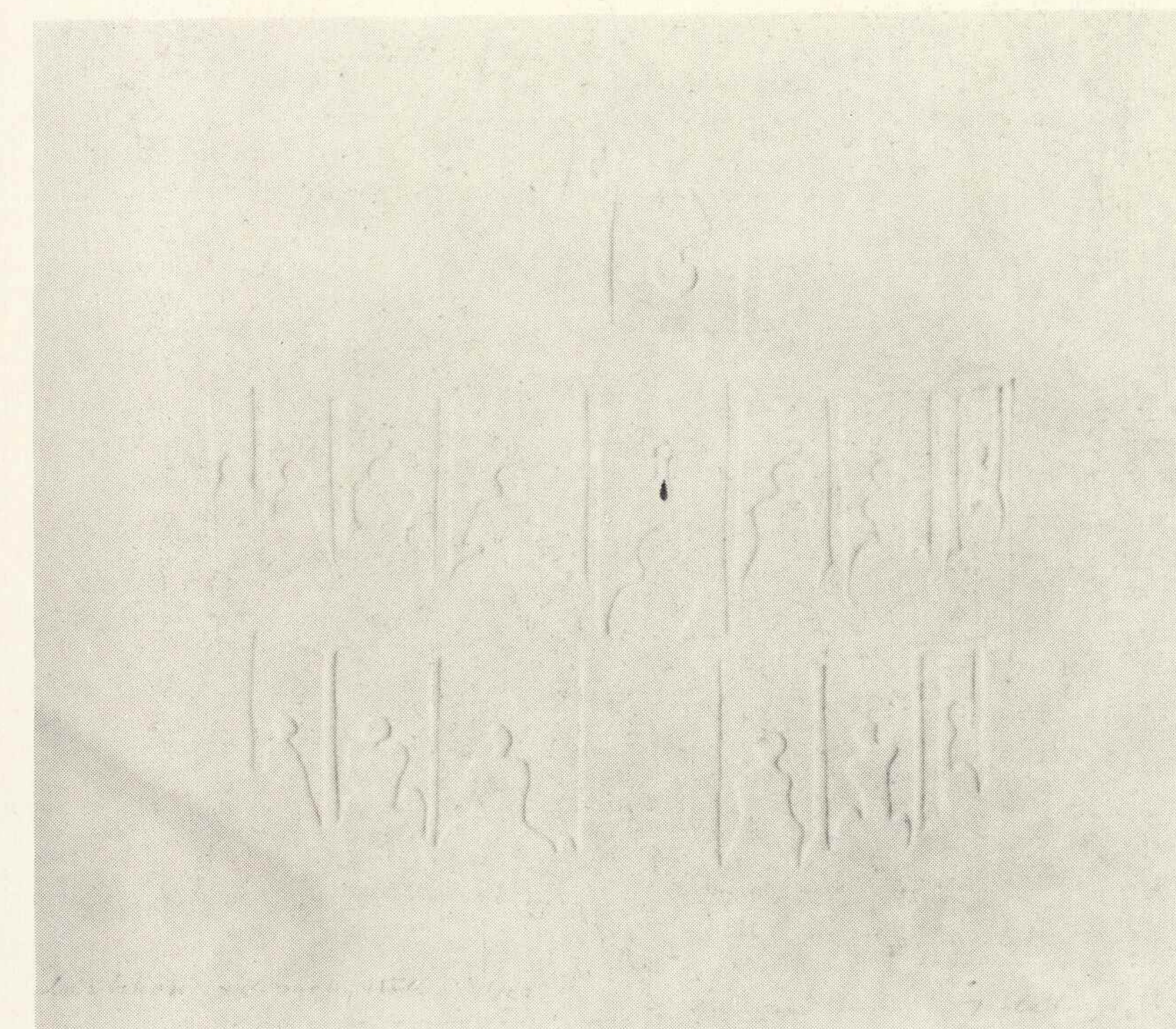
DOBROŚLAW CZAJKA
Wrocław, ul. Pankiewicza 8
19. Chmury, tusz, 58×70
● 20. Mostek, tusz, 53×62

RYSZARD GACHOWSKI
Wrocław, ul. Tęczowa 26/16
● 21. Rentgen, tusz kredka, 50×70

WŁADYSŁAW GARNIK
Wrocław, ul. Bosak-Haukego 25/28
● 22. Świat organiczny, rysunek tusz

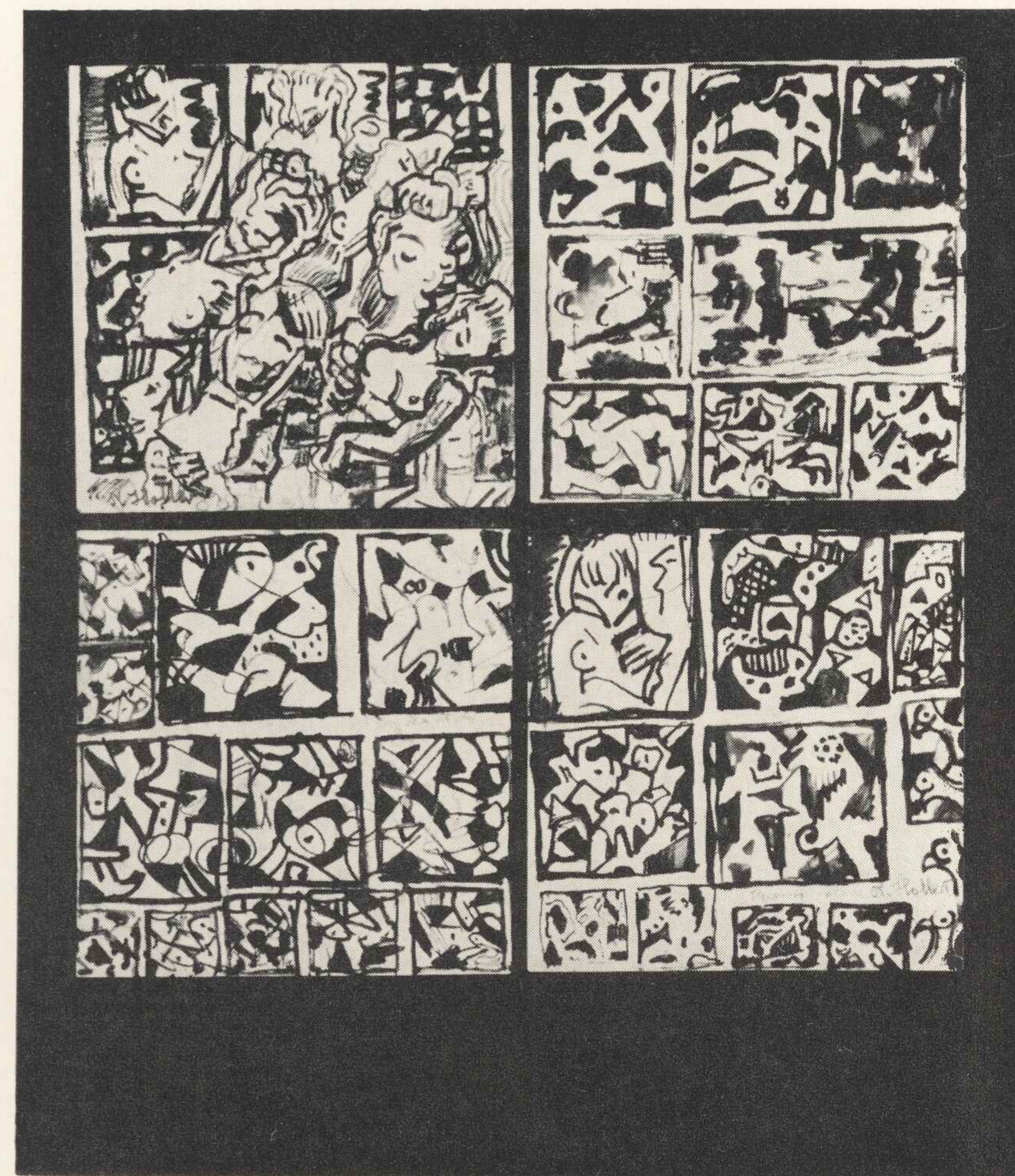
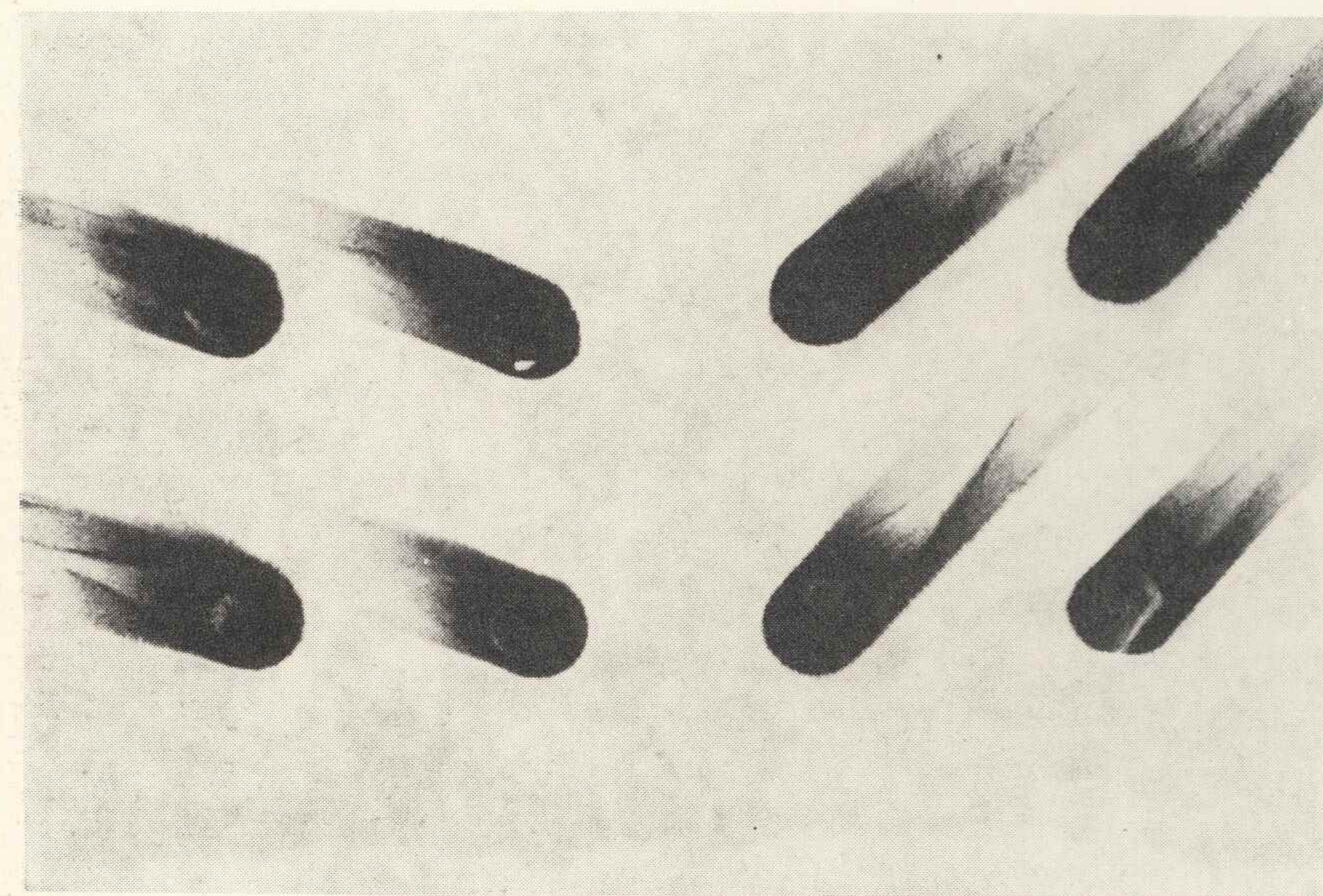
JANUSZ HALICKI
Wrocław, ul. Rogozińskiego 17
23. Tryptyk żałobny, 3×(9×6,5)
24. Drzewo znaczeń, 21×19,5
25. Na pogrzeb słońca, 17×17,5
26. Odlot słońca, suchy tłok, 8,8×9,5
● 27. Fotoplastikon, suchy tłok, 14×21

JÓZEF HAŁAS

Wrocław, ul. Podwale 47/18

- 28. Rysunek z cyklu Przeciwwstawienie, papier tusz, 43 × 60
- 29. Rysunek z cyklu Przeciwwstawienie, papier tusz, 43 × 60
- 30. Rysunek z cyklu Przeciwwstawienie, papier tusz, 43 × 60
- 31. Rysunek z cyklu Przeciwwstawienie, papier tusz, 43 × 60
- 32. Rysunek z cyklu Przeciwwstawienie, tempera, 61 × 86

KAZIMIERZ HOLLER

Wrocław, ul. Jedności Narodowej 213/7

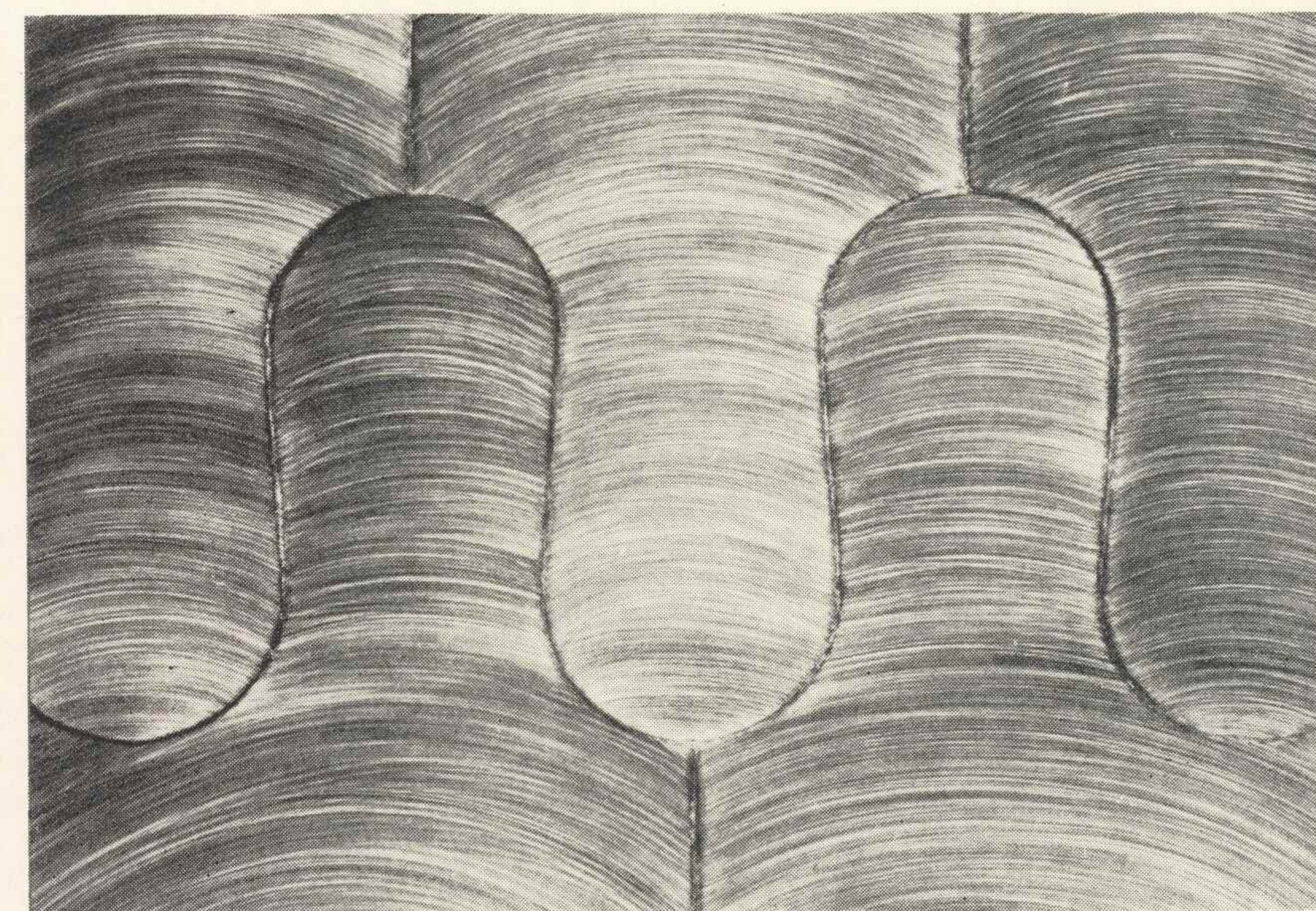
- 33. Szkice II, rysunek, 25 × 30

ANNA JANUSZKIEWICZ-BANDKOWSKA

Wrocław, ul. Sobótki 16/3

- 34. Mój świat, akwatynta, 58 × 41

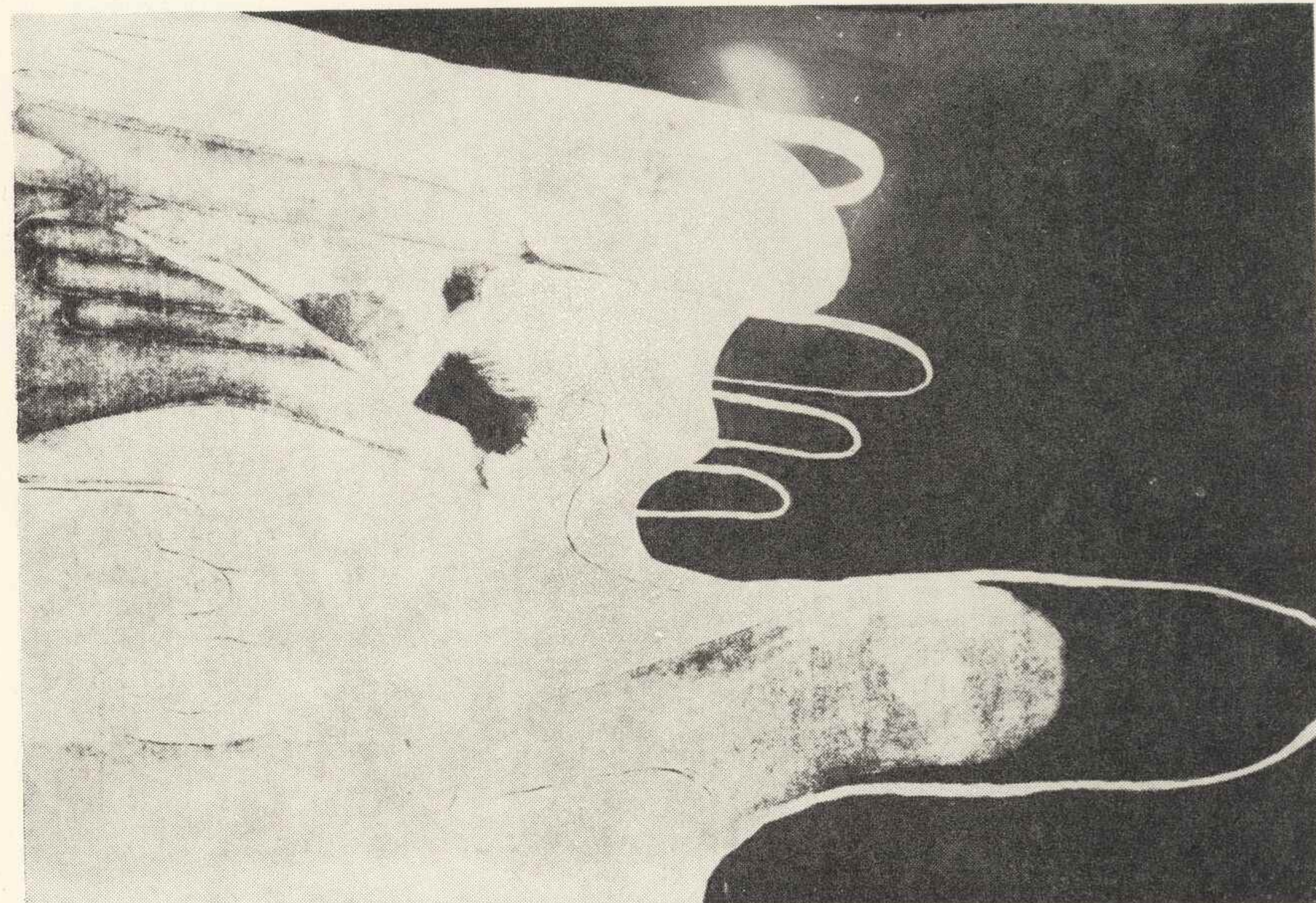

KONRAD JARODZKI

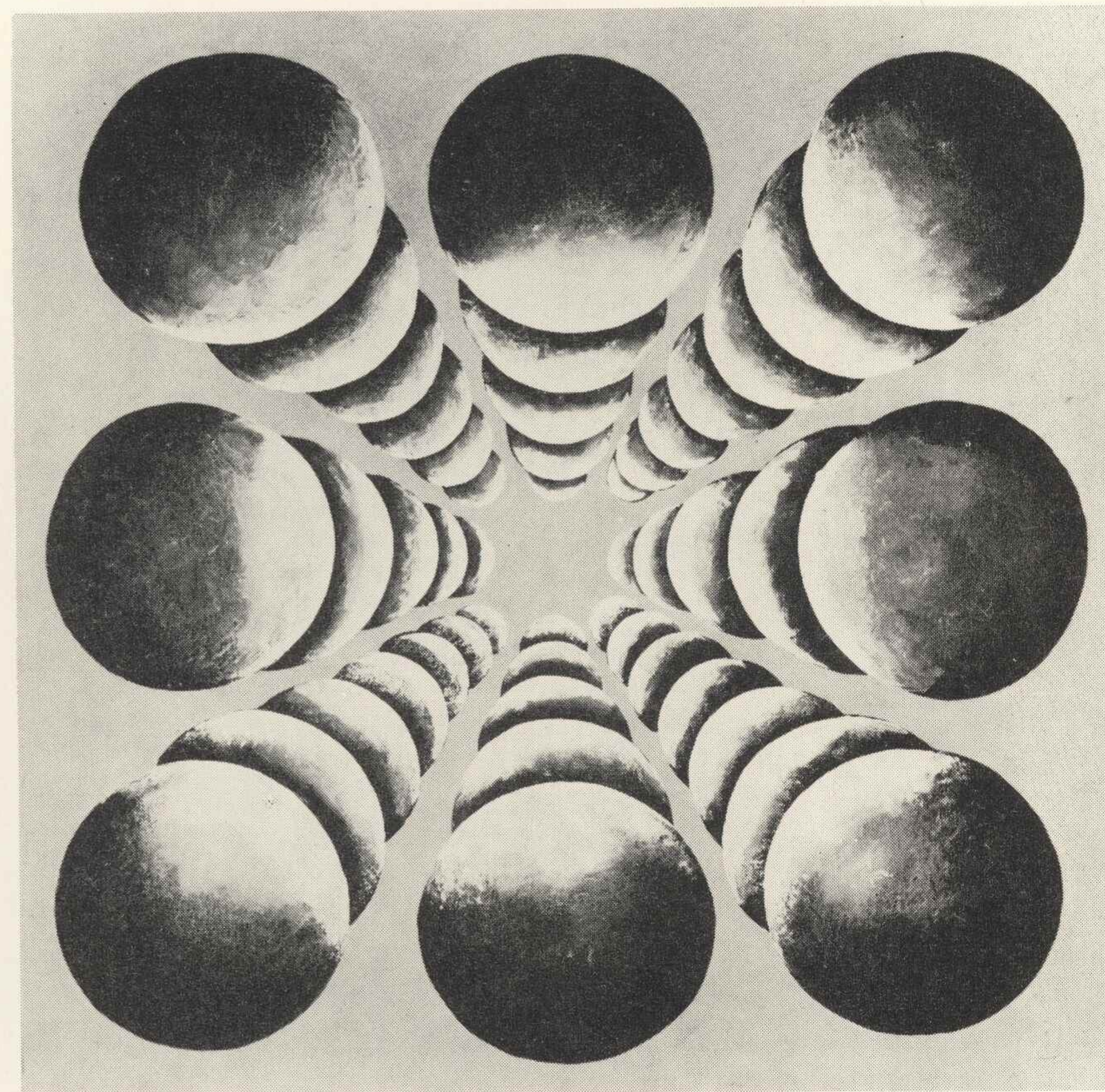
Wrocław, ul. Sudecka 143

- 35. Zależność I, rysunek tusz, 65 × 15
- 36. Zależność II, rysunek tusz, 65 × 15
- 37. Zależność III, rysunek tusz, 65 × 15
- 38. Zależność V, rysunek tusz, 65 × 15

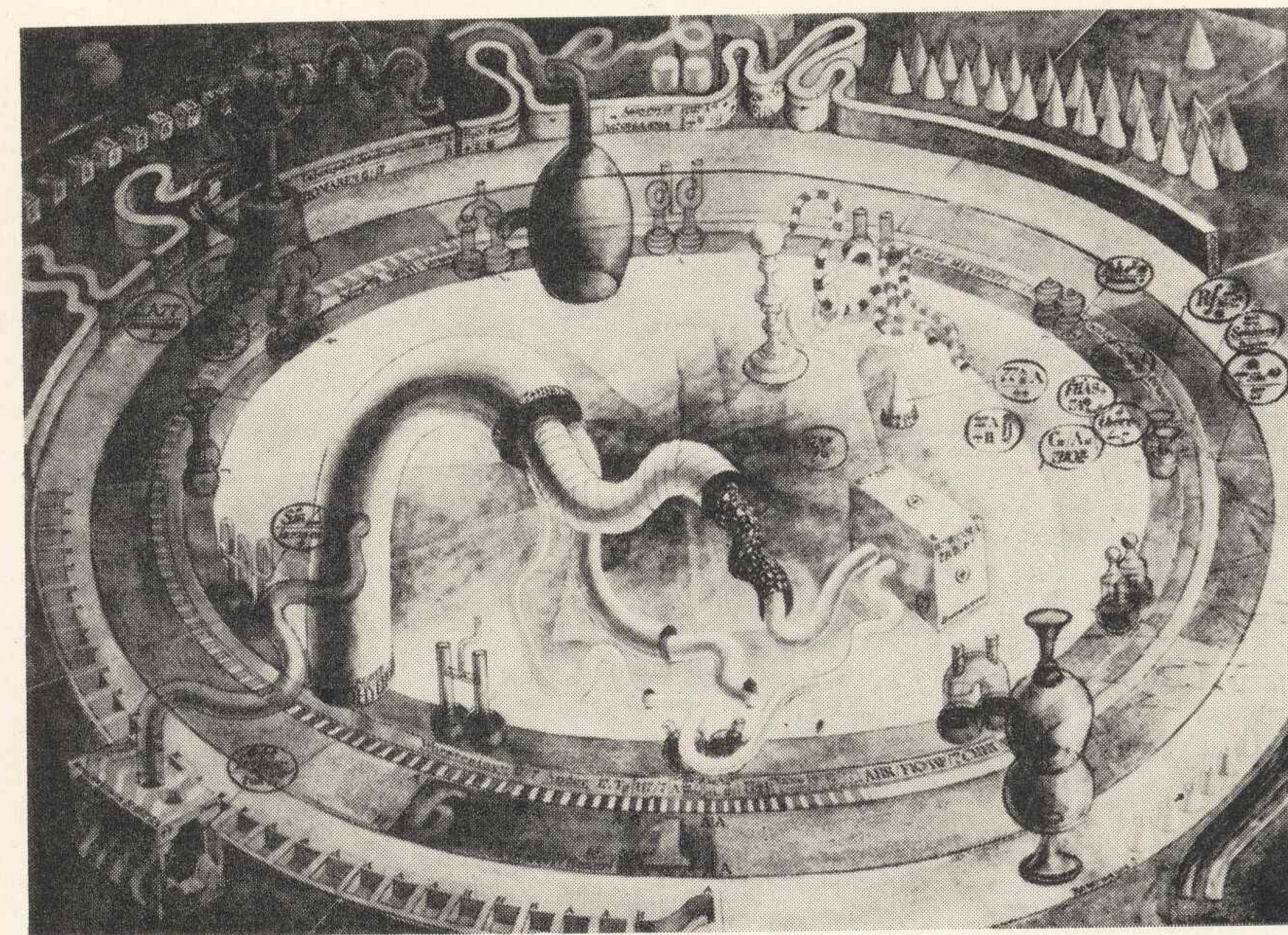

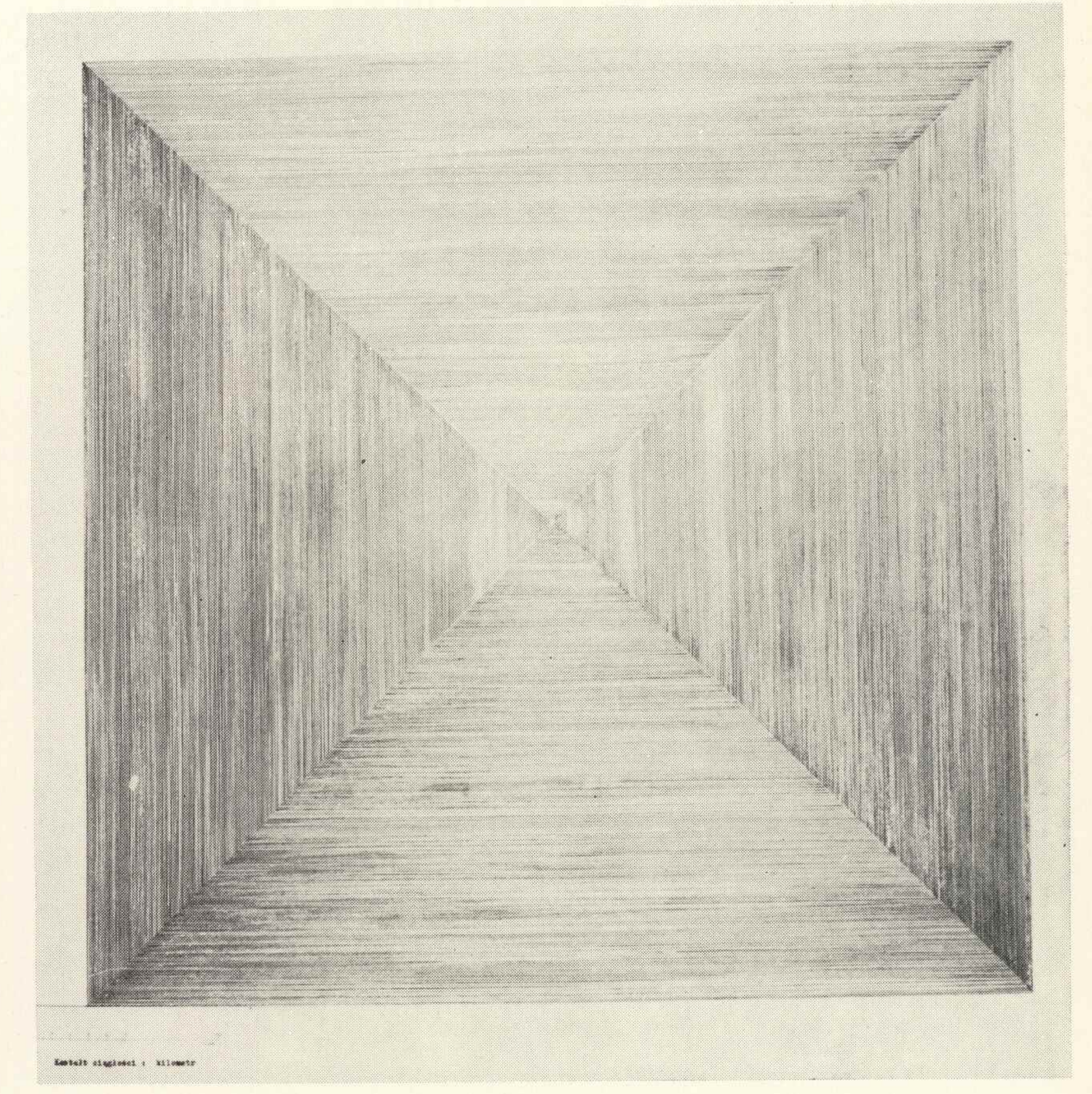
WANDA JAROSZ
Wrocław, ul. Grudziądzka 110/2
● 39. Kompozycja II, akwainta, 46×64

KAZIMIERZ JASIŃSKI-SZELA
Wrocław, ul. Grunwaldzka 10/11
● 40. Bez tytułu. gwasz, 50×50

MICHAŁ JĘDRZEJEWSKI
Wrocław, ul. Sudecka 132
● 41. Zegar, techn. miesz., 41×37

ZDZISŁAW JURKIEWICZ
Wrocław, ul. Łaciarska 59/9
● 42. Rysunek długości..., 50×70, tusz

ZBIGNIEW KARPIŃSKI

Wrocław, ul. Michała Szyski 13

43. Kłodzko, monotypia, 48×59,5

● 44. Portret starca, techn. miesz., 52×59,5

45. Drzewo, techn. miesz., 53,5×68,5

46. Pejzaż z Mielnika, techn. miesz., 54×65

47. Portret starca, techn. miesz., 52×59,5

48. Portret wieśniaczki w stroju świątecznym, techn. miesz., 62,5×70

JAN KONDRATOWICZ

Wrocław, ul. Syrokomli 28

● 52. W-7, tusz, 50×55

ANDRZEJ KAWECKI

Wrocław, ul. Zaporowska 85/16

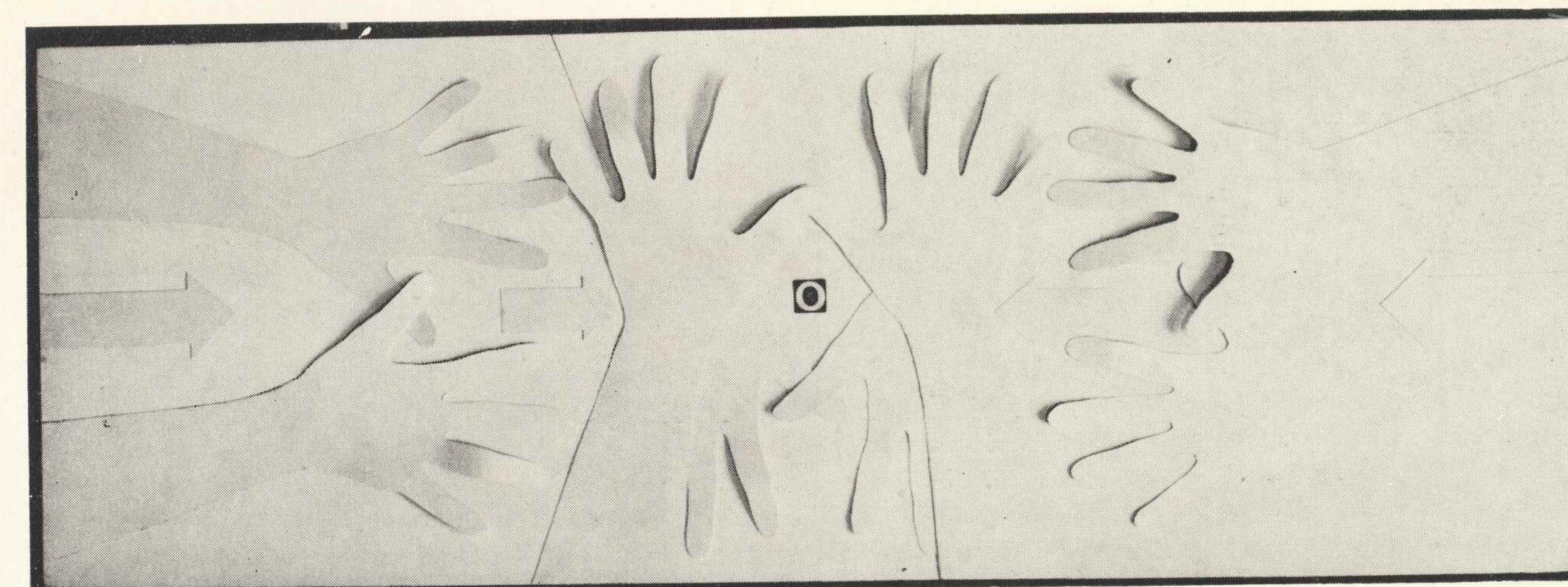
● 49. On, ona, ono, gwasz, srebro, 65×56

50. Pink Floyd, techn. miesz., 65×65

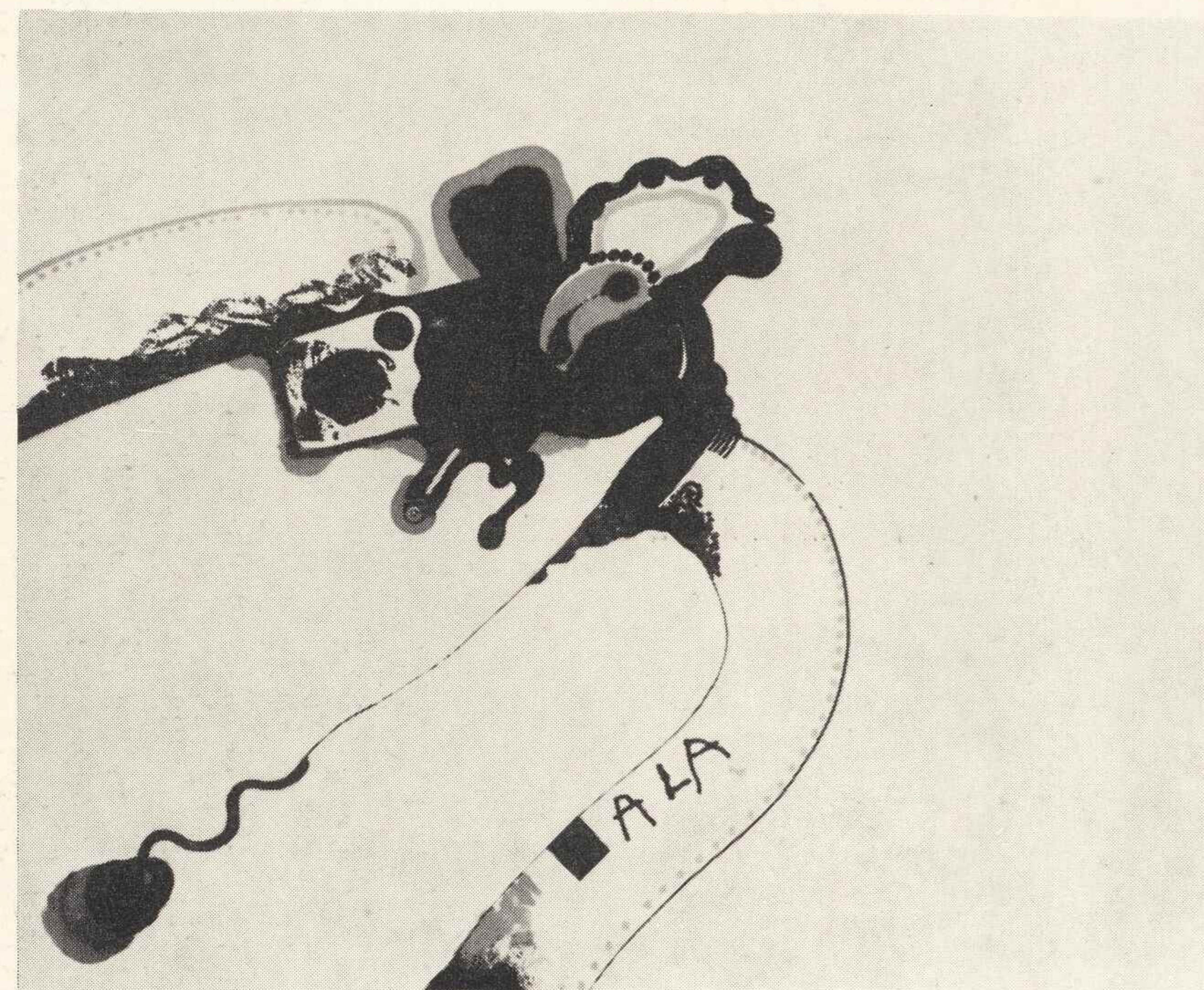
REGINA KOCZAN

Wrocław, ul. Krzycka 60

● 51. Od sedna, techn. miesz., 35×95

STANISŁAW KORS

Wrocław, ul. Ziębińskiego 54/35

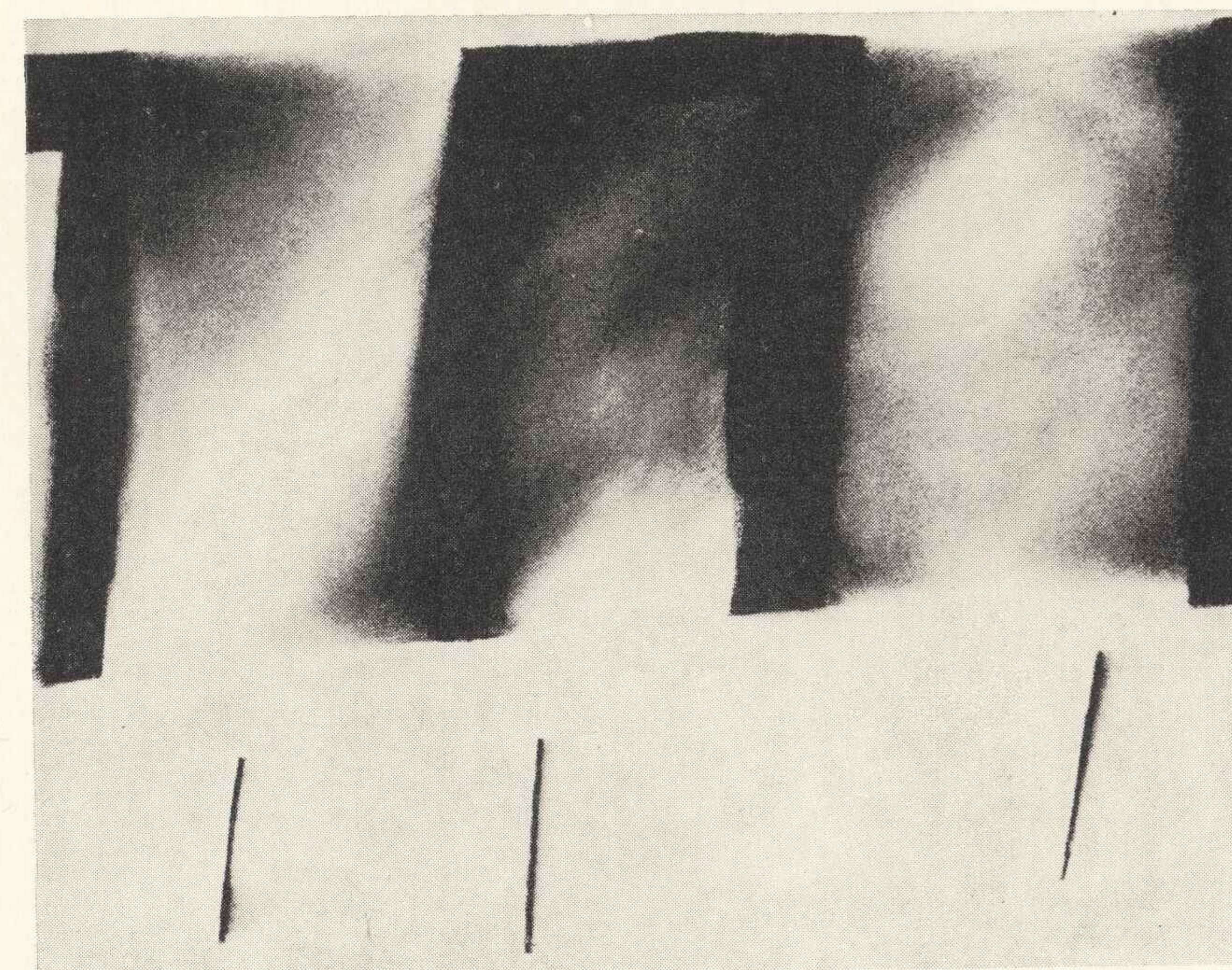
- 53. Bez tytułu, techn. miesz., 57×46
- 54. Bez tytułu, techn. miesz., 57×46

STANISŁAW KORTYKA

Wrocław, ul. Wrocławczyka 42/4

- 55. Horyzonty, ołówek węgiel, 56×63
- 56. Piękna podróż, tempera ołówek, 56×59

GRZEGORZ KOTERSKI

Wrocław, ul. Chełmońskiego 1

- 57. Światła rampy IV, węgiel tusz, 39×50
- 58. Światła rampy V, węgiel tusz, 39×50
- 59. Światła rampy VI, węgiel tusz, 39×50
- 60. Rysunek 11-A-71, techn. miesz., 50×150
- 61. Rysunek 12-A-71, techn. miesz., 50×150
- 62. Rysunek 13-A-71, techn. miesz., 50×150

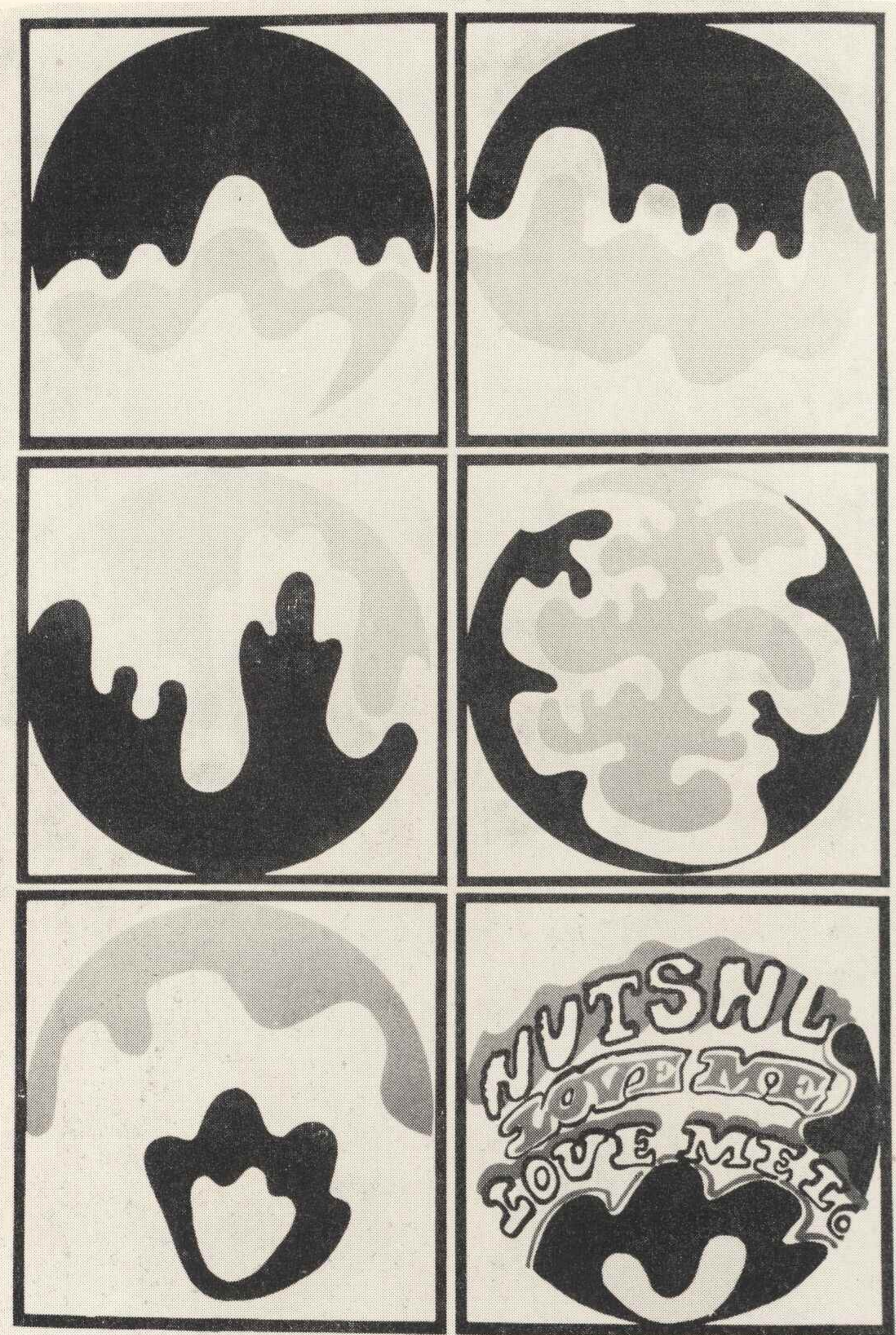

ZOFIA KUBACKA

Wrocław, ul. Piastów 38

- 63. Kompozycja, linoryt

NATALIA LACH-LACHOWICZ

Wrocław, ul. Młodych Techników 12/9

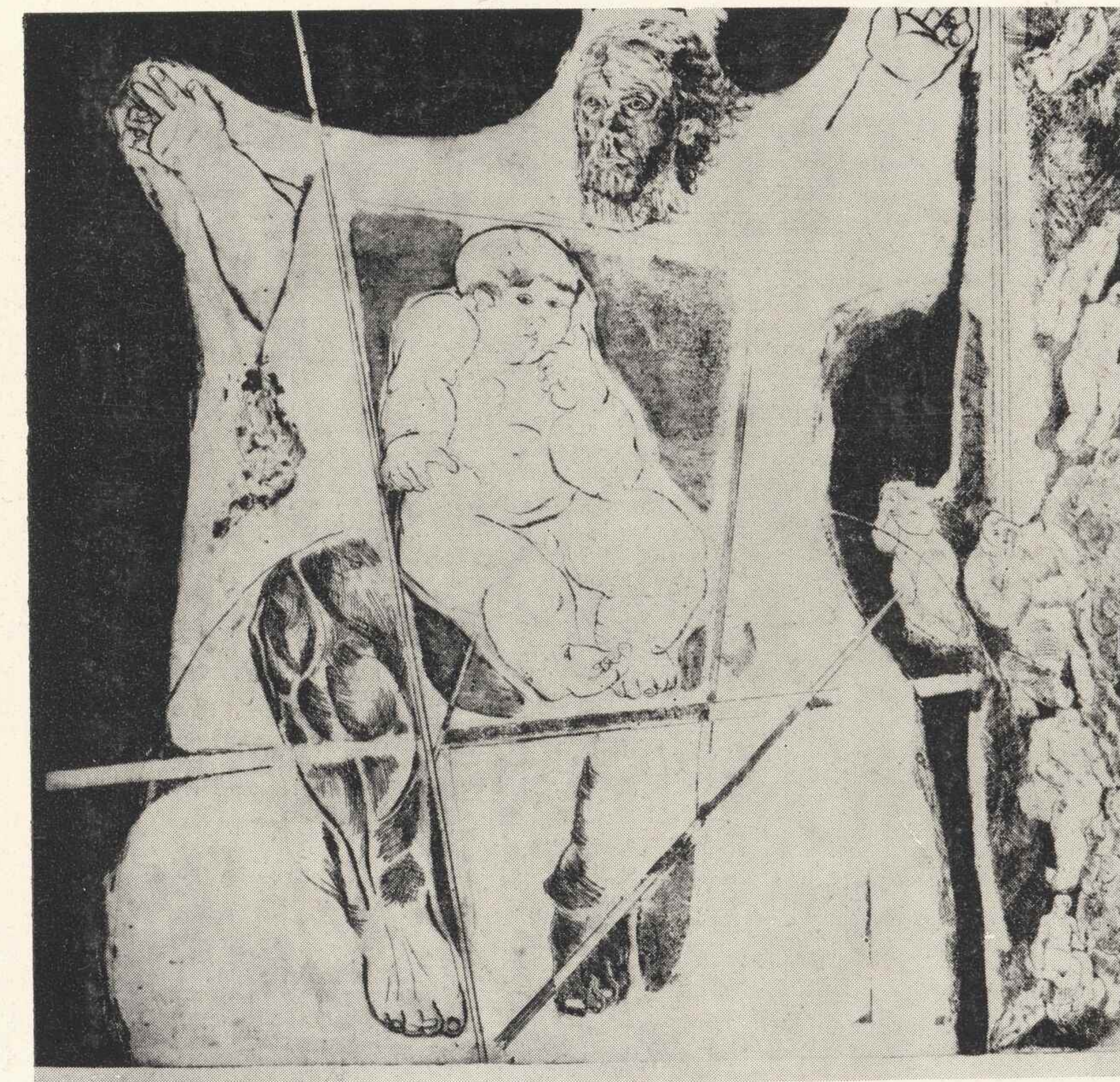
- 64. Rejestracja permanentna A 90×90
- 65. Odwzorowanie 1 100×70
- 66. Odwzorowanie 2 100×70
- 67. Odwzorowanie 3 100×70
- 68. Odwzorowanie 4 100×70

ANDRZEJ LACHOWICZ

Wrocław, ul. Młodych Techników 12/9

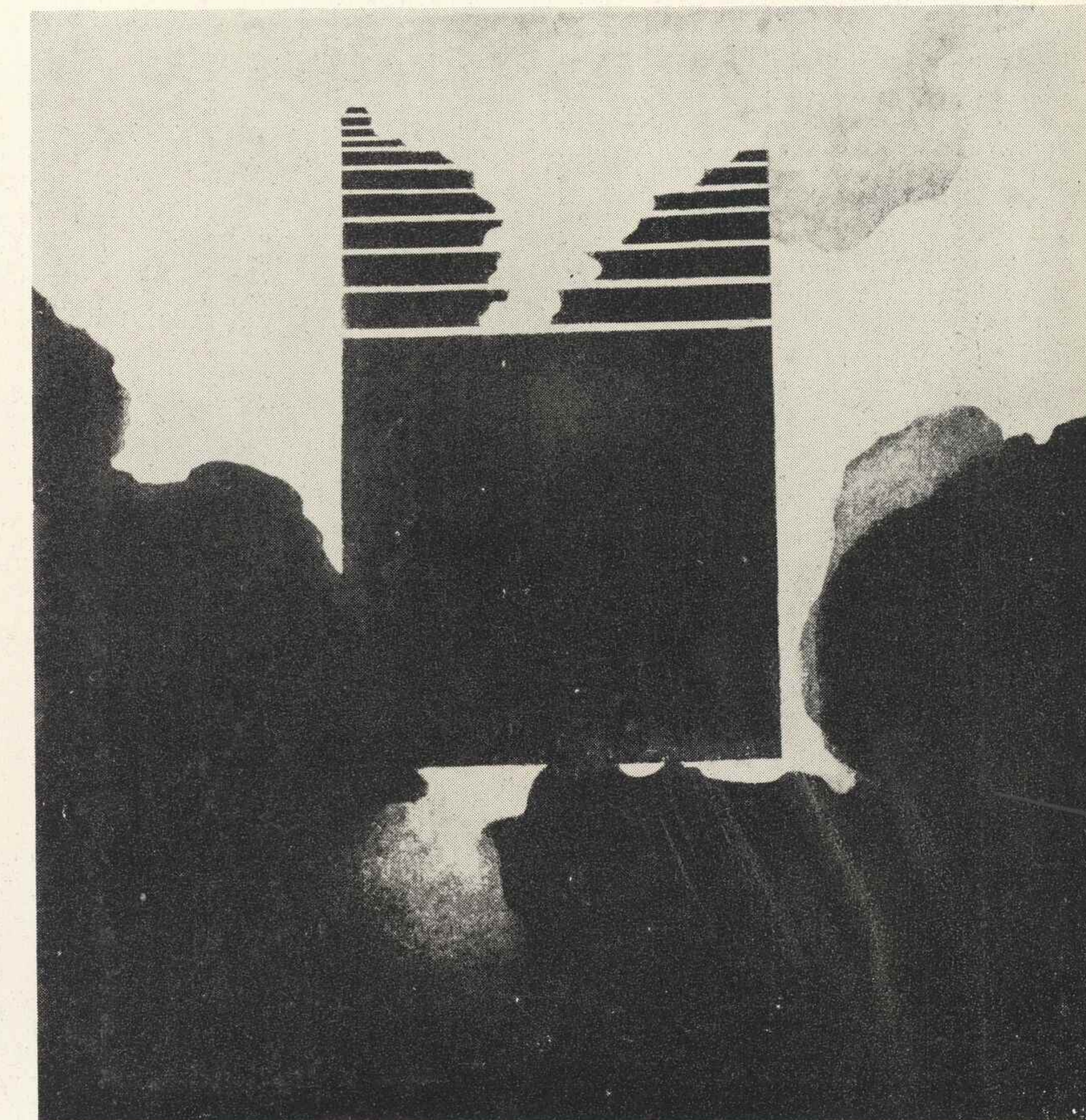
- 69. Magog, typografia, 100×70
- 70. D I A, typografia barwna, 100×70
- 71. Euleminapo, typografia barwna, 100×70
- 72. Babylon, typografia barwna, 140×100
- 73. GINZA A, typografia barwna, 140×100
- 74. GINZA B, typografia barwna, 140×100

JADWIGA LEŚKIEWICZ

Wrocław, ul. Krucza 61/1

- 75. Życie, akwaforta z akwatintą, 40×46

JOANNA MARCZEWSKA

Wrocław, ul. Braci Gierymskich 51

- 76. Mała kompozycja I, akwatinta, 23×23
- 77. Mała kompozycja III, akwatinta, 23×23

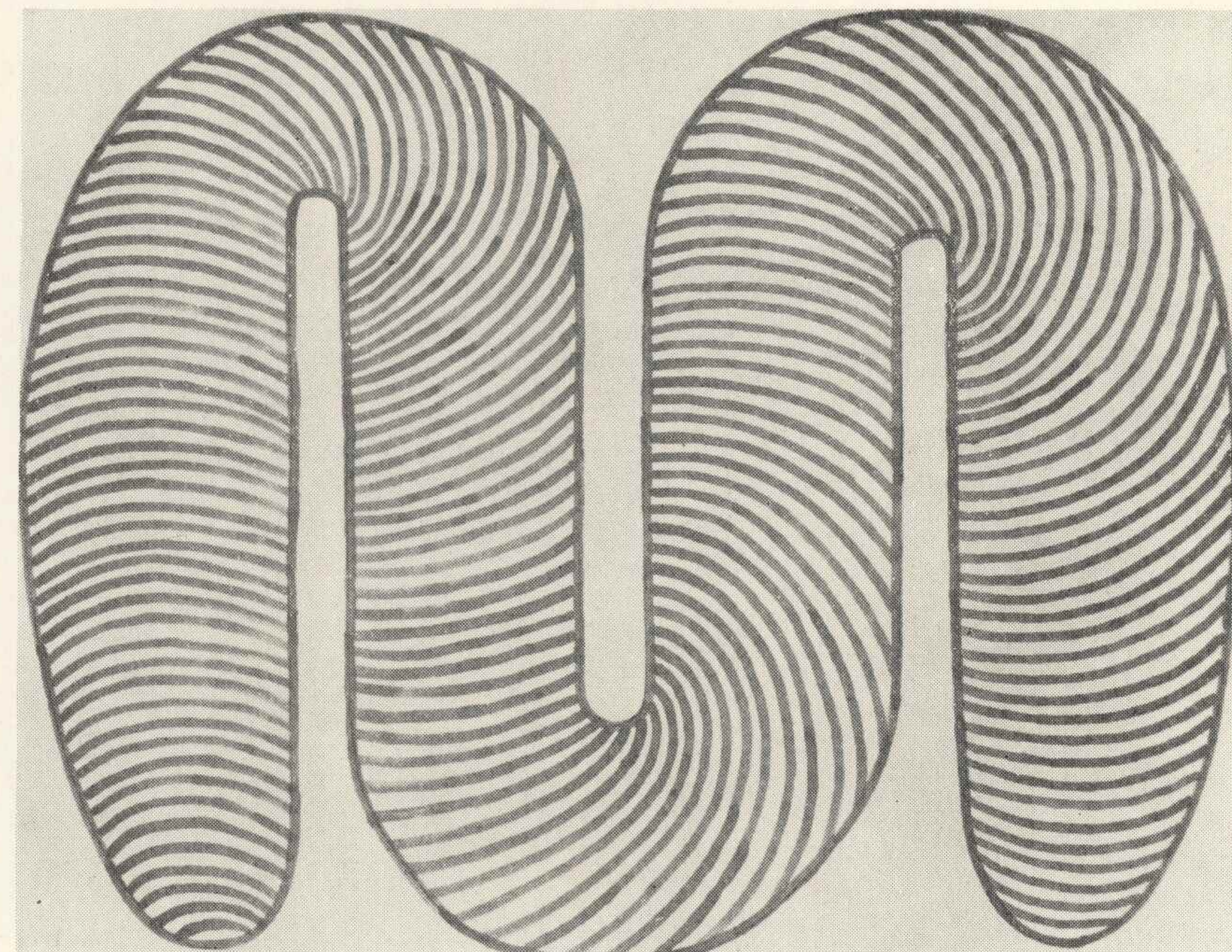

BENITO MARCZUK

Wrocław, ul. Pasteura 12/4

78. Terminatorzy, tusz, 50×75

- 79. Mała przyjacielska rada, tusz, 50×78

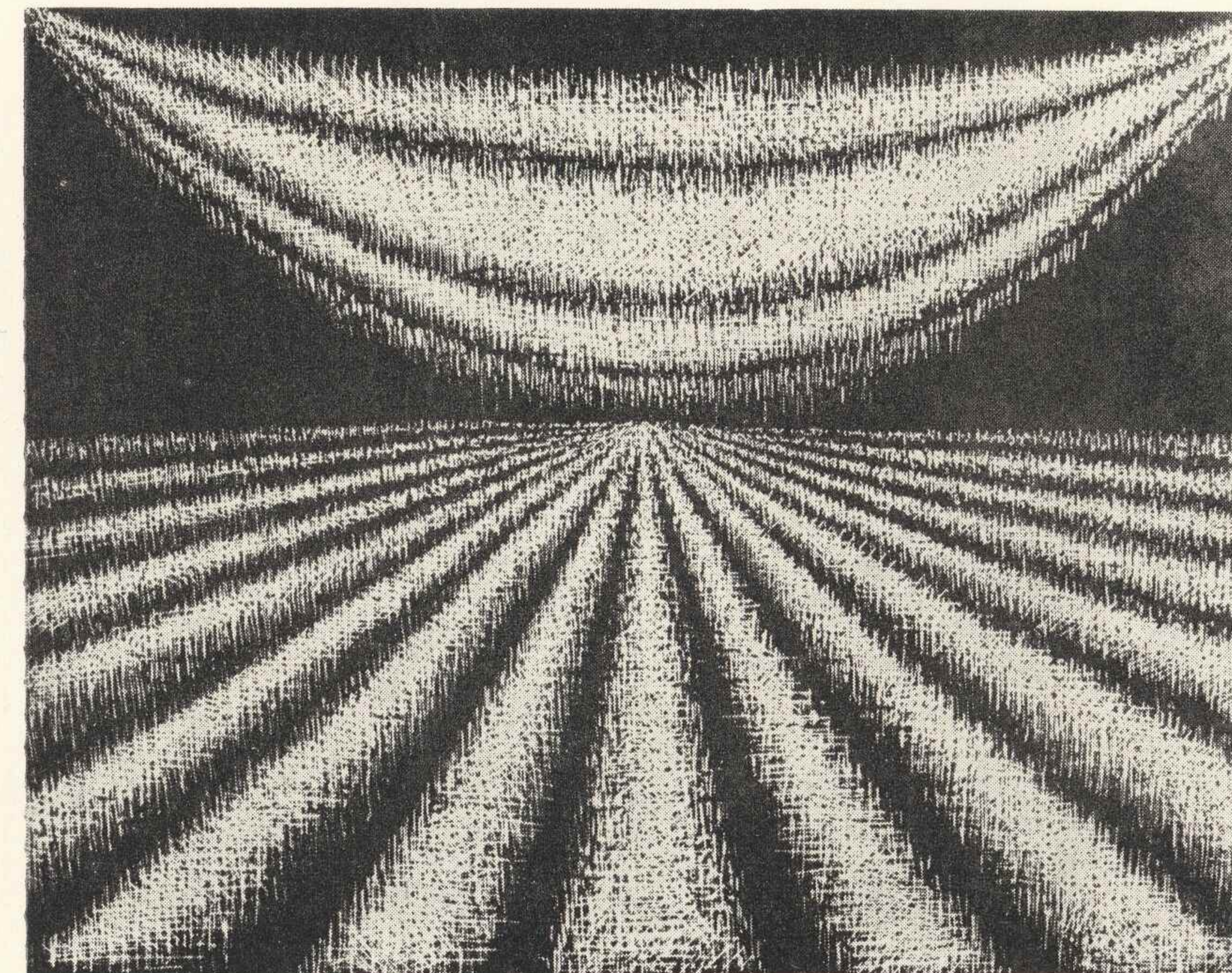
ALFONS MAZURKIEWICZ

Wrocław, Rynek 18/11

80. Rysunek niebieski, ołówek farba odblaskowa na desce, 50×71

81. Rysunek czerwony, ołówek farba odblaskowa na desce, 50×71

- 82. Formy niepowtarzalne: 1/71, 2/71, 3/71, 4/71, farba odblaskowa, 50×65

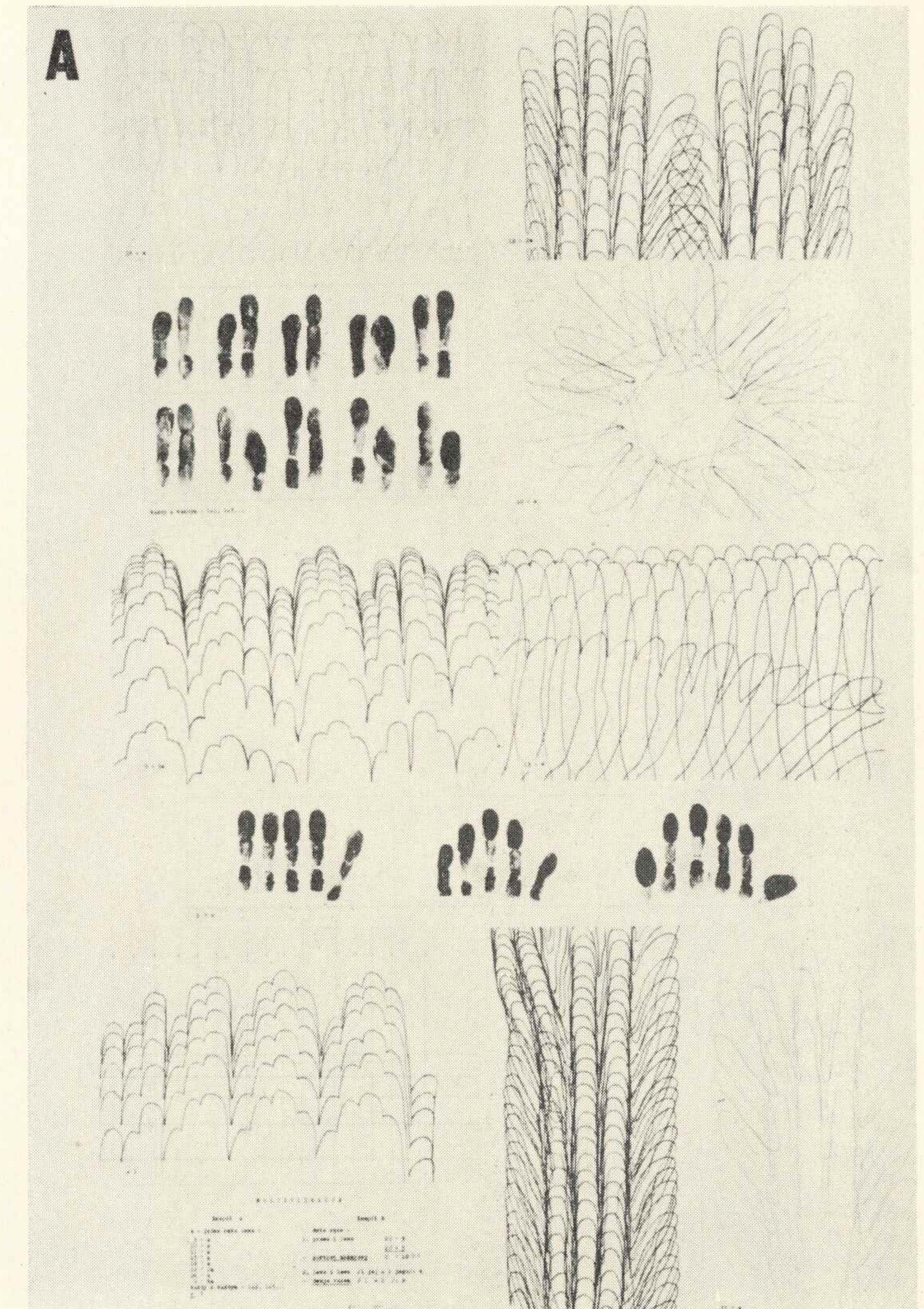

JANINA MENDYKA

Wrocław, ul. Stalowa 63/27

- 83. Deszczowe chmury, akwaforta, 50×65

84. Przebudzenie morza, akwaforta, 50×65

MARIA MICHAŁOWSKA

Wrocław, ul. Widok 5/23

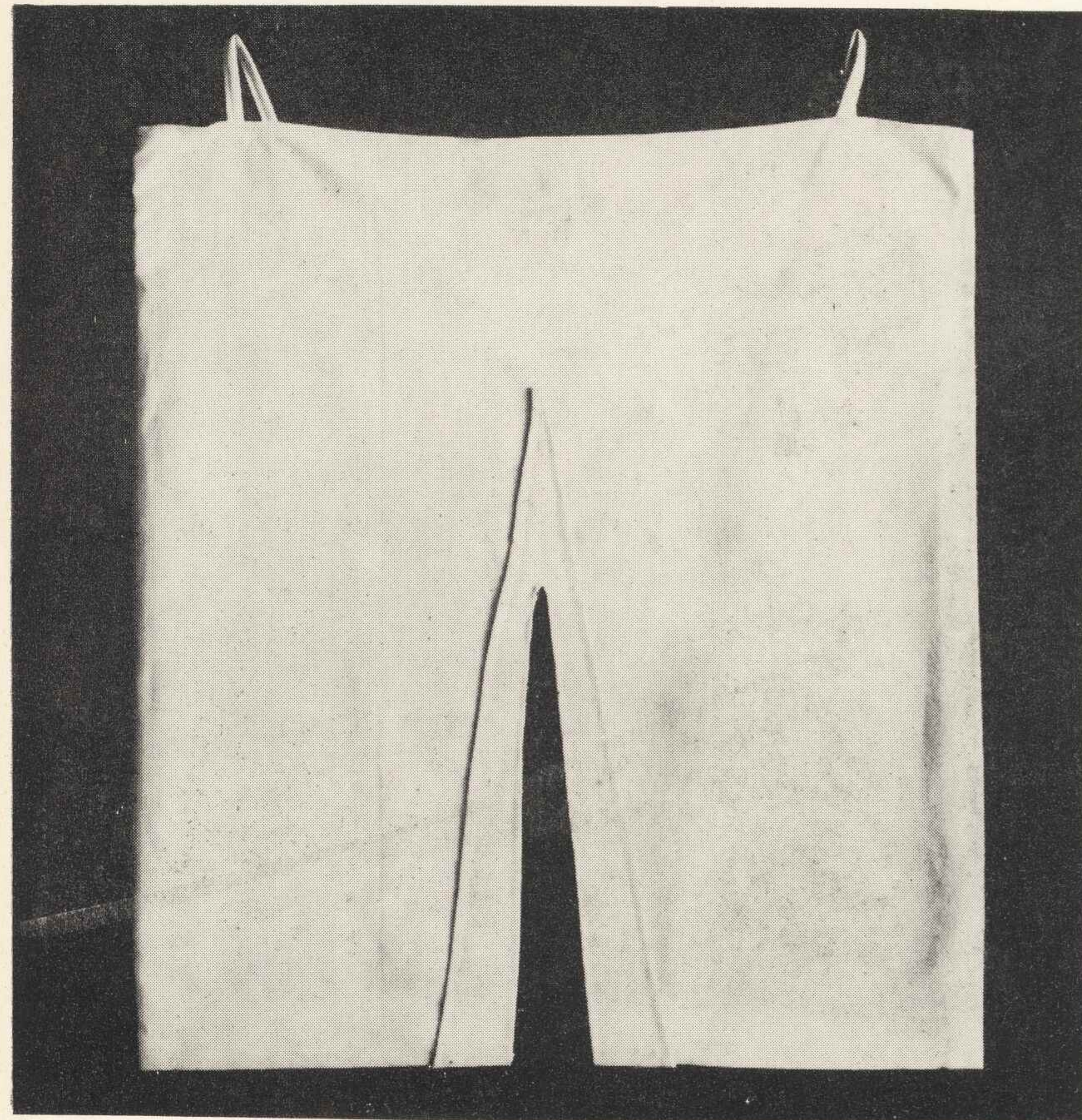
85. Multiplikacje 1, rysunek, 50×70

86. Multiplikacje 2, rysunek, 35×100

87. Mutacje 1, rysunek, 50×70

88. Mutacje 2, rysunek, 35×100

LESZEK MICKOŚ

Wrocław, ul. Krzycka 60

- 89. 3R I—II—III/71 BO, techn. miesz., 60×45
- 90. 2 3R III/71 BO, techn. miesz., 50×45
- 91. 3R/2 III 71 BO, techn. miesz., 50×45

EUGENIUSZ MOLSKI

Wrocław, ul. Robotnicza 20/11

- 92. Odejście, techn. miesz., 82×64
- 93. Samotność, techn. miesz., 82×64
- 94. Lekcja tańca, tusz collage, 100×70

ZDZISŁAW MUSZYŃSKI

Wrocław, ul. Kościuszki 53/21

- 95. Przyłot ptaków, linoryt, 51×51
- 96. Portret, linoryt, 52×55
- 97. Rysunek I—71, tusz tempera, 53×81

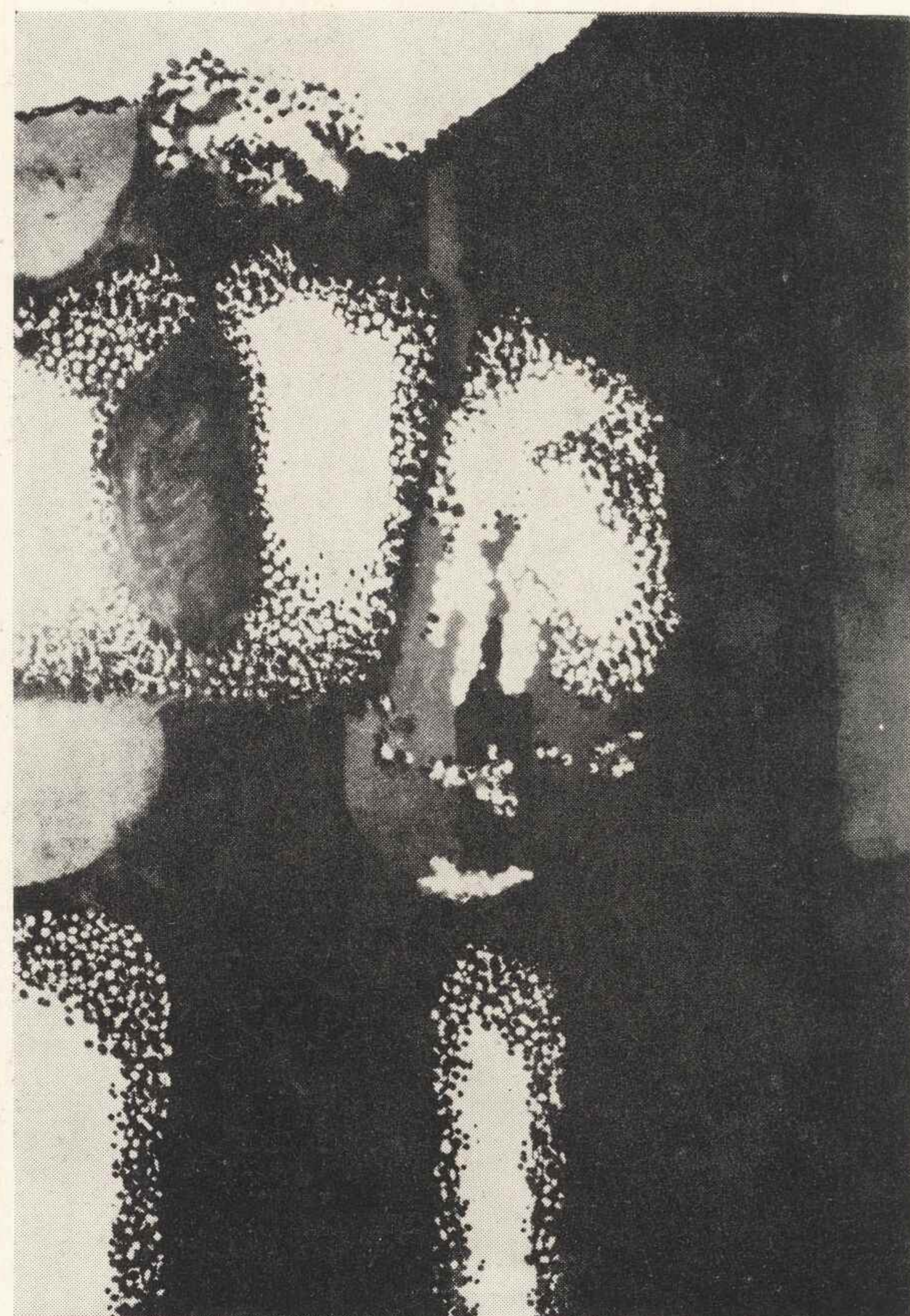

NICOLE NASKOW

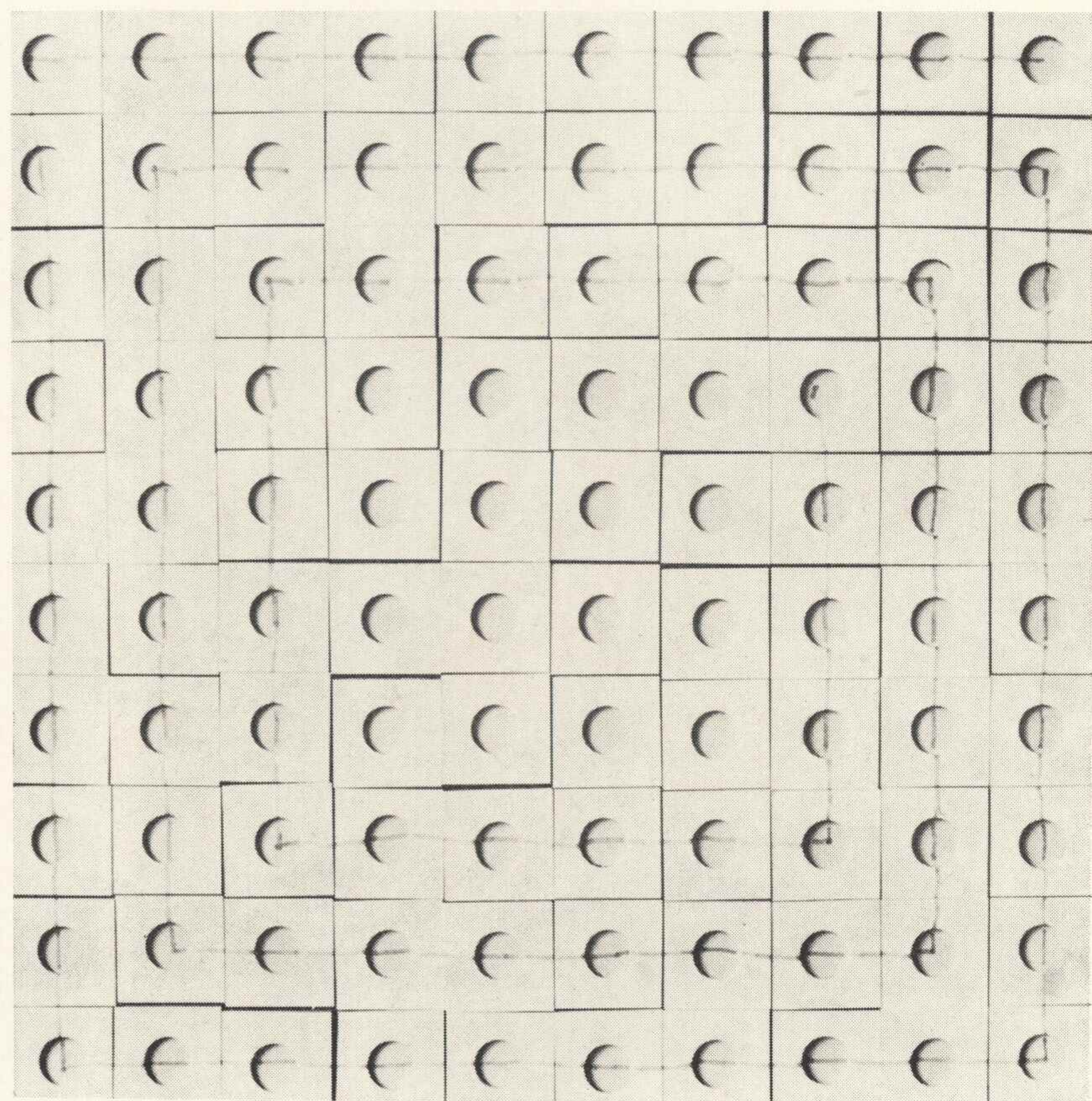
Wrocław, ul. Mickiewicza 34/6

- 98. Historia na codzień, litografia, 50×35
- 99. Teatr jednego aktora, tusz, 38×58
- 100. Jutro jak pojutrze, litografia
- 101. Jak co roku w maju, litografia, 50×35
- 102. Narodził się syn, tusz, 60×80

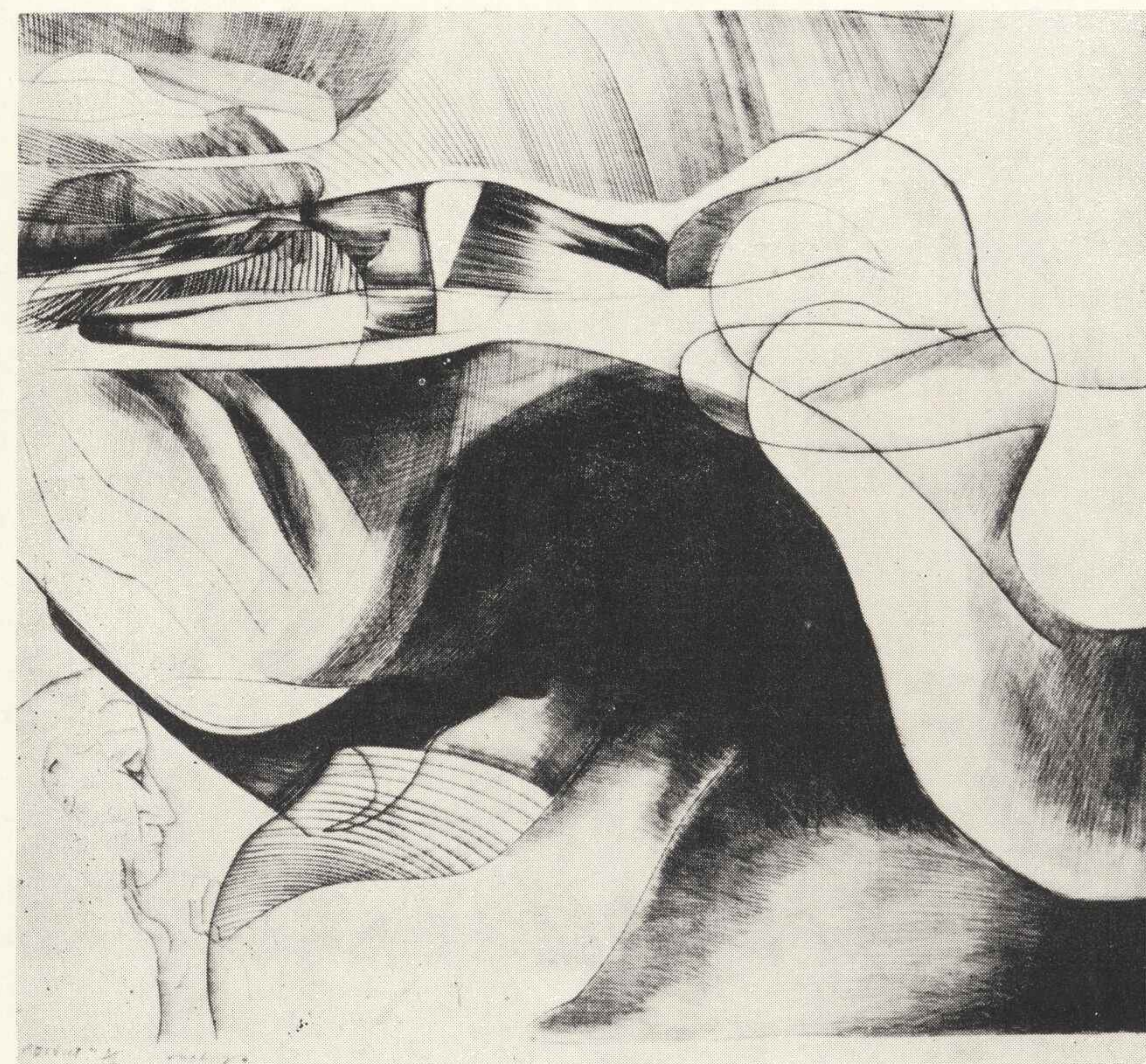

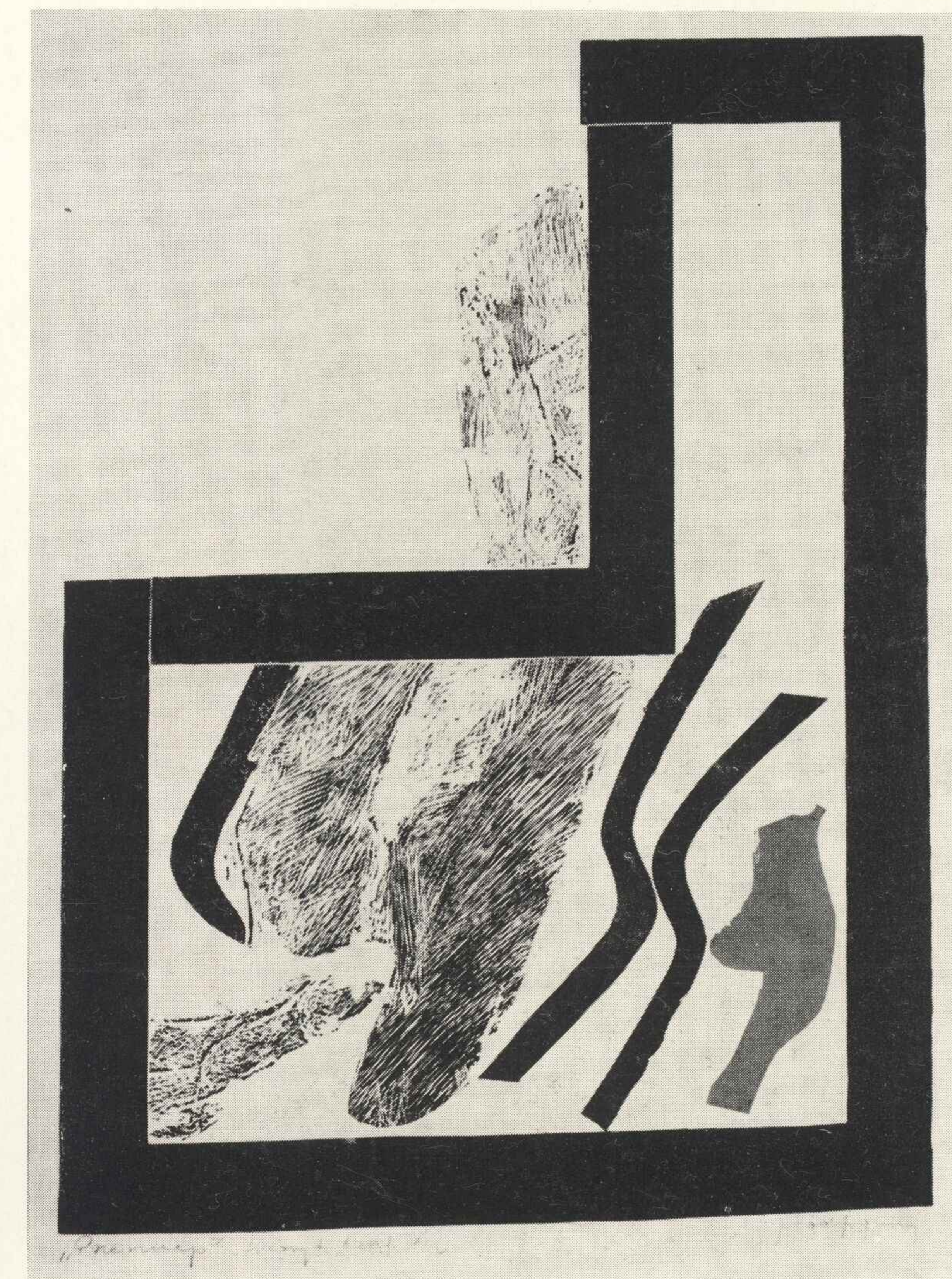
DANUTA NAWROCKA
Wrocław, ul. Pionierska 17/1
● 103. Kompozycja IX, druk wypukły, 86×68

ALEKSANDRA PADEREWSKA KARST
Wrocław, ul. Sempołowskiej 57/7
● 104. Przerwywnik, techn. miesz., 60×60
● 105. Drżący różowy ślad, techn. miesz., 60×60

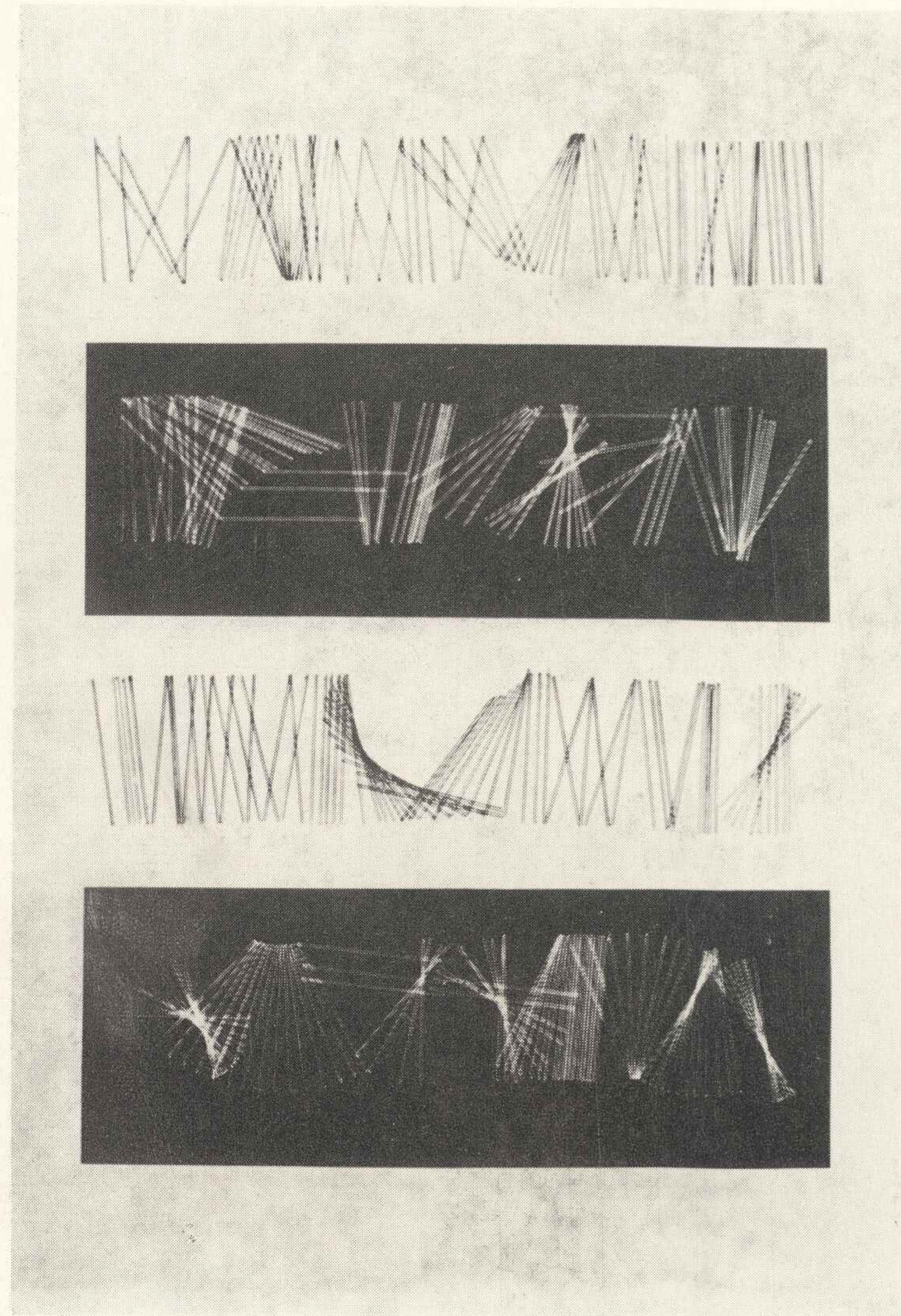

HALINA PAWLIKOWSKA
Wrocław, Wybrzeże Wyspiańskiego 33/8
● 106. Portret, suchoryt, 49,5×44,5
● 107. Teatr, suchoryt, 59×42
● 108. Portret, suchoryt, 42×42
● 109. Kobiety, druk wklęsły, 42×65
● 110. Zestawienia, druk wklęsły, 42×65
● 111. Relief, druk wklęsły, 42×65

JAN PODFIGURNY
Wrocław, ul. Olszewskiego 119/12
● 112. Przeszczep, linoryt, 70×50

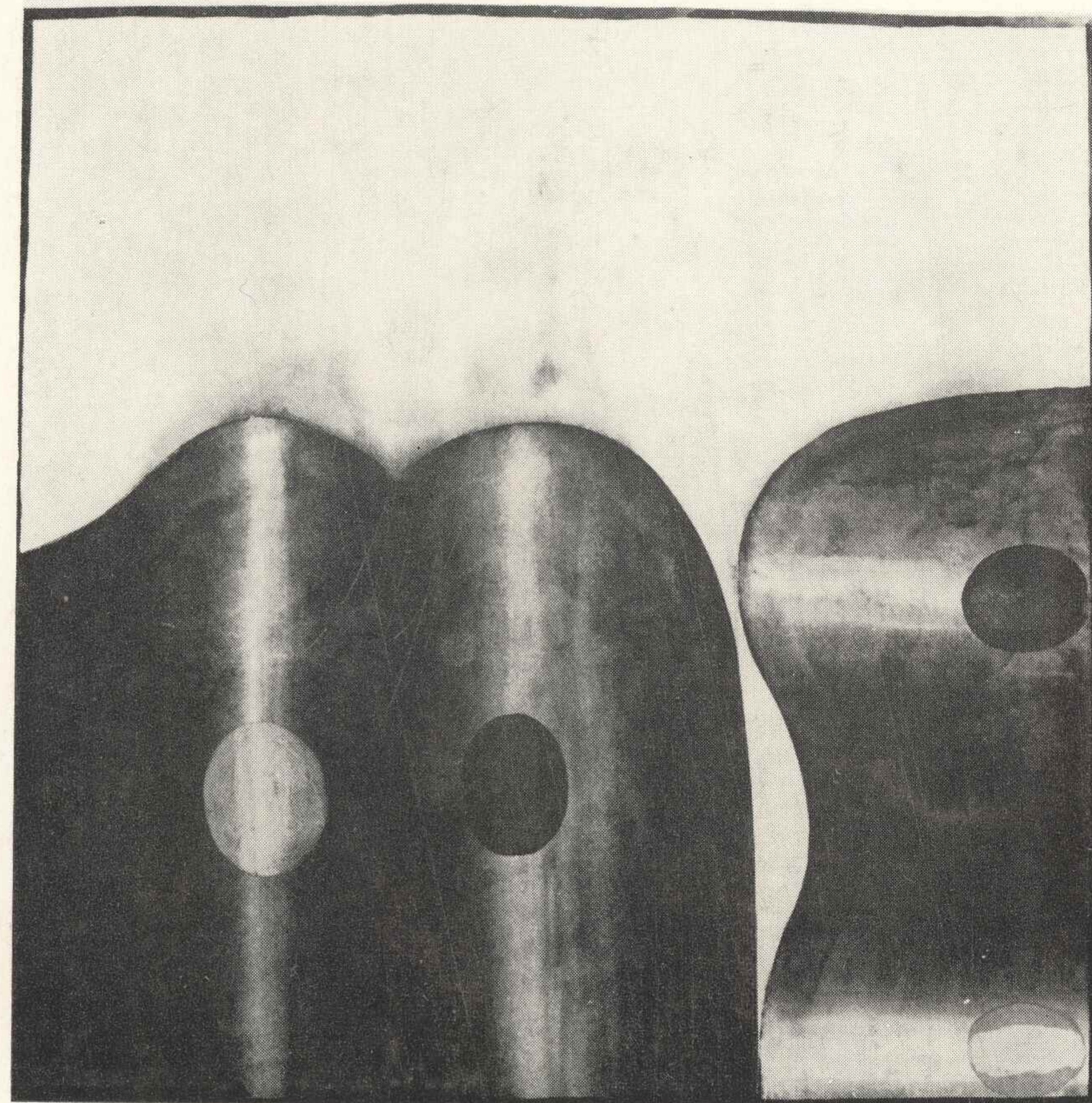

ALINA ROGALSKA KAĆMA

Wrocław, ul. Podwale 48/9

113. Studium ruchu A — 69 — zapis struktury i artykulacji, długopis niebieski, flamaster, tusz, 100×50×100×70

- 114. Zapis struktury muzycznej F, wypukłodruk, 47,5×34,5

EUGENIUSZ SMOLIŃSKI

Wrocław, ul. Próchnika 34/2

- 115. Przybliżenia I, tempera, 50×50

116. Przybliżenia III, tempera, 50×50

KAZIMIERZ STAROŚCIAK

Wałbrzych, ul. 22 Lipca 73/4

- 117. Pranatura, 59×50

118. Zapomniany świat I, 59×50

KONSTANTY SZAMPOWALSKI

Wrocław, ul. Stabłowicka 147

- 119. Stąd do miłości, techn. miesz., 40×50

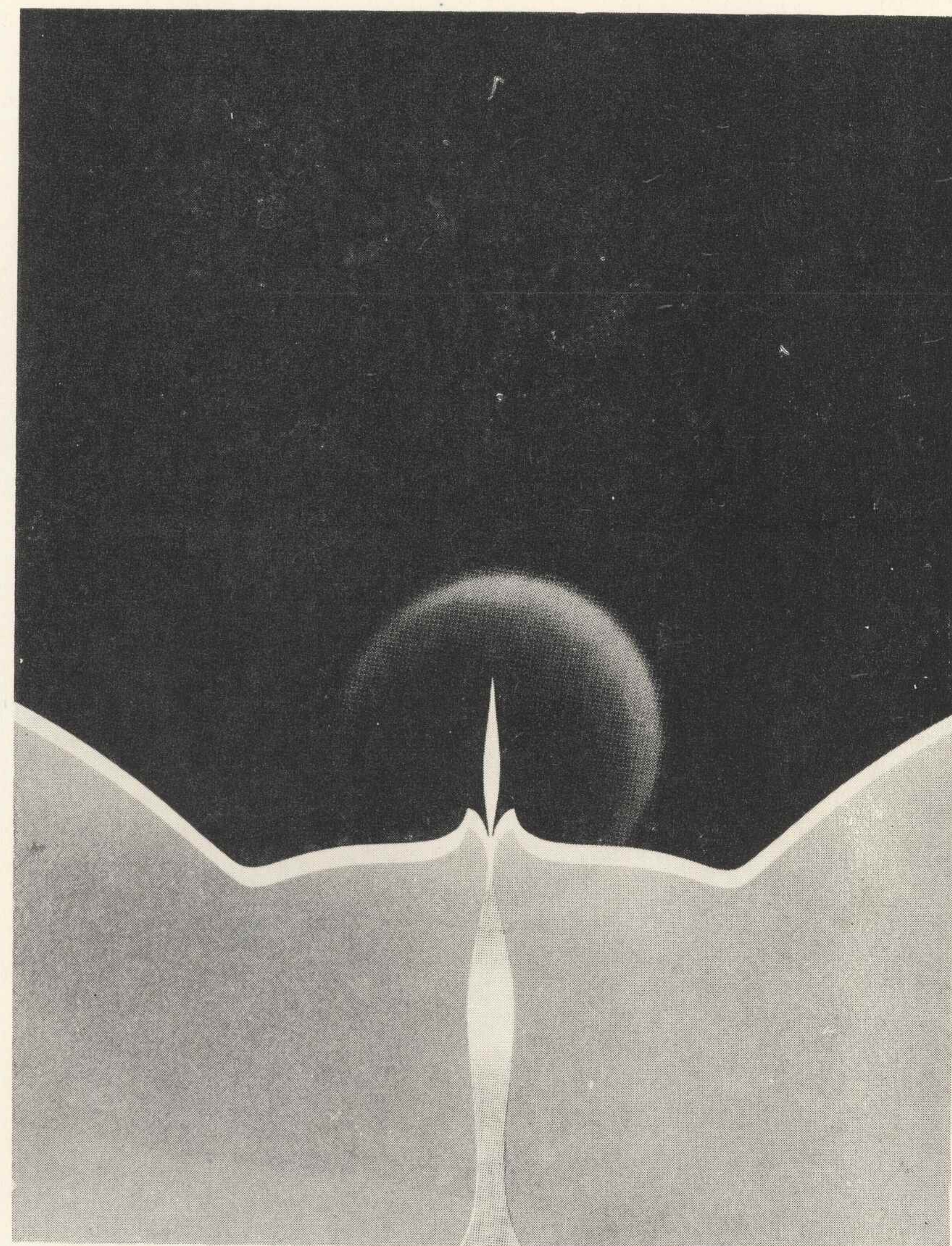

ANDRZEJ WILL

Wrocław, Rynek 17/19

- 120. Głowa I, linoryt barwny
- 121. Głowa II, linoryt barwny
- 122. Głowa III, linoryt barwny
- 123. Głowa IV, linoryt barwny

HENRYK WILKOWSKI

Wrocław, ul. Kościuszki 53/21

- 124. Punkt widzenia I, serigrafia, 30×39
- 125. Punkt widzenia II, serigrafia, 30×40
- 126. Punkt widzenia III, serigrafia, 30×39
- 127. Zbliżenie I, serigrafia, 30×40
- 120. Zbliżenie II, serigrafia, 30×40

KRYSTYNA WÓJCIK

Wrocław, ul. Okrzei 5/4

- 132. Teatr IV, linoryt, 43×26
- 133. Teatr V, linoryt, 45×26
- 134. Tancerz, linoryt, 24×40

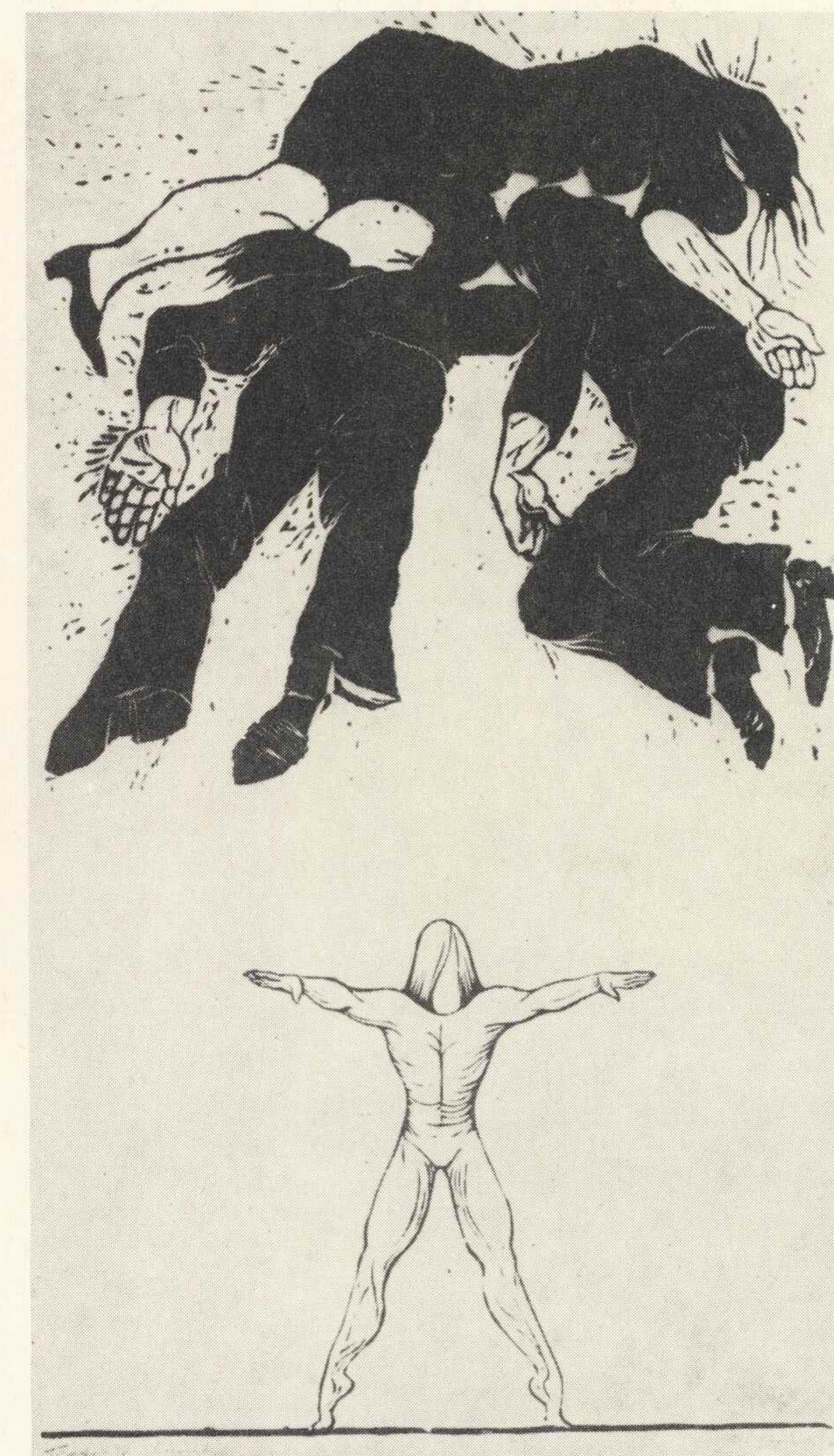
MARIAN WOŁCZUK

Wrocław, Al. Pracy 1/5

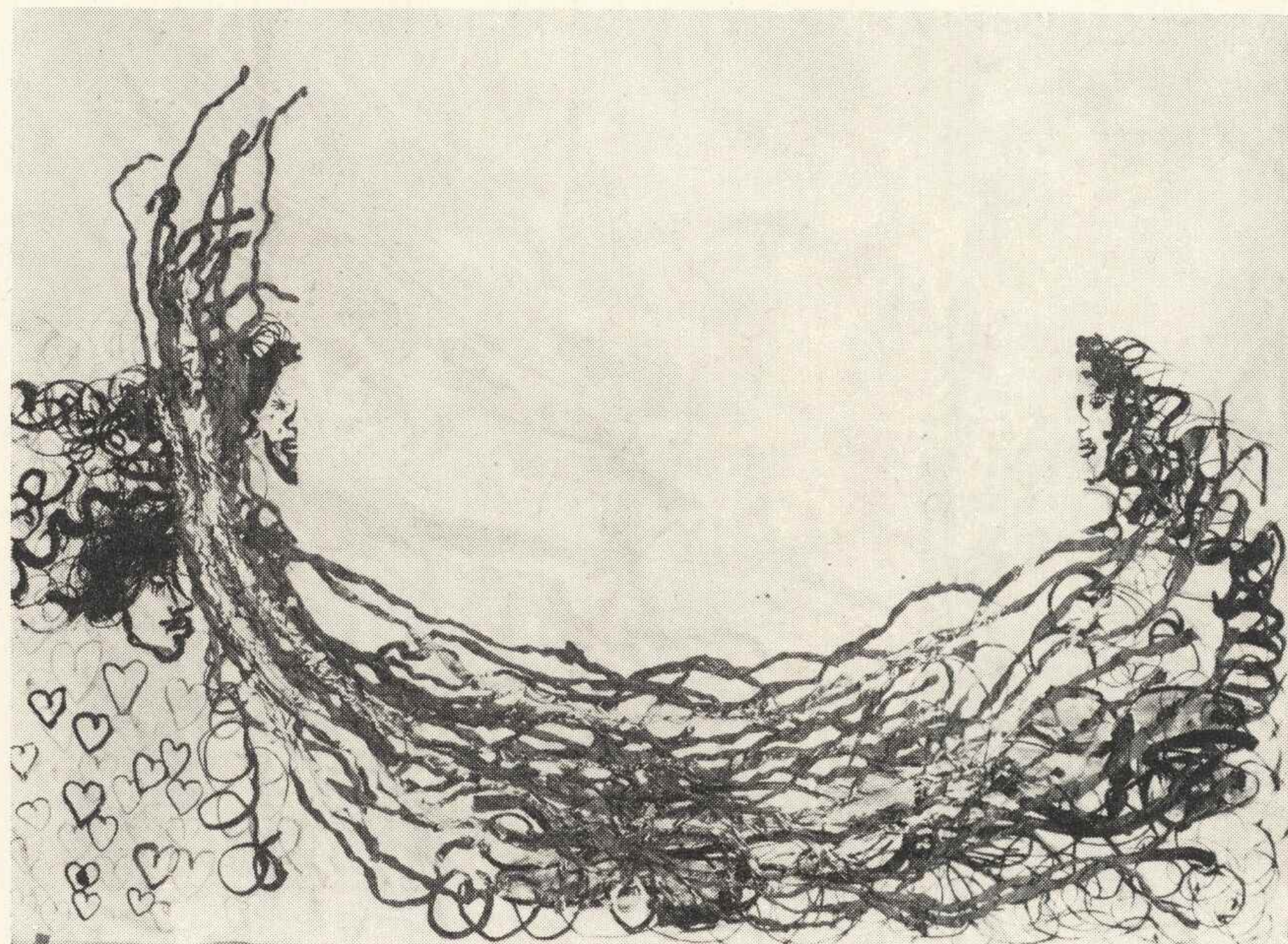
129. Twarzą do ludzi, linoryt, 50×70

130. Potępieni za zwątpienie, tusz, 100×70

- 131. Przygody życia, tusz, 100×70

ELŻBIETA FELICYTA ZASTAWNY

Wrocław, Wybrzeże Wyspiańskiego 39a

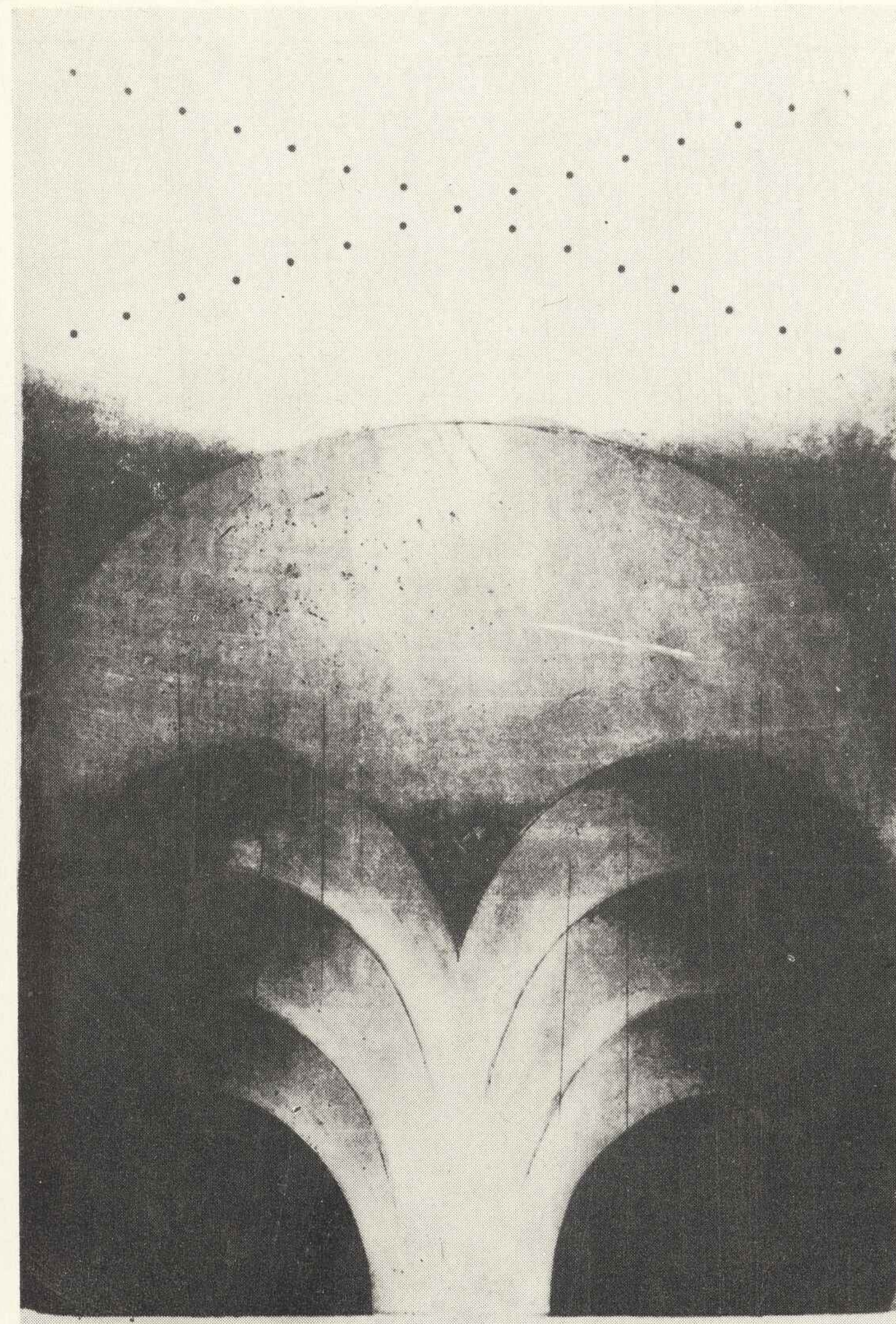
- 135. Biały dzień Felicjty Felicji, techn. miesz., 138×100
- 136. Światowe życie Felicjty Felicji, techn. miesz., 210×100

EULALIA ZŁOTNICKA

Wrocław, ul. Trentowskiego 42

- 137. Manna z nieba, wypukłodruk barwny, 47×65
- 138. Pomnik świni, wypukłodruk barwny, 49×69
- 139. Wrota, wypukłodruk barwny, 88,5×62
- 140. Świt, wypukłodruk barwny, 45×58
- 141. Gorący pejzaż, wypukłodruk barwny, 40×65
- 142. Pomnik antykonceptu, wypukłodruk barwny, 42×60

ZBIGNIEW ŻEBRACKI

Wrocław, ul. Kościuszki 11/2

- 143. Tama, akwatinta i akwaforta, 69,5×48,5

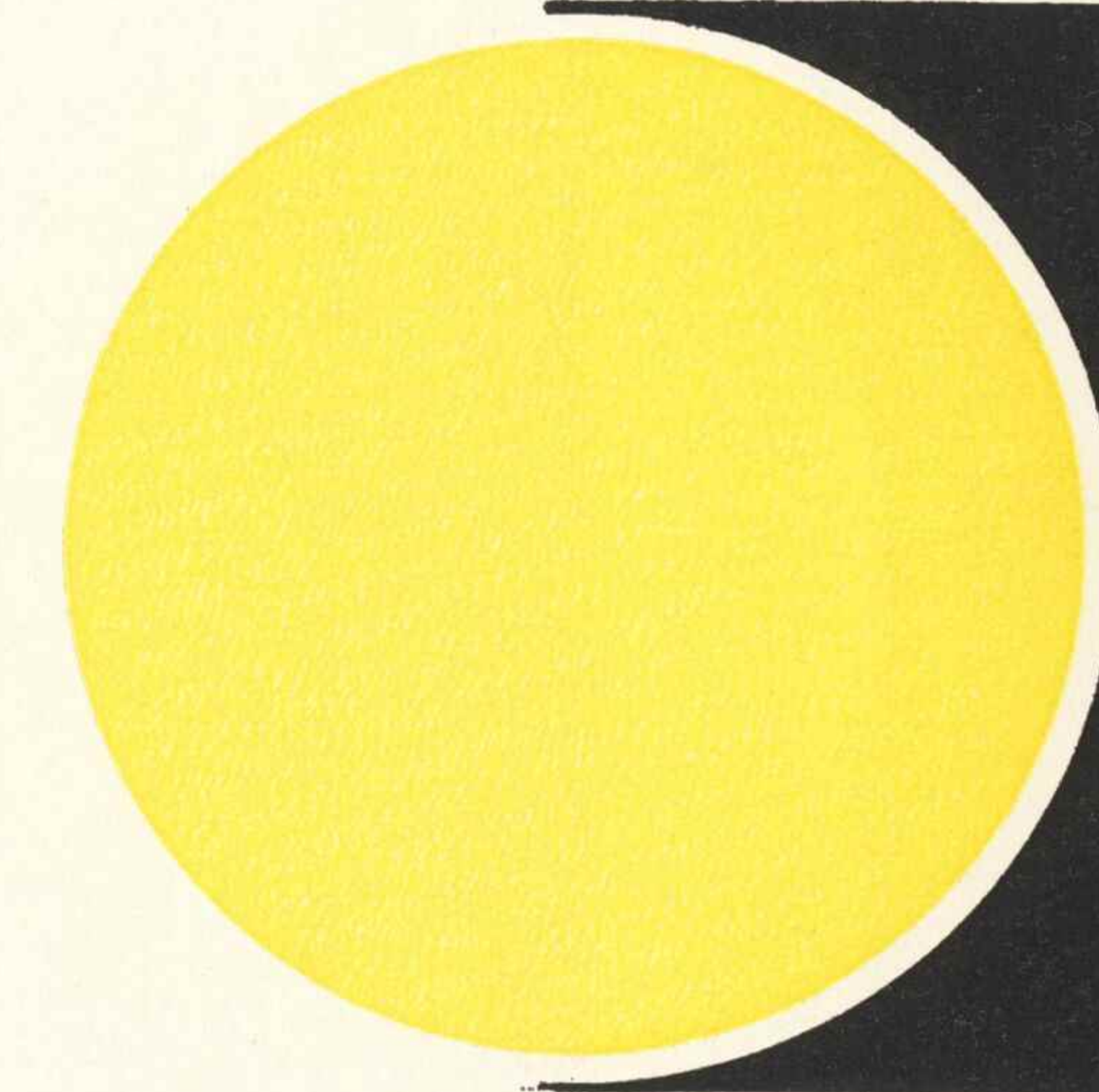
MIRA ŻELECHOWER ALEKSION

Wrocław, ul. Kraszewskiego 8/9

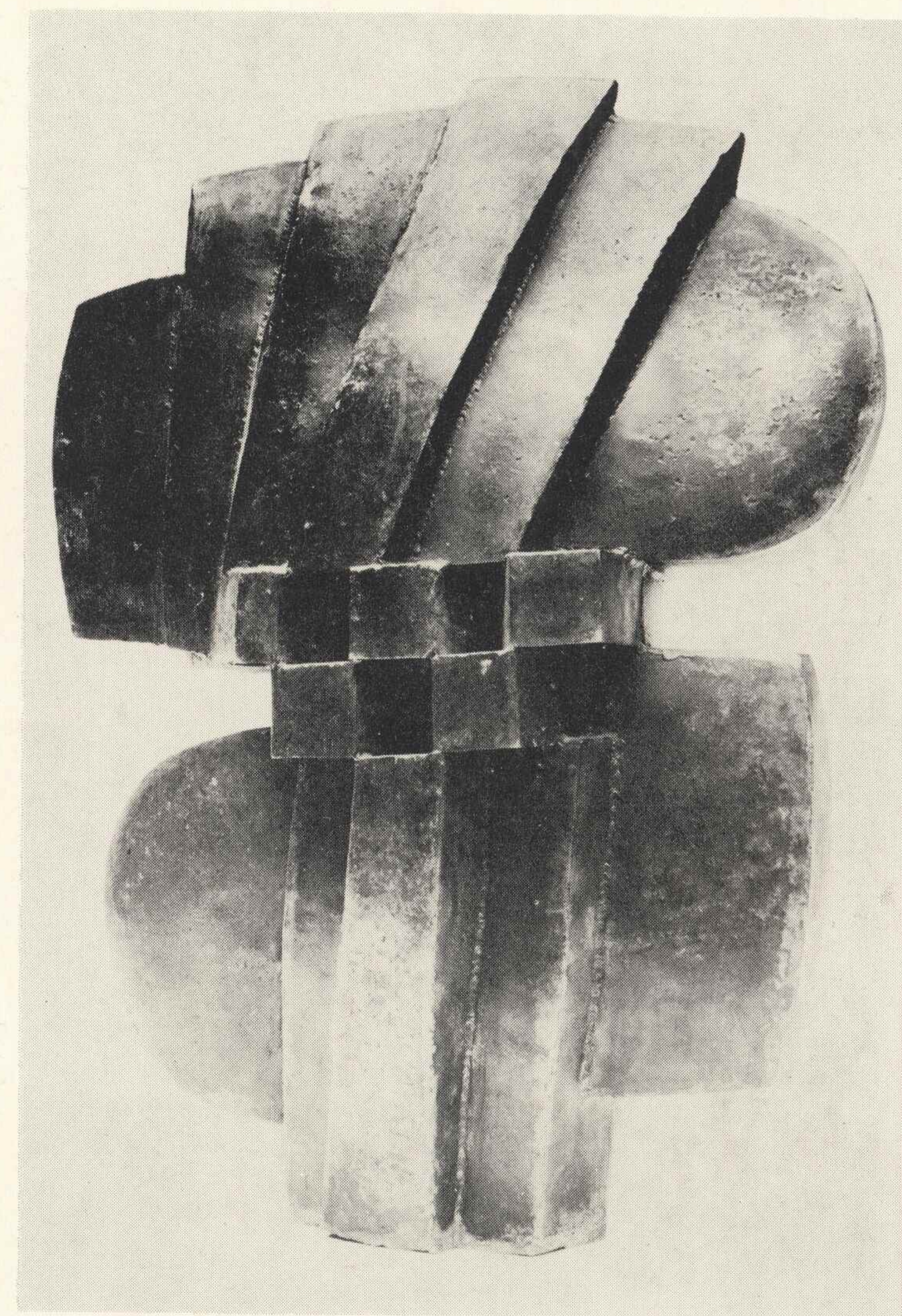
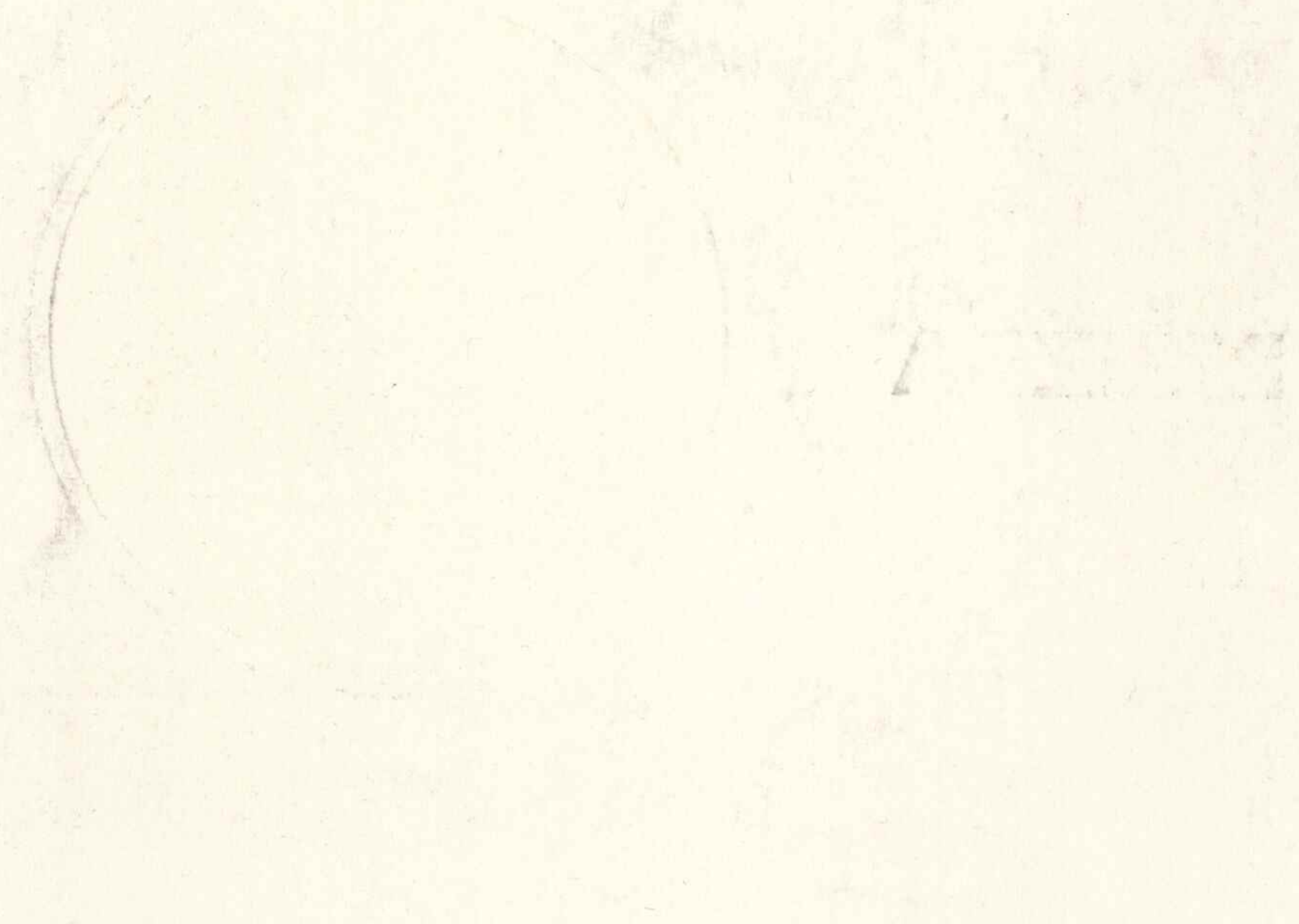
- 144. Dialog, rysunek, 56×57
- 145. Wieczór w domu, rysunek, 44×69
- 146. Scena mistyczna, rysunek, 57×46
- 147. Monolog z rekwizytem, rysunek, 46×49
- 148. Spektakl, rysunek, 63×46
- 149. Gesty antyczne, rysunek, 56×47

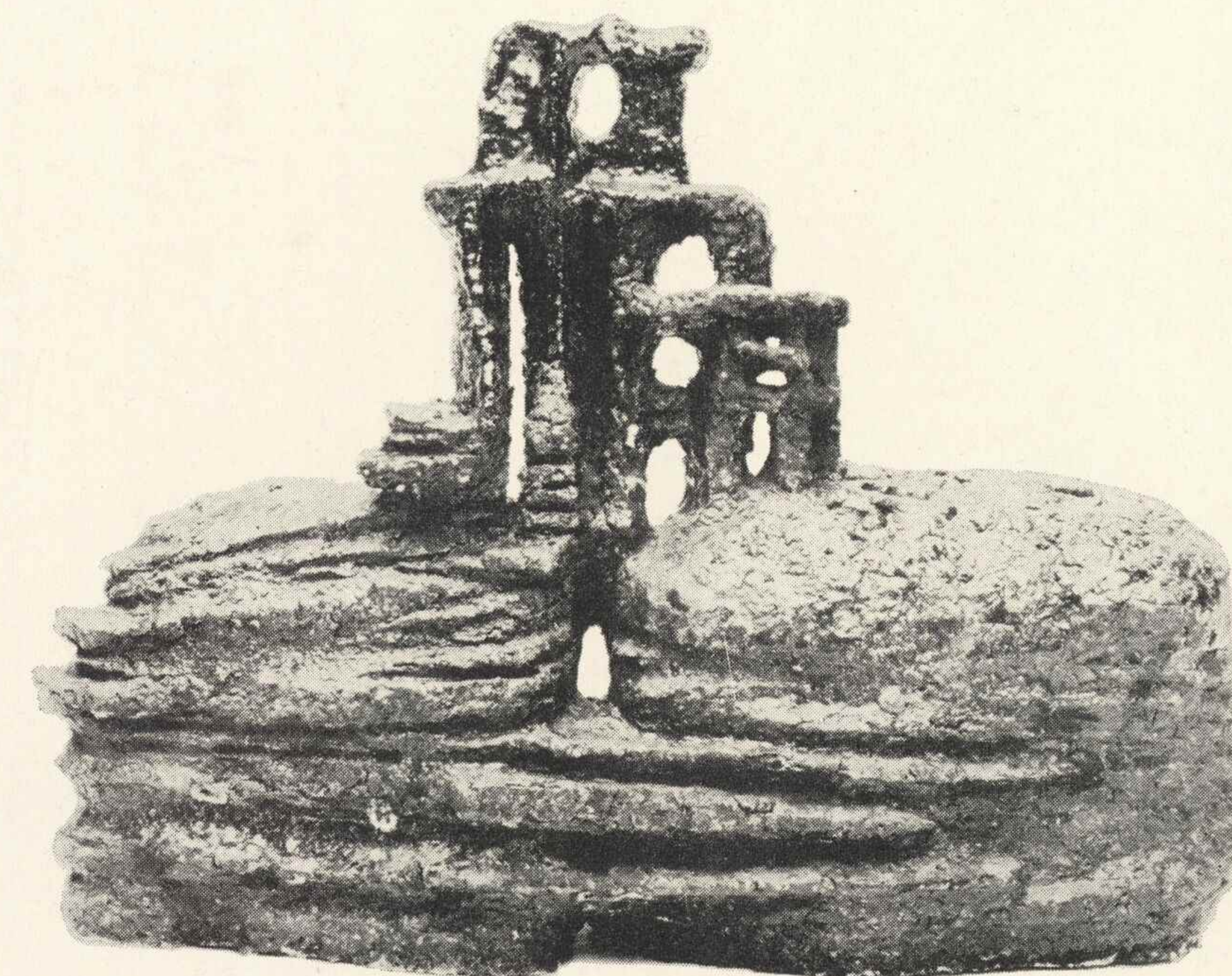
RZEŹBA

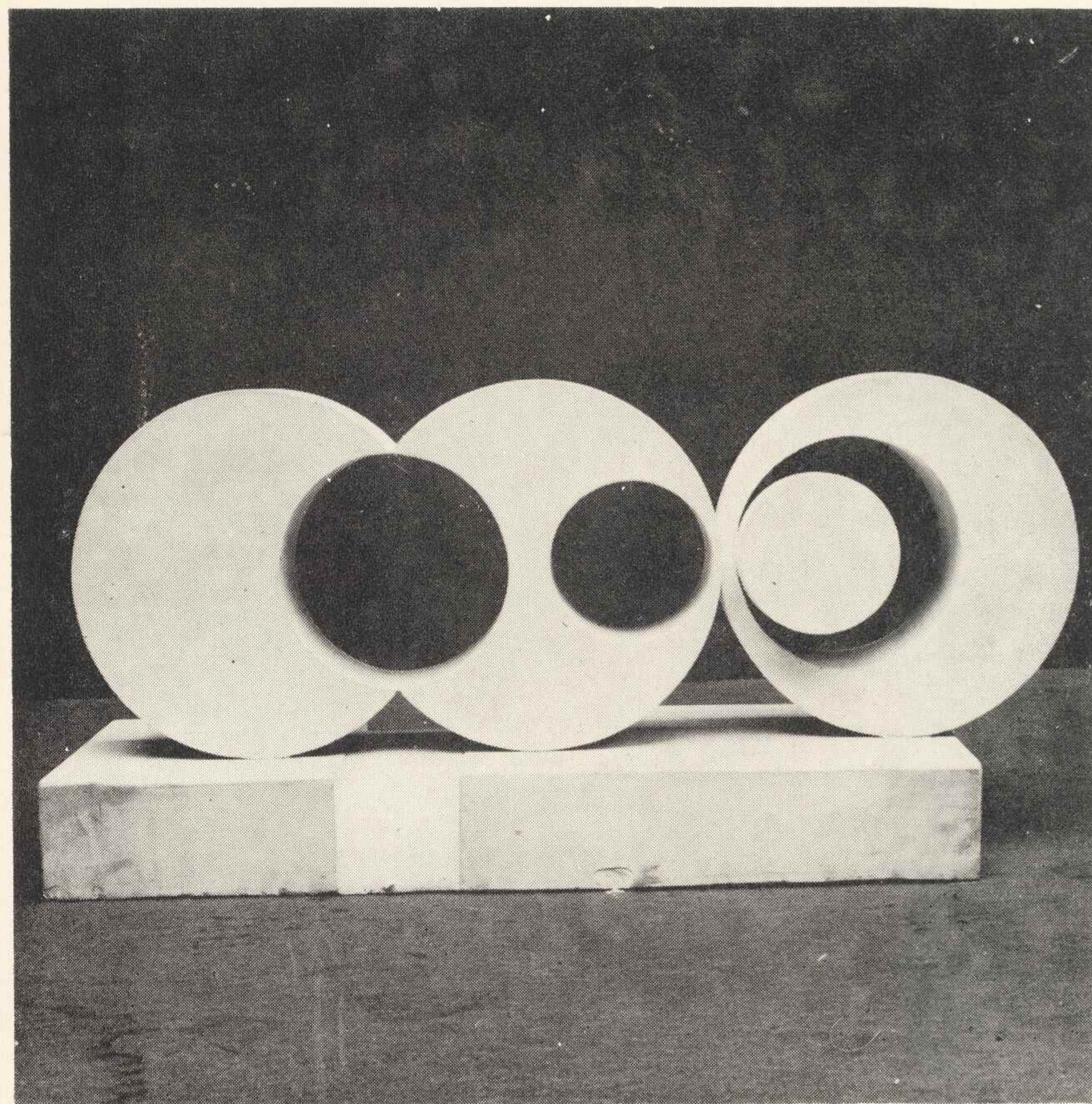

JERZY BOROŃ
Wrocław, Pl. Polski 5
1. Zmienność, metal

MARIA BOR OLSZAMOWSKA
Wałbrzych, ul. Długa 55/7
2. Ikar, żeliwo, 170 cm

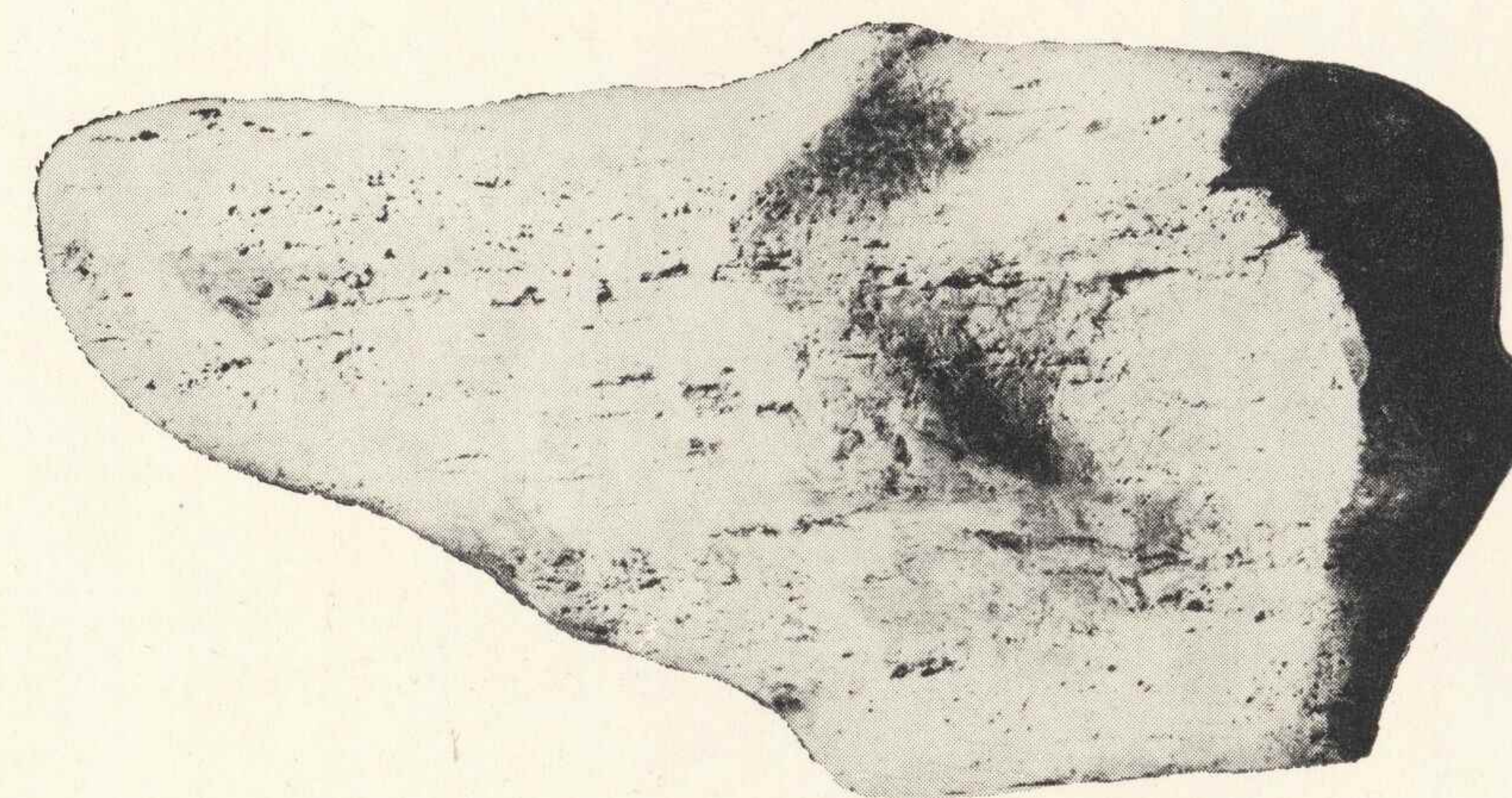

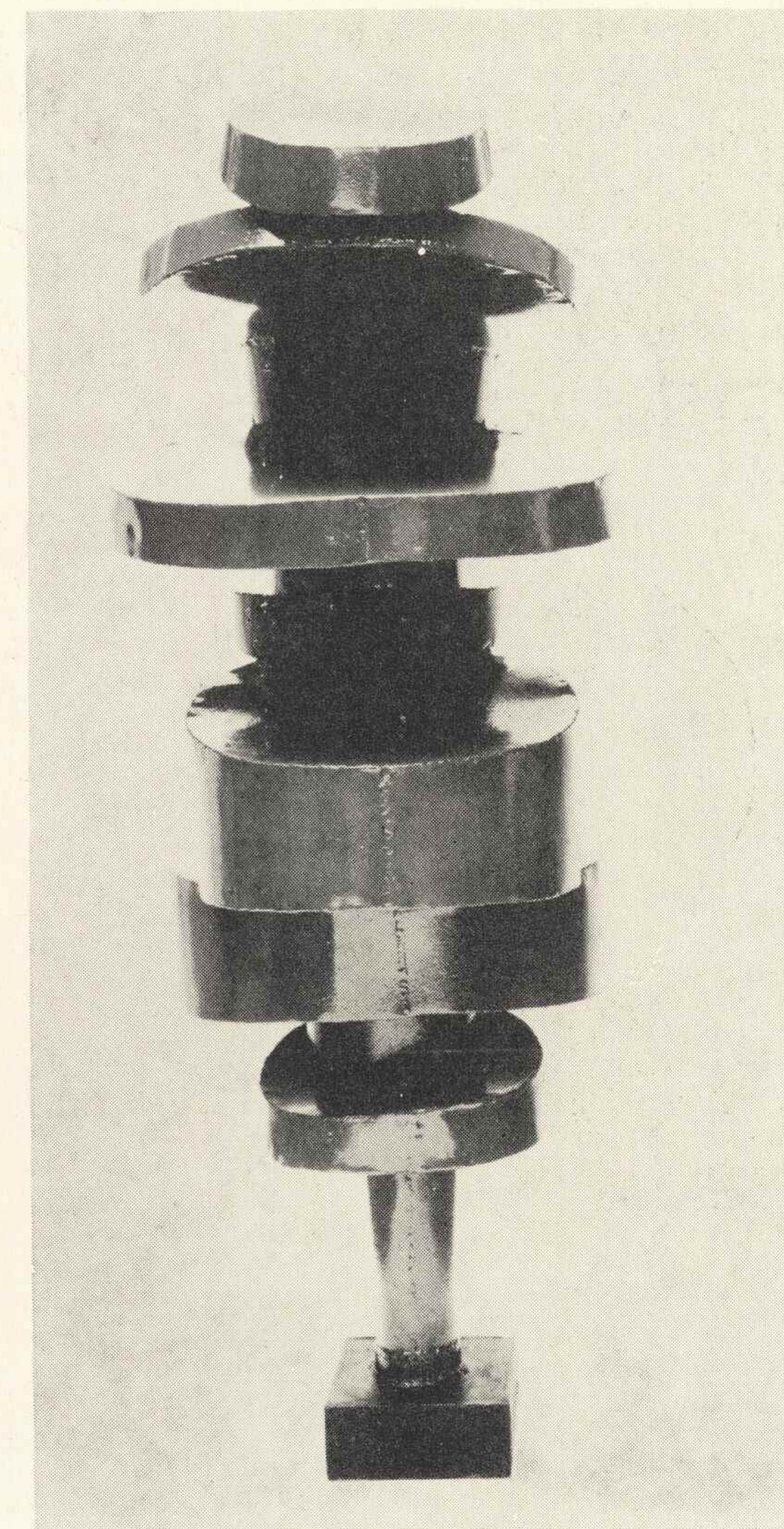
ADOLF COGIEL
Wrocław, ul. Sempołowskiej 72
3. Kompozycja na temat koła, gips, 50 cm

STEFAN DOUSA
Wrocław, ul. Klary Zetkin 4/3
4. Ślad (medal), brąz

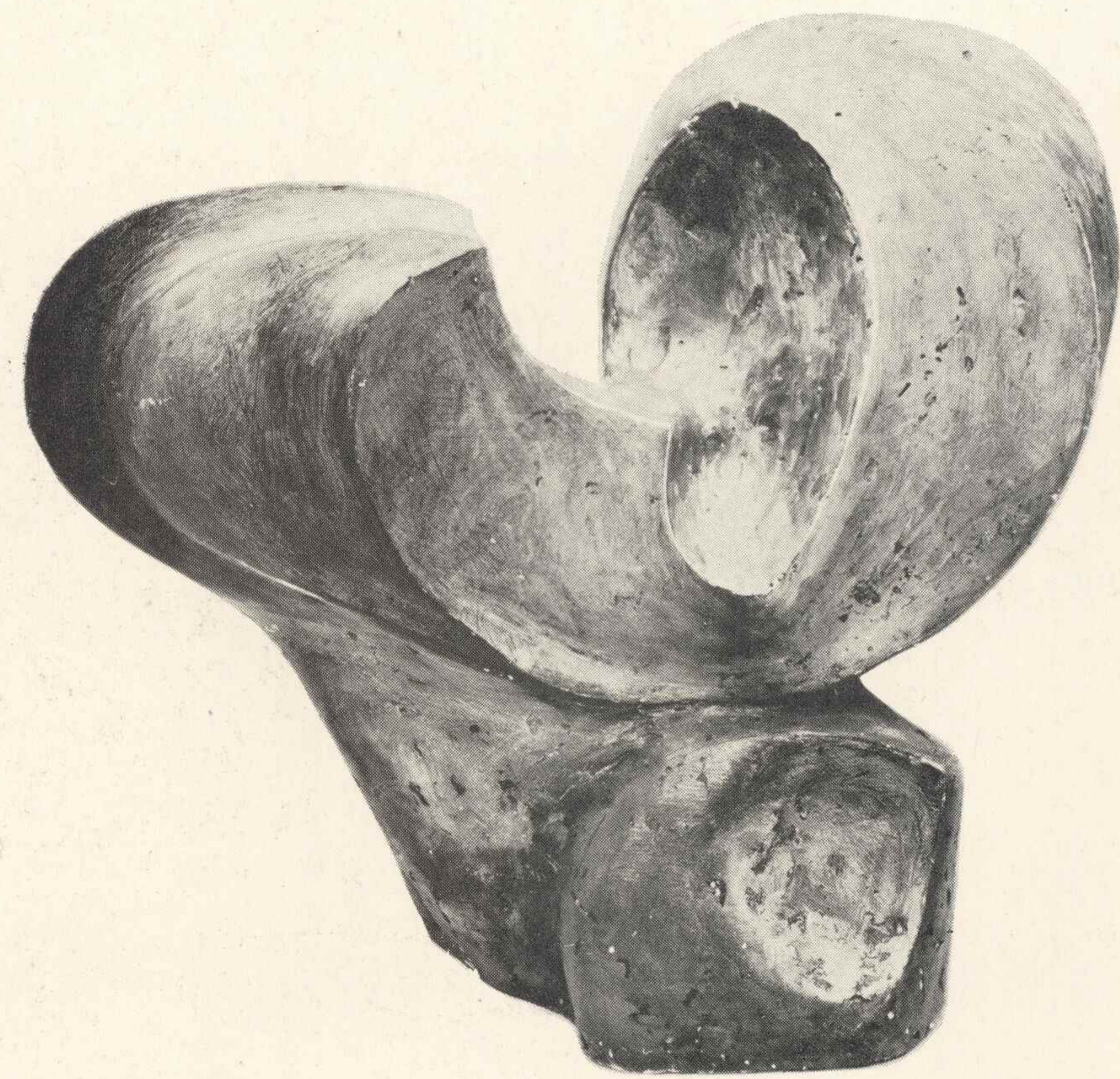

JACEK DWORSKI
Wrocław, ul. Jarzębinowa 10/27
5. Chorał, drewno, 120 cm

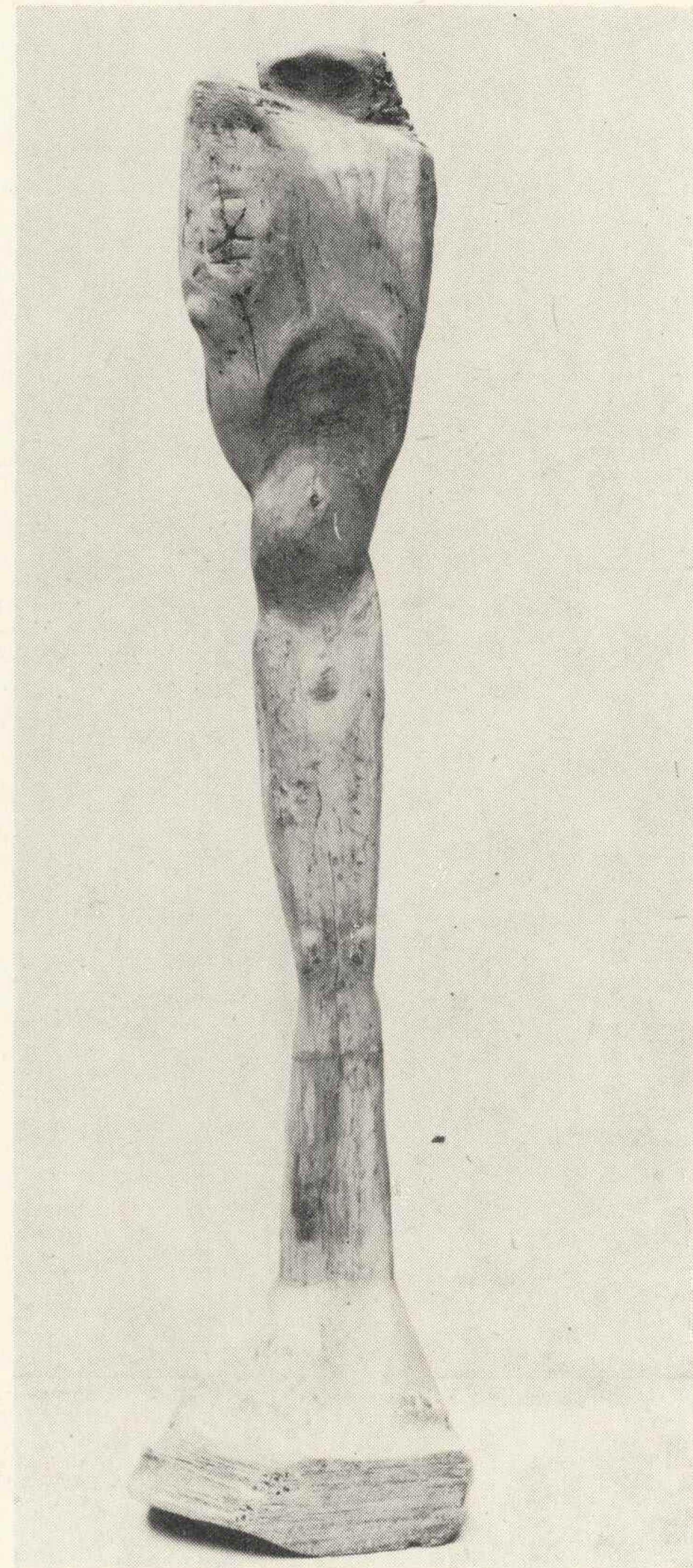

WŁADYSŁAW GARNIK
Wrocław, ul. Bosak Haukego 25/28
6. Opadanie, blacha, 120 cm

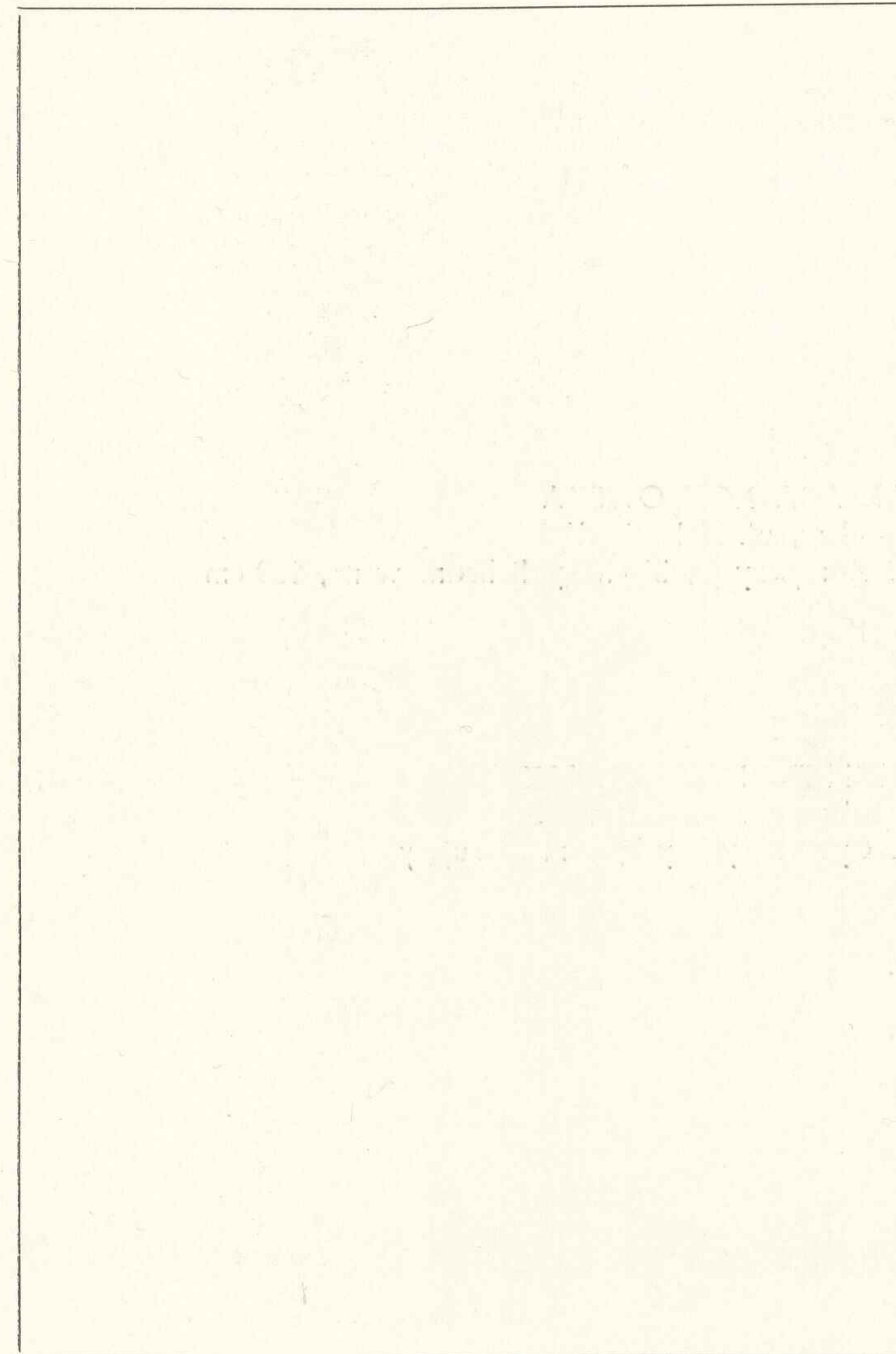

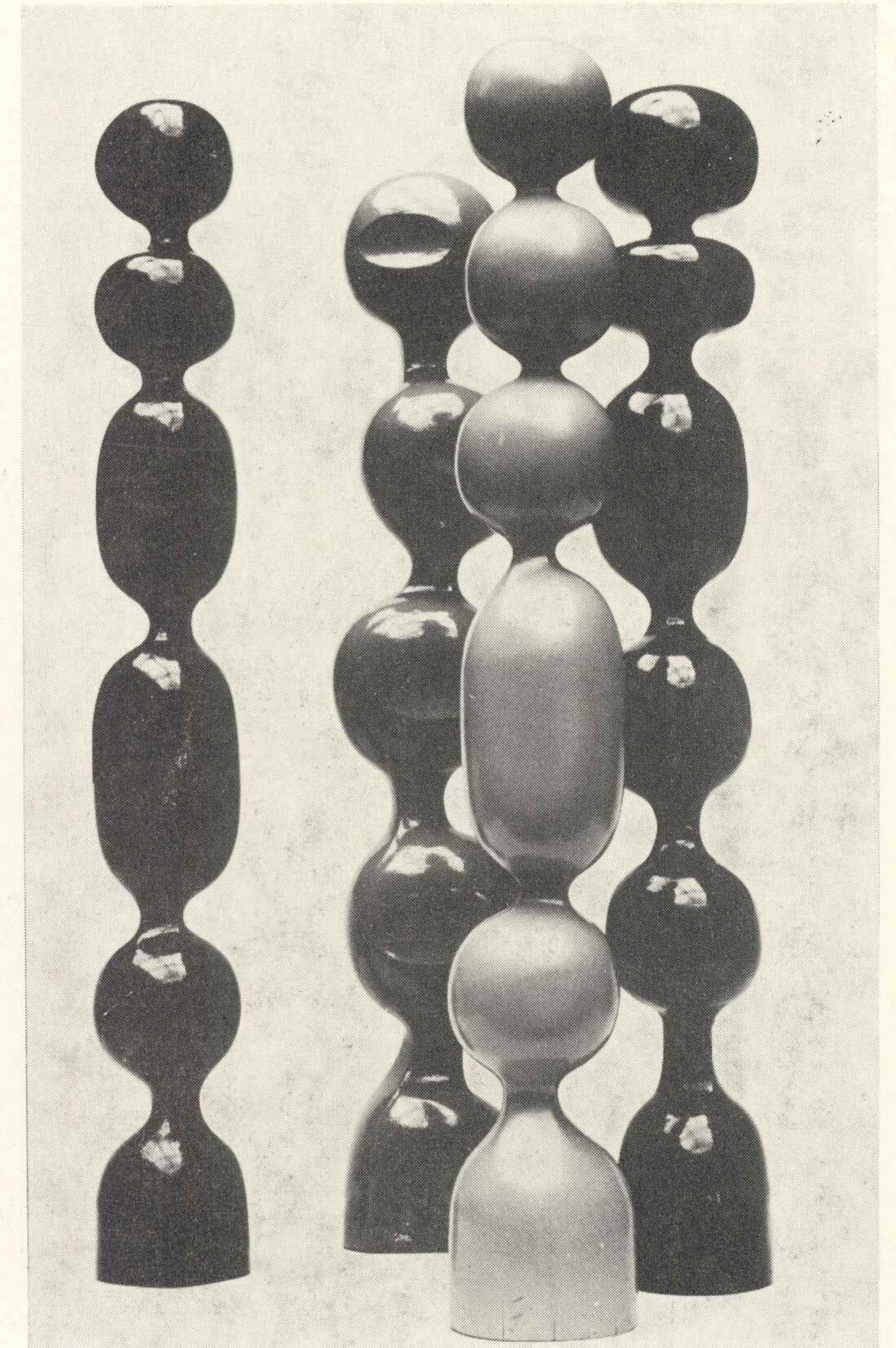
ALOJZY GRYT
Wrocław, ul. Młodych Techników 2/64
7. Forma rozwijalna, folia metalowa, 35 cm

BOGDAN HOFMAN
Wrocław, ul. Sudecka 114/22
8. Figura, drewno, 150 cm

ZDZISŁAW JURKIEWICZ
Wrocław, ul. Łaciarska 59/9
9. Obiekt I

FELIKS KOCIANKOWSKI
Wrocław, Pl. Solny 17/14
10. Bez tytułu, drewno, 112 cm

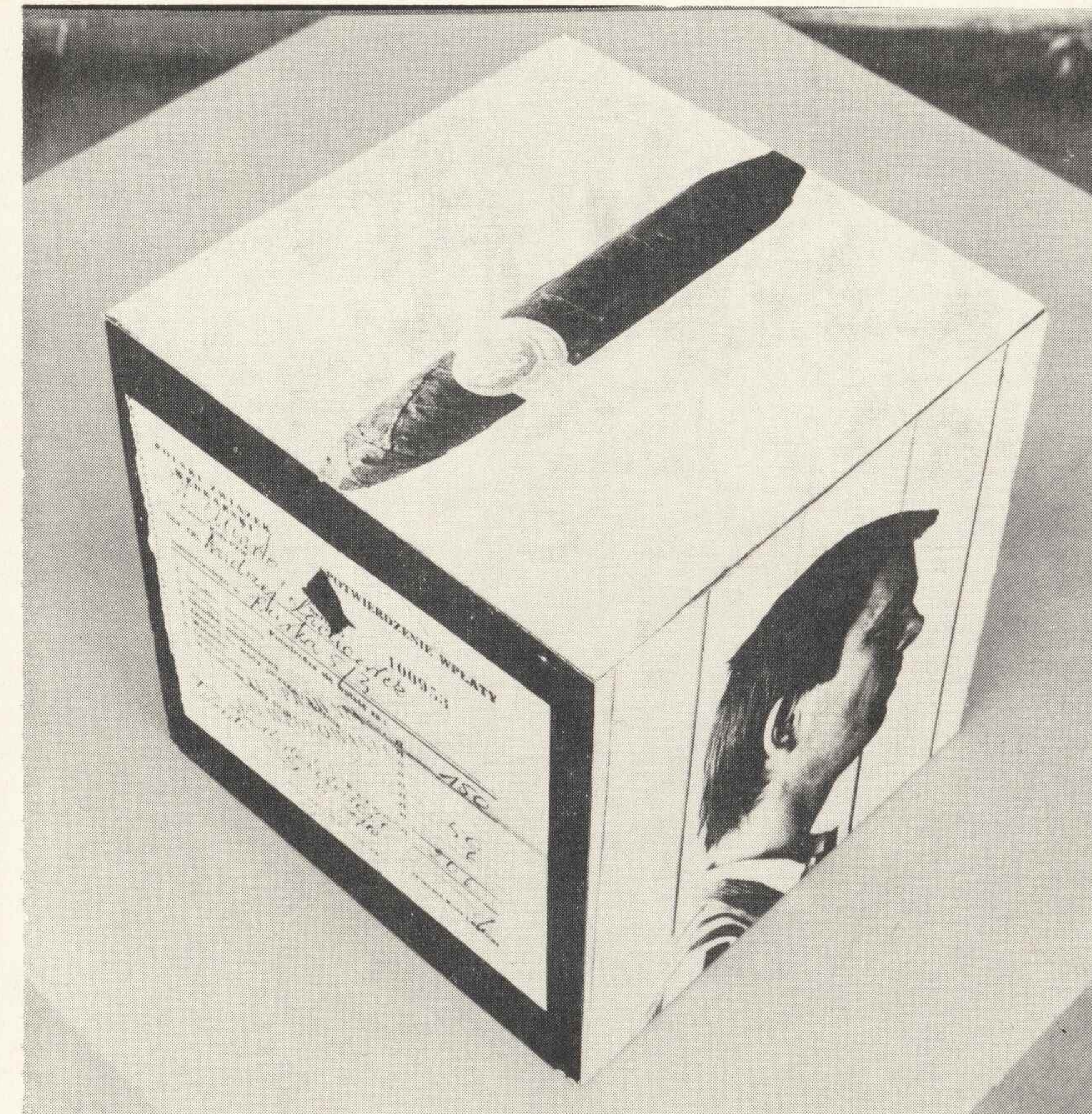

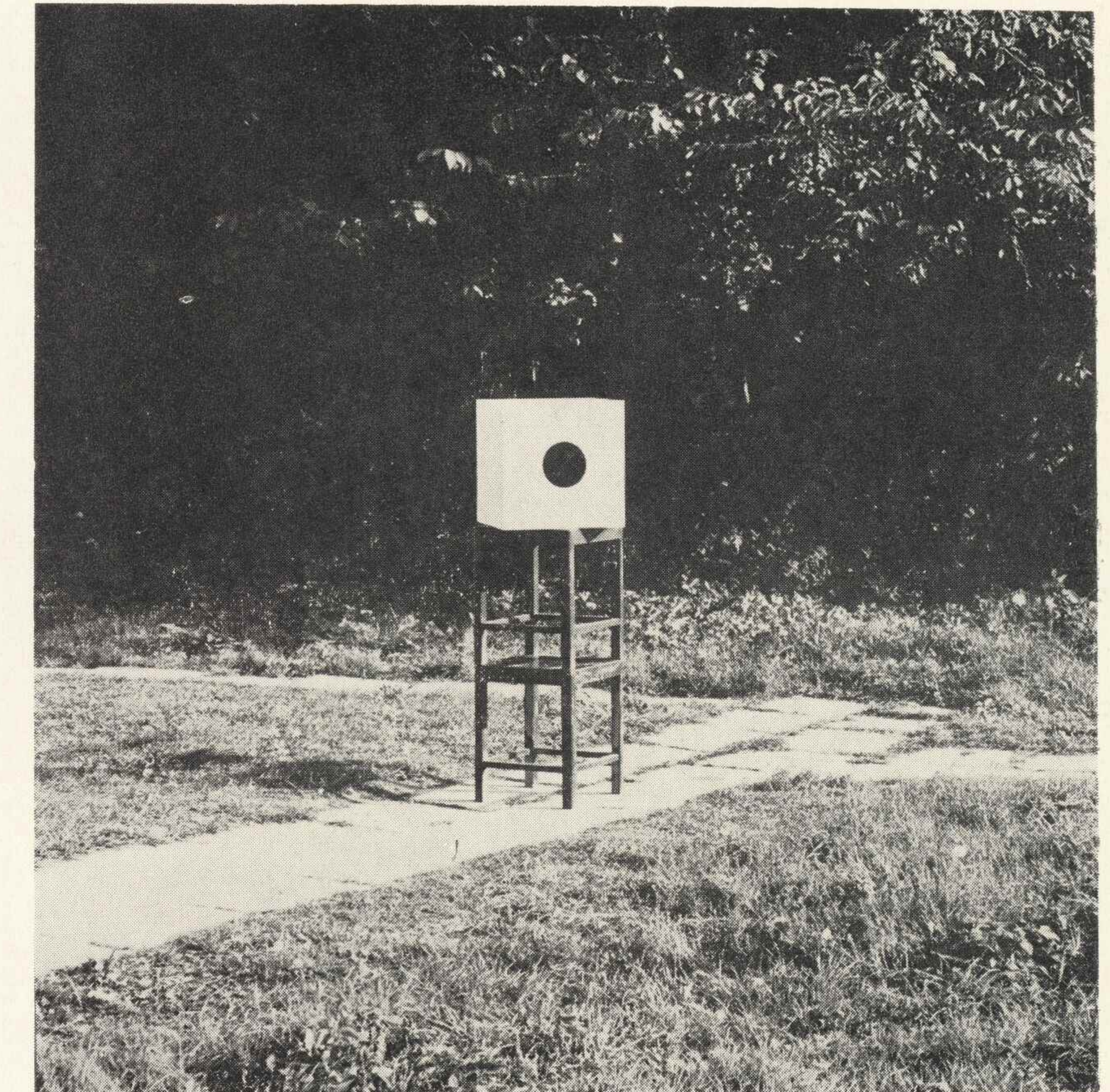
MARIAN KOWALSKI
Wrocław, ul. Łanowa 4
11. Roślina II, szamot szkliony, 210 cm

BARBARA KOZŁOWSKA
Wrocław, ul. Malarska 7/5
12. Kompozycja, blacha polichromowana, 150 cm

ZBIGNIEW MAKAREWICZ
Wrocław, ul. Kasztanowa 3
15. Cybernetyczny system sterujący

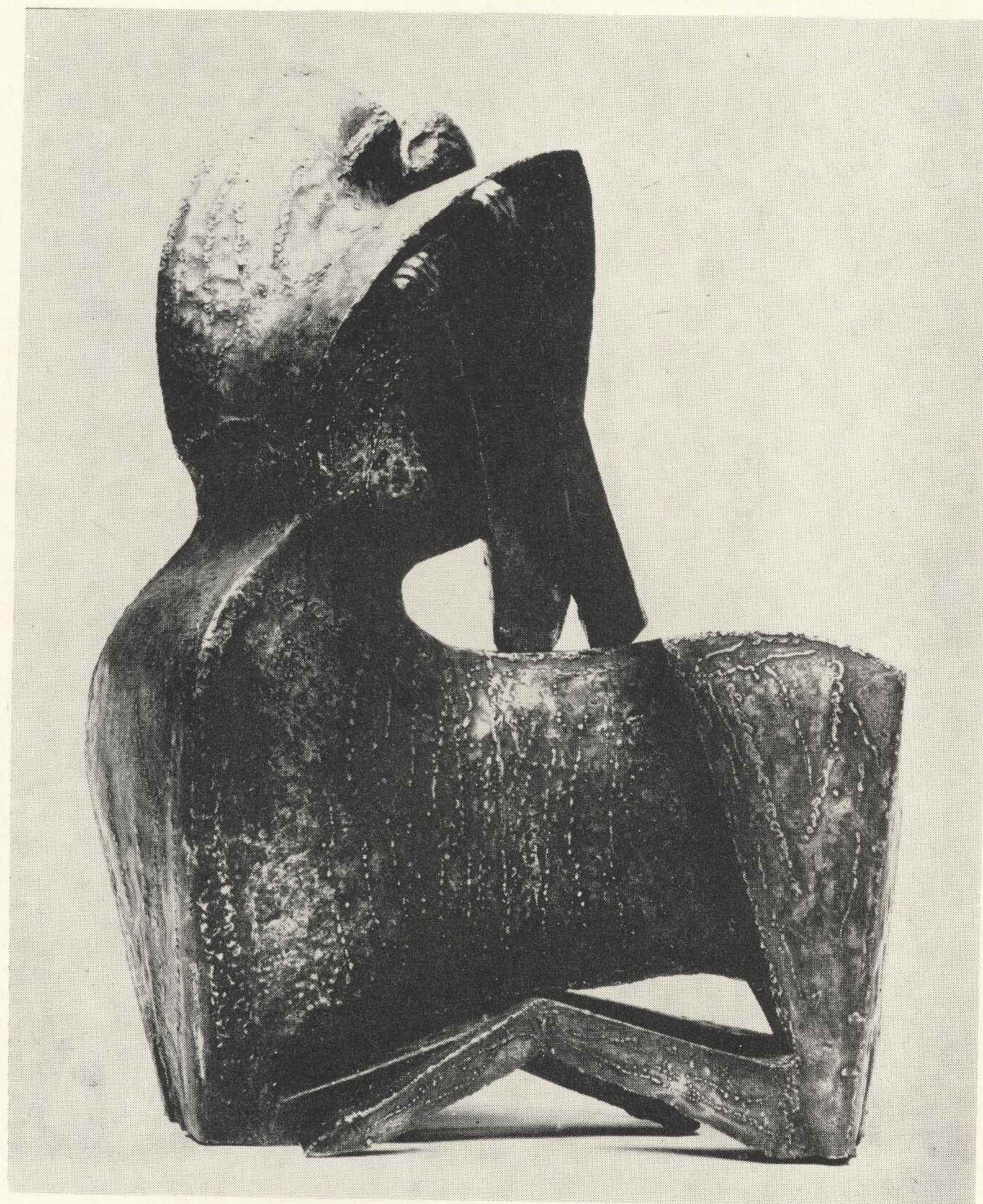
NATALIA LACH-LACHOWICZ
Wrocław, ul. Młodych Techników 12/9
13. List gończy

ANDRZEJ LACHOWICZ
Wrocław, ul. Młodych Techników 12/9
14. Model sytuacji zerowej

EWA MEHL
Wrocław, ul. Jarzębinowa 24
16. Figura I, szamot, redukcja, 135 cm

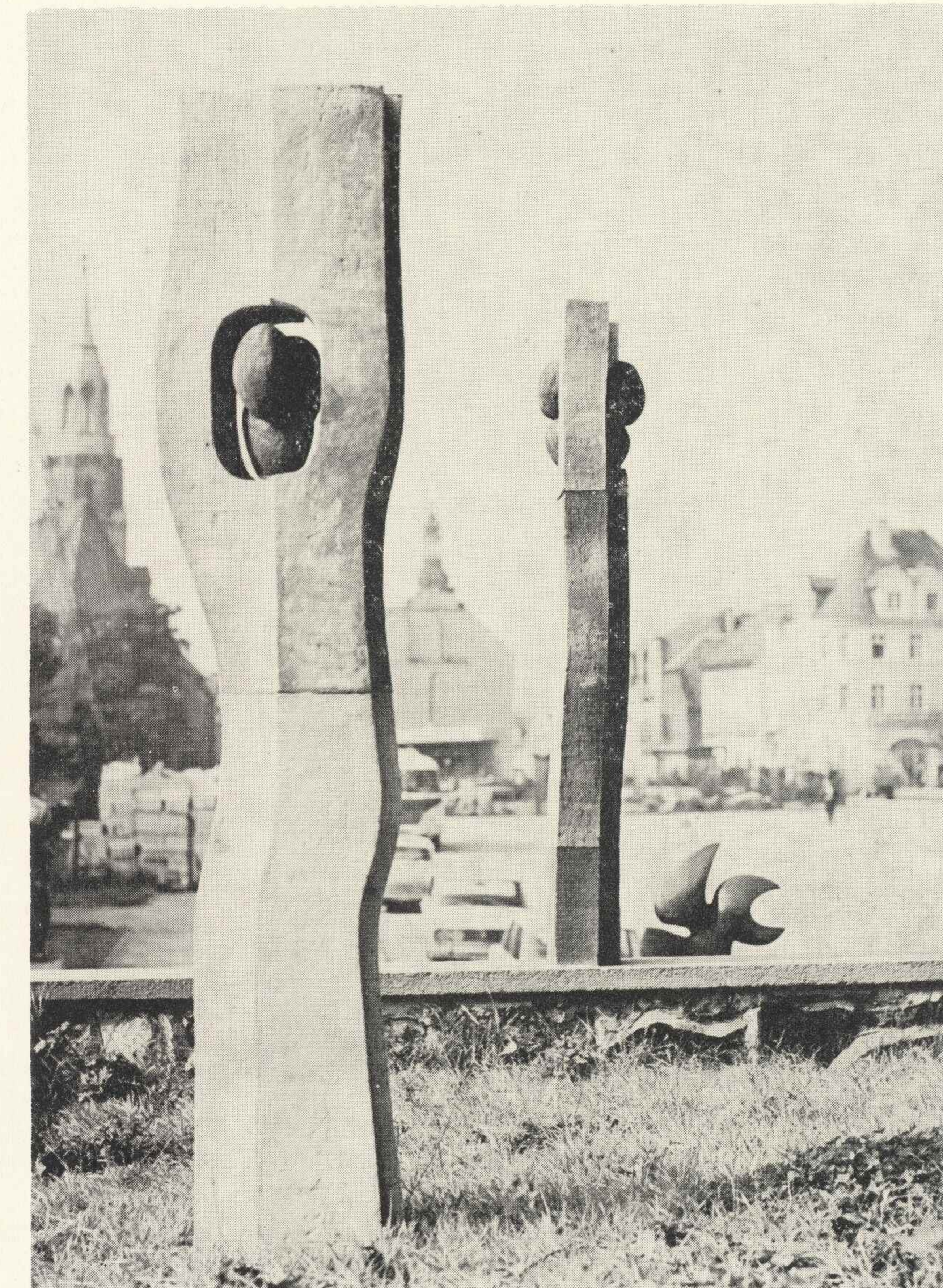

BORYS MICHAŁOWSKI
Wrocław, ul. Jarzębinowa 24
17. Centaur, metal, wys. 97 cm

ALFONS NAWARECKI
Wrocław, ul. Dworcowa 4/9
18. Kompozycja, drewno

JANINA PISKOROWSKA PIELA
Wrocław, ul. Skwierzyńska 24/39
19. Kompozycja z miedzią, metal

KRYSTYNA PŁAWSKA
Wrocław, ul. Podwale 59/3
20. Projekt pomnika Marii C. Skłodowskiej, żeliwo, wys. 160 cm

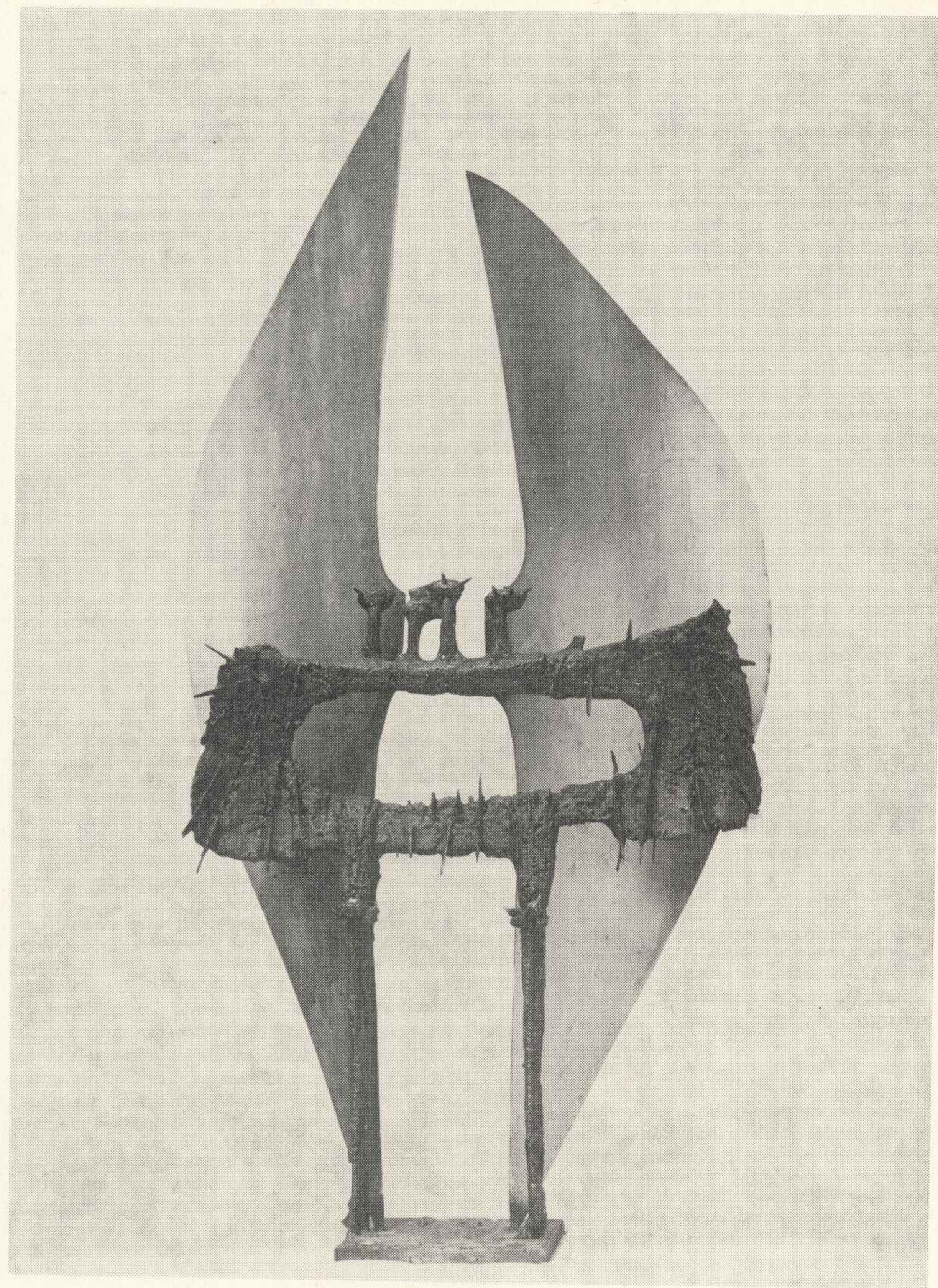

ALFREDA POZNAŃSKA
Wrocław, ul. Powst. Śląskich 181/2
21. Kompozycja S1, ceramika, wys. 170 cm

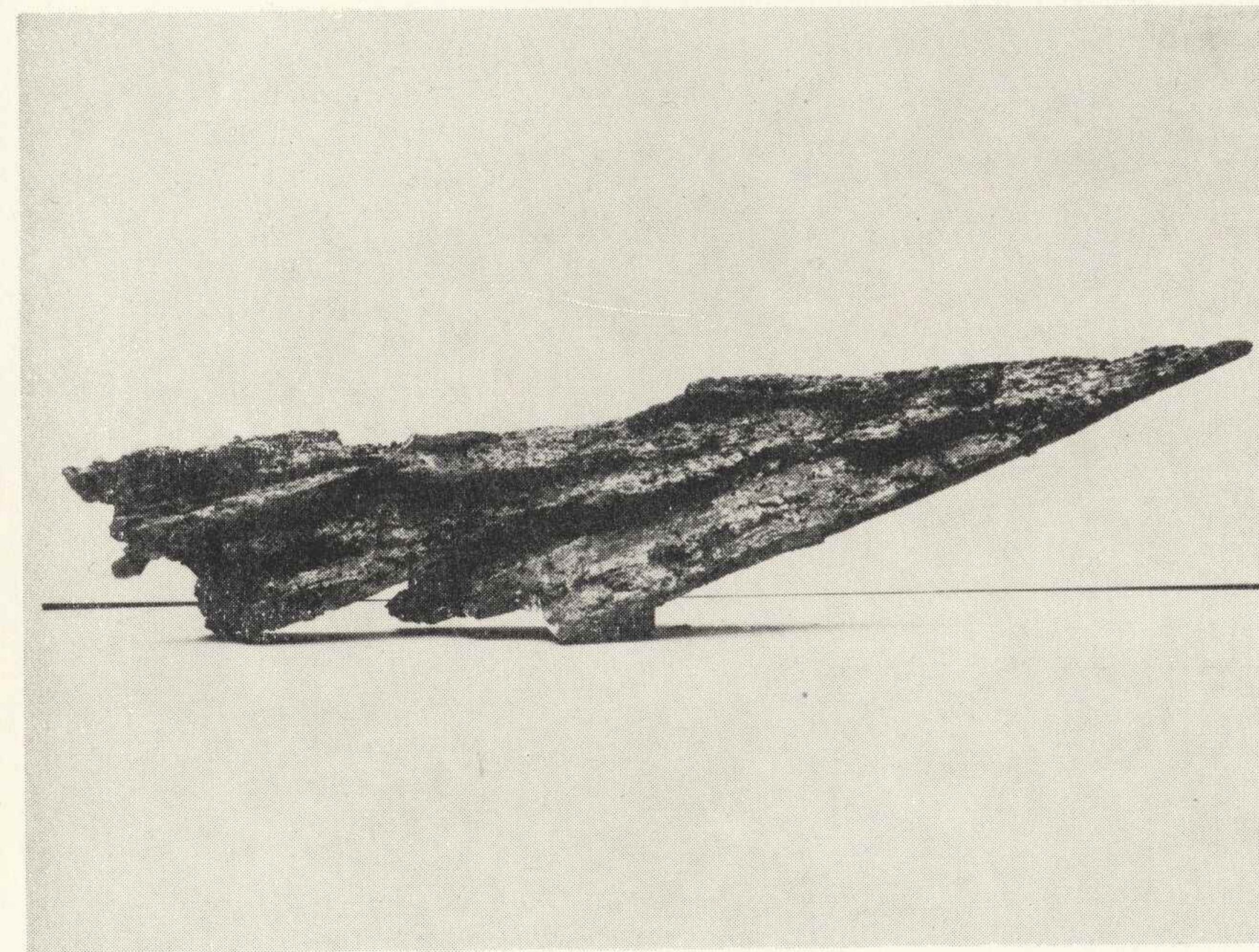

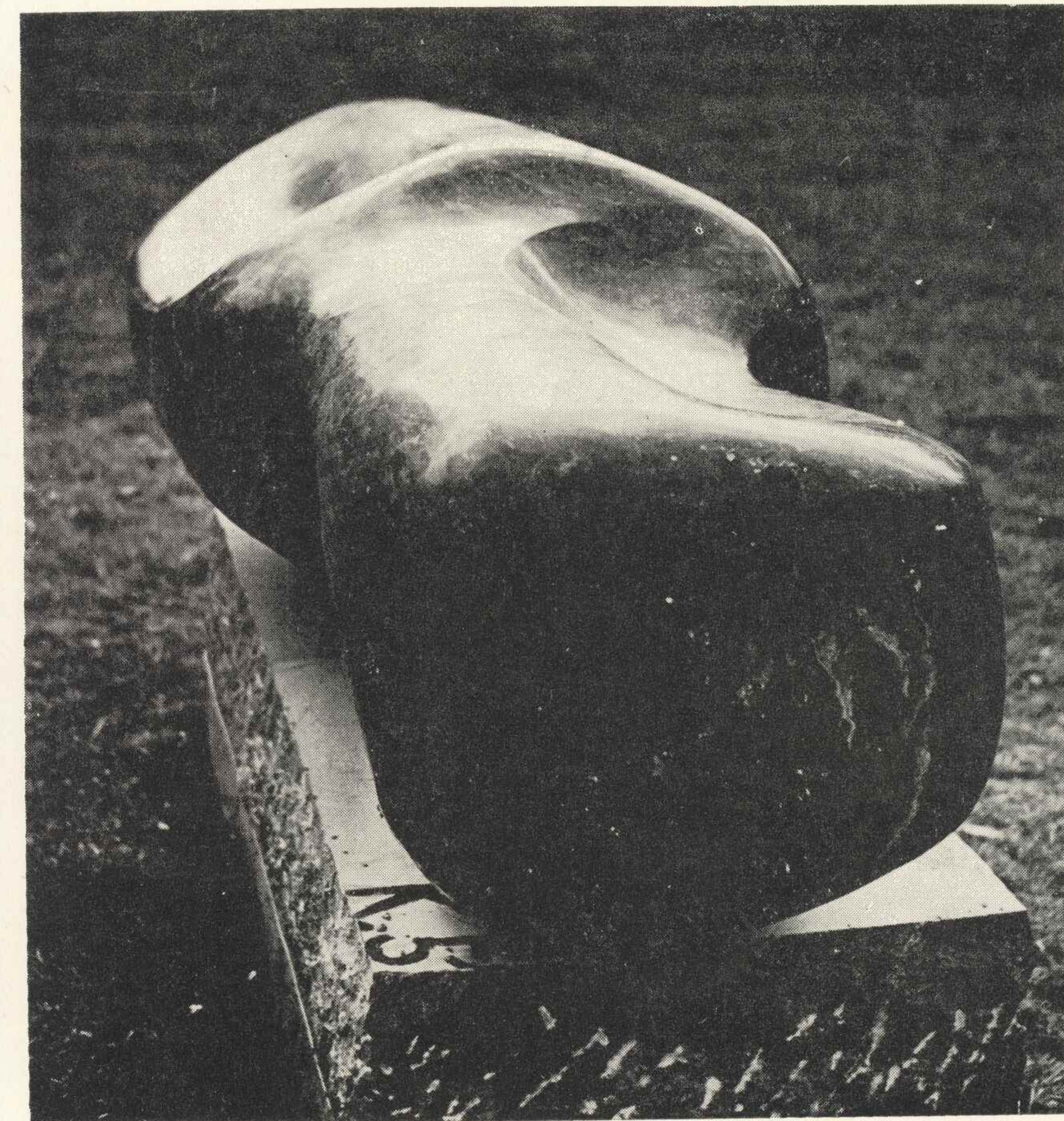
ŁUCJA SKOMOROWSKA
Wrocław, ul. Lompy 20/8
22. Szachiści, metal

JANINA SZCZYRCZYŃSKA
Wrocław, ul. Ofiar Oświęcimskich 3/1
23. Skrzydlaci, metal i tworzywo

TADEUSZ TELLER
Wrocław, ul. Próchnika 181/1
25. Grzybek, ceramika, 120 cm

WŁADYSŁAW TUMKIEWICZ
Wrocław, ul. Kotsisa 14/2
26. Kompozycja pozioma, marmur

RYSZARD ZAMORSKI
Wrocław, ul. Św. Antoniego 42/13
27. Błękitny Anioł, drewno polichromowane, wys. 165 cm

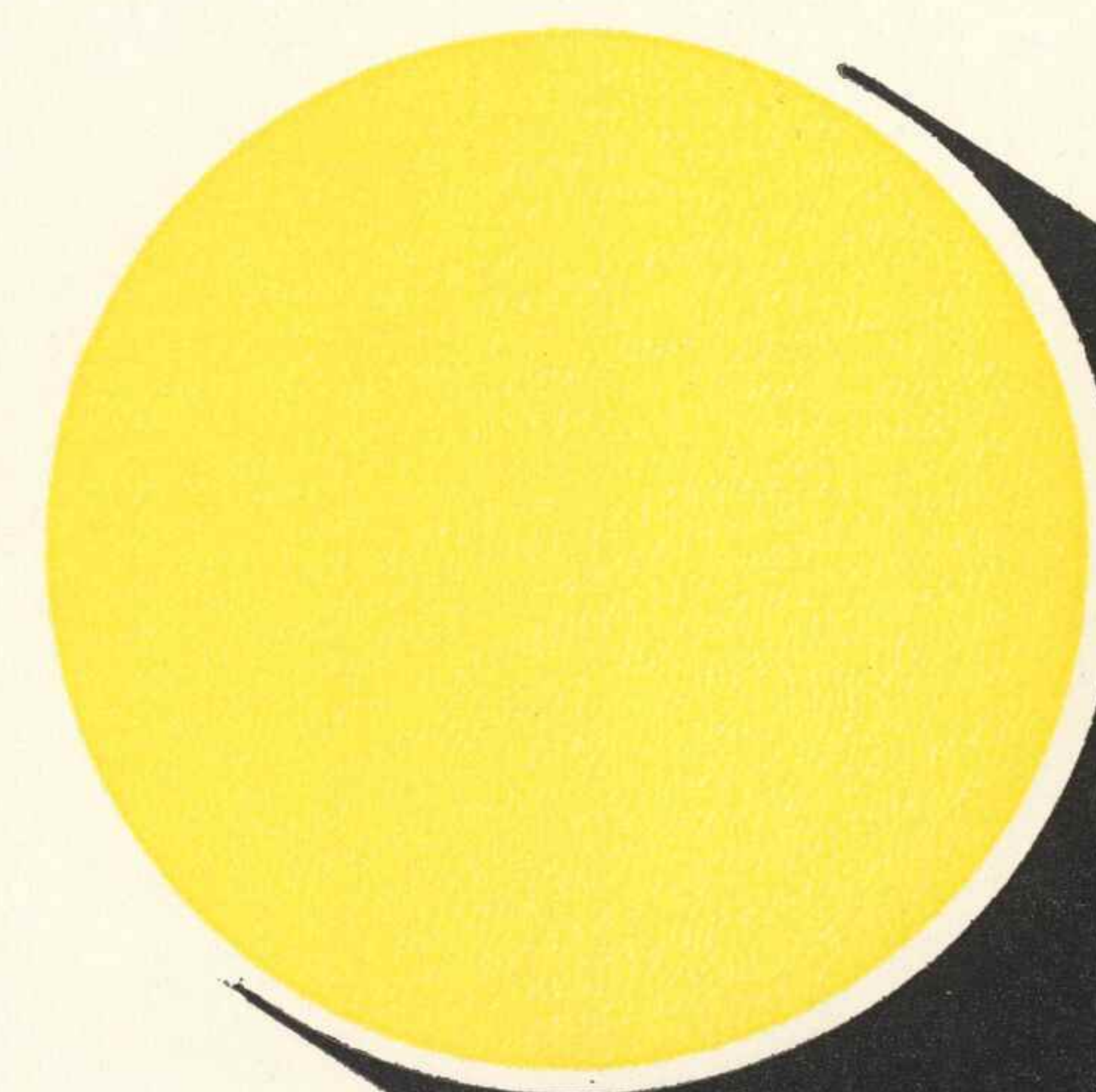
LECH SZUTKOWSKI
Wrocław, ul. Raławicka 49
24. Karzeł, odlew

MIECZYŚLAW ZDANOWICZ
Wrocław, ul. Jarzębinowa 24
28. Kompozycja I, kamień-ceramika

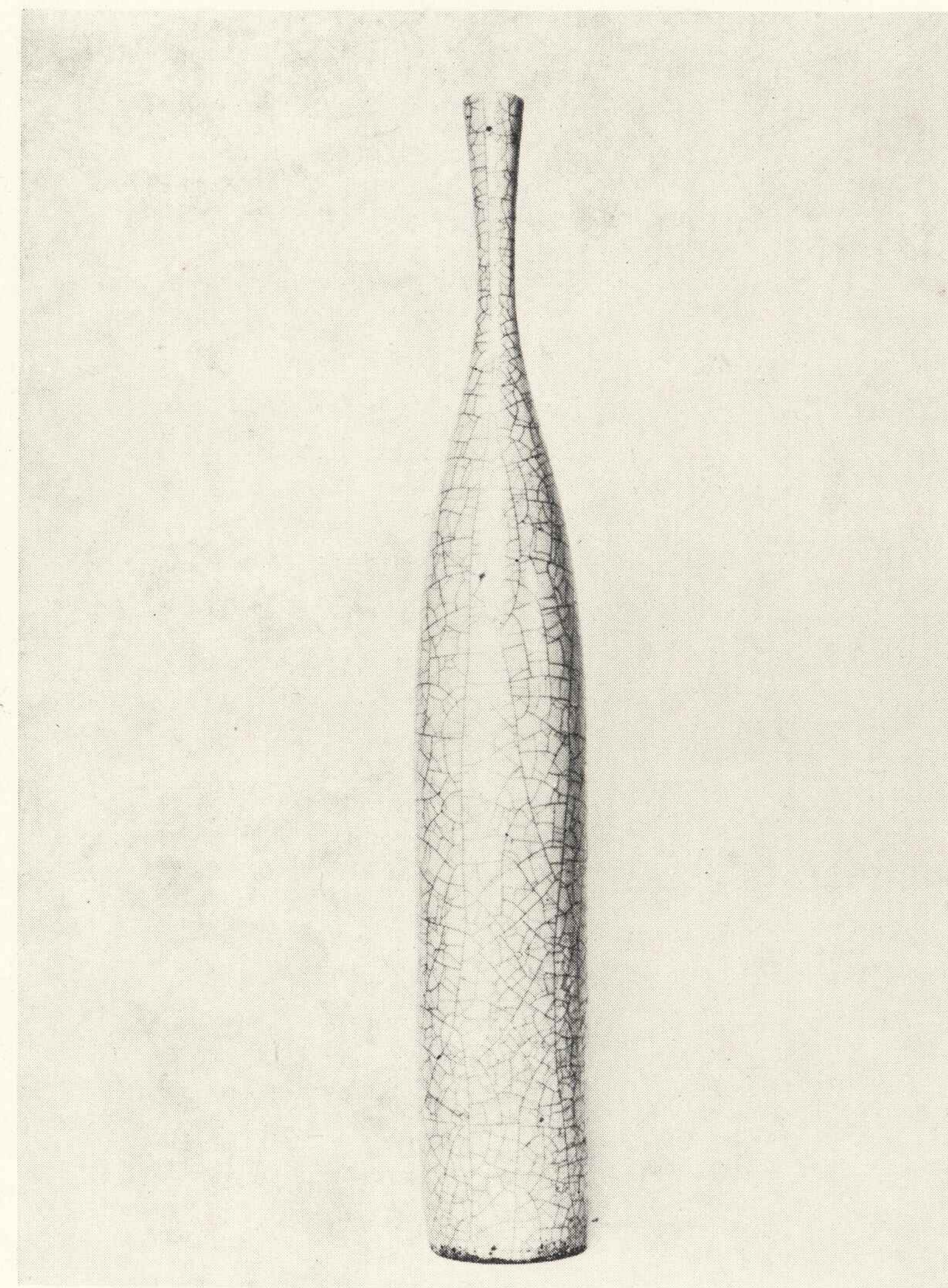
BARBARA KOZŁOWSKA
ZBIGNIEW MAKAREWICZ
ERNEST NIEMCZYK
WIESŁAW REMBIELIŃSKI
RYSZARD ZAMORSKI
29. Ciągłe spadanie — Kompozycja przestrzeni emocjonalnej, dokumentacja

CERAMIKA

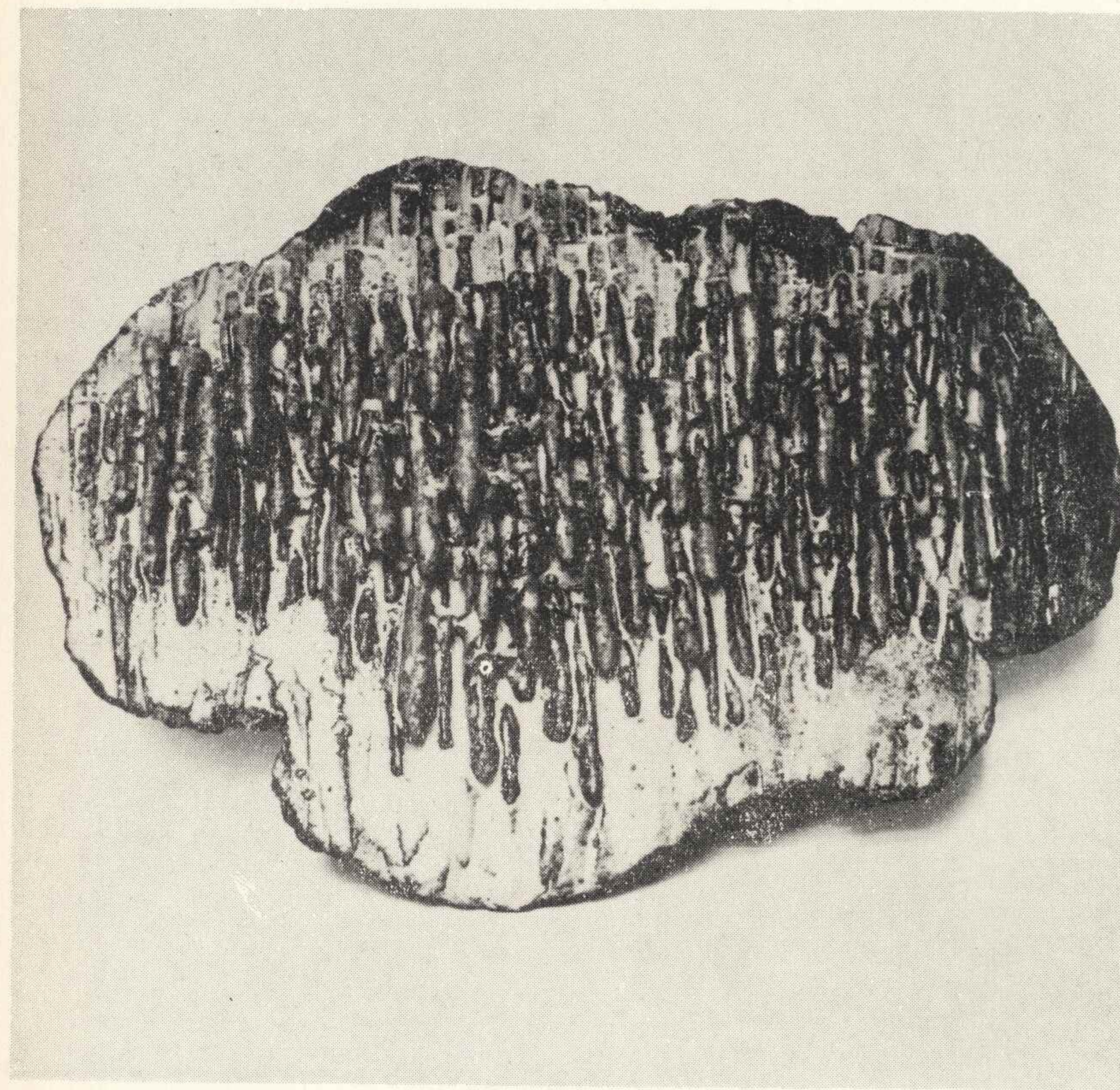

KRYSTYNA CYBIŃSKA

Wrocław, ul. Katowicka 40/2

1. Misa zielona, szkliwo redukcyjne, wys. 45 cm
- 2. Butla, szkliwo craquelé, wys. 83 cm
3. Misa, szkliwo craquelé, średnica 60 cm
4. Zestaw 3 form, szkliwo redukcyjne, 30 cm, 32 cm, 12×17 cm

RUFIN KOMINEK

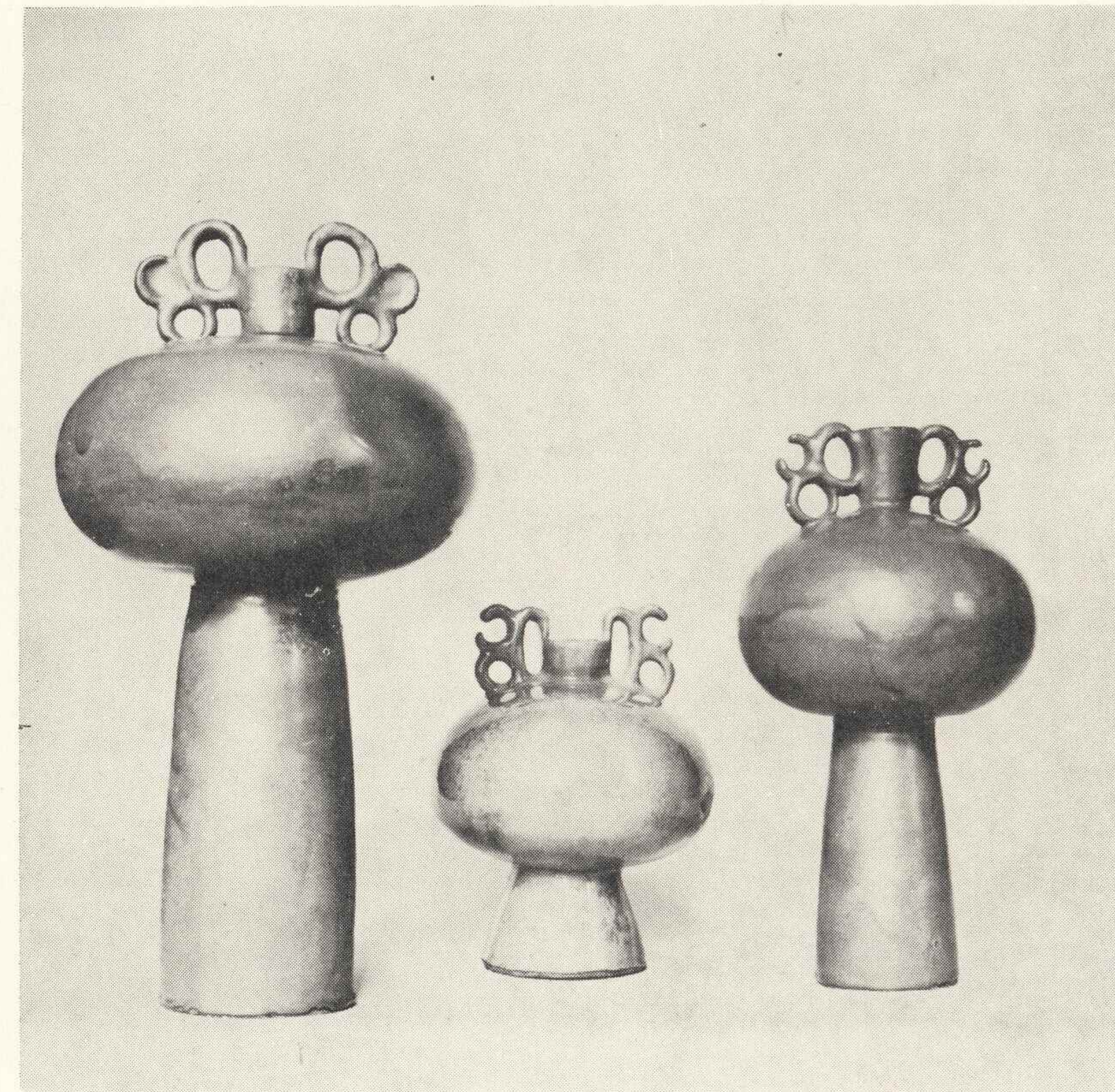
Wrocław, ul. Barlickiego 39/13

- 5. Zestaw ARI (4 wazony dekorac.), szkliwo redukcyjne, wys. 45 cm, 45 cm, 32 cm
- 6. Zestaw ARG (5 wazonów dekorac.), szkliwo matowe, wys. 15 cm, 20 cm, 29 cm, 37 cm
- 7. Zestaw ANEMI (5 wazonów dekorac.), szkliwo krystaliczne kobaltowe, wys. 18 cm, 22 cm, 31 cm, 37 cm, 37 cm
- 8. Zestaw ANERI (5 wazonów dekorac.), szkliwo pociekowe-kobaltowe, wys. 18 cm, 20 cm, 23 cm, 32 cm, 41 cm
- 9. Zestaw AMICO (5 wazonów dekorac., kamionka-szkliwo kobaltowe, wys. 18 cm, 19 cm, 23 cm, 32 cm, 41 cm
- 10. Zestaw AMI (3 wazony dekorac.), kamionka-szkliwo kobaltowe, wys. 18 cm, 31 cm, 37 cm
- 11. Forma dekoracyjna IZIS, masa szamotowa, szkliwo turkusowe, wys. 49 cm
- 12. Forma dekoracyjna ORION, masa szamotowa, szkliwo matowe, wys. 58 cm
- 13. Forma dekoracyjna IDOL, masa szamotowa, szkliwo kamionkowe, wys. 75 cm
- 14. Forma dekoracyjna WEGA, masa szamotowa, szkliwo kamionkowe-kobaltowe, 65×52 cm
- 15. Kafel dekoracyjny ITAKA, masa szamotowa — szkliwo turkusowe, 60×70 cm
- 16. Wazon dekoracyjny ANERIS, szkliwo kamionkowe-kobaltowe, wys. 15 cm

BARBARA KOWALCZYK

Wrocław, ul. Kościuszki 28/5

- 17. Zestaw 3 form dekoracyjnych, szkliwo srebrnoszare, wys. 30 cm
- 18. Zestaw 2 form dekoracyjnych, szkliwo srebrnoszare, wys. 30 cm

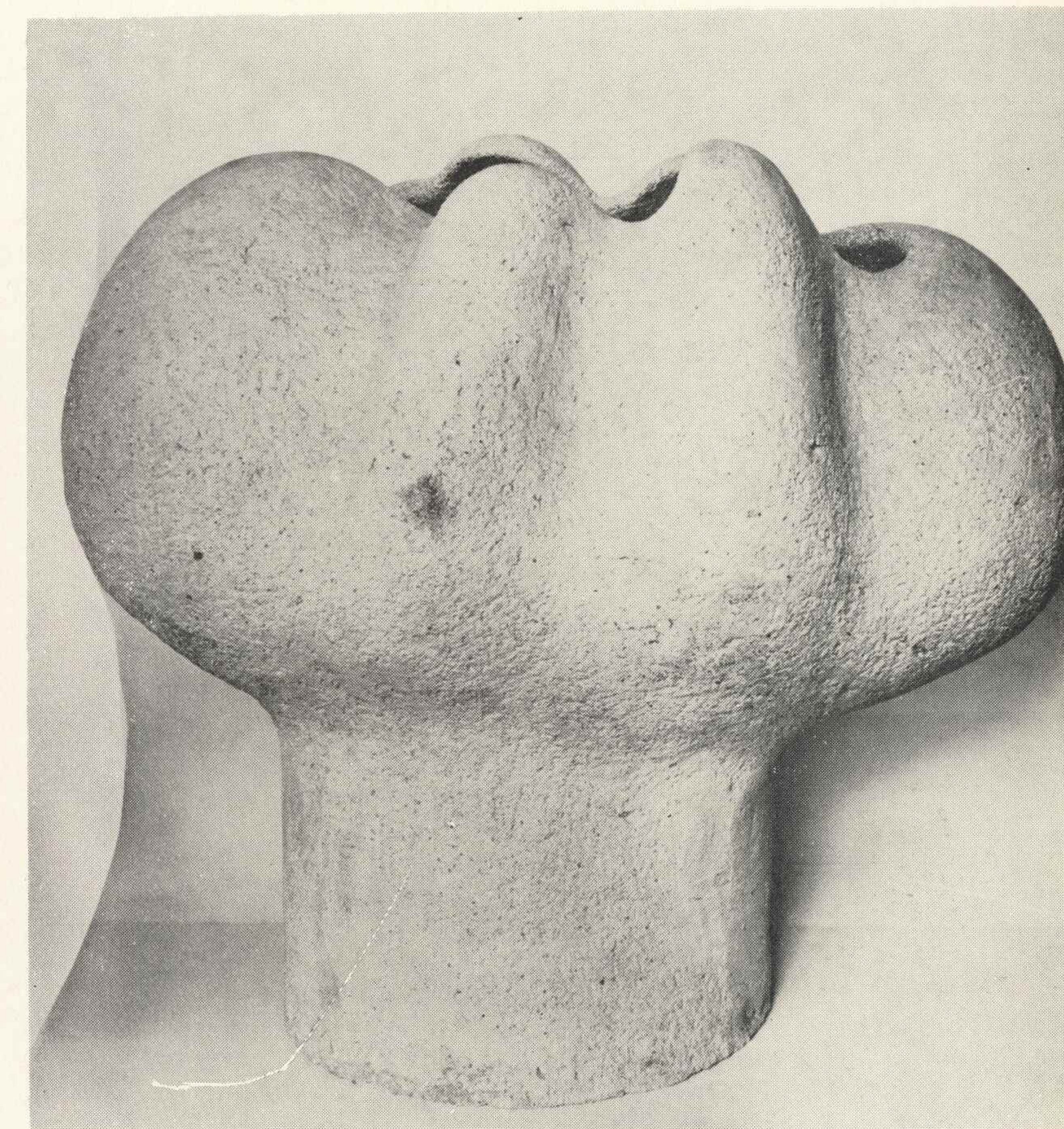
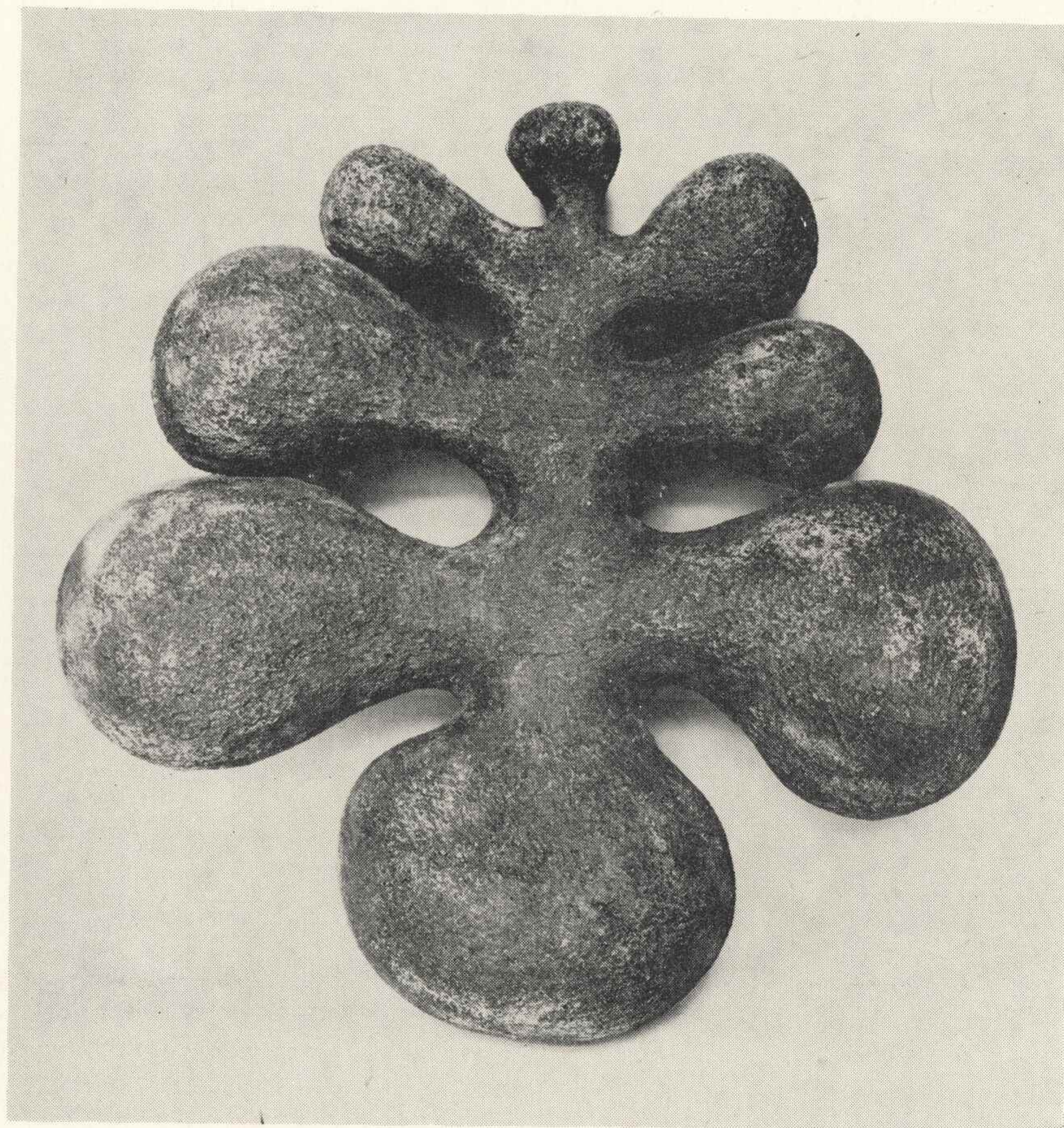
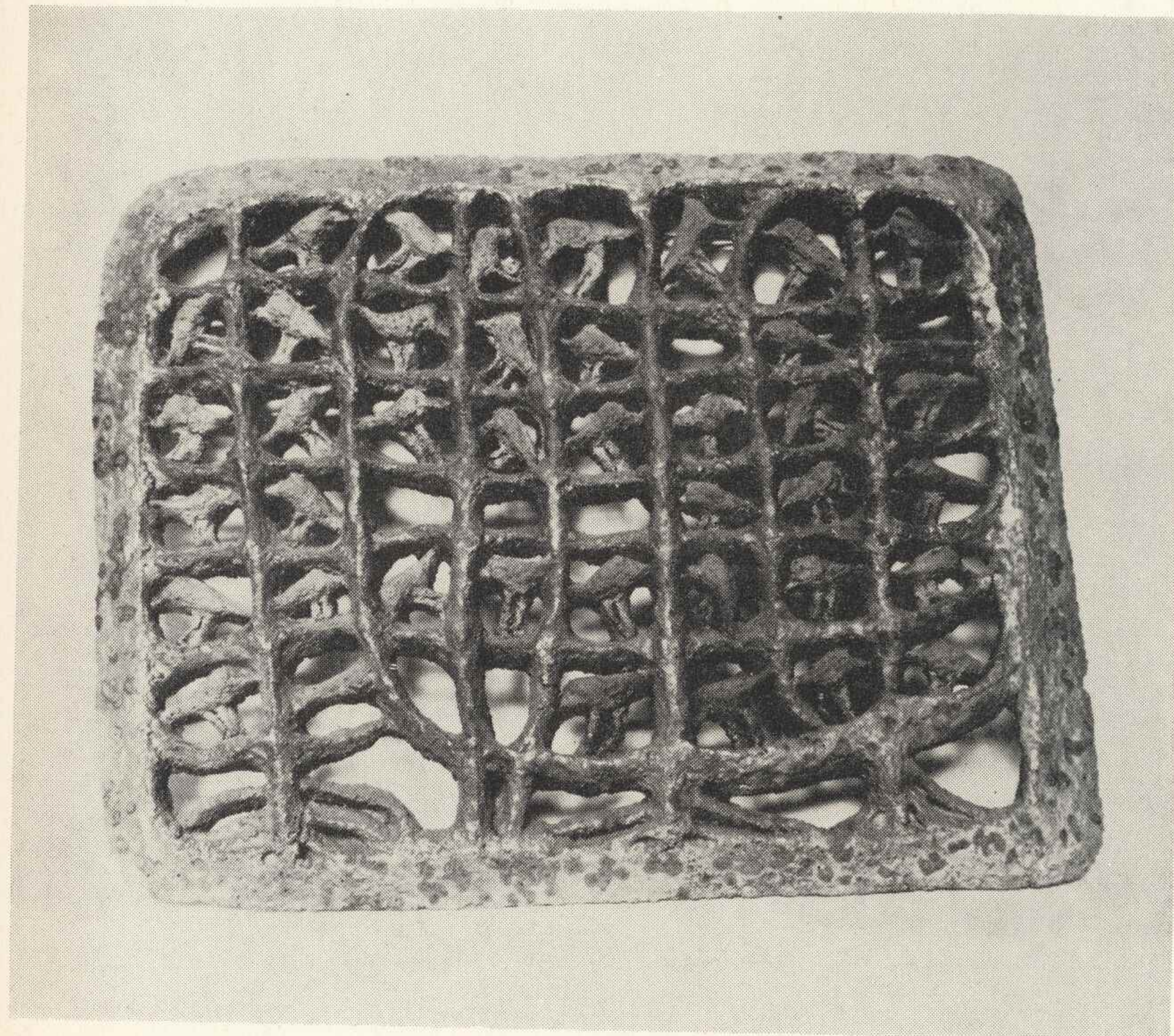

JADWIGA LEŚKIEWICZ

Wrocław, ul. Bałuckiego 2/10

- 19. Wazon fioletowy, szkliwo redukcyjne, wys. 57 cm
- 20. Forma dekoracyjna-azurowa, szkliwo redukcyjne, 60×48 cm

IRENA LIPSKA ZWORSKA

Wrocław, ul. Szewska 31/7

- 21. Butelka, kamionka — szkliwo craquelé
- 22. Butelka, szkliwo redukcyjne
- 23. Zestaw 2 form PŁASZCZKI, szer. 18 cm
- 24. Forma dekoracyjna SIEĆ, terracota, 95×48
- 25. Forma dekoracyjna DRZEWO ŚPIEWAJĄCE, szkliwo redukcyjne, 76×56 cm

ANNA MALICKA ZAMORSKA

Wrocław, ul. Komandorska 155/15

- 26. Forma przestrzenna OWOC, szamot-szkliwo, 54×54 cm
- 27. Kompozycja przestrzenna NIESKOŃCZONOŚĆ (13 elementów), szkliwo redukcyjne, 50×30×80 cm

HALINA OLECH

Wrocław, ul. Żaka 5/2

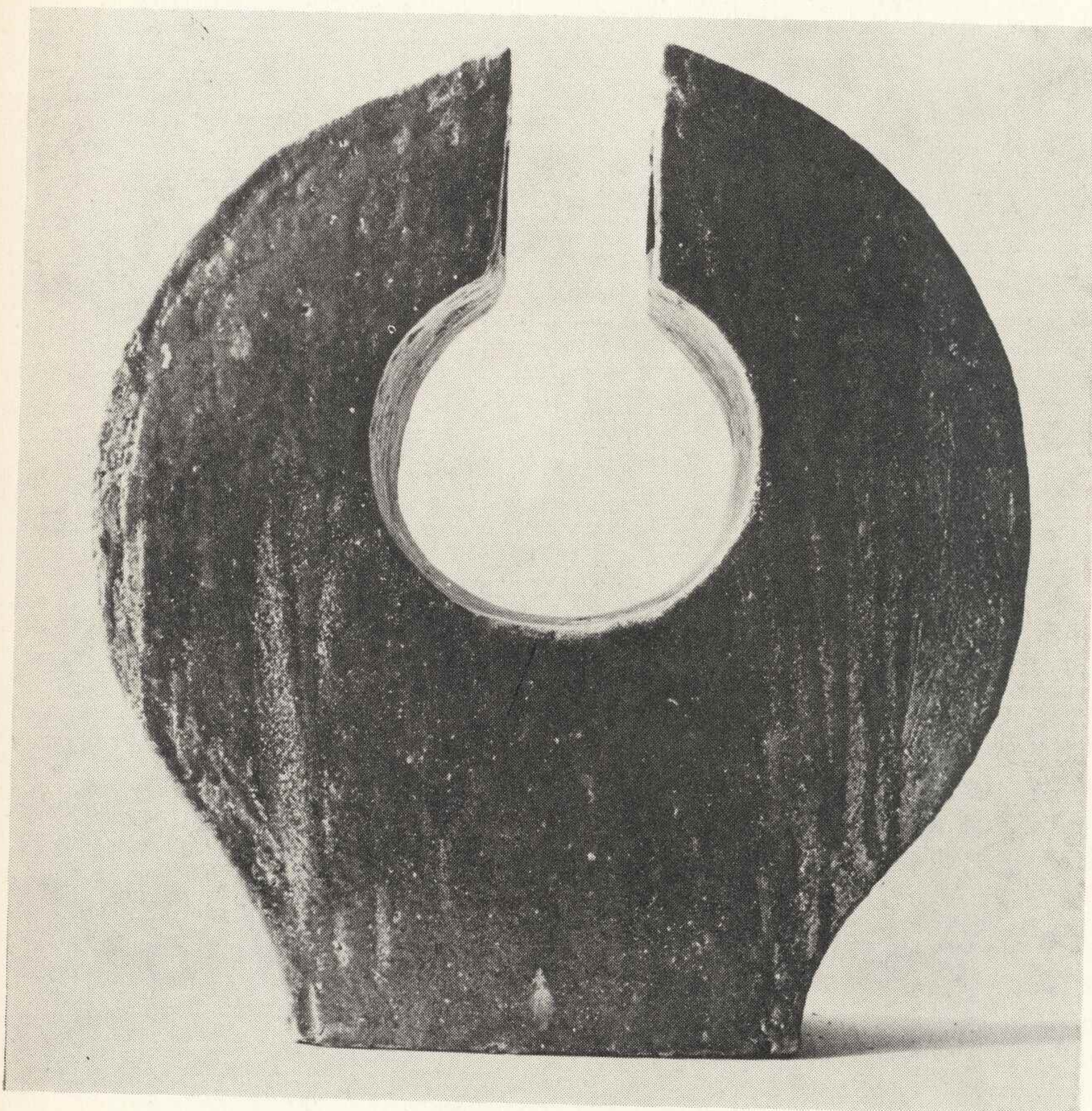
- 28. 2 formy — Cumulus i Rytm, malowane naszkliwnie, wys. 50 cm
- 29. Misa, malowana naszkliwnie, wys. 40 cm
- 30. Misa, szkliwo redukcyjne, wys. 30 cm
- 31. Rozeta I WIR, szkliwo redukcyjne, średnica 45 cm
- 32. Rozeta II, szkliwo redukcyjne, średnica 45 cm
- 33. Forma dekoracyjna, szkliwo turkusowe, wys. 42 cm

WALDEMAR ROKOWSKI

Wrocław, ul. Podwale 176/15

- 34. Forma ogrodowa, szamot

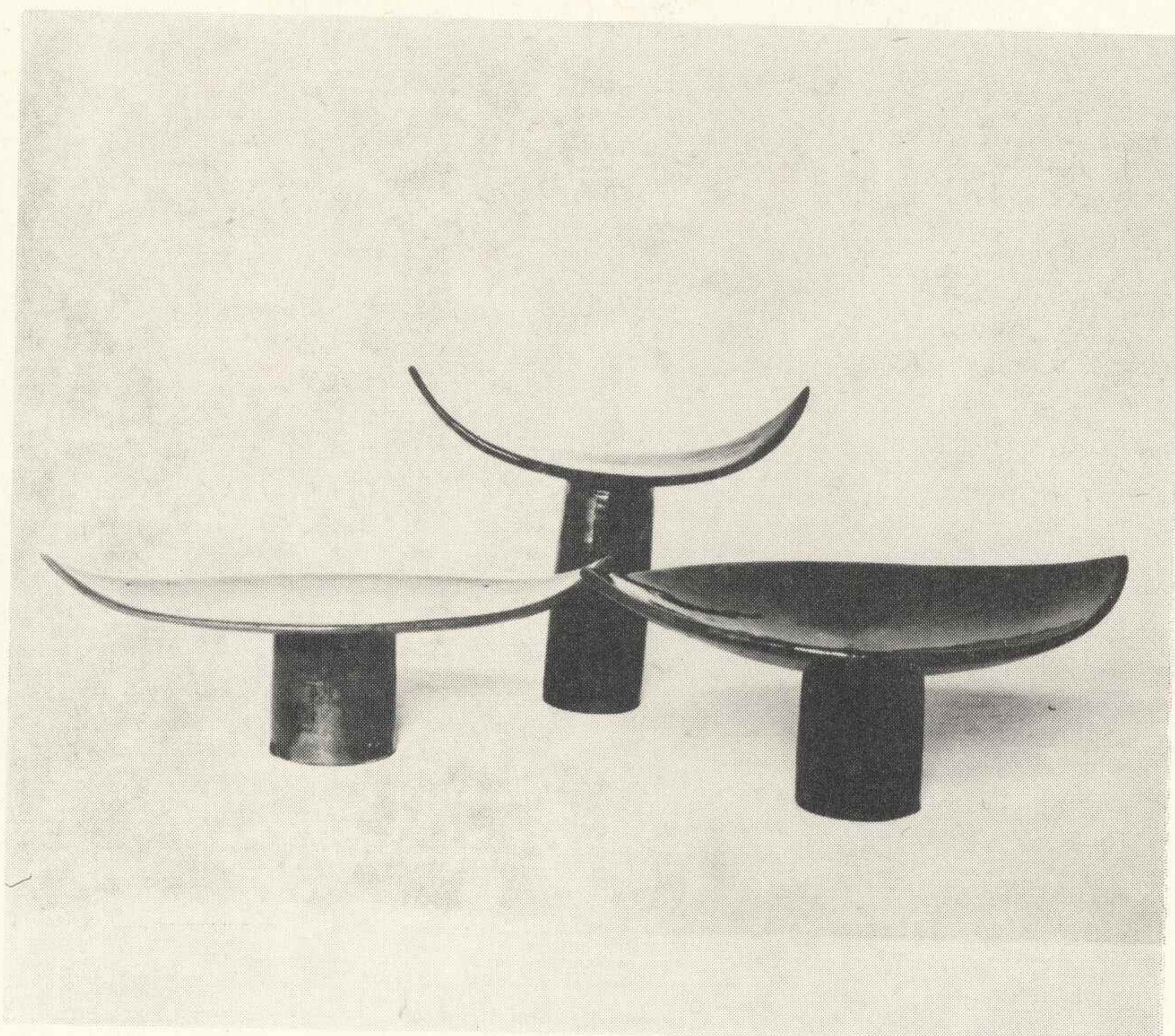
STANISŁAW SZYBA

Wrocław, ul. Łaciarska 59/7

35. Zestaw ALFA-BETA-GAMA, kamionka-szkliwo (3 formy ogrodowe)

36. Zestaw PITAGORAS (2 formy ogrodowe), szamot-szkliwo, wys. 54 cm

● 37. Forma OMEGA, szamot-szkliwo, wys. 55 cm

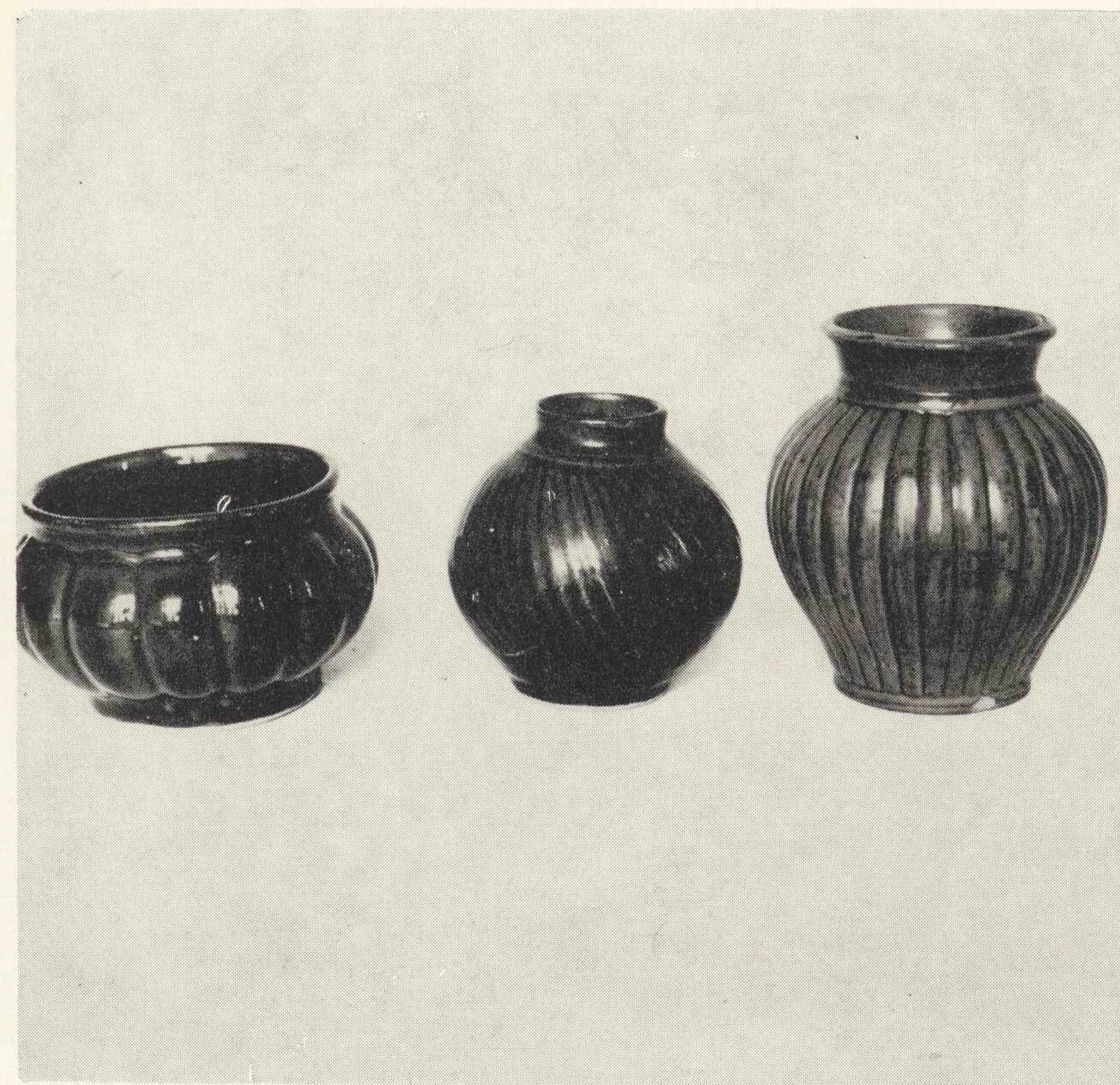
IRENA TOŁKIN CIZIO

Wrocław, ul. M. Curie Skłodowskiej 49/6

● 38. Świecznik I, szkliwo redukcyjne, wys. 13 cm

● 39. Świecznik II, szkliwo redukcyjne, wys. 14 cm

● 40. Świecznik III, szkliwo redukcyjne, wys. 13 cm

BRONISŁAW WOLANIN

Bolesławiec, ul. Spółdzielcza 7/13

41. Talerzyk, kamionka

42. Wazonik szary, kamionka

43. Wazonik czerwony, kamionka

44. Miseczka z reliefem, kamionka

● 45. Dzbanuszek z reliefem, kamionka

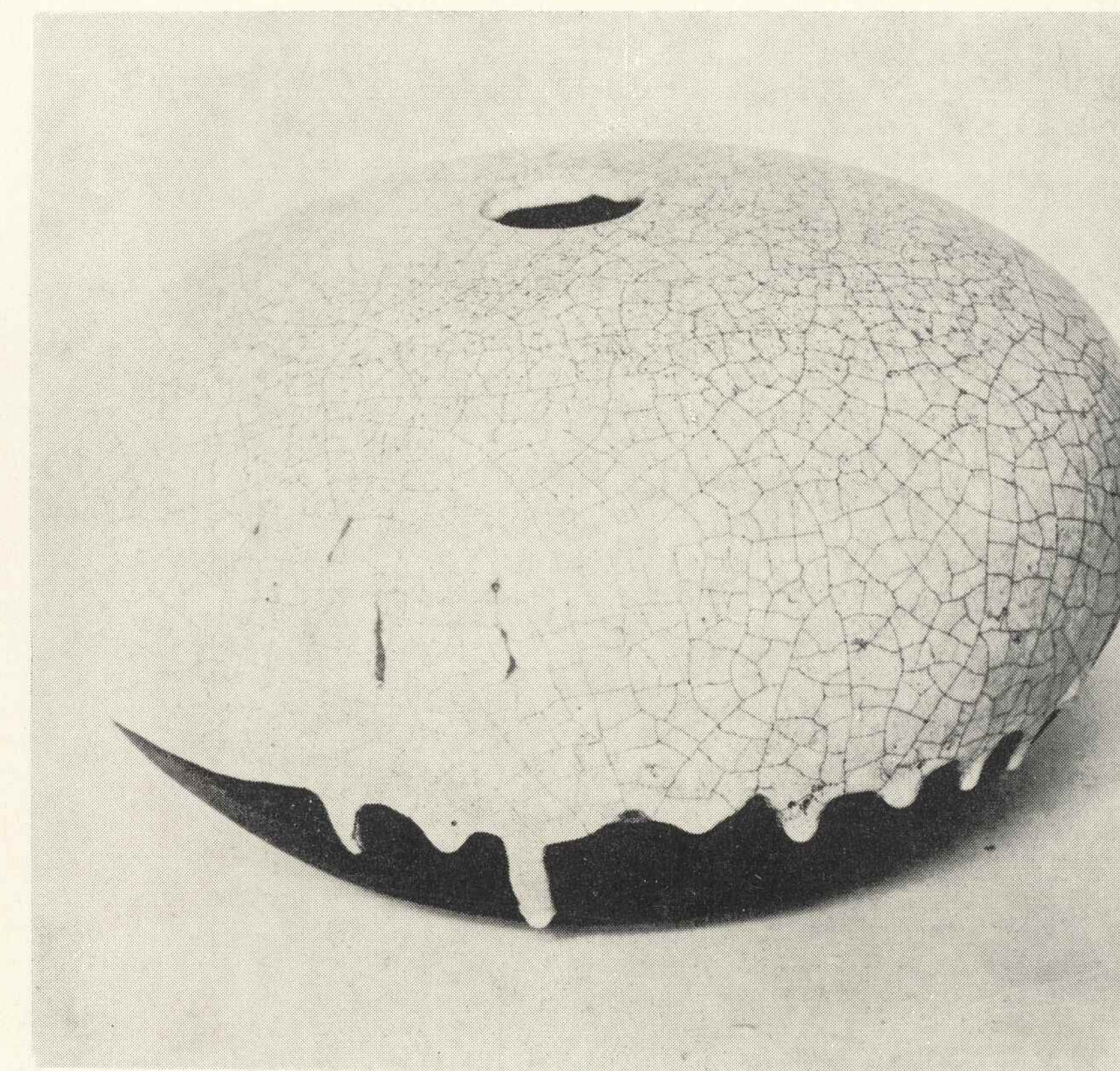
● 46. Dzbanuszek z reliefem, kamionka

● 47. Dzbanuszek z reliefem, kamionka

48. Dzbanuszek z reliefem, kamionka

49. Butelka kwadratowa, kamionka

50. Wazonik, kamionka

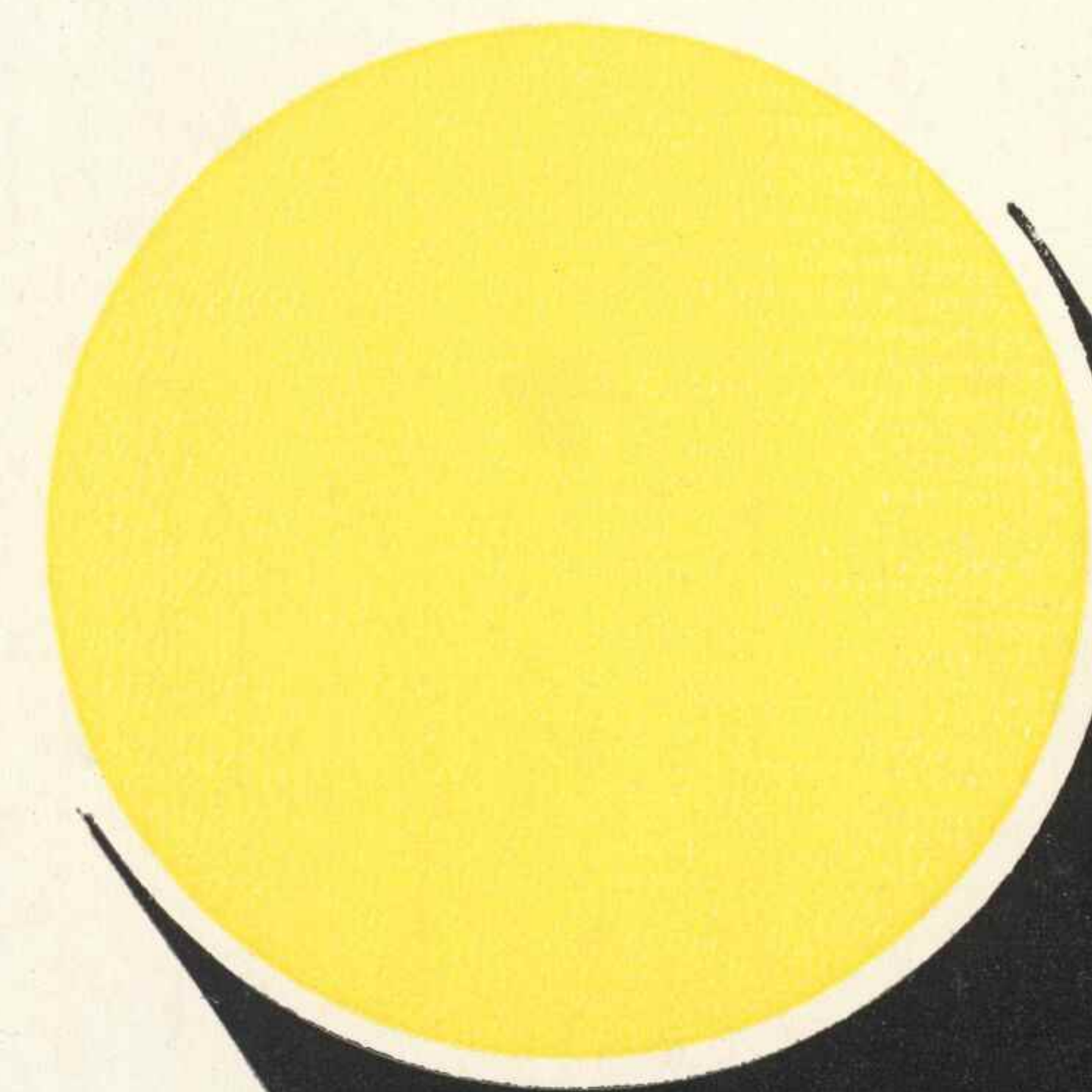
MIECZYŚLAW ZDANOWICZ

Wrocław, ul. Jarzębinowa 24

● 51. Baniak płaski, szkliwo craquelé, średnica 35 cm

SZKŁO

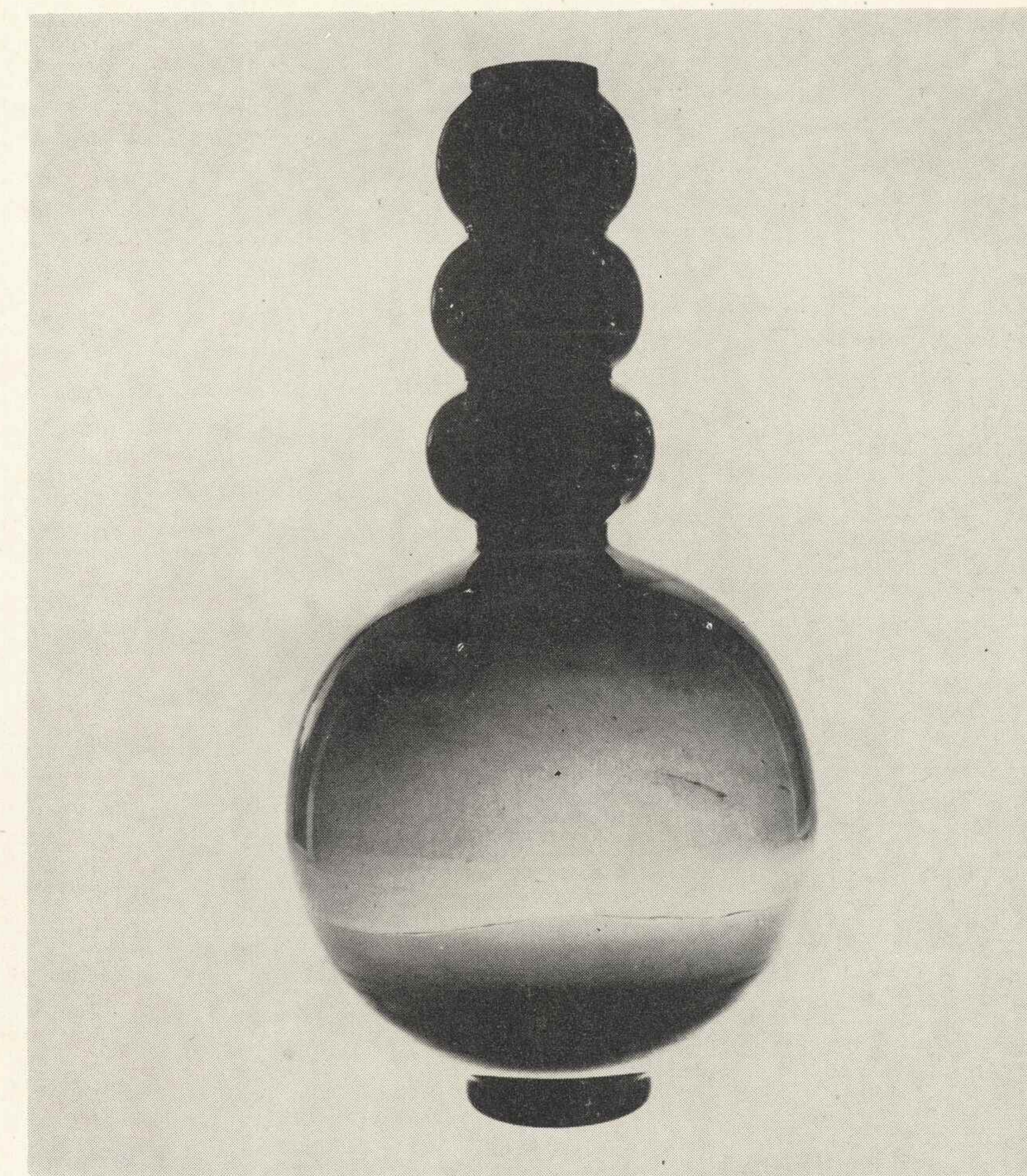

ZBIGNIEW HORBOWY

Szczytna Śląska, ul. Sienkiewicza 22

- 1. Zestaw 5 form bursztynowych ANTICO, szkło sodowe barwione w masie
- 2. Zestaw 2 butli fioletowych, szkło sodowe barwione w masie
- 3. Butla żółta, szkło sodowe barwione w masie
- 4. Misa, szkło sodowe barwione w masie
- 5. Zestaw stołowy — 5 form, szkło sodowe barwione w masie
- 6. Zestaw stołowy — 5 form, szkło sodowe barwione w masie

ALEKSANDRA KARST

Wrocław, ul. Sempołowskiej 57/7

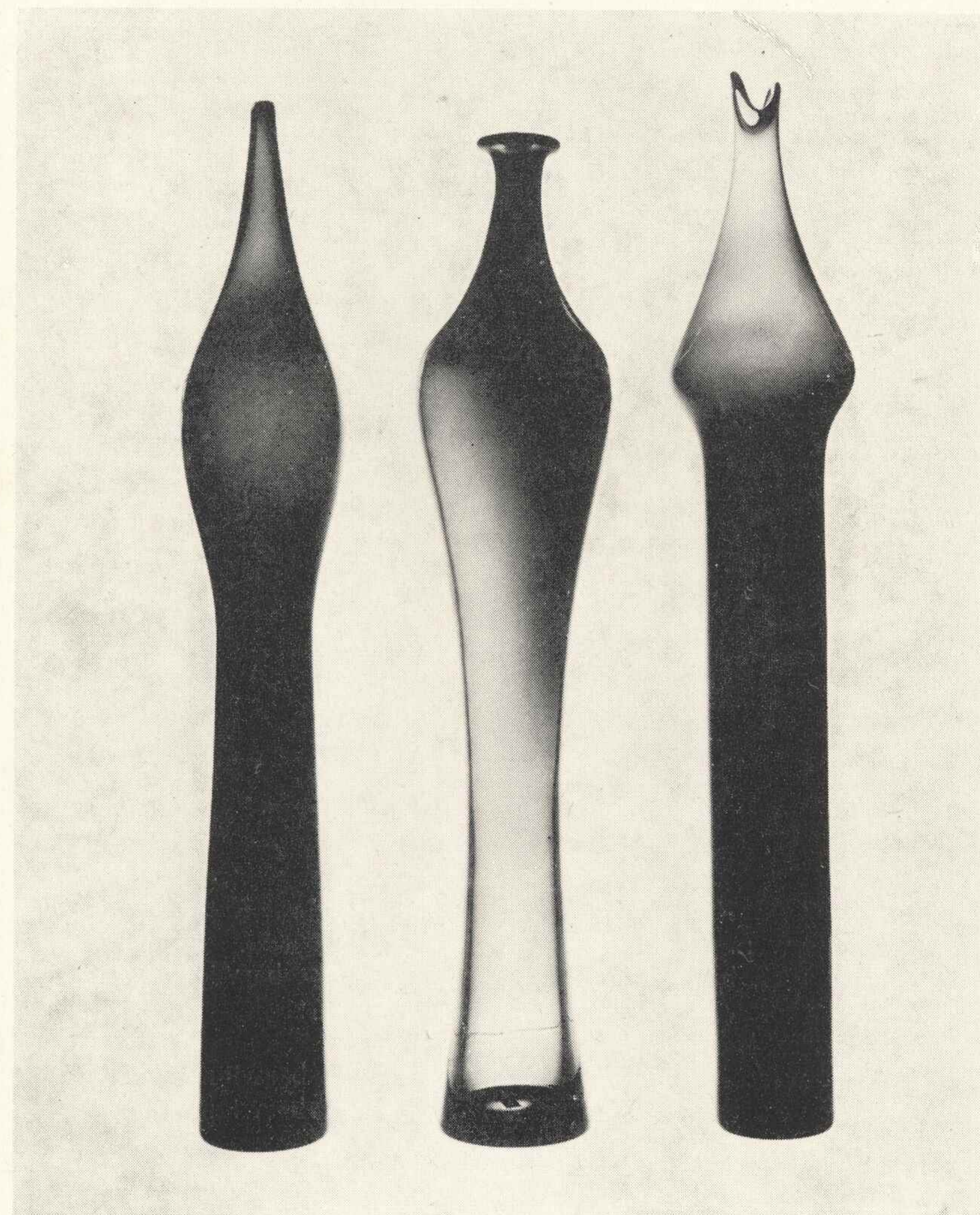
- 7. Forma kulista, szkło sodowe barwione w masie
- 8. Zestaw 3 form RYTM, szkło sodowe barwione w masie

LUDWIK KICZURA

Wrocław, Wybrzeże Wyspiańskiego 33/8

9. Zestaw 3 form SPUTNIK, szkło sodowe barwione w masie
10. Forma APOLLO, szkło sodowe barwione w masie
11. Zestaw 2 form zielonych GALL, szkło sodowe barwione w masie
12. 2 butle OBLADA, szkło sodowe barwione w masie
13. Zestaw 2 form MORO, szkło sodowe barwione w masie
14. Zestaw 2 form LACRIMA, szkło sodowe barwione w masie
15. Zestaw 2 świeczników GIULIA, szkło sodowe barwione w masie
16. Forma KRYSPIA, szkło sodowe barwione w masie
17. Zestaw 2 form SAMOS, szkło sodowe barwione w masie

TASIOS KIRIAZOPOULOS

Wrocław, ul. Łęczycka 10/7

18. Zestaw 2 form ATTYKE, szkło sodowe dwuwarstwowe barwione w masie
19. Zestaw 3 form TONOS, szkło sodowe barwione w masie
20. Zestaw 4 form MATBI, szkło zamącone jednowarstwowe i wielowarstwowe
21. Zestaw 2 form FA-SA, szkło sodowe barwione w masie
22. Zestaw 3 form ZYL, szkło sodowe barwione w masie
23. Zestaw 5 form HYDRO, szkło sodowe bezbarwne z zastosowaniem „lasek” i związków metali
24. Forma BIZANT, szkło sodowe barwione w masie
25. Forma CEZAR II, szkło wewnątrz obciążane

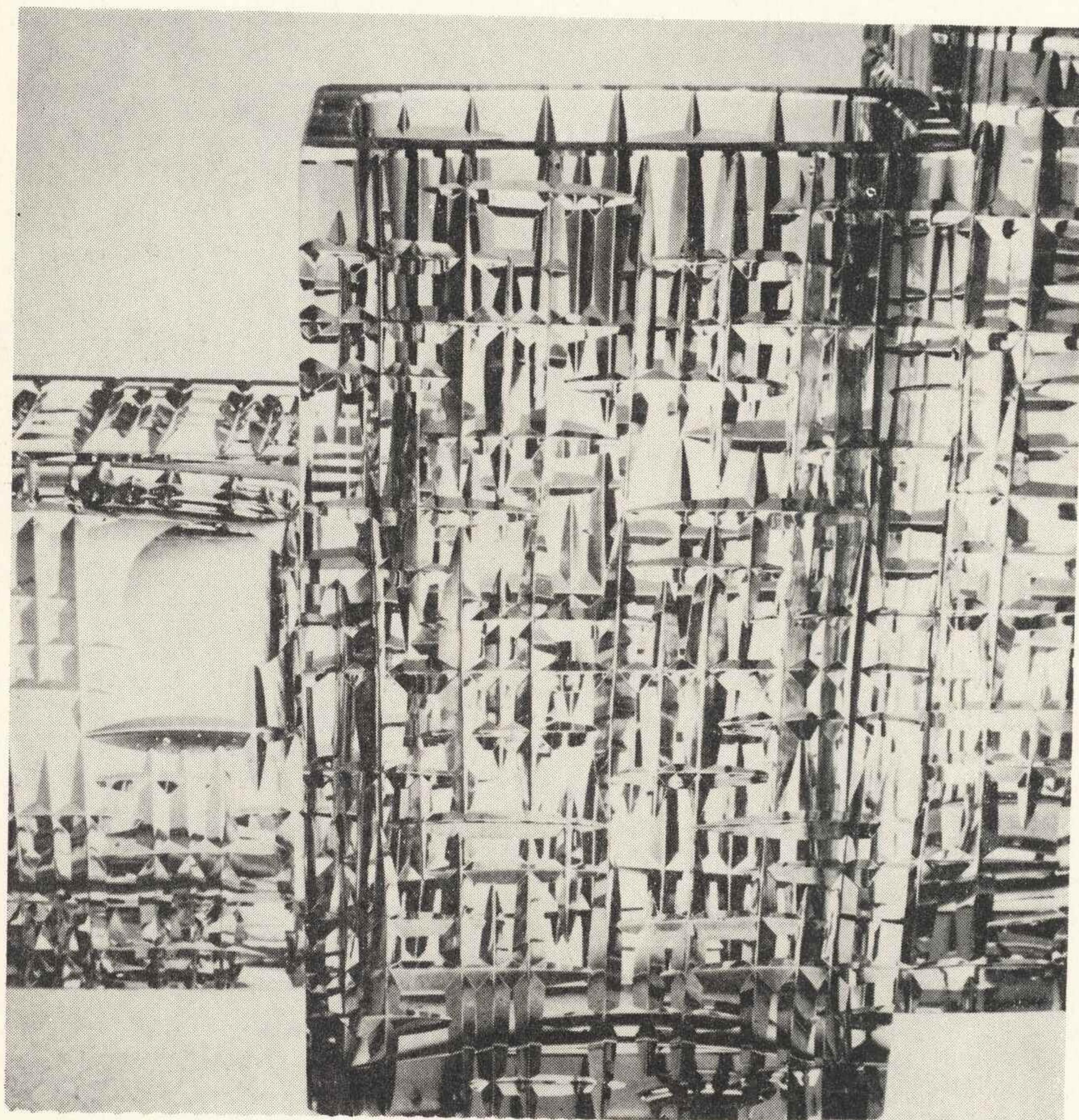
FELIKS NAWROCKI

Wrocław, ul. B. Prusa 73/10

26. Wazon, szkło sodowe dymne matowe
27. Puchar, szkło sodowe matowe
28. Świecznik, szkło sodowe dymne matowe
29. Świecznik, szkło sodowe dwuwarstwowe
30. Czara na kwiaty, szkło sodowe dwuwarstwowe
31. Czarka, szkło sodowe dwuwarstwowe
32. Flakon, szkło sodowe matowe
33. Flakon na kwiaty, szkło sodowe dwuwarstwowe
34. Flakon biały ręcznie formowany, szkło sodowe dwuwarstwowe
35. Flakon kulisty ręcznie formowany, szkło sodowe dwuwarstwowe
36. 2 flakony ze srebrem ręcznie formowane, szkło sodowe dwuwarstwowe
37. Flakon z miką ręcznie formowany, szkło sodowe dwuwarstwowe

JÓZEF PODLASEK

Zawiercie, ul. Gałczyńskiego 4/38

- 38. Zestaw 3 form MANHATTAN, kryształ

KAZIMIERZ POMAGALSKI

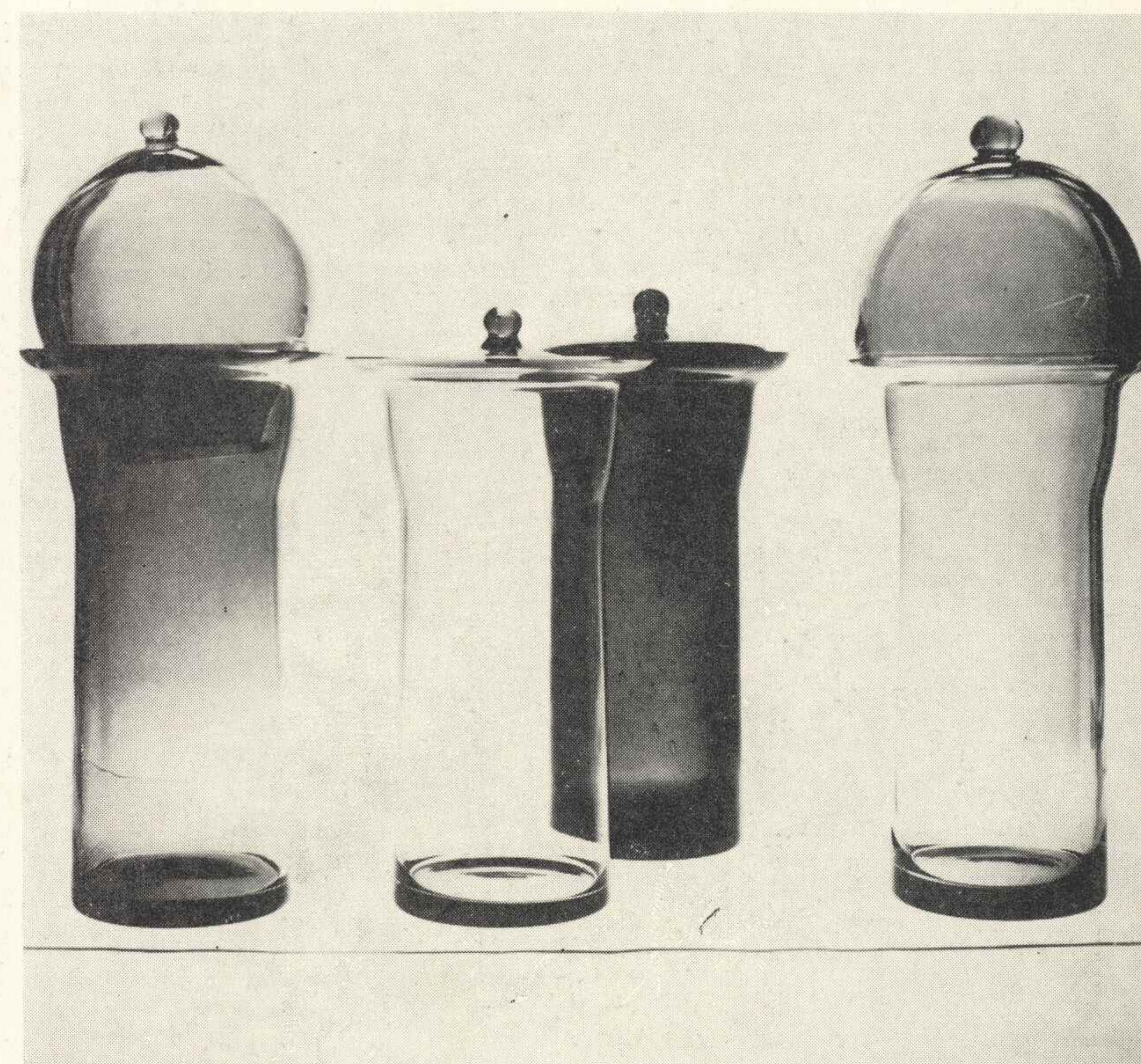
Warszawa, ul. Chełmska 25a/27

- 39. Forma czerwona, szkło sodowe

HENRYK WILKOWSKI

Wrocław, ul. Kościuszki 53/21

- 40. Zestaw 2 form DIAKON, szkło sodowe
- 41. Zestaw 2 form SARAGOSSA, szkło sodowe
- 42. Butla BABA, szkło sodowe
- 43. 2 formy MNICH, szkło sodowe
- 44. Zestaw 5 form dekoracyjnych, szkło sodowe

PRACE PRZYJĘTE W DODATKOWYM TERMINIE

JURY

MALARSTWO

EUGENIUSZ GEPPERT — PRZEWODNICZĄCY
WANDA GOŁKOWSKA
MARIUSZ HERMANDORFER
KONRAD JARODZKI
PRZYBYSŁAW KRAJEWSKI
ZBIGNIEW PALUSZAK
JANINA ŻEMOJTEL

CERAMIKA I SZKŁO

RUFIN KOMINEK — PRZEWODNICZĄCY
IRENA LIPSKA ZWORSKA
MIECZYŚLAW ZDANOWICZ

ANDRZEJ BASAJ

Wrocław, ul. Trentowskiego 42
1. Na uwięzi, olej, 78×105
2. Palacz I, olej, 78×105
3. Palacz II, olej, 78×105
4. K.M., olej, 78×105

DOBROŚLAW CZAJKA

Wrocław, ul. Pankiewicza 8
5. Falochrony, olej, 65×120

HANNA DOBRUT

Wrocław, ul. Inżynierska 42/27
6. Wyobrażenie I, olej, 120×95
7. Wyobrażenie II, olej, 120×95

EUGENIUSZ GEPPERT

Wrocław, ul. Ofiar Oświęcimskich 1/2
8. Kompozycja, olej, 97×130

TERESA GĘBSKA

Wrocław, ul. Szczepińska 2/24
9. Portret, olej, 80×109

WANDA GOŁKOWSKA

Wrocław, ul. Łąka Mazurska 13/5
10. Dezaprobator

OLGIERD GUBRYNOWICZ

Wrocław, ul. Inowrocławska 23/15
11. Lustro, olej, 120×90
12. Dwoje, olej, 60×90

BARBARA GUTEKUNST

Wrocław, Pl. Uniwersytecki 15 a
13. Martwa natura, techn. miesz., 90×60

WANDA HADYŃSKA

Wrocław, ul. Drukarska 11/6
14. Bezsilność, olej, 100×120

JÓZEF HAŁAS

Wrocław, ul. Podwale 47/18
15. Przeciwstawienie, olej, 100×250

ZDZISŁAW JURKIEWICZ

Wrocław, ul. Łaciarska 59/9
16. Kontinuum B-C-N, olej, 120×145
17. Kontinuum C-N, olej, 200×120

KATARZYNA KARPIŃSKA

Wrocław, Pl. PKWN 6/13

18. Lot niekoniecznie z otwartym spadochronem, olej, 150×120

STANISŁAW KORTYKA

Wrocław, ul. Wrocławczyka 42/4

19. Przesunięcia I, akryl, 200×130

20. Przesunięcia II, olej-akryl, 100×160

ZOFIA KROKOWSKA ZASTAWNIK

Wrocław, ul. Słowackiego 31/8

21. Pejzaż z Wrocławia, olej, 92×73

22. Sacré Coeur, olej, 60×80

STANISŁAW KUKLA

Wrocław, Sukiennice 2/5

23. Ostrów Tumski, olej, 81×105

24. Martwa natura, olej, 100×81

HALINA ŁEPKOWSKA GIECEWICZ

Wrocław, ul. Sudecka 62/2

25. Stocznia Odrzańska, olej, 95×120

BENITO MARCZUK

Wrocław, ul. Pasteura 12/4

26. Rzeczy niebieskie I, olej, 200×220

27. Rzeczy niebieskie II, olej, 150×150

28. Co dalej, olej, 150×200

MARIA MICHAŁOWSKA

Wrocław, ul. Widok 5/23

29. 1/3/70, olej, 120×100

ALEKSANDER MODLIBOWSKI

Wrocław, ul. Traugutta 63/8

30. Oświęcim, olej, 94×74

NICOLE NASKOW

Wrocław, ul. Mickiewicza 34/5

31. Dywan Tamarit, olej, 160×180

32. Oczekiwanie II, olej, 180×160

KAZIMIERZ NOWACKI

Wrocław, Al. Słowackiego 17/3 a

33. Kompozycja I, olej, 62×50

34. Kompozycja II, olej, 100×72

ALFRED OJDA

Wrocław, Pl. 1 Maja

35. O wschodzie I, akwarela, 30×35

36. O wschodzie II, akwarela, 30×45

37. Odbicia IV, akwarela, 30×45

WIESŁAW PACZKOWSKI

Wrocław, ul. Mikołaja Reja 25/4

38. Portret podróżny z literą A, olej, 40×40×40

39. Autoportret leżący, olej, 40×40×40

40. Portret z literą S, olej, 40×40×40

DANUTA PAŁKA SZYSZKA

Wrocław, ul. Grabiszyńska 100/8

41. Pragnienie, olej, 160×120

42. Jeden spośród nas, olej, 160×120

MARIA SAJDOK

Wrocław, ul. Żaka 5/1

43. XXX, olej

44. XXX, olej

45. XXX, olej

46. XXX, olej

ANNA SZPAKOWSKA KUJAWSKA

Wrocław, ul. Sudecka 145 a

47. * * *

48. * * *

49. * * *

STANISŁAWA ŚLÓSARKIEWICZ

Wrocław, ul. Dębowa 9 a/6

50. Układ sił nierównorzędnych, olej, 100×75

PAWEŁ TRYBALSKI

Kamienna Góra, ul. Jeleniogórska 17 a/15

51. Ingerencja, pigment, 80×105

MARIAN WOŁCZUK

Wrocław, Al. Pracy 1/5

52. Czarny obraz — czerwone W, techn. miesz., 150×120

53. Czarny obraz — niebieskie N, techn. miesz., 150×120

54. Czarny obraz — żółte prostokąty, techn. miesz., 150×120

ZYGMUNT WOŹNOWSKI

Wrocław, ul. Łaciarska 29/18

55. Z tamtej strony przestrzeni XXV b, olej, 154×173

WITOLD WÓJCIK

Wrocław, ul. Wita Stwosza 40/8

56. Przed, olej, 100×100

57. W trakcie, olej, 70×95

EULALIA ŻŁOTNICKA

Wrocław, ul. Trentowskiego 42

58. Pomnik odbrązowiony, akryl, 100×100

59. Okno, akryl, 130×100

60. Latający dywan, akryl, 130×100

61. Wnętrza, akryl, 130×100

JANINA ŻEMOJTEL

Wrocław, ul. Sudecka 112/22

62. * * *

63. * * *

64. * * *

CERAMIKA I SZKŁO

KRYSTYNA CYBIŃSKA

Wrocław, ul. Katowicka 40/2

1. Butla zielona, szkliwo redukcyjne

2. Zestaw: Baniak i 2 butle, glina czerw., szkliwo-redukcja

3. Forma duża — Kamień, masa szamot.

4. Butla z uszkiem, szkliwo redukcyjne

5. Zestaw form — Kamienie, kamionka

BARBARA KOWALCZYK

Wrocław, ul. Kościuszki 28/5

6. Kafel-Ziemia, glina czerw., szkliwo redukcyjne

7. Kafel-Morze, szkliwo redukcyjne

8. Kompozycja pionowa — Inkarnacja, glina czerw., szkliwo redukcyjne

IRENA LIPSKA ZWORSKA

Wrocław, ul. Szewska 31/7

9. Kafel-Drzewo śpiewające II, szamot-szkliwo redukcyjne

10. Zestaw form dekoracyjnych I i II, masa kamionkowa, szkliwo kobalt.

11. Forma dekorac. — butla pękata, glina czerwona, szkliwo redukcyjne

HALINA OLECH

Wrocław, ul. Żaka 5

12. Rozeta-Znak, masa szamot., szkliwo redukcyjne

13. Rozeta-Pąk, masa szamot., szkliwo redukcyjne

14. Patera malowana, szkliwo redukcyjne

ZDZIŚLAW SZYSZKA

Wrocław, ul. Grabiszyńska 100/8

15. Forma ceramiczna I, masa szamot.

16. Forma ceramiczna II, masa szamot.

17. Forma ceramiczna III, masa szamot.

ZBIGNIEW HORBOWY

Szczytna Śląska, ul. Sienkiewicza 22

1. Wazon Gigant, szkło ołowiowe

2. Butla Kwadryga, szkło ołowiowe

3. Świeczniki Lux I i Lux II, szkło ołowiowe

4. Zestaw Alicja I, Alicja II, Alicja III, szkło ołowiowe

HENRYK WILKOWSKI

Wrocław, ul. Kościuszki 53/21

5. Butla Baba, szkło ołowiowe

PROJEKT EKSPOZYCJI: KONRAD JARODZKI

PROJEKTY PLAKATÓW: TADEUSZ CIAŁOWICZ, ROMAN ROSYK

OPRACOWANIE GRAFICZNE KATALOGU: ANDRZEJ LACHOWICZ

REDAKCJA KATALOGU:

MARIA ROCHOWICZ, GRZEGORZ KOTERSKI

ZDJĘCIA DO KATALOGU: NATALIA LACH-LACHOWICZ

DRUK: ZAKŁADY GRAFICZNE RSW „PRASA” WE WROCŁAWIU
Zam. 2469/71. Nakł. 750 egz. K-41627

